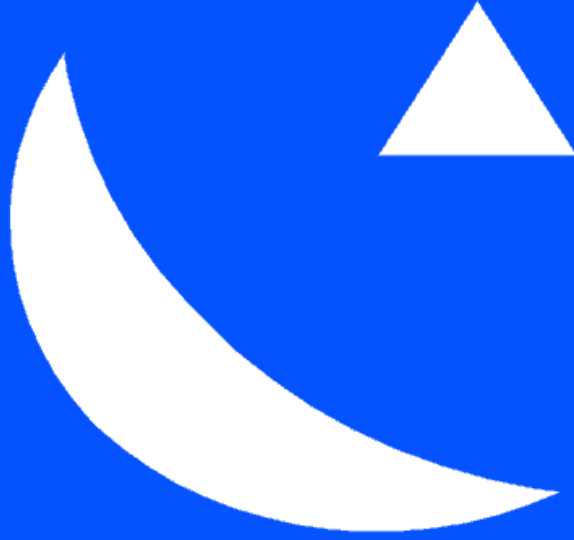

Es-Semâü'd-Dünyâ

ÖNSÖZ

Bismillâhirrahmânirrahîm. Bu iş için sizden istediğimiz hiçbir ücret yoktur, zaten sizden istediğimiz bir şey de yoktur, tek isteğimiz de Rabbimizin lütfettiği, habibinin nuruyla aydınlattığı dosdoğru yolu dilemenizdir, sevgiyle yolunda kulluk etmenizdir ki bu isteğimiz de Allah'adır. Sözlerimiz Allah rızası için ve Allah'tan çekinenler içindir. Kibirli bir şekilde tövbeye yanaşmayıp yan çizenlerden olmayın. Düşman olarak kula kendisi yeter. Bize karşı kibirlenmeyin, itaat ve teslimiyet gösterin. Tuttuğumuz yol gerçekliği meydanda olan hak yoldur.

Ekvator

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizi yolunda nuruna kavuşturana hamd olsun, nurunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar yolculuktan kaçır mı?

Sıfır noktasından, peygamberlerin efendisi Hz. Muhammed Sav.'e ve tüm peygamberlerimize, tüm o salih kullara ki Rabbimizin lütfu ve ikramı ile günahkâr, o kirli ellerimize bakmadan tutan büyüklerimize, bizlerin üstüne başına bakmaksızın sofrasına buyur edenlere, dualarımıza âmin diyenlere, bizlere yolda dualarını eksik etmeyenlere, tüm o sevdiklerimize, bizi sevenlere selam olsun. Rabbimiz olan Allah'a hamd olsun. Allah'ım iş senindir, lütfunla da hiç şüphemiz yoktur ki iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Hak yolda manevi yönümüzü geliştirmeye gayret ediyoruz ruhumuzu geliştirmeye, Rabbimizin rızasını kazanmak üzere, her işimiz onun rızası üzere, onun emir ve yasaklarına uyarak, onun örnek almamızı emrettiği kulu örnek alarak ki biz de takdiriyle, lütfuyla ve rahmetiyle habibi Hz. Muhammed Sav.'in yolundayız, öyle yolundayız ki zincirimiz sanki onun elinde, biz de sevinçle onun tahtının hemen yanında, hemen sağ tarafında, sevgiyle ona bağlı, aşktan yoğun bir sevgiyle gözlerimiz kararmış bir halde, dizlerimiz üstünde, emrini heyecanla bekleyen kölesi gibiyiz, peygamberimizi örnek alarak çok güçlü ahlaki bir karakter inşa etmeye gayret ediyoruz, aklımız başımızda, fiziksel olarak da sağlıklıyız, sakin ve huzurlu aynı zamanda da maneviyat çalışmasıyla da daha da genişleyen zihnimiz var ki bu zihnimiz üzerinde de Rabbimizin lütfu ve ikramı ile takdiri ile her zamanda da şartta da kontrol sahibiyiz ki heva ve hevesimize kapılıp, arzu ve isteklerimizin esiri olmaktan da Rabbimiz bizleri koruyup muhafaza ediyor, Rabbimizin lütfu ile de Rabbimizin de huzurunda olduğumuz için hayatımızı da daha yüksek hedeflere odaklanarak yaşıyoruz ki Rabbimizin lütfu ve ikramı ile de maneviyatta anlaşılması ve kavranması zor olan hususları da anlayabiliyoruz ve kavrayabiliyoruz, Rabbimizin lütfu ve ikramı ile de bu konuları da açıklayabiliyoruz, Rabbimizin lütfu ile de bulunduğumuz hak yolda da Rabbimizin rızası için çalıştığımız maneviyat çalışması ile de kendimizi de Rabbimizin lütfu ile sürekli eğiterek güçlendiriyoruz, zihnimizi karanlıktan, o saf kötülükten de daima uzak tutan, zihnimizi tüm kötülüklerden, o zehirden sürekli olarak temizleyen ve nurlandıran, şifalandıran, bizi yolunda koruyup kollayan, dünyanın türlü türlü karanlık yollarına sapmaktan muhafaza eden, bizi yolunda kibirden ve kötülükten arındıran, bizi sevgiyle yükselten, bizi dünyanın, evrenin ve ötesinin bilgisiyle donatarak yolunda ilim sahibi kılarak, o büyüklüğünü, o yüceliğini göstermeyi lütfederek bize tefekkür kapısını açan, gönlümüzü ve önümüzü nuru ile aydınlatan Rabbimize hamd olsun, peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.'e selam olsun ve tüm peygamberlerimize ve tüm salih kullarına da.

Bu çalışmada da Rabbimizin rızasını kazanmak için nasıl yaşamalıyız ki Rabbimizi razı etme konusunda da umudumuz da o kadar artsın bu soruya cevap arıyoruz, derdimiz de bu, Rabbimizin rızası yolunda da Dünya'ya ve tüm kullara da nasıl yaklaşmamız gerekiyor, yıldızların ve ötesine değin tüm galaksilere, tüm alemlere, tüm evrene de Rabbimizin rızası yolunda, rızası üzere nasıl ulaşabiliriz, nasıl yaklaşabiliriz, nasıl örnek olabiliriz ve nasıl Rabbimizin rızası üzere yaşatabiliriz bunun mücadelesini veriyoruz ve sizi de bu mücadeleye bu yolda koşturmaya Rabbimizin rızası için davet ediyoruz.

Yazılarda sürekli olarak geçen maneviyat ne demek ve neden tüm sorunların çözümü maneviyata bağlanıyor, bunun için maneviyat ve dünya üzerine bir örnek verecek olursak maneviyat olmadan geçen tüm hayatımızın maneviyatla geçen hayatımızdaki biran karşısında hiçbir değeri yoktur. Maneviyatta yaşadığımız biran dünya hayatından öte bir yaşam gibi ki biran bile bu dünyada yaşamadığımızı, bu dünyanın değersizliğini, gelip geçiciliğini anlayabiliriz, gördüğümüz rüyalar da bu konuda her gece bizlere bir mesaj veriyor. Rüya görürken her nasıl ki her şey çok mantıklı geliyor, hiç şaşırmıyoruz lakin uyandığımızda da gördüğümüz rüyanın ne kadar mantıksız olduğunu düşünüyoruz, işte bu dünya hayatımız da öyle mantıksız ve gelip geçici, gerçek olansa maneviyat, ahiretimiz, ruhumuz da bu hali yaşamaya özlem duyuyor, bedenimiz ve nefsimizse bu dünyaya adeta bağlı bir halde.

Doğamızı anlamak için kendimize bakmamız gerekiyor ki bu aynı evlatlarını yetiştiren ebeveynlerin çocuklarının hayatlarını okuması gibi, belgesel izlerken hayvanlar aleminden misal penguenler olsun nasıl yaşadıklarını, nasıl avlandıklarını, nasıl ilişki kurduklarını az çok doğalarını anlamamızda bu belgeseller, çeşitli araştırmalar bizlere yardımcı oluyor, onlar hakkında edindiğimiz bilgilerden çeşitli çıkarımlar yapıyoruz. Aynı şekilde evimizde olan bir bitkiyi düşünelim, nasıl gelişim sergilediğini, nasıl büyüdüğünü onun doğası hakkında da onu gözlemleyerek ihtiyaçlarıyla ilgilenerek hakkında bilgi sahibi oluyoruz, büyüyor, gelişiyor, güneşe doğru yapraklarını büyütüyor, ışığa doğru yöneliyor. Aynı şekilde şimdi de yüzük parmağımıza bakalım, üstünde ya değerli ya da yarı değerli bir taş var, gümüş veya altın üzerinde o taşın da bir rengi ve şekli var. Aynı şekilde hayatta kendi doğamızı anlamamız için de kendimize bakmamız gerekiyor, bir belgesel çekmemiz, güzel bir belgesel çekerek sürekli de bu belgeseli yaşadığımız zaman dilimine kadar izleyerek hatalarımızı görerek, düzelterek, geleceğimize yönelik de hesap yaparak, hesap gününden önce güzel bir belgesel çekmemiz gerekiyor ki Rabbimizi razı etme konusunda umudumuz olsun.

Doğamıza baktığımız zaman canımızın sürekli olarak bir şeyler çektiğini görüyoruz, susuyoruz susuzluğumuzu gidermek için hareket ediyoruz, acıkıyoruz açlığımızı gidermek için, tüm buna benzer arzu ve isteklerimiz hep hayatta kalma iç güdülerimiz sayesinde, nasıl ki atalarımızdan bizlere çeşitli miraslar kalıyor bunlar tarlalar, bağlar, bahçeler, evler, eşyalar olabiliyor aynı şekilde de atalarımızdan da temel arzu ve isteklerimiz, insanlarla da nasıl iletişim kurduğumuz, hayatı nasıl yaşamamız gerektiği, hayatı nasıl okumamız gerektiği, insanlarla nasıl bir ilişki geliştirmemiz gerektiği nesilden nesle de kalıtım yoluyla da aktarılıyor, bu aktarım sonucunda da çeşitli güzel huylarımız olabileceği gibi kötü huylarımız da olabiliyor. Bu kötü huylarımız şuna çekmiş, buna çekmiş gibi eleştirilere de konu olabiliyor, güzelliğimiz konusunda da övgülere muhatap olduğumuz gibi, bu fiziksel özelliklerimizi çeşitli yollarla değiştirmek isteyebiliyoruz estetik ameliyatla lakin bu kötü huylarımızı da bu kötü yanlarımızı da kötü

eğilimlerimizi de düzeltmek için de maneviyat çalışması içinde olmamız gerekiyor. Elbette insanları okurken ailelerine atalarına bakarak yargılarda bulunmak da doğru değildir, baba cimri olabilir lakin çocuğu cimri olmayabilir, babanın babası da cimri olabilir, dedenin babası cimri olabilir lakin dedenin dedesi cimri olmayabilir, bu hususlar bizlere Rabbimizin takdiridir, babamızı annemizi seçemediğimiz gibi, doğduğumuz toprakları da biz seçmiyoruz, cinsiyetimizi de doğduğumuz yaşadığımız büyüdüğümüz evi de ve seçemediğimiz birçok şey var hayatta lakin iyi bir insan olmayı seçebiliriz ve buna yönelik de çalışabiliriz, iyi insanlar arasında olmayı seçebiliriz, cimri bir insan doğumuyla bu kötü yanını hayatında okurken kendisini tutumlu olarak tanımlayabilir ve çevresine de bu şekilde yaşama konusunda öğütler vererek kendisinin bu kötü davranışının iyi bir davranış olduğu konusunda çevresiyle mutabakata varmak ister ve zihninde kurduğu mantıksal çerçeveyi daha da güçlendirmek ister. Cimri doğası onun en büyük korkusu olan hayatta başkalarına ihtiyaç duymadan yaşama konusunda içini rahatlatır, ona güven verir, bu doğasını değişmesi de ilk olarak çevreye bağlıdır ki taşlar suyla, rüzgarla, sıcaklıkla nasıl şekilden şekle giriyorsa çevremizin de bizlere etkisi o denli büyüktür, çevremiz bu tutumumuza gerek olmadığını bizlere göstermesi gerekir, korkacak bir şey olmadığını bize göstermesi, her birimizin Rabbimize muhtaç olduğumuzu, her birimizin birbirimize bağlı ve birbirini tamamlayan parçalar olduğumuzu, bu çevre içinde de yaşarsa cimri halinden de taviz vererek yaşayabilir, bir adım daha atmak istediğinde, bu kötü eğilimini tam olarak değiştirmek istediğinde, o çevre gibi yaşamak istediğinde bu değişim gerçekleşir ki bu çevrenin güzel örnek olması ile, o cimri kişinin bu eğiliminin kötülüğünü görmesi ile ve doğasını değiştirmek üzere maneviyat çalışması içinde mantık ötesi hareket etmesi ile ki bu işler de hep Rabbimizin emrindedir onun takdirindedir.

Kalıtım yoluyla nasıl yaşayabileceğimizi, nasıl hayatta kalacağımızı öğreniyoruz ki misal leyleklerin yuva yapması, kunduzların yaptıkları barajlar gibi doğuştan kendilerine nasıl ev yapacaklarını içgüdüsel olarak biliyorlar, bizler de içgüdüsel olarak hayatta kalmak üzere yol alıyoruz. Bizler maneviyat çalışması ile kendi doğamızı değiştirmeye çalışıyoruz çünkü hayvanlar gibi bir oradan bir buraya koşturarak yaşayamayacağımızı, bitkiler gibi durduğumuz yerde büyüüp solup gitmemek için taşlar gibi yerimizde çakılı kalmamak üzere yaşamak istediğimizden çünkü görüyoruz ki bu şekilde yaşamak bizlere acı ve ızdıraptan başka bir şey getirmiyor, okullara gidiyoruz, iş sahibi oluyoruz, işimizden tatmin olmuyoruz, evleniyoruz evimizden, dünyada her neyimizi olursa olsun başka şeyler arzuluyoruz ki o arzuyla kendimizi tatmin edelim, zihnimiz sürekli hazla dolup taşsın ve doysun biz de mutlu olalım, hayatımızda görüyoruz ki hayatımızın amacı bu arzular peşinde koşmak değil, bu arzular gerekli, yaşamamız için de gerekli, nefes almamız için de gerekli, mutlu olmamız için de gerekli, beraber olmak için de gerekli, hareket etmemiz için de gerekli ama bu arzularla bir yere varamıyoruz, sadece bir arzudan diğer bir arzuya kadar haz peşinde yaşayıp gidiyoruz, bu sürede de zaman da kaybediyoruz. İşte hayatın anlamını keşfetmek için bizler insan olmak istiyoruz ki Hz. Âdem As.' da ilk insan ve peygamberdi. Peygamberlerimiz tarihler boyunca nasıl insan olacağımızı, nasıl Rabbimizi tanıyacağımızı tarif ettiler. Son peygamberimiz Hz. Muhammed Sav.' de yaşayışıyla bize bunun yolunu gösteriyor, Rabbimizin lütfu olan Kur'an-ı Kerim' de bize bunu anlatıyor. Rabbimiz bizlerin insan olmasını istiyor ve nasıl insan olmamız gerektiği konusunda bizlere yardımcı oluyor. Bizlere hayatın anlamını açıklıyor. Nasıl hayatın anlamını keşfedebileceğimizi. Bu çalışma büyük bir arzu ister, büyük bir çalışma, büyük bir gayret. Şöyle

bir örnekle açıklayalım ki cerrah olmak isteyen biri altı sene okumayı ve bundan önce de çok yoğun bir şekilde çalışmayı ve tıp fakültesinden sonra da tekrar cerrah olabilmesi için daha çok çalışmaya devam etmesi gerekiyor, cerrah olduktan sonra da iyi bir cerrah olmak için çalışmaya devam etmesi gerekiyor. Bu geçen süreyi hesaplarsak cerrah olmak isteyen biri hayatının büyük bir bölümünü bu uğurda harcaması gerekiyor. İnsan olmak için de bizler tüm hayatımızı bu amaç üzerine kurmamız gerekiyor. Bu arzu tüm arzulardan daha büyük bir arzu, daha çok emek verilmesi gereken, daha çok çabalanması gereken, daha çok çalışılması gereken bir arzu. Elbette diğer arzularımız da hayatlarımızda devam ederken, bir yandan cerrah olmak için gayret ederken insanlar evleniyor, ev araba sahibi oluyor, çocukları oluyor, istedikleri kıyafetleri alıyorlar, istedikleri yemekleri yiyip içiyorlar, tatile gidiyorlar, hayatlarında bir değişim olmuyor. İşte bizler hayatlarımıza maneviyatı eklediğimiz zaman tüm bu yapıp ettiklerimiz de değişmeyecek, sadece tüm arzularımızın üstünde daha büyük bir arzu ve istek inşa etmiş olacağız ve diğer altında kalan tüm arzularımız da bu büyük arzumuza hizmet etmiş olacak. Tüm bu arzularımız her nasıl ki kendimizi tatmin etmeye yönelik arzularsa bu arzuları da tatmin ederek nasıl ki zihnimizi hazla ve mutlulukla dolduruyoruz misal cerrah olmayı, saygınlık kazanmayı, insanlara yardım etmeyi kendimiz için istiyoruz artık maneviyat çalışmasıyla tüm bu kendimize yönelik arzularımızı da Rabbimizin rızasını kazanmak üzere kanalize etmeye gayret ediyoruz. Bunu da hayatlarımızı okuyarak görmeye geliyoruz, aynı belgeselimizde olduğu gibi kendimizi, hatalarımızı düzelterek, insan olmaya çabalayarak, insanlara yaklaşımımız değiştirerek cerrah olmayı, toplumun bir parçası olduğumuzu hissederek, Rabbimizin rızasını kazanmak üzere, yarattığı düzende, bu sistemde, diğer kullar gibi birbirini tamamlayan, birbirine ihtiyaç duyan parçalardan olduğumuzu görerek, diğer parçalardan bir farkımızın olmadığı bilinciyle hareket ediyoruz ki bu da bizleri maneviyatta da ilerleten unsurlara dönüşüyor ve böylelikle de insanlığa da daha iyi hizmet edebiliyoruz. Bir cerrah nasıl ki insanlara daha iyi hizmet vermek için farklı kaynaklardan da yararlanıyor, farklı cerrahlarla da hastaları hakkında konuşarak onlardan fikir alıyor ki bunların hepsi de o hastanın iyiliği için, o hastanın iyileşmesi için, aynı şekilde bizler de tüm insanlığa nasıl daha iyi katkı sağlayabiliriz amacıyla maneviyat çalışarak bunu görüyoruz, nasıl insanlara daha yararlı olabiliriz bu sorunun cevabını da maneviyat çalışarak Rabbimizin lütfu ile görüyoruz ve hayatlarımız da yeniden şekilleniyor, anlayışımız değişiyor, nasıl davranmamız gerektiğini, nasıl yaşamamız gerektiğini görüyoruz. Halimizi bu şekilde de devam ettirdikçe de Rabbimizin rızasından da o kadar çok umutlanıyoruz. Yolda kendimizi düzelttikçe, Rabbimizin lütfu ile de bakış açımız geliştikçe Rabbimizi de tanımaya başlıyoruz, Rabbimizi tanımaya başladıkça da bize olan rahmetini görmeye başlıyoruz, bizi ne kadar çok sevdiğini, ona daha da yakınlaşmayı arzuluyoruz, bu halde de daha çok çalışmak istiyoruz, daha çok gayret göstermek ve kendimizi de düşünmemeye başlıyoruz, kendimizden çok kullarını düşünmeye başlıyoruz ki bu şekilde Rabbimizi razı edebileceğimizi görüyoruz kendimizi düşünerek yaşayarak değil. İyi bir doktor, iyi bir cerrah olabiliriz, mesleğimizde parmakla gösterilen biri olabiliriz lakin bu iyi bir kul olduğumuzu göstermez, iyi bir kul olmak için ilk olarak kötülüğümüzü görmemiz gerekiyor ardından da bu kötülüğümüzün üstüne çalışarak iyilik inşa etmemiz. Bu maneviyat çalışmasının bu dünyadaki ödülü oluyor. Ahireti ise Rabbimiz bilir ki bizler şu şekilde dua etmeliyiz Allah'ım bizlere dünyada da iyilik ve güzellikler lütfeyle ahirette de iyilikler ve güzellikler lütfeyle ve bizi cehennem azabından da koru.

Maneviyat çalışmasına başladığımızda da doğamızı da değiştirmediğimizi görüyoruz bakıyoruz ki bir hayvan gibi sürekli olarak kendini düşünen bir doğamız var, sürekli kendisini düşünerek haz peşinde koşuyor, başkalarına yönelik de bir şey yapmak istemiyor, tüm önceliği kendinde görüyor, kendisini düşünmediği, haz alamayacağı, mutlu olamayacağı bir şey de yapmak istemiyor ki adeta programının bu şekilde yazıldığına şahit oluyor. İşte bu halde de Rabbimizden de yardım istiyoruz ki her bir adımıımızda çünkü bu doğamıza tamamen ters olan bir şeyi yapabilmek için Rabbimizin yardımına ihtiyaımız var. Tüm programımız bizlere kendini düşün diyor, kendi mutluluğunu, bu program bizleri insan seviyesinin altında tutmak için adeta programlanmış gibi, bu programı değiştirmeyi istememiz gerekiyor, ilk olarak bu şekilde yaşayamayacağımızı görmeye gelmemiz ki bu da Rabbimizin ltfuyladış, takdiriyledir.

Neden maneviyat çalışmamız gerekiyor çünkü Rabbimizle beraber olmak istiyorsak, onun rızasını arzuluyorsak, onun yolunda yaşamamız ve çalışmamız gerekiyor, o zaman da onun emir ve yasaklarına uymamız, hayatımızı Kur'an-ı Kerim ile okumamız, peygamberimiz Hz. Muhammed Sav.' i örnek olarak yaşamamız, bu doğrutuda yürümemiz gerekiyor. Bundan başka bir yol yoktur. Yaşamanın yolu Rabbimize itaat ve teslimiyet göstermektir ancak bu şekilde yaşayabiliriz. Bu şekilde yaşayarak örnek olabiliriz, Rabbimizin lütfu ve ikramı ile de takdir ederse yaşayabiliriz ve yaşatabiliriz. Maneviyat alışması da bir bütün olarak bu konuları öğrenmeyi ve öğretmeyi kapsıyor, vre konusu da bizimle beraber olan, bizimle beraber aynı amaç uğruna yaşamak isteyen insanlar. Sorunların zm de bizim elimizde değil Rabbimizin elindedir ki bizler doğru bir çalışma içerisinde olursak bu sorunların üzümü konusunda da Rabbimizden umutlu olabiliriz. Bizler Rabbimizin yolunda sorunlarımızı zmeye gayret edersek, sevgiyle bir arada olmaya abalarsak bu işi başaramadığımızı da görürüz, bu halde olunca da Rabbimizden de yardım dileyecek bir halde oluruz ki duamız da bu olur, bu sürece kadar her işi Rabbimizin elinde ve takdirindedir ve dilediğine lütfeder, bundan sonraki süreçte onun elindedir, bundan önceki süreçte onun elinde olduğu gibi. Bizler her zaman Rabbimizden umutlu olarak birbirimize sevgiyle yaklaşmaya gayret etmeliyiz, yolunda çalışmalıyız, sorunların düzeltilmesi konusunda da kullarla olan ilişkilerimiz konusunda da kendimizi yolunda düzeltme konusunda da bir bütün olarak hem de dünya hayatımızda dünyamızı Rabbimizin rızası yolunda emredildiği gibi yaşamada. Bizlere lütfettiği, bizlerin iyiliği için istediği bir dünya için Rabbimizin rızası yolunda, dünyanın daha yaşanılabilir bir yer olmasına yönelik adımlar atma konusunda da hem de ahiretimiz konusunda da. Rabbimizin rızasını kazanmaya yönelik Rabbimize sığınarak, ondan yardım dileyerek, üzerimize düşeni de en güzel şekilde yapma gayretiyle, Rabbimizin yolunda, sadece onu razı etmek üzere adımlar atmaya gayret etmeliyiz.

Durumları yalnızca yüzeyde göründükleri şekilde yargıladığımızda insanları, olayları ve her şeyi de yanlış yargılarız, biz sizlere yaşadığımız sorunların Rabbimizin lütfu ile altında yatan gerçeklerini göstermeye gayret edeceğiz, bir yargıda bulunacaksak herhangi bir konuda yalnızca Rabbimizin yargılayabileceğini aklımızda bulundurmamız gerekir, herkesin çok kibirli olduğu bir ağdayız, kimse eleştirilmeye, azarlanmaya gelmiyor, başkalarının yerine kendimizi koymadan da kimseyi yargılamamız gerekir, onun yerinde biz de olabileceğimizi aklımızdan çıkarmamamız, kimseyi kendimizden üstün grmememiz, gördüğümüz kusurları da kınamadan önce o kusurun bizde olup olmadığını da düşünmemiz, kendimize de annemize de sevdiklerimize de yapılmasını istemediğimiz bir şeyi başkalarına da yapmamamız gerekir.

Yarın yiyeceğimiz yemek içeceğimiz su dolaplarımızda duruyor o yüzden yarın için kaygılanmamıza gerek yok, yarın olup olmayacağımız konusunda kaygılanmamız gerekiyor ve işe çok geç olmadan başlamamız, günlerimiz kısaldı, gecelerimiz de ve işimiz çok, gücümüz yok lakin Rabbimizin güç ve kuvvetine sığınabiliriz, bizleri bekleyen ödül de çok büyük, bizlerse bu işten yüz çeviriyoruz, tembellik gösteriyoruz adeta kaçıyoruz lakin Rabbimiz bu konuda çok ısrarcı ödülü almamız konusunda, o çok merhametli, kullarına da çok düşkün olan. Dünyada hazineler biriktirmeyi bir an önce bırakıp, Rabbimizin elinde olan hazinelerine talip olmayı isteyelim, şüphesiz ki doğrusunu Rabbimiz bilir onun hazinelerinden bir parça tüm dünya hazinelerinin tamamından daha değerlidir.

Bu dünyada ödül ve ceza bekleyen iyilerden olabilirsiniz, maneviyat çalışarak da bir ödül bekliyor olabilirsiniz lakin bu dünya imtihan dünyası, bu dünya ödül ve cezadan öte bir dünya, bu dünyada sınanıyoruz, sınava tabi tutuluyoruz. İyiler için maneviyat çalışan iyiler için tek bir ödül var o da Rabbimizi razı etmek üzere yaşadığımız hayatımız ki bu da Rabbimizin lütfudur, ikramıdır, onun takdiridir. Kötülerin yaptıkları iyilikler onlara dünyada iyilik olarak dönüyor, iyilerin yaptıkları kötülüklerde onlara ızdırap olarak dönüyor, kötülerin yaptıkları kötülükler onlara hesap gününden sonra dönecek, iyilerin yaptıkları iyilikler de iyilere hesap gününden sonra, her iş Rabbimizin takdirindedir, nasıl dilerse dilediğine dilediğini takdir eder. Yaptığımız tüm eylemler büyük olsun küçük olsun, söylediğimiz tüm sözler küçük olsun büyük olsun iyi ve kötü arasındadır ki bizler daima iyi tarafta olmaya gayret etmeliyiz, iyi sözler söylemeli, iyi eylemler içinde olmalıyız, en ufak bir kötülük bile bizleri yoldan saptırmak için yeter de artar, daima Rabbimize sığınmamız gerekir, onun rızasını arzulamamız.

Rabbimizin rızasını arzularken maneviyat çalışması içinde olduğumuzda, Rabbimizin bizlere olan bakışını dahi düşünmeden ki bu da kendimize yönelik, kendimizi tatmin etmeye yönelik bir menfaat beklentisi içine bizleri sürükler, ilişkimiz karşılıklı bir çıkar elde etme üzerine kurulmaya başlar ki bu sebeple sadece Rabbimizin rızasını arzulayarak çalışmalıyız. Diğer tüm hususları da göz ardı ederek, tüm hayatımızı da bu eksenle yaşamaya gayret ederek. Bu yaşadığımız hayat dahi Rabbimizin rızası yolunda, maneviyat çalışması içinde, yaşadığımız tüm bu değişimler de kendimize yönelik değil, diğer kulların hayatlarına olan etkisine, faydasına yönelik olmalı, diğer kulların Rabbimizin rızası üzere olan yollarına duyulan sevgiden ve gösterdiğimiz önemden. Bu önem de Allah rızası için kendimize yönelik bir sevgi ve önemden değil, kendimize bir fayda için de maneviyat çalışması içinde değiliz, daima Allah rızasını düşünerek hareket etmeliyiz maneviyat çalışmasında. Rabbimizin lütfu ve ikramı ile takdiri ile bir değişim içindeyssek, bir ikram veya bir lütuf gördüysek bu çalışma neticesinde de bu lütfu kulları için kullarının Rabbimizin rızası üzere olan yollarında, bu yollarında olan halleri için ne gibi bir faydası olur, onlar için bu lütfu ve ikramı nasıl kullanabilirim arayışında olmalıyız, kendimiz için değil, sadece Allah rızası için ve kullarına yönelik, Rabbimizin lütfu ile olan sevgiyle, önemle ki bu da Allah rızası içindir. Kulların Rabbimizi razı etme üzere yaşadıkları yollarına olan sevgimizden, önemli görmemiz de kendi yolumuzdan daha önemli görmemiz de bu işi de Rabbimizin rızasını kazanmak için, ona yakınlaşmak için bir vesile olarak görmemizden ki bu da lütfuyudur, takdiriyledir.

Her şey Rabbimiz elindedir, ne kadar maneviyat çalışması içinde olursak olalım onun dilediği olur, o ne lütfederse, o hakkımızda ne takdir ederse onu buluruz, o her işimizde, o yegâne mabudumuz, gerçek güç ve kuvvet sahibi olan Rabbimizdir. Rabbimiz bu dünyada bizlere bir isim lütfetmiş, ismimizle babamızın ismi ile beraber çağırılacağız yargılanmaya, o dehşetli hesap gününde, bu ise şu demek çağrıldığımızda huzuruna bize hikayeni anlat, hayattayken birine sorduğumuz gibi hikayen ne diye, işte önünde de bir kitap var ne yapıp ettiklerinin de yazdığı, doğumundan itibaren nasıl yaşadın, sana bir isim verdik o isimle ne yaptın, o isimle kullara zulüm mü ettin yoksa yardımcı mı oldun, kendine yönelik işler peşinde mi koştun, doğumundan itibaren nasıl bir yol izledin, bu isimle bizlere esasen bunlar sorulacak, bizle hikayemiz çağrılacak. Kariyer peşinde koşanlar, bir isim yapmak için çabalayanlar, güzel bir hikâye yazmak isteyenler, dünyada sadece kendilerini ve dünyalarını düşünerek, ahiretlerini de hiç düşünmeden, Rabbimizin ismini hayatlarında yaşatmayı istemeyerek, onun yolunda olmayarak, onun ismiyle yaşamayarak, emir ve yasaklarına uymayarak, kendilerini Rabbimize adamak yerine dünyaya adanmaları. Rabbimizi yüceltme arzusu ile yaşamayarak, kendilerini yüceltme arzularıyla yaşayarak, Rabbimize hizmet etmek yerine dünyaya kendilerine hizmet etmeleri, Rabbimizin rızası yolunda koşturanlarla bir arada olmak, onlara Rabbimizin rızası için, Rabbimizin yolunda yardım etmeye çalışmak yerine dünya için koşturanlarla bir arada olmaları, Rabbimizi övmek yerine dünyayı övmeleri, kendilerini üstün görerek Rabbimize üstünlük taslamaları, zihinlerinde Rabbimizi zikretmek yerine dünyayı zikretmeleri, peygamberimiz Hz. Muhammed Sav.'ı Rabbimiz tarafından övülen, Rabbimizin dost olduğu ve bizlere de Rabbimizin lütfuyla ikramı ile takdiri ile örnek olan habibini, biricik sevgilisini örnek almayarak, dünyadaki sapıtmış kimselerin sözlerine ve yaşantılarına özenmeleri, onlar gibi yaşayıp onlar gibi giyinmeleri, onlar gibi yatıp onlar gibi kalkmaları. Maneviyat çalışmadan bu gerçeklerle yüzleşmemiz de çok zor olur, aynı şekilde kendimizi düzeltmekte, yaratılışımızı anlamlandırmak için bu dünyanın ötesine, yıldızların dahi ötesine geçmek de Rabbimizin varlığını ve birliğini hiç tereddüt etmeden hissederek algılamak da Rabbimizin lütfu ve takdiri ile de bizlere yolunda yardım etmesi ile de zorlukları en güzel şekilde aşabiliriz, yapmamız gereken üzerimize düşeni en güzel şekilde yapmaya gayret etmek, Rabbimize sığınmak, dua etmek.

Gelip geçen peygamberlerimizin hepsi bizlere Allah'ı anlatan kullardı, onlar özel olarak seçilen kullardı, Rabbimizin peygamberliği takdir ettiği kullardı, o peygamberlerimizin kimisinin kimisinden farklı farklı olan yönleri olmakla beraber Rabbimiz ile olan o derin bağlarıyla peygamberlerimiz kavimlerine hitap ettiklerinde bizim birbirimize hitap ettiğimiz gibi bizim birbirimize Rabbimizi anlattığımız gibi de Rabbimizi anlatmıyorlardı, biz hayatlarımızda hiç peygamber görmediğimiz için, hiçbir peygamberle konuşmadığımız için bunun ne demek olduğu konusunda hiç bir fikrimiz yok ve bir daha da peygamber gelmeyeceği için bunu tecrübe edemeyeceğiz, peygamberlerle gelen çeşitli mucizeler de göremeyeceğiz, bu tarz bir hitabı tecrübe eden kavimlerden farkımız diğer tüm kavimlerden bizleri ayıran fark bize lütfedilen mucizeler Kur'an-ı Kerim, peygamberimiz Hz. Muhammed Sav. o güzide ailesi ve ashabı. Bize düşense kullara Rabbimizi anlatmak değil, kullara Rabbimizi anlatacak kadar Rabbimizle güçlü bir bağa sahip değiliz peygamberlerimiz gibi ve bizlere de ellerimize takdir edilen hiçbir güç ve kuvvet de yok yani herhangi bir mucize de gösteremeyiz. Bize düşen görev hayatlarımızı Kur'an-ı Kerim ile okumak olmalı, kullara kendilerini anlatmak, Rabbimizin emir ve

yasaklarını anlatmak, dünyayı anlatmak, doğamızı anlatmak yani Kur'an-ı Kerim'i anlatmak, sevgiyi ve saygıyı, hoşgörüyü, peygamberimizin hayatından anlatmak, peygamberimizi örnek alarak, Kur'an-ı Kerim ile hayatlarımızı okuyarak yaşayışımızla kullara örnek olmak, biz bu halde olursak en güzel tebliği de yapmış oluruz, Rabbimizin lütfu ve ikramı ile takdiriyle. Rabbimizi ne kadar anlatsak da karşımızdaki kullar bizi anlamayacaktır. Rabbimizi en güzel şekilde anlatmak için kulların da Rabbimizi bizimle beraber hissetmesi gerekir ki anlattıklarımız kulların zihninde aynı bizim zihnimizde düşündüğümüz gibi yer etsin. Bunu başarabilmek için kulların arasında da sevgi bağı olması gerekiyor. Peygamberlerimiz Rabbimizi anlattıklarında zihinlerinde yer alan düşüncelerini de Rabbimizin lütfu ve takdiri ile direk olarak hitap ettikleri kulların da zihinlerinde yer ediyordu lakin bizler bunu başarmak için aramızda sevgi ile bağ kurmamız gerekiyor Rabbimizin rızası yolunda yoksa bu köprü inşa edilmeden ne kadar anlatırsak anlatalım bir tesiri olmayacaktır. Bu sebeple hak yolda olan kulların bir arada olması, beraber vakit geçirmesi, beraber çalışması gerekiyor. Yalnız başımıza da Rabbimizle bir bağ kuramayız çünkü peygamber değiliz. Rabbimizle bağ kurabilmek için hak yolda olan dostlarımıza ihtiyacımız var ki onlar ile kurduğumuz bu bağda Rabbimiz de bizimle beraber olacaktır. Rabbimizin varlığını ve birliğini en güzel şekilde hissetmek için de kullarıyla Rabbimizin rızası yolunda emredildiği gibi maneviyat çalışması ile sevgiyle bağ kurmaya gayret etmemiz gerekiyor. Yapmamız gereken kulları davet etmek. Maneviyat çalışmasına davet etmek. İslam'a davet etmek. Barışa davet etmek. Sevgi ve kardeşliğe davet etmek.

Dünyada yaşadığımız zamanda kulların yaşadıkları gibi dünyayı yaşamak ve tecrübe etmek zorunda değiliz, maneviyat çalışması ile Rabbimiz lütfederse zamanımızın misal beş yüz yıl ötesine değin büyük bir farkındalıkla, erdemle, tecrübeyle, gelişmişlikle yaşayabiliriz ki bunu dünyadan bir örnekle açıklamak istersek de günümüzde Amazonlarda yağmur ormanları içinde ilkel bir kabilede mağarada yaşayan bir kul ile günümüzde bir metropolde zengin bir hayat sürdüren kulu örnek verebiliriz. Bu iki kul da şayet Rabbimizi tanıma ve onun rızasını kazanma üzerine yaşamıyorsa ikisi de dünyada aynı seviyede diyebiliriz, bu iki kul da Rabbimizi tanıma konusunda aynı imkana ve şartlara sahiptir ki İslam tebliğ edildiyse. Tebliğ de doğru bir şekilde emredildiği gibi olmalı, sevgiyle tebliğ edilmeli.

İlk işimiz de günahlarımızdan tövbe etmek olmalı, günahlarımızın sevaba dönüşmesi için ilk olarak günah nedir buna bakmamız gerekiyor, içimizde saklı olan, karşılaşmadığımız ve günahla da ortaya çıkan kötülüğümüz, bize kötülüğümüzü gösteren günahlardır, hayatta günahlara girip girmeme ikileminde kaldığımızda da günah işleyerek bunu görmüş oluruz, cahilce bir iş yaptığımız için de af dileyip Rabbimizden tövbe etmemiz gerekir, bu tövbe de tekrar öyle bir durumla karşılaştığımızda bir daha o günahın yoluna dönmek üzere olmalı, günahın kötülüğünün farkına vararak ve bu farkındalıkla da bir daha bu yola girmeme bilincine ulaşmaktır. Bu da kulu büyüten, maneviyatta da ilerleten, kendimize yönelik bir manevi çalışma diyebiliriz. Maneviyat çalışması içinde düzenli çalışma ile bu içimizdeki kötülüğü de çalışmada görerek, bu günahlara girmeden ilerleyebiliriz ki Rabbimiz dilerse, lütfederse böylelikle de o günahın cezalarından, ızdırabından uzak durarak maneviyatta kendimizi geliştirebiliriz. Rabbimiz bizlere bizden daha yakın olan, bizlere değer veriyor, bizi seviyor, bizi işitiyor, bizi dinliyor, bizi gözetiyor, bizi ciddiye alıyor, dua edelim, Rabbimizden yardım dileyelim, ona sığınalım, ona güvenelim. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Ateşin içinde, yanıp tutuşanlar seni övdüler

Hepsi bir ağızdan sana şükrettiler

Her işi senden bilerek dediler ki:

“Hamd olsun alemlerin Rabbine”.

Ya Rab, alemlerde senin gibi senden başka kim var?

Yüceler yücesi, merhametliler merhametlisi, mucizeler yaratan senin gibi kim var?

Geleceğe Güven

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Güvendiğimize hamd olsun, en güvenilen kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar kendine güvenir mi?

Stresi basitçe acı olarak tanımlayabiliriz. Stres tüm canlılar için söz konusu, canlıların farklı tabiatları gereği stres düzeyleri de farklılık gösteriyor. Hayatlarımızda doğru bir şekilde okumayarak, doğru bir şekilde hayatlarımızda kendimizi geliştirmek üzere kanallara etmeyerek, her saniye bünyemize, sağlığınıza, bedenimize, çevremize, Anadolu'ya da Dünya'ya da en çok da geleceğimize de zarar veriyoruz. Stresi tanımlarken hayatlarımızı yaşanılabilir kılmamızı sağlamanın yanında bir örnek üzerinden de gidersek eğitim sistemi içinde de sınavlarda özellikle daha fazla stres hissetmemiz neticesinde daha çok çalışmamızı sağlayan bir araç görevi görmesi bizim yararımıza olurken aşırı boyutlarda hissettiğimizde de bizleri olumsuz olarak etkiliyor. Stresin en güçlü boyutlarda hayatlarımızda yer aldığı ailelerimizden, sevdiklerimize kadar, amaçlarımızdan, hayallerimize her şeyi de etkilediği, sürekli daha da güçlenen, eğitim sürecinden başlayıp üniversite sonrasına değin hayatlarımıza olan etkisi, gelecek korkusuyla, depresyonla, kaygıyla, üzüntüyle de daha da alevlenen bu acı. Gelecek korkusunun oluşturduğu kaygı da strese dönüşüyor. Gelecek korkusu ve bu korkunun sonucu oluşan stres ve tahribatı farklı zamanlarda, düzeylerde, alanlarda ve şiddette kendisini gösteriyor. Çevre baskısı daha ilkokul sıralarında başlıyor. Üniversite sınavı, bölüm seçimi, sınavlar ardından iş telaşı, ev, araba, aile kurma telaşı ve çocuklar. Bu yolda farklı arzular geliştirenler de olabilir ki tüm bu arzular hayatlarımızın merkezine oturttuğumuz sonucunda da bizi bekleyen haz ve ödüller üzerine kurulu. Çocukluktan itibaren hayallerimiz de gelecek planlarımız da böylelikle sadece gireceğimiz okullar üzerine şekillenmeye başlıyor, geleceğe yönelik umutlarımızın da başımıza gelen başarısızlıklar neticesiyle de çok kolay perdelediğini söyleyebiliriz. Bütün bu süreçte yaşanan stresin ve mücadelenin sonucunda elde edilen ödülün hazzı, hedeflenen noktaya ulaşmak, hepsi gelip geçici hazlar, tüm bu dünya arzuları. Hedef olarak sunulan vizyonların ötesine geçmek için ve hayatlarımızı da doğru bir şekilde okumak için hayatımızın her döneminde maneviyat çalışması içinde olmamız gerekiyor, Rabbimizin takdiri iledir ki Rabbimizin rızası yolunda. Dünya arzularımız da elbette olacak lakin kul kendisini sadece dünya yolunda görerek, dünya kaygılarıyla, sürekli diken üstünde acı çekerek ilerlemesi kendisine ızdırap çekmesinden başka da bir kazanç sağlamayacaktır. Stres o kadar dallanıp budaklanmış bir durumdaki kulları her alanda esir aldığını söyleyebiliriz. Kurtarılmak da sadece Rabbimizin lütfu ve ikramı ile bu yönde alınacak manevi eğitim ile mümkün. Sürekli kaygılı bir halde yaşayanlar, sürekli vesveselere de maruz kalanlar, bu kaygıdan dolayı stres içinde ızdırapla yanıp tutuştukları yetmiyormuş gibi etraflarına da bu ateşi saçıyorlar ki saçtıkça kendilerinin rahatlayacağını düşünüyorlar. Bu halde olan kimseler Rabbimizden de umutsuz

olan kimselerdir. Bu işin çaresi de maneviyat çalışmak, Rabbimize yakınlaşmak, peygamberimiz Hz. Muhammed Sav.' in sünnetleri ile onu örnek alarak yaşamak, Rabbimizin rızasını hayatımızda önceliklendirerek yaşamak ki her dünya işimizi, arzumuzu, isteğimizi bu ekseninde tutmaya gayret etmek, böylelikle Rabbimizin her işimizde yanımızda olduğunu hissedebiliriz, bunun sonucunda da yaşadığımız haller, o stres, kaygı, üzüntü, gelecek korkusu da bizleri maneviyatta Rabbimize yakınlaştıracak olan hislere dönüşür, bu hisleri de doğru okuyarak maneviyatımızı inşa etmeye başlarız, yaşadığımız halleri, o tüm hayatımızı da Kur'an-ı Kerim ile emredildiği şekilde okuyarak kendimizi kontrol ederek, sürekli düzeltme yoluna giderek, umutla Rabbimizi razı etmek üzere yolda ilerleyebiliriz.

Kaygıları görmezden gelerek, stresle baş etme yöntemleri gibi farklı çalışma metotları ve tavsiyeleri ile kul ancak kendisini belirli bir süre kandırır, öyle bir hal ki ne kadar budanırsa o kadar güçlenir ve daha da büyür, sonucunda da başa çıkılamaz bir hale kulu sürükler ki artık beyni uyutan çeşitli uyuşturucuları bir kurtarıcı olarak görmeye başlar, beyni öldürdüğü zaman da maneviyatta hayatını okuyacak o beyni o akli kendisinde bulamaz.

Toplumsal olarak da geleceğimizi okurken de yaptığımız yorumlarda da hayatı emredildiği gibi okumadığımız için yanlış algıların da toplumda oluşmasına sebep oluyoruz. Bu algı yetişen genç nesillerin bilinçlerinde de üniversiteyi bitirdikten sonra işsiz kalacağım korkusu olarak yerleşiyor. Üniversitelerin sayısının fazla olmasından, öğrenci sayısının fazlalığına, bölümlerin çeşitliliğine kadar fazlalığının eleştirilmesi ki her sokağa üniversite açsak ancak yakalayabileceğimiz bir dünya varken bu gibi yorumlarda bulunulması. Üniversitelerin insanlara kazandırdıklarını farklı yorumlamamız, mezun olduktan sonra beklentilerimizi karşılayamamış olmamız gibi çeşitli etkenlerle üniversiteleri hedef göstermekten ziyade, hayatta istediğimiz şeylerin gerçekleşmesi için gayret göstermemiz gerekiyor.

Dünyaya yönelik işlerimizde ve dünyanın geleceği üzerine kaygılarımızdan, gelecek korkumuzdan arınıp, korkunun merkezine, Rabbimizi razı edemeyeceğimiz korkusunu yerleştirmek üzere maneviyat çalışarak, insanlığın yararına, insanlığın iyiliği için kurduğumuz Rabbimizin rızası için kurduğumuz hayallerimizi, Rabbimizin rızası yolunda gerçekleştirmek için maneviyat çalışması içinde de olmamız gerekiyor. Çalışmamız gerekiyor, Rabbimizden istememiz, bu yolda bizlere yardım etmesini, bizimler beraber olmasını, bize hayırlı olanı lütfetmesini, Rabbimizi razı etme yolunda ve bu halde de dünya yolunda da çalışmamız gerekiyor. Izdırap, acı, ruhsal bunalım çekmek zorunda değiliz, bu halde yaşamak, bu halde yürümek zorunda değiliz, sürekli şefkat tokatları altında yaşayamayız, bu tokatlardan ders çıkarmamız gerekir ki ne kadar çabuk ders çıkarırsak o kadar da bizim için iyi olur, bu süreçte de doğru bir anlayışa gelmemiz gerekir, bu anlayışla da bu süreci doğru bir şekilde okuduğumuzda da Rabbimize yakınlaşmak için kullanabiliriz ki bunun yolunu ve yöntemini de ancak maneviyat çalışması içinde öğrenebiliriz, olumsuz koşulların nasıl üstesinden gelebileceğimizi, bu olumsuzlukları nasıl kendi yararımıza maneviyatta ilerleyebilmek için kullanacağımızı. Hapis yatanlar, hastalananlar, gurbette yaşayanlar, yalnız kalanlar, fakirlik çekenler, borç içinde olanlar türlü türlü dert ve tasalar, hayatta her şey bizlerin de başına gelebilir ki her iş Rabbimizin elindedir. Bizler bu süreçleri doğru okumayı da Rabbimize yakınlaşma vesilesi kılması konusunda da Rabbimize sığınmalı, ona yönelmeli ondan yardım dilemeliyiz, çevremizin de hak yolda olan çevremizin de bizlere olan yardımı da bu süreci doğru

bir şekilde nasıl okuyabiliriz üzerine olmalı, hak yolda olan çevremizden de dünyalık maddi bir beklenti içinde değil, manevi bir beklenti içinde olmalıyız, onların da bu yaşadığımız sıkıntılı süreçte yanımızda olmalarını, dualarıyla, bu süreci nasıl okumamız gerektiği konusunda telkinleriyle, güzel sözleriyle, dayanışma içinde olmamız, bu süreçte de çevre de manevi olarak ne yapabiliriz sorusunu kendisine sormalı, bu yaşananları okurken de kendi hissemizden de ders almaya gayret etmeliyiz. Maddi dünyada manevi dünyada Rabbimizin elindedir, o ne derse o olur, dünyalık bir beklentimiz varsa dahi bu sadece bizleri bu sıkıntılı süreçten düzlüğe, hayatı Rabbimizin rızası yolunda daha güzel bir şekilde yaşatması ve bu yaşantı dahi yaşatma üzerine olmalı ki bu beklentimiz de yalnızca Rabbimizden olmalı diğer kullarını kendimizden daha çok düşünerek olmalı. Bu isteklerimizi maddi olan isteklerimizi de çevremizden talep eden bir halde değil, çevremizin de böyle bir sorumluluğu olmadığını bilerek, sadece Rabbimizin rızası yolunda emredildiği ölçüde cebine giren paradan, birikmişinden, malından mülkünden, zekatla çevresine yardımda bulunması gerektiğini öğrenmemiz gerekiyor. Bu zekatında, maddi yardımında bizlere yönelik olması konusunda da çevrenin de birbirine derdi olan o kimseye yönelik yardımda bulunulması konusunda da kimsenin gönlüne baskı yapmaması gerekir. Çevre içinde böyle maddi konuların konuşulması dahi doğru değildir, bu işler insanları birbirine yaklaştırmamanın yanında uzaklaştırabilir de yardım alan aşağılanabilir, kendisini diğer çevre üyelerine nazaran aşağı görebilir, yardım eden yüceltilebilir ve çevre de maddiyatı bir şey zannedebilir, böylelikle de çevre bundan zarar görür maneviyatta.

Anadolu'nun en karanlık savaş zamanlarında bile ağzından ağız serzenişi duyulmamıştır, günümüzde ise korkuyoruz, serzenişinde bulunuyoruz. Anadolu'da aksiyon her zaman açlığın önünde olmuştur. Çalışmakta geçmişte de günümüz de de gelecekte de yaşamın getirdiği en büyük gerekliliklerden biri olarak karşımıza çıkıyor. Belki binlerce ekmeğimiz yok fakat Rabbimizin lütfu ve ikramı ile bize olan takdiri ile Anadolu coğrafyası o kadar cömert ve alabildiğine büyük ki verdiğimiz bir emeği bin misli ile bizlere iade ediyor, Rabbimizin lütfu ile ürettiğimiz ekmeğimizi de herkesle paylaşmaya hazırız, toplum üzerinde oluşan gelecek korkusunu, gelecek korkusu ile beraber gelen geçim telaşını, okumaktan, eğitimden feragat etmemeyi hep beraber ortadan kaldırmaya Rabbimizin rızası üzere gayret edelim aynı şekilde de maneviyat çalışmasına atfedilen algıları da hep beraber ortadan kaldırmaya, hayatlarımızın merkezine oturtmaya gayret edelim.

Stresle karşılaştığımızda aşılması gereken problemlerle karşılaşıyoruz aynı zamanda, bu problemleri aşmak için de doğru bir şekilde hayatı emredildiği gibi okuyarak, sevgiyle problemlerin üzerine gittiğimizde emredildiği üzere elimizden geleni Rabbimizin rızası üzere yaparak, Rabbimizden yardım dilersek, problemi de Rabbimizin lütfu ve ikramı ile takdiriyle aşarak maneviyatta da ilerleme kaydederiz. Bu problemler farklı stres düzeylerini de çeşitli düzeyde zorlukları da beraberinde getirebiliyor ki bazen sorunlarımızı aşmak için de yardıma da ihtiyacımız olabiliyor, bir işi yapmak için farklı kimselere ihtiyacımız olduğu gibi bizler birbirimizi tamamlamak için birbirimize destek olmak için buradayız, birbirimizin ihtiyaçlarını, sorunlarını ve problemlerini görmeye gayret etmeli bu konularda da hak yolda olan dostlarımızın yanlarında olmaya gayret etmeliyiz, hak yolda olan dostlarımız da bizim ihtiyaçlarımızda böylelikle yanımızda olur, böylelikle onlar da bizim onlara yaklaştığımız gibi bizlere yaklaşıp ki bu yaklaşımları Allah rızası için olduğundan Rabbimiz de bizlere bu yönde destek olur, eksikliklerimizi de rahmetiyle o cömertliğiyle, lütuf ve ikramları ile doldurur.

Bazen aklımız yerinden gidiyor karşılaştığımız sorunlarda bizim için aklını kullanacak dostlarımıza, bizim yerimize düşünecek dostlarımıza ihtiyacımız olabiliyor aynı şekilde dostlarımızın da. Maneviyat çalışacak gücümüz, okuyacak, dinleyecek gücümüz dahi olmuyor, bu süreçte bize okuyacak, ellerini bizim için kaldıracak dostlarımıza ihtiyacımız olabiliyor aynı şekilde dostlarımızın da.

Çalışmayı, geleceğimize güvenle bakmayı, Rabbimize güvenmeyi öğrenmemiz gerekiyor, okullarda anlatmıyorlar, din adamları da bu konuda yetersiz. Okumaya, öğrenmeye, öğretmeye ve en önemlisi de Rabbimizin rızası yolunda güzel hayaller kurmaya, güzel düşünceler içinde olmaya, umutla yaşamaya, Rabbimize güvenerek adım atmaya devam etmeliyiz. Geleceğimizden de siz yeni gelen nesilden de Rabbimizin lütfu ve ikramı ile çok umutluyuz çünkü beraber Rabbimizin rızası yolunda, lütfu ve ikramı ile beraber, Rabbimizin rızası yolunda yürüyerek, elimizden geldiği kadar, Rabbimizle beraber inşa edeceğiz. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Kim kim kim, kim senden başka senin gibi sever bizi ya Rab.

Kim kim kim, kim senden başka senin gibi korur bizi ya Rab.

Kim kim kim, kim senden başka senin gibi yaşatır bizi ya Rab.

Kim kim kim, kim senden başka senin gibi güldürür bizi ya Rab.

Uçan Sandalyeler

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bize hayat lütfedene hamd olsun, bize örnek olan en güzel hayatın üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar geri döner mi?

Hayatlarımızı engellerle çepeçevre sarmış durumdayız. En basitinden sandalyeler hayatımızın her alanında. Eğitim hayatımız boyunca bizlere rahatsızlık veren sandalyelere mahkûm edilmişiz. Eğitim hayatımızdan sonra da dört duvar arasında sandalyeler arasında sıkışıp kalmışız. Oturmaya devam ediyoruz. Tüm yolculuklarımızda, tüm hayatımızda. Sandalyelerimizin tekerleri olsa daha rahat edebiliriz aslında. Doğuştan sandalyelerle yaşayan insanlara engelli tabirini kullanıyoruz yürüyemedikleri, koşamadıkları için. Pek bi' farkımız olduğunu söyleyemeyiz ki sadece bizler onların önlerine engeller seriyoruz. Engelleri aşmak için mücadele edenler onlar. Bizler sadece sandalyelerimize doğru giderken onlar sandalyeleri ile o yolları almak için büyük bir mücadele veriyorlar. Hayatlarının her alanında büyük bir mücadele içerisindeler. Savaşçı, mücadeleciler yaşamalarını örnek almalıyız. Yaşamak için, eğitim için, özgürlük için, daha iyi bir gelecek için hemen hemen her şey için mücadele edenlerin önlerindeki engelleri de bizler yerleştiriyoruz. Çevremiz duvarlarla değil insanlarla çevreli olmalı. Hak yolda olan bir çevremiz olmalı. Sandalyeler bizleri yere daha da yakınlaştırıyor aksine altımızdaki sandalyeler bizleri uçurmalı. Altımızdaki sandalyelerle uçmayı öğrenmemiz gerekiyor. Gelecekte inşallah Rabbimiz lütfederse maneviyat çalışarak insanlar oturdukları sandalyelerden uçmaya başlayacak. Uçamayan insanlara ise engelli mi diyeceğiz, ötekileştirecek miyiz, hayatlarımıza almayacak mıyız, sen uçamadığın için, uçmayı öğrenemediğin için gökyüzündeki derslere katılamazsın, gelecek bize neler getirecek, insanlığın önüne ne gibi engeller çıkacak ve bunu aşamayanlara nasıl hitap edeceğiz, sonucunda insanlık birbirleriyle nasıl ayrışacak, işte bu gelecekte yaşanabilecek sorunların önüne geçmek için farkındalık oluşturma, sorunları çözme gayretinde olmalıyız, günümüzde yaşanan ayrışmalara karşı mücadele yöntemleri geliştirmeye başlayarak, ilk kendimizden başlayarak, ilk kendimizi düzeltme yoluna giderek, kimleri hayatımda ayrıştırıyorum, ötekileştiriyorum, neden, nasıl, niçin ayrıştırıyorum, kullardan önce nefret ettiğimiz hususlara yönelerek, bu nefret ettiğimiz hususlar bende acaba var mı sorularını sorarak başlayabiliriz. Kendimize yönelttiğimiz bu sorular da sandalyemizin toprağa saplanan kısımlarını hafif bir şekilde oynatmaya başlayabilir. Engellilerle, ebeveynleri ile ve bu engelleri inşa eden bizler giriştiğimiz cephelerde kalp kalbe, gönülden savaşmalıyız. Birbirimizi en güzel şekilde tamamlayabilmek için birbirimizle en güzel şekilde bağ kurabilmek için birbirimize de ihtiyacımız var, birbirimizi sevmeye, anlayış göstermeye, birbirimizle ilgilenmeye, birbirimize destek olmaya ihtiyacımız var, engellilerin toplumsal hayattan kaçması da uzak tutulması da bizim de engellilerden uzak durmamız da bu bağda birbirimizi tamamlamada da kopukluklar meydana getiriyor.

Tüm mazlumlarla, dert ve sıkıntısı olanlarla beraberiz, kendimizi tüm insanlıktan soyutlayarak yaşayamayız, tüm insanlıkla beraber tek bir vücut olduğumuzu hissederek ancak yaşayabiliriz, evsiz gördüğümüzde bizim fazladan evimiz esasen Rabbimizin bizlere emaneten verdiği o evsizin evi, yolda aç birini gördüğümüzde yanımızda fazladan olan ekmek onun ekmeği, susamış birini gördüğümüzde de fazladan mataramızdaki su onun suyu ki Rabbimizin bizlere emanet verdiği su. İlmimiz de Rabbimizin bizlere lütfettiği, takdir ettiği, ikram ettiği, sizlere ulaştırmak için emanet ettiği bir ikramı yoksa bizim ne bir ayrıcalığımız olabilir. Sıkıntı yaşayan birini gördüğümüzde kendimize bakmamız gerekiyor çünkü onun bir ihtiyacı varsa ve o ihtiyacını giderebilecek olan bende bir fazlalık olarak duruyorsa bunu ona en güzel şekilde ulaştırmak için gayret göstermemiz gerekir, onun yaşadığı kaderi görmezden gelerek kendi kaderimizden, Rabbimizin bizlere lütfettiği o güzel kaderden, rahmetinden, karşımıza çıkardığı fırsatlardan, hayırlı olan yoldan da kaçmış oluruz, sadaka vermekten, misafir ağırlamaktan kaçmamamız gerekir, ellerimizi olabildiğince açarak kullarını kucaklamamız, onları bağrımıza basmamız gerekiyor, kullarına sevgi göstermemiz, hak yolda olan dostlarımızı gönlümüzde ağırlamamız. Gözleri görmeyen bir kimseyi gördüğümüz zaman bizim gözlerimiz onun gözleri olmalı, kulakları duymayan birini gördüğümüzde kulaklarımız onun kulakları olmalı, yürüyemeyen birini gördüğümüzde ayaklarımız onun ayakları olmalı, dili olmayan bir kimse gördüğümüz zaman dilimiz onun dili olmalı ona dua eden bir dilimiz olmalı, o görmeyen gözlere göstermeye gayret etmeli o duymayan kulaklara duyurmaya o yürüyemeyen kimselere omuz vermeye gayret etmeliyiz, Rabbimizden yardım dilemeliyiz.

Dünyada gelmiş geçmiş tüm insanları bir çizgi üzerinde bir araya getirirsek her birinin farklı bir siması farklı bir hayatı olduğunu görüyoruz, iyi yanlarının da kötü yanlarının da olduğunu, Rabbimiz her kulu farklı farklı yaratmış, birçok farklı parça olarak, ortak yanlarımız da var farklı yanlarımız da. Bir ortalama aldığımızda başkasına daha fazla verilen iyilikler ve güzellikler o kimseler için o güzelliği diğer kullar için kullanması için. Diğer kullara nazaran daha akıllı olan kullar da bu akıllarını kulları sömürmek için değil, kendileri için değil, kullara yardımcı olmak için kullanmalı, daha kabiliyetli olan kullar da bu kabiliyetlerini kulları için kullarına hizmet etmek için kullanmalı, bu şekilde de birbirimizi Rabbimizin rızası yolunda, birbirimize yardımcı olarak, birbirimizin eksikliklerini tamamlamamız, ihtiyaçlarına cevap vermemiz gerekiyor. Kendimizde bir üstünlük görmeyerek diğer kullara yaklaşmamız gerekiyor, yaklaşımımızda Rabbimizin rızasını kazanmak üzere bize lütfettikleri ile bize olan takdiri ile onun lütuflarını emanetlerini de onun rızası üzere kullanarak kullarının ihtiyaçlarını en güzel şekilde tamamlamak için ki bu iş de Rabbimizin lütfuyudur, ikramıyadır ve takdiriyledir. Maneviyat çalışması ile bunu doğru bir şekilde Rabbimizin rızası üzere nasıl yapacağımızı öğreniyoruz. Kendimizi nasıl yok sayarak iyilik ve güzelliklerimizi kullara ihsan etmeyi, onlara Rabbimizin yolunda en güzel şekilde yardımcı olmayı, Rabbimizin bizlere lütfettiği emanet ettiği ikramları ile nasıl kullara yaklaşacağımızı. Doğru bir çalışma içinde olmadığımızda da kendimizi diğer kullardan da üstün görmeye başlarız, kibrimizle ancak Rabbimizin yolunda her nimeti ondan bilerek kendimizi yok sayabiliriz ki bunu görmek için de maneviyat çalışması içinde olmamız gerekiyor, bu konularda çalışmamız, rızası yolunda, kulluk bilinciyle, kullara hizmet ederek, kendimizde bir şey görmeyerek, her işi Rabbimizden bilerek. Rabbimizin lütfu ve ikramlarını nasıl okumamız gerektiğini öğrenmemiz gerekiyor, aynı zamanda bize olan takdirini de nasıl kullanmamız gerektiğini, bize olan emanetini nasıl

kullarına en güzel şekilde ulaştırmamız gerektiğini ki esasen bu bize olan lütufları da ikramları da bize olan tüm takdiri de onun her şey onun, Rabbimizin bizim değil. Kendimizi kullandırtmadan, sömürülmeden, karşımızdakini de bize karşı alçak hissettirmeden, başkalarını da üstün görmeyerek aynı zamanda da kibirlenmeden bu işi yapmak için maneviyat çalışmasına ihtiyacımız var, hak yolda olan dostlarımıza ihtiyacımız var ki aynı amaç üzerinde beraber bir araya gelen kullar olarak bu konuda bir anlayışa gelmek için birbirimize yardımcı olabilelim. Hz. Yusuf As. ihtiyacı ne ise ona yönelik dua etti. Ne daha azı için ne de daha fazlası için, bizim de başta örnek almamız gereken husus ve dua bu yönde olmalı. İmtihan olduğunda da nefsinin kötü etkisi altında olduğunu gördü, bundan kurtulamayacağını da gördü ve Rabbimize sığındı dua ile. Nefsimiz bizi etkisi altına aldığı anda ondan kendimizi kurtaramayız ki aynı hapisneden kendimizi kurtaramayacağımız gibi. Kötülüğümüzü görüp, onun üzerine de çalışarak Rabbimizin lütfu ve ikramı ile takdiri ile hapisten kurtulabiliriz. Hz. Yusuf As.' ın babasına olan düşkünlüğü, ona olan sevgisi, onun çevresini saran karanlığını da aydınlattı, onu nurlandırdı ve çevresindeki karanlıkta aydınlanmaya başladı, karanlık içinde çevremizde olup biteni göremeyiz, nurlandığımızda da çevremiz de çevremizdeki karanlıkta aydınlanmaya başlar ki aydınlandığında da çevremizdeki karanlığın farkına varırız. Çevresindeki kardeşlerinin kendisine olan kötü eğilimleri de onu adeta karanlık bir kuyu gibi sarmıştı. Askerde komutanı tarafından çok sevilen bir asker düşünelim, bu asker de o komutanı çok seviyor olsun. Bu sevgi bağının oluşmasında da birlikte bulunan diğer askerlerin varlığı da etkilidir, çevrede etkilidir ki diğer askerlerin kötülüğü ve o sevilen askerin de iyiliği komutanın gözünde o askerin daha da değerini arttırmaya başlar. O sevilen askerin yapması gereken de o diğer askerlerin de komutanın gözünde daha güzel görünmesini sağlamak olmalı, buna yönelik çalışmalı yoksa diğer askerler tarafından sevilmecektir. Maneviyat çalışması bizi nurlandırarak karanlığımızı bize gösterir, çevremizin karanlığını da adeta hapisnede olduğumuzu bize gösterir. Hapishaneden kurtulmanın yolu da bizim elimizde değildir, o karanlığımızın üstesinden gelmek de bizim elimizde olmadığı gibi, Rabbimizden bu konuda yardım istememiz, dua etmemiz gerekir. Diğer askerler de o sevilen askeri örnek almaya, onun seviyesine ulaşmaya gayret etmelidirler. Sarayda yetişirken de ilim konusunda da üstüne düşeni elinden gelen en güzel şekilde yapması da Hz. Yusuf As.' ın karanlığını aydınlattı, aynı babasına olan sevgisi karanlığını daha çocuk yaşlarda aydınlatması gibi. Hz. Yusuf As. komutanın sarayında yetişirken bu imtihanla da Rabbimizin rızası yolunda olan bir çevre içinde olmadığını, bu yönde de çevresine yönelik de çalışamayacağı gerçeğini de gördü ki bu sebeple de sarayda yaşamaya devam etmek istemedi, Rabbimize varan yol üzere yaşamayı, doğru bir çevre içinde olmayı arzuladı ki bu da onu sarayın tam zıttı hapishanede olmayı istemeye yöneltti, hapishanede bir yandan Rabbimizin rızası yolunda çalışırken bir yandan da hapishane arkadaşlarına tebliğde bulunması, çevresine yönelik de eylemlerde bulunması bize gösteriyor ki doğru bir çevre içinde olduğumuzda da çevremizden de sorumlu olmaya başlıyoruz, çevremizin de çevremizdeki kimselerin karanlığının bizi de etkilediğini görüyoruz, çevremizi görmezden gelerek sadece kendimizi düşünerek Rabbimiz rızası yolunda yaşayamayız, o çevremizi saran karanlık bizi de etkilemeye başlar, bu karanlığa yönelik de çalışmamız gerekiyor aynı şekilde bizdeki karanlığa yönelik de çalışacak hak yolda olan dostlarımıza ihtiyacımız var.

Hak yolda olan bir çevrenin etrafınızda olmadığı, hak yolda olan bir kimsenin dahi çevrenizde olmadığı kendinizin de hak yoldan çok uzak olduğunu görebiliyorsanız Rabbimiz de elbette halinizden haberdardır, bunun arayışında olduğunuzu da görüyordur öyleyse size düşen umutla dua etmekten başka bir şey değil, Rabbimizin kollarına kendimizi teslim etmemiz gerekiyor, günahlarımızdan af dilememiz, tövbe etmemiz. Bu yükü ayağa kalktığımızda da yanımızda hak yolda olan dostları bulabiliriz Rabbimizden umutlu olmalıyız. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

“Rab yanımızda olsun, bizimle de yolunda yürüsün
Rab yolunu nurlandırсын, bizi de yolunda nurlandırсын
Rab gözlerini üstümüzden ayırmasın, bizi de yolunda gözetsin”.

Astroloji

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Alemlerin sahibine hamd olsun, nurunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar, gözlerini yoldan çevirir mi?

Annemizin karnına düştüğümüz yer evrenin bir yerinde, gökyüzünde güneş ve ayın olduğu, farklı farklı yıldızların gecemizi aydınlattığı, farklı farklı gezegenlerle hareket eden mavi bir dünya, işte bu mavi dünya içinden, Rabbimize dua ederek, ona seslenerek, onunla tüm bu yıldızları, galaksileri, evreni yaratanla, bize hayat verenle, doğrudan bir aracı olmadan ona övgüler sunabiliyoruz, ondan yardım dileyebiliyoruz, hakkımızda hayırlı olanı isteyebiliyoruz. Astroloji olmadan yaşayamayan kimseler, her gün burç yorumu okuyanlar, bu konuda araştırma içinde olanlar da dünyamızı okuma gayretindeler, yaşananlara bir anlam arayışındalar, bu işle uğraşanlar da öyle, lakin yaptıkları bir bilim insanının dünyayı anlamaya, hayatına anlam bulmasına benziyor ki bu da dünyadır, maneviyatla bu dünyanın ve yıldızların ötesine geçebilir hayatın anlamını öğrenerek yaşadığımız hayata da anlam bulabiliriz, tüm sistemi de emredildiği gibi doğru bir şekilde Rabbimizin rızası üzere okuyarak Rabbimize daha da yakınlaşabiliriz. Kendimizi Rabbimizin rızası yolunda değiştirmek üzere çalışabilir, gayret gösterebiliriz, burç yorumunda okuduğumuz iyi ve kötü yanlarımız ki bu hususlar bizde olabilir veya olmayabilir ki bu iyi yanlarımızı da daha da geliştirmek ve Rabbimizin rızası yolunda kullanarak ona yakınlaşmaya çalışmak, rızasını kazanmaya gayret etmek için, aynı zamanda da kötü olan yanlarımızla da sadece burç yorumunda gördüğümüz kadarıyla da değil, bu yorumların ötesinde olan gördüğümüz tüm kötü yanlarımızla da daha görmediklerimizle de Rabbimizin rızasını kazanmak üzere iyi bir kul olma gayretiyle maneviyat çalışması içinde olmamız gerekiyor, Rabbimizden yardım dileyerek, kendimizi bu kötü yanlarımızı iyilik ve güzelliklerle değiştirmeye gayret ederek, burç yorumlarında okuduğumuz daha farklı güzellikler de Rabbimizin lütfu ve ikramı ile bizlere olan takdiri ile bizde olabilir veya olmayabilir, bu hususları da dua ile Rabbimizden de isteyebiliriz, aynı şekilde diğer gördüğümüz, okuduğumuz iyilik ve güzellikleri de Rabbimizden rızası yolunda isteyebiliriz. Kur'an-ı Kerim ile Rabbimiz bizlere kendisinin kulu olduğumuzu bildiriyor. Astronomiyi de astrologları da bu yönde uğraşlarıyla kulların hayatlarına anlam arayışlarını da kınamamız doğru olmaz, neyle beslenir durursak artık o yönde hayatın akışına kapılıp gideriz, hayatlarının anlamını da bu yönde araştıran kimseler de bu yönde çalışarak mutlu oluyorsa, gönülleri burada rahat ediyorsa, bu kimselere karşı da kınayıcı bir halde hareket etmek doğru olmaz, dediklerine itibar etmek, kulak vermek, inanmak da doğru olmaz, onlara yardımcı olmamız gerekir bu yardım da Rabbimizin rızası yolunda örnek kullar olarak yaşayarak olmalı. Yıldızlar, güneş ve ay, tüm gezegenler, her bir zerre de Rabbimizin emrinde, gerçek güç ve kuvvet sahibi olan Allah'ın.

Hayatlarımızda gerçek güç ve kuvvet sahibi olan Rabbimiz dışında herhangi bir zerreyi en ufak bir şeyi hayatımızın odak noktası haline getirirsek Rabbimize olan odağımızı da kaybetmiş oluruz ki bu da bizleri putperestliğe götürür, putperestlikle de misal yeni odağımız para olsun, para kazanmaya başladıkça parayla yapabildiğimiz şeyleri de görmeye başlarız, daha çok para kazanmayı arzularız, daha çok şey yapmayı, adeta para bizi büyülemeye başlar ve yoldan çıkartır, gücün kaynağı olan Rabbimize olan kulluğumuzu da bu kulluğa verdiğimiz önemi de kaybetmeye başlarız ki artık gücü parada görmeye başlarız, artık Rabbimizle ilgilenmeyi bırakırız ve parayla ilgilenmeye başlarız, hayatımızda Rabbimizin rızasını arzularken artık daha çok para kazanmayı arzulamaya başlarız, bu bize doğru bir şeymiş gibi gelmeye başlar, bize sorduklarında da Rabbimizin bizden bunu istediğini düşünerek para ile güç sahibi olmamızı beklediğini, bunun da kulluğun bir gereği olduğunu söylemeye başlarız. Elbette bu her odak noktası için de değişiklik gösterir, her bir odak noktasının zihnimizde haz uyandırdığını da söyleyebiliriz misal para kazanan kimsenin zihninin haz ile dolması, astrolojiyi hayatının odağı haline getiren bir kimsenin bu yönde çalışması ile zihnini haz ile doldurması, kadını odak noktası haline getirmiş kimsenin bundan haz duyması, makam ve mevkiyi, eğitimi, bilimi, kariyeri, tüm dünya da dünya nimetleri de böyledir, kulu yoldan çıkartır, çöp çöp gezip çer çöp toplamak bile. Bu yolda yaşayan kulların yanlarında olsak, bizde onlarla beraber olsak, misal beraber para kazanıyor olsak, çevremiz bu yönde olsa bizler de kendimize artık hâkim olamamaya başlarız, onları örnek almaya başlarız ki çevremiz de çevremizin kötülüğü de bizi etkisi altına almaya başlar, doğrusunu Rabbimiz bilir. İşte bu şekilde türlü türlü dünyada birçok husus etrafımızı bizi yoldan çıkarmak için sarmış durumda, havaya saçılan virüsler gibi ki biz o tarafa yönelirsek de vücudumuza girip, güçten düştüğümüzde de aktif olmayı bekleyen bizi hasta etmek isteyen, güçlenmeyi bekleyen birçok virüs gibi. Arzu ve isteklerimizin esiri olduğumuzda da bu virüslerin adeta biri gider diğeri gelir. Arzu ve isteklerimize bundan gelecek hazza odaklanarak yaşamayı bırakmamız gerekir ki konu paraysa da bu arzu ve isteğimizi yerine getirecek güç olduğunu sanmayı bırakmamız gerekir, gözlerimizi Rabbimizin huzuruna getirmemiz gerekir, gözlerimiz de huzurunda sağa sola kaymadan kulluk etmemiz. Rabbimize kullukta bulunduğumuzda da kulluk sorumluluklarımız da aklımıza gelir yoksa paraya tapmaya devam edersek de paranın hayatımıza ne getireceğiyle ilgilenmeye başlarız, sorumluluklardan kaçırız, heva ve hevesimize kapılarak nefsimize hizmet etmeye başlarız, Rabbimize değil.

Çeşitli eserler kaleme alarak, kürsülerden hitap ederek konuşarak, insanlığa hizmete yöneldiler, bu yönde aldıkları hazzın esiri oldular, karşılıklarına yanlışlarını gösteren kimseler çıktığında da bu kimseleri dinlemediler, sözlerine kulak asmadılar, başlarının dikine gittiler, bu işi onlardan daha iyi bilenler, bu işi onlardan daha iyi yapacak kimseler karşılıklarına çıktığında da işi Allah rızası için onlara teslim etmeleri gerekirken onları yanlarından uzaklaştırdılar, onları yanlarında ve üstlerinde görmek istemediler, tüm bunların sonucunda da bu hal ve tavırları neticesinde de Rabbimizle olan bağları zedelendi, kullara hizmet etmekten aldıkları hazzın esiri oldular, Rabbimize kul olmanın öneminin yerini kullara hizmet etmenin önemi aldı. Rabbimiz onların karşısına böyle kimseleri kendilerinden bu işi daha iyi yapacak olan kimseleri çıkartması da bu hizmetlerini kaybettirecek felaketleri başlarına takdir etmesi de hep onun kullarına olan lütfudur, ikramıdır, böylelikle de kullarının tekrar kulluğa gelmelerini ister ki kendilerini kullara hizmet etme noktasında aldıkları hazla kendilerini kaybetmesinler. Bu lütufları da yanlış okuyarak hizmetten başlarını kaldırmadılar, bu hazzın esiri oldukları için bu hazdan yüz

çevirmediler başlarına ne gelirse gelsin üstüne bu hizmetlerine daha da yoğunlaşmak için Rabbimizden gelen bir mesaj olarak okudular. Hizmetlerinde de Rabbimizin rızasını arzulamaları, hizmetlerinin doğru veya yanlışından öte tekrar kulluğa gelerek, kendilerini tekrar hizaya çekerek, tekrar bu hizmetlerine Rabbimizin rızasını kazanmak üzere giriştikleri işlere dönmeleri ve bu odaklandıkları işleri de daha da güzelleştirmeleri, yanlışlarını düzeltmeleri, sonucunda da daha büyük ilerleme kaydetmelerini Rabbimiz de ister, Rabbimiz yanlışlarımızı, hatalarımızı, kusurlarımızı da bize göstermek ister ki böylelikle de bizden daha iyi bilen Rabbimiz bizim daha iyi kullar olmamızı ister aynı şekilde de kullarına da daha iyi hizmet etmemizi, bu yönde bize olan mesajlarını da onun rızası yolunda okumak önemlidir ki kusurlarımızı ve hatalarımızı görmemiz gerekir, bu kusur ve hatalarımızı düzeltmek için de dua etmemiz gayret göstermemiz kendimizi ve hizmetimizi bir üst noktaya çıkarmayı istememiz bu yönde gayret göstermemiz gerekir. Önem verdiğimiz Rabbimizin rızası için önem verdiğimiz odak noktamız kullara hizmetimiz kulluğumuzun, Rabbimize olan teslimiyetimizin, Kur'an-ı Kerim'in, peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.' in öneminin önüne geçmemeli, bu odak noktamızı ancak bu hususlara önem vererek geliştirebiliriz. İki kelimeyi arka arkaya getirip söylemek mi, iki harfı bir araya getirip cümle kurmak mı marifet, Rabbimizin sözleri yanında iki sözünüz değeri nedir, Rabbimizin Kur'an-ı Kerim'i yanında kitaplarınızın değeri nedir, Rabbimizin kullarına gösterdiği rahmetin yanında kullarına gösterdiğiniz sevgi ve alakanın, hizmetin değeri nedir, Rabbimize olan odağımızı kaybetmememiz gerekiyor yoksa nefsimize hizmet etmiş oluruz Rabbimize değil, Rabbimize kulluk etmemiş oluruz, sonucunda da kullar da böyle kimselerin etrafında koşturup duruyorlar, Rabbimize hizmet etmek yerine odaklarında böyle kimseler oluyor, böyle kimselere hizmet ediyorlar, böyle kimselerin yolunda, böyle kimselerin yanında, böyle kimselerin de eserlerinde de cennete giriş bileti olduklarını sandıkları için de cennetin sahibiyle bağ kurmaktan çok böyle kimselerle, böyle eserlerle, böyle yollarla bağ kurmaya başlıyorlar. Cennete giriş bileti önümüzde dururken kim cennetin sahibiyle bağ kurmak ister, maneviyatta çeşitli seviyelerden bahsedebiliriz, kulların da bu yönde çalışması ve gayret göstermesi kınanacak bir husus değil, kullar cenneti isteyebilir ve bu yönde de çalışabilirler lakin bizim amacımız maneviyatta daha üst seviyelere kulları çıkarmak. Çok ciddiler, o bileti almak için gayret gösteriyorlar, bir araya geliyorlar, o bileti kazanmak için gayret sarf ediyorlar, neyin ne olduğunu iyi bilen kimseler, Kur'an-ı Kerim okuyan kimseler, lakin emredildiği gibi okumayan kimseler, Kur'an-ı Kerim'in sorumluluğundan, peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.'i örnek alarak yaşamanın sorumluluğundan kaçıyorlar, sevgiyle yaşamanın sorumluluğundan kaçınıyorlar, kendilerine sevgi gösteriyorlar, odaklandıkları cennete yönelik yaşadıkları için kendilerine önem gösteriyorlar, sonucunda da öfke ve nefret de hak yolda olan kimselere besliyorlar çünkü hak yolda olan kimseler de onlara nasıl emredildiği gibi yaşanacağını gösteriyorlar yani yanlışlarını ve eksikliklerini gösteriyorlar yaşayışlarıyla, sonucunda da düşmanlık ortaya çıkıyor. Sürekli kendisini düşünen cennet biletini düşünen kimseler başkalarını düşünen kimseleri görünce ne kadar yoldan saptıklarını görüyorlar. Maneviyatı o nuru kendi arzu ve isteklerimizi tatmin etmek için dünyamızda ilmimiz olmadan bize takdir edilmeyen hususlara yönelterek ki böylelikle kendimize yönelik olarak kullanmaktan, kullarını sömürmekten de Rabbimize sığınmamız gerekir yoksa Rabbimizin rızası için bir iş yaptığımızı sanırken onun huzurundan uzaklaştığımızın farkında bile olmayız, aynı dünyevi hazlarda olduğu gibi kendimizden geçeriz, nefsimiz bizi buradan vurur. Rabbimizin rızası üzere bir iş tutuyorsak ki Rabbimizin lütfu ve takdiriyledir, bizden

daha iyi bu işi yapabilecek olanlar karşımıza çıktığında bu işi onlara teslim etmemiz gerekir ki bu da Rabbimizin rızası üzere, Rabbimizin rızası üzere tutulan işte kendimizi bir şey görmeyerek, kendimizi hiç işin içine katmayarak adeta, Rabbimizin rızasını her şeyden öte ve önemli gördüğümüzden. Kulların Rabbimizin rızasını kazanmak üzere söylediği sözlerine de uyarılarına da kulak vermemiz gerekir Rabbimizin rızası üzere, bizden daha iyi bilenlerin, bizden daha çok ilim sahibi olan kulların olacağını aklımızdan çıkarmamız, bu kulların sözleri de bize olan yaklaşımlarına karşı da burnumuzun dikine giderek sözlerine kulak vermememiz de doğru olmayacaktır, elbette her söz söyleyene karşı da sözleriyle hareket etmek de doğru olmaz bu yönde bizlere yaklaşanları da sözlerini de Rabbimizin rızası üzere doğru bir şekilde, kulları da sözlerini de neye binaen söylediklerini de doğru okuyarak tartmamız gerekir. E

Putperestleri de eserlerini de doğru bir şekilde okumak önemli, putlar da putperestlerin karşısına hesap günü çıkacak, bu putlar insanlardan da olacak, şeytanlardan da ki o gün hesap günü putlarıyla lanetleşecekler. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Tüm alemleri yaratan, gücü ve kudretiyle de tüm alemleri dolduran gerçek güç ve kuvvet sahibi olan Allah'ım, tüm alemlerin de yalnız seni övmekte yalnız sana kulluk etmekte, dağları hareket ettiren de sensin, rüzgarlara yön veren de sensin, yağmurları yağdıran da sensin, göklerini de arzını da dilediği gibi döşeyen de sensin göklerini de arzını da ayakta tutan da yalnız sensin.

Kutsal

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Beytül-Haram' ın Rabbine hamd olsun, Mescid-i Nebevî üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar zalimlere dost olur mu?

Bu toprakların yetiştirdiği, bu topraklar için emek vermiş, bu toprağın ekmeğini yemiş suyunu içmiş, bu topraklar için fedakarlıkta bulunmuş, bu topraklar için savaşmış insanlara bu insanlara karşı olanlar. Bu insanlara sadece saygı duyan, sevgi duymayanlar. Sadece saygı duyanlara sevgi duymayanlar. Sevenler ve saygı duyanlar. Saygı duyup saygı duymayanlara saygı duymayanlar. Sevmeyenlere saygı duymayanlar. Kullara olan yaklaşımlarımız hep farklı farklı, farklı düşüncelerle karşılaşılıyor hayatta, bizleri en çok ayırtıran konularda birbirimize destek olmamız gerekirken hoşgörü göstermemiz gerekirken bizleri düşünce ayrılıklarımız adeta bizleri birbirine karşı olan cephelere sürüklüyor. Kişiler, olaylar, her türlü konu üzerinden bu ayırtıcı düşüncelerin tohumlarını atanlar kulların arasına ayrılık sokma derdindeler, bu tuzağa düşmemeli. Kişilere hakaret edip bundan prim yapanlarda, bu isimleri kullanarak bundan prim yapanlar gözümüzde aynı ayrılıkçı tohumları atan kimseler olmalı, sürekli etrafa saçtıkları zehirleriyle halkımızda kin ve nefret uyandırıyorlar. Dönem dönem gündem olan çatışmalar, provokasyonlar gündeme gelmekte. Bu olaylarda bizlere gösteriyor ki zalimler profesyonelce her dönem nifak tohumlarını, kin ve nefret tohumlarını Anadolu'ya serpiyor. Taraf olmaya zorlanıyoruz, sanki taraf olmazsak söyledikleri sözleri, yaptıkları davranışları desteklemezsek kendimizi boşlukta veya işgal altındaymışız gibi hissediyoruz. Amaçları ise bu parçalanmayı daha da arttırmak. Kalbinde insanlığa sevgi duyan biri bir insandan nefret edemez, sevmediği bir insanı sevenden nefret edemez, insanlara sevgi duyan bir insan bir insanı sevmediği için o insandan nefret edemez, iyi bir insanın nefret ettiği tek insan da kulların arasını bozan, nifak tohumları atan zalim insanlar olmalı. Bu nefret tohumlarının yıllarca atılması bizleri herkesin herkesten nefret ettiği bir topluma dönüştürdü. İnsan sevgisi olmadığında bir insanda içinde büyüttüğü nefret de tüm insanlığa da sirayet ediyor. Mücadele ise insan seven veya sevmeyenlerle değil bu ayrılıkçı tohumları atanlara karşı olmalı, insanlara karşı oluşan nefretin sebebine karşı nefret olmalı, bu soruna odaklanmalı, insanları birbirinden ayırtıran sorunları düzeltme yolu aramalı. İlk olarak kendimizden başlayarak nefret gibi bir duygudan sıyrılmaya çalışarak, insanların arasına ayrılık sokmaktan Rabbimize sığınarak.

Maneviyat çalışması ile insana karşı da nasıl doğru bir şekilde yaklaşmamız gerektiğini öğreniyoruz, geçmiş de günümüzü de nasıl okumamız gerektiğini, geleceğe de nasıl bir bakış açısı geliştireceğimizi. İnsanları nasıl doğru bir şekilde okuyabileceğimizi, insanlarla bir aradayken nasıl en güzel şekilde davranmamız gerektiğini, sistem içinde her bir insanın çok değerli olduğunu ve bu insanlardan biri olan kendimizi de diğer insanlarla ve sistem içinde Rabbimizi razı edecek şekilde nasıl konumlandırmamız gerektiğini, bir kula karşı kendimizde

bir üstünlük görmememiz, üstün bir bakış açısıyla bakmamamız gerektiğini, yolunda kibirlenmememiz gerektiğini, kendimize güvenmememiz Rabbimize güvenmemiz gerektiğini görmeye geliyoruz ki bu da Rabbimizin lütfu ile ikramı ile takdiri ile lütfettiği maneviyat çalışması ile. Bu sebeple Rabbimizi razı edecek bir yaşantı içinde olmak istiyorsak ilk olarak kendimizden başlamanız gerekiyor. Hayatlarımızda kutsallığın sadece Rabbimizle bizim aramızda olduğunu unutmamamız gerekir, Kâbe bizim için kutsaldır, peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav. bizim için kutsaldır, Kur'an-ı Kerim' de bizim için kutsaldır, tüm Müslümanlar için kutsal saydığımız şeyler ki kutsal demek de Rabbimiz ile olan kurduğumuz bu ruhsal bağda bizlere lütfedilen, rahmet olan, bizlere yakınlık kurmamızı sağlayan hususlardır, bismillah ile başladığımız yemek bizim için kutsal olur, Rabbimizin rızası için bir araya geldiğimiz hak yolda olan dostlarımızla Allah rızası için oturduğumuz sofrada da bizim için kutsal olur, hak yolda olan kullar da birbiriyle Rabbimizin rızası için Rabbimizin lütfu ve ikramı ile sevgiyle bağ kuran kullar için de bu kurulan bağ kutsaldır, çünkü bu bağda Rabbimizin rahmeti de bulunur, bu kurduğumuz Rabbimizin rızasını kazanmak için kurduğumuz bağda Rabbimiz de bizimle beraber olur, gözümüzde hak yolda olan dostlarımızla kurduğumuz bağı ne kadar kutsal görürsek o kadar da kullar da bizim için önemli olurlar, ne kadar da önemli olurlarsa o kadar da hayatlarımızda yer alırlar. İnsanlar tarafından kutsallaştırılan kimselerin ve şeylerin de durumu böyledir ki dünya yolunda kutsallaştırılan kimselerin ve şeylerin manevi bir kutsallığı bulunmaz sadece insanlar bu kişileri ve şeyleri hayatlarında önemli gördükleri için kutsallık atfederler ve sevgi ve saygı duyarlar ve saygı duyulmasını beklerler.

Kimseye, kimsenin gönlüne de baskı yapmak doğru olmaz. Gönlümüz hak yolda kime ısındıysa Rabbimiz gönlümüzü hangi hak dostuna hangi eserine ısındırdıysa ona yönelmemiz, o eserlerle gönlümüzü ruhumuzu beslememiz, hayatın anlamını öğrenmeye gayret etmemiz, maneviyat çalışması içinde olmamız gerekir.

Toplum gözünde çeşitli alanlarda ön plana çıkan kişiler sevenleri, saygı duyulanları tarafından kutsallaştırılır, bu kutsallaştırma işi de o kişinin hayatlarında yer alanlar tarafından o kişinin kendileri için önemini arttırmak için yapılır, bu kutsallaştırma işine göz yuman, kendisini daha da ön plana çıkarma gayreti içinde olur, şayet kul hak yolda da değilse o kişinin nefisini adeta devleştirir, bunun sonucunda da o kişi adeta bir put gibi bu kutsallaştıran kişilerin hayatlarında yer alır. Devrilmeyecek, bir balta vurulduğunda parçalanmayacak bir put da yoktur. Maneviyat yolunda hak yolda olan kimselerse kendisini kutsallaştıranlara karşı mücadele eder ve göz önünde olmaktan kendisini alıkoyar, kimsenin kimseden bir üstünlüğü olmadığını bilir, her işi Rabbimizin lütfu olarak görür, bir yarış vardır lakin bu yarış kullara üstünlük üzere bir yarış değildir yaşadığımız hayatta Rabbimizi razı etme üzerine bir yarıştır şayet bir üstünlük varsa bu da takvadadır ki bu da Rabbimizin gözündedir, Rabbimizin bileceği bir iştir dilediğine de dilediğini takdir eder, dilediğini de dilediği kadar kendisine yaklaştırır, bu işler kulların gözünde olan işler değildir.

Hayatımızın her alanında görünmeyen çizgilerden ve renklerden bahsedebiliriz. Her insanın bir gökkuşağı gibi renklerinin olduğunu, çeşitli durumlarda da farklı farklı renklere büründüğünü duygu ve düşüncelerindeki değişikliklerle. Günlük hayatımızın her anında düşüncelerimizle büründüğümüz renkler. Bir olay karşısında, olaydan sonra olay hakkında,

yolda yürürken, arkadaşlarımızla otururken, kilometrelerce ötedeki dostumuzu düşünürken bile farklı renklere bürünüp ilgili olayları da ilgili kişileri de etki altında bıraktığımızdan hatta etrafımıza saçtığımız renklerin farklı boyutlarda kaybolmayan bir enerji şeklinde hayat bulduğundan, kalıtsal olarak da çocuklarımıza aktardığımızdan bahsedebiliriz ki kısaca düşüncelerimiz ve davranışlarımızdan ortaya çıkan enerji diyebiliriz. Hayatlarımızda var olan çizgilerimiz hakkında ise birçoğunun geçmişten bize miras bırakılan çizgiler olduğunu söyleyebiliriz. Olaylar ve durumlar hakkında nasıl davranmamız gerektiğini bizlere gösteren, sınırlayan, çizgiler. Kendi çizdiğimiz çizgilerse bazen deneyimlerimiz sonucunda farkındalık kazanmamızla bazen ızdıraplar neticesinde bazen de karşımızdaki insanlara göre belirli ön yargılarımızla oluşmaya başlıyor ki hayatımızı nasıl yaşamak istediğimizi, insanlara ve olaylara davranışımızı tüm hayatımızı nasıl yaşamak istediğimizi belirleyen, bizi biz yapan çizgiler. Çizgilerin de renklerinin olduğu ve aşılması için de anahtar olarak gökkuşağından yararlanmamız gerektiğini söyleyebiliriz. Hangi çizgilerden kurtulmamız gerekiyor, hangi çizgilerle hayatlarımızı devam ettirmemiz, hangi çizgileri hayatımıza çekmemiz, hangi çizgileri miras bırakmamız gerektiği sorusuna ise bazen kendimiz cevap verebiliriz, bazen de bizler yerine düşünen toplum bazen de maneviyat çalışarak bu çizgilerimiz değişime uğrayabilir.

Her milletin, kültürün, dinin, insanın, tabiatlarında var olan bu çizgiler insanların kutsal olarak atfettiği sınırlara da dönüşebiliyor, bizim için vatan, bayrak aşkı kutsal çizgilerimize örnek verilebilir. Bu çizgilere çok önem vererek gözümüzde kutsallaştırıyoruz böylelikle de çok değerli oluyorlar ve bu değerle de hayatlarımızın ayrılmaz bir parçası ve bu kutsal olan çizgilerle çevrili ne varsa da miras olarak da diğer nesillere aktarılıyor, korunuyor, muhafaza ediliyor.

Bizleri birbirinden ayıran çizgilerin oluşması ve farklı farklı renk kalıplarına bürünmemiz. Gezi Parkı, 15 Temmuz gibi olayların hayatlarımızdaki yansımaları. Gezi Parkı hakkında birçok araştırmalar, analizler, yorumlar yapılmaya devam ediliyor. Bizlerin de gözlemleyebileceği ve halen de etkisini sürdüren şeyler ise katılan veya katılmayan, destekleyen, desteklemeyen çoğu insanın da birbirlerine karşı düşmanlık beslemesi, nefret söylemlerinde bulunması, tüm bu düşünceler de bizleri ayrıştıran çizgileri ortaya çıkardığını söyleyebiliriz. Hali ile bu çizgileri ortadan kaldırmak da gelecekte daha mümkün gözüküyor. Bizleri ayrıştıran, gözümüzün önündeki çizgiler. Gezi parkının günümüze yansımaları ile alakalı olarak birçok konudan bahsedebiliriz. En çok etkilediği çizgilerden birinin ise tüm olaylardan bağımsız olarak halk üzerinde hak arama ve özgürlük taleplerine karşı girişilecek haklı faaliyetlere karşı toplumda bir ön yargı oluşmasının yanında eylemlere karşı tepki göstermesi ve bir kesimin de kendini sessizleştirmesi. Hak ve özgürlük gibi tüm insanlığın ortak dili olan hususlarda bile, bu yönde hak talebinde bulunan insanlara karşı toplumun farklı renklere bürünmesi. Bu yönde girişimlerde bulunanlara, bulunmayı düşünenlere, hatta hayal edenlere karşı nefret söylemleri, tehditler, herkesin ortak çizgisi olması gerek hususlarda bile ayrı düşmemiz. Tüm bunların sonucunda da ortak paydada buluştuğumuz bir renkten öte benzer tonlarda düşünüp, çizgileri de ortadan kaldıracak şekilde bir araya gelmek, ortak bir dil, düşünce, özgürlük, adalet, insanlık, doğa, samimiyet gibi tüm insanlık için gelişimin ve değişimin ön koşullarını oluşturan hususlardan toplum olarak uzaklaşmamız. Çizginin her tarafında bulunan insanların birbirlerini yok edecek karanlık renklere bürünmesi, nefret, öfke, çekememezlik, tahammül edememe.

Günümüzde bu renklere bürünen insanların gelecekte yetiştirecekleri çocukların da bu renklere bürünmesi, ardından toplum tarafından çizilen çizgilerin de iyi şeylerin gerçekleşmesinde engellere dönüşmesi. Engelleri kaldırmak adına ise problemlerin hayatlarına sirayet eden insanlardan öte tüm insanlığın ortak problemi olarak görme düşüncesini toplum geneline yaymadan önce kendi renklerimiz üzerine çalışmalıyız.

Çizgilerle alakalı olarak ikinci olayda da iki on beş temmuz tarihinden bahsedebiliriz. Tüm dünyayı ilgilendiren bir tarih ki Kudüs'ün işgali ve Anadolu'da yaşanan hadise. Bazı çizgileri görmezden gelebiliyoruz, bazı çizgilere ise bir o kadar fazla değer atfediyoruz, Anadolu insanının önceliğini ise kırmızı çizgilerden öte kırmızı duvarlarla çevrili Kudüs alıyor. Bazı kesimler ise bu çizgileri o kadar güzel propaganda ve diğer çizgilerin gözlerden kaybolmasını sağlayacak şekilde kullanıyorlar ki diğer çizgilerin önlerine perde çekiyorlar. Belirli kesimlerin Kudüs'e nasıl bakmamız gerektiğini değerlendirmeleri ve algı oluşturmaları da diğer insanların olaylara bakışını etkilediğini söyleyebiliriz, insanların olayları yanlış bir şekilde yorumlamalarına ve bunun sonucunda da olaylara karşı duyarsız bir hale gelebilirler. Bizlere miras bırakılan bu çizgilerin hakkını veremediğimiz gibi, alelade gözlerimizin içine bakılarak bu çizgilerimizin çiğnenmesi, zalimlere ve zulümlerine karşı mücadele etme çizgimizden uzaklaşmamız. 15 Temmuz günü ise iki mekânın ortak noktasını oluşturuyor. İki tarihte geçmişte yaşanan katliamları gün yüzüne çıkartıyor. 15 Temmuz 1099 tarihinde Kudüs'ün işgal edilmesi ve teslim olan Müslümanların katledilmesi. Daha sonra 2016 tarihinde de Anadolu'nun çeşitli yerlerinde gerçekleşen katliamlar. Kendi çizgilerimizi tarumar edişimiz. Anadolu'nun çeşitli bölgelerinde silahsız sivillerin hedef alınması, teslim olmuş askerlerin infaz edilmesi, özellikle üzerinde durulması gereken elim bir hadisedir ki Boğaz köprüsünde silahsız ve teslim olmuş olan şehit Harbiyelilerin Ragıp Enes Katran ve Murat Tekin'in acımasızca linç edilerek katledilmesi. Bu iki tarihin ve mekânın bağlantı noktası ise iki tarafta da suçsuz ve teslim olan insanların katliama maruz kalması. Aralarındaki fark ise bir tarafta Haçlı ordusu teslim olan Müslümanları katlederken diğer tarafta kendilerini Müslüman olarak lanse eden insanlar, Müslüman halkı, Türk askerini eşi benzeri görülmemiş bir biçimde katletmesidir. Günümüzde tarihler boyunca çizdiğimiz çizgilerin bir gecede tarumar edilmesi şeklinde okumaktan öte bir değişimin söz konusu olduğunu görmemiz gerekiyor. Savaşımızdan çok düşman askerlerine merhametimizin konuşulduğu Çanakkale ruhundan günümüze; teslim olmuş, habersiz, suçsuz olan kendi askerlerimizi linç ederek boğazlarını keser duruma gelmemiz, bu hadiseler ruh sahibi olan tüm Müslümanların ve tüm şehitlerimizin kemiklerini sızlattı.

Bir diğer hususta hamile olan veya bebekli, çocuklu annelerin hapisane ortamında çocuklarını, bebeklerini büyütmesi, doğum yapması. Bu çizginin varlığı veya yokluğu tartışmadan öte tüm insanlığın geçmişten günümüze çizmiş olduğu çizgilerin bile ötesinde. Bizi bebek, çocuk katillerinden ayıran çizginin. Bebeklere, çocuklara ve annelerine adeta işkenceye dönüşen hapisane ortamında tutulmaları tüm Anadolu'nun sorumluluğundadır. O bebeklerin, çocukların terörist veya suçlu olmadığı pek tabi herkesin kabul edeceği bir gerçek. Terörist veya suçlu gibi muamele görmelerinin en büyük sorumluları da tüm Anadolu'dur. Mirasımıza ve geleceğimize sahip çıkamayışımızdan. Çocukların, bebeklerin müebbet hapis cezalarına çarptırılmalarından.

Maneviyat çalışması içinde olduğumuzda tüm zulümlere, yapılan tüm haksızlıklara karşı da mücadele içinde oluruz, bu mücadele de ilk olarak kendimizi değiştirmeye başlayarak kendimizden başlarız, bu çalışma ile toplumun, medyanın, çevrenin bizlere dayattığı doğru ve gerçeklerden öte bir bakış açısı kazanmaya başlarız, adeta yaşananlara kendimizden sıyrılarak, yukardan bakarak, olayların neden ve sonuç ilişkisinden de öte tüm yönleri ile inceleyerek. Bizi ilgilendiren husus da bu bakış açısı olmalı ki Rabbimizin rızası doğrultusunda bir bakış açısı mı, bu bakışla Rabbimizin rızasını kazanabilir miyim, hayatı Kur'an-ı Kerim ile emredildiği şekilde okuyor muyum olmalı. Olaylara karşı da Rabbimizle aynı çizgide olmaya çalışmak, hak ve batılı, iyi ve kötüyü, doğru ve yanlış net olarak görmek ve yorumlamak, aynı çizgide değilsek de bu çizgiye yaklaştırmaya çalışmak, tüm benliğimizden, tüm çizgilerimizden ve renklerimizden sıyrılarak, Rabbimizi razı edecek düşüncelerde, duygularda ve davranışlarda olmaya gayret ederek yaşayan kullar olmaya çalışmalıyız. Bu hal önemli ki bu hali kazanmak için de maneviyat çalışması içinde olmalıyız, Rabbimiz bir tarafta biz başka bir tarafta yaşayamayız, maneviyatta da ilerleyemeyiz, hak yolda olan kullar bir tarafa giderken batıl yolda olanlar bir tarafa giderken biz Rabbimizin rızası olan yolda, hak yolda olanların gittiği yolda değil de batıl yolda olanların yolunu tutup bu batıl yolda gidersek, batıl düşünceler de bizleri etkiler, batıl yolda olanların hali de bizi etkiler, batıl yolda olanlara karşı yapılan muameleden de bizler de etkileniriz, hak yolda olanların tarafında olmak için çaba ve gayret göstermemiz gerekiyor, bu da ancak maneviyat çalışmasıyla mümkün. Herkes bir tarafa gidebilir herkes bir tarafa gidiyor diye bu taraf doğru bir taraf olmayabilir, herkes uçuruma doğru yol almış olabilir, herkesin cennete gireceğini bizlere haber veren bir ayet yok, dileyen dilediği gibi yol tutar, sonuçlarına da katlanır. Rabbimizin rızasını arayan kullar için Allah rızası için Rabbimizin lütfu ve ikramı ile takdiri ile sadece tavsiye veriyoruz. Zalimler, dışardan ve içerden Anadolu'yu bölme, parçalama, kendi maşası olarak kullanma hayalleri güden, zehirli ve kötü kan taşıyan, Anadolu'nun ekmeğini tatmamış, samimiyetinden, ahlakından, hoşgörüsünden nasiplenmemiş, karanlık bir zihniyetle, yetimin malını yiyenler, kullara zulüm edenler, anneleri evlatlarından ayıranlar, bebekleri, çocukları katledenler, hapislere atan, hamilelerin çocuğunu düşürtenler, tecavüzcüler, işkenceciler, Rabbimizin lütfu ile Anadolu'nun ve dünyanın her tarafında binlerce ruhla nöbeti devralmış sizleri bekliyoruz, hapislerden güvercin olup uçmayı bekleyen, uykunuzdan uyanın emri ile yanımızda savaştırmaya geleceklerle, kurmuş olduğunuz basit tuzaklarla da bizleri parçalara ayırmaya çalışıyorsanız da Rabbimizin lütfu ile o tuzaklarınıza karşı Rabbimiz de sizlere bir tuzak kuruyor, o tuzaklarınız paramparça oluyor, tuzaklarınıza kendiniz düşüyorsunuz, peygamberimizin Hz. Muhammed Sav.' in kardeşlerini zindanlarda çürümeye terk etseniz de güvercin olup uçuyorlar, önlerine aşılmaz nehirler inşa etseniz de Rabbimizin lütfu ile nehri yarıp içinden geçiyorlar, Rabbimizin lütfu ile taşıdıkları imanlı nurlu ruhlarını kalplerinden sökmeye her yeltendiğinizde ise karşınızda binlerce yürek buluyorsunuz. Yetiştirmeyi, vatanımızın göz yaşlarını da dindireceğimizi, nurlu gönüllerimizi, bu vatan ve tüm evlatları için tüm dünya iyiliği ve güzelliği için çarpan kalbimizi Rabbimizin daha da büyüttüğünü ve güçlendirdiğini biliyorsunuz. Korkuyorsunuz biliyoruz; hayallerimizden, tuttuğumuz kalemimizden, samimiyetimizden, sevgimizden, kararlılığımızdan, cesaretimizden, güvenimizden ve Rabbimizin de yanımızda olduğundan, korkmanız da gerek, beklediğiniz gibi geliyoruz. Rab rahmetiyle bizleri daha da nurlandırıyor, zalimlerin de karanlığını artırıyor, Allah'a hamd olsun. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Yargı

Bismillâhırrahmânırrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Hesap gününün sahibine hamd olsun, bizi en güzel yargılayan kulunun üzerine de selamı.

Hesap gününde de dünyada kulları yargıladığınız gibi yargılanmak ister misiniz?

İletişim kurarken bir şeyler anlatırken her nasıl ki harflerden oluşan kelimeleri bir araya getirerek cümleler kurarak kendimizi ifade ediyoruz aynı zamanda bu cümlelerin içinde de harflerden oluşan sayılardan da yararlanıyoruz misal olarak hamile olan biri şayet dokuzunca ayında olduğunu söylerse yakın zamanda doğumun gerçekleşeceğini öngörebiliyoruz. Hamileliğin dokuzunca ayında çocuk doğumunun gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini bilmeyen bir kimse, hamilelik ne demek bilmeyen bir kimse için bu kelimeler de sayılar da anlamsız gelecektir. Burada bir gizem katmaktan öte aksine anlatımımızı daha da kuvvetlendirmek için sayılardan yararlanıyoruz. Rabbimiz de Kur'an-ı Kerim'de sayılardan örnekler veriyor ki bizden bir şeyleri gizlemekten öte anlatımı daha da açarak daha iyi bir şekilde ayeti özümseyerek anlamamızı istiyor, üzerine düşünmemizi istiyor. Rabbimiz bizimle bizim en güzel şekilde anlayabileceğimiz şekilde konuşuyor Kur'an-ı Kerim ile bizi bizden daha iyi bilen, bizi yaratan, her halimizi bilen Rabbimiz, Kur'an-ı Kerim'de bazı surelerin başlarında yer alan harfler de aynı şekilde çeşitli sayılar da. Zina edenlere vurulmak üzere 100 kırbaç ile bizlere verilmek istenen mesaj nedir, bu sayının nasıl meydana geldiğine bakalım ki bir elin beş parmağı var, iki elin de on ki gördüğümüz gibi parmaklarımızın birbirini tamamlayarak bir birliği, mükemmel bir yaratılışı temsil etmesi, on sayısını hayatımızda okuyoruz yaptığımız sadece bu, gördüğünüz gibi çok mistik işler değil, peki iki on sayısı zina ederek bir araya geldiğinde Rabbimizin emir ve yasaklarının dışına çıktığında ne oluyor, bu iki on sayısı çarpıştığında da ortaya büyük bir düzensizlik getiriyor, ortaya büyük bir kötülük saçılıyor, bu düzensizliği ortadan kaldırmak için de aynı şekilde kefarete ödül ediyoruz, her birimiz yaptığımız eylemlerin tümünden sorumlu olduğumuzu görüyoruz, yoksa ortaya çıkılan kötülüğü yarı yarıya paylaşılması gerekirdi. Mağara konusunda verilen sayı da 3 ile 100 sayısının çarpımı, üç nerede görüyoruz hayatlarımızda üçgenlerde, üçgeni ayakta tutan üç çizgide, zamanda geçmiş zaman gelecek zaman şimdiki zaman, ticaret yaparken üç şeyden bahsederiz satıcı, aracı ve alıcı, bir kavgada insanları barıştırmak için uzlaştırmak için de üçüncü kişi de aracılık eder, hayatlarımızda daha çok örnekler verebiliriz, üç sayısı ile anlatılmak istenene bakacak olursak hak yolda olan bir grup var Rabbimizin rızası üzere yaşayan, onların düşmanları var ve Rabbimiz rızası için ona güvenerek sığındıkları mağara var, yüz sayısı ile çarpımı da aynı zina cezasında olduğu gibi yüz ile bu sefer Rabbimiz onları ödüllendiriyor, yaptıkları iyiliğe karşılık onlara rahmet ediyor, zinadan kaçmak, zulümden kaçmak yani Rabbimizin rızası üzere bir iş ve Rabbimizin emir ve yasaklarına karşı olan bir iş görüyoruz. Dokuz sayısı da üç ile üçün

çarpımı olmasının yanında da tek haneli bir sayı, sayıların birler basamağı onlar basamağı ve yüzler basamağı olduğunu daha da sayıların bu yönde yükseldiğini görüyoruz, tek haneli olanlar için bu dünya yaşamımızdan örnekler gösterebiliriz, yaşadığımız dünyada tek haneli sayılarla çevrili olduğumuzu, oysa yüz gibi bir sayı da Rabbimizin rahmetini gösteriyor aynı zamanda da cezasını yani ahirete yönelik olduğunu söyleyebiliriz, dokuz sayısına tekrar dönecek olursak hamile olan bir kadın dokuz ay boyunca evladını karnında taşır ki mağara da adeta o hak yolda olan kullar için o gençler için bir rahim görevi gördüğünü görüyoruz, Rabbimizin lütfu ve rahmeti ile beslendiklerine de bir işaret, elbette burada bu sayıları okurken işaret ettiği 309 yıl mağarada yaşadıklarını farklı bir şekilde düşünmek, farklı yerlere çekmek yanlış ve hatalı olur. 309 sayısının rakamlarını topladığımızda da ilk olarak 12 sayısına ulaşıyoruz, iki basamaklı sayıları okurken bu dünyanın ötesine geçmemiz gerekiyor, bir yılın on iki aya bölünmesi gibi, on iki saat gece on iki saat gündüz gibi, bir küpün de 12 ayrıtı vardır ki mağarayla ilişkili olduğunu söyleyebiliriz, farklı rakamların toplamı ile de çarpımı ile de 12 sayısını bulabiliriz, misal 5 ile 7 rakamını toplarsak yada 4 ile 3 rakamını çarparsak da bu yönde fikir üretmemiz, düşünmemiz gerekir ki 12 sayısının da rakamlarını topladığımızda da ardından da 3 rakamına ulaşıyoruz, bunu yapmamızın sebebi de bu yüksek sayıları dünyamızda okuyabilmek için neye işaret ettiği konusunda fikir sahibi olmak üzere. Yoksa iki basamaklı sayıları okumak bizim dünyamızda kolay değil ve çok daha karmaşık bir hal alıyor, yanılma payımız çok artıyor uçsuz bucaksız bir karanlık gibi bizim için, uzay gibi evren gibi. Her bir harfe karşılık gelen sayılar da olabilir, geleceğe işaret eden, geçmişte olmuş bir olaya işaret eden ayetler de olabilir, bu konularda çalışmayı arzulayan Kur'an-ı Kerim'in bu yönde şifrelerini çözme gayretinde olan kimseler de olabilir, amacımız daima Allah rızası için olmalı, Kur'an-ı Kerim ayetlerinde kendi ismini arayanlar, maneviyatı kendileri için kullananlar, Kur'an-ı Kerim'in nurunu kendi dünyalarını aydınlatmak, dünyadan aldıkları hazzı arttırmak için kullananlar, kendi ismini o lütfedilen hayatını bir isim yapmak için harcayanlar, bu dünyada kariyer yapmak olduğu gibi maneviyatta da var, Rabbimizin ismiyle hayatta yaşamak demek ona kul olarak yaşamak demek, kendimizde en ufak bir zerre görmeden yaşamak demek, kendi hayatımızı onun rızası yolunda yaşamak demek, maneviyat çalışması içinde olsak da bu konuda kendimizle yüzleşmemiz de çok zor olur, aynı şekilde kendimizi düzeltmekte, Kur'an-ı Kerim'i kendi dünyamızı, kendi ismimizi, kendi hayatımızı yüceltmek için kullanamayız, kullandığımız zaman Kur'an-ı Kerim'in nurunu kendimiz için kullanmış oluruz, Rabbimizin rızası yolunda kulları için değil. Delinin birisi kuyuya bir taş atıyor kırk akıllı da onu çıkarmaya çalışıyor, akıllı kimseler delilerden nefret etmemeli, delilerin cahilce işlerinden nefret etmeli ki bunlarla mücadele etmekte delice bir iş olduğu için bu delice işlerle uğraşmak da adeta insanı delirteceği için böyle bir durumda bu cahilce tutulan mantıksız iş karşısında da mantıksız bir nefret içimizde köpürdüğünde bize zarar da vermeye başladığında Rabbimize sığınmak, af dilemek, tövbe etmek, elimizden bir şey gelmediğini Rabbimize arz etmek, dua etmek için en doğrusudur.

Birbirimizden sebepsiz yere nefret edemeyiz, birbirimizden nefret edecek bir sebebimiz varsa da bu sebebimizden nefret etmeliyiz kişilerden değil, bu nefret ettiğimiz şeye karşı mücadele etmemiz gerekir, kişilerle mücadele etmemiz gerekmiyor. Kişilerden nefret duyma sebebimiz de Rabbimizin rızası yolunda kullarını bu hak yoldan uzaklaştırmaları sebebi ile olmalı, saf kötü olmalarından, iblisleşmeleri ve şeytanlaşmalarından dolayı, kulların arasına fitne, ayrılık, karışıklık sokmalarından dolayı. Bazı kimseler de bilmeden, deliliklerinden, cahilliklerinden bu

tarz kötülükler yaparlar ki esasen bu kimseler zalim kimseler de değildir, Müslüman olsun olmasın bu tarz kötülükler yapan kullardan da nefret etmek doğru olmaz, doğru bir şekilde neyden nefret etmememizi öğrenmemiz gerekiyor, hangi kullardan nefret etmemiz gerektiğini ki bu da maneviyatta önemlidir, kulları da davranışlarını da Rabbimizin rızası yolunda okumamız gerekir.

Hak yolda olanlara karşı zalimler ve onları takip eden kitleler de cahilce, bir mantıklı açıklamaları da olmaksızın, büyük bir nefretle üzerimize gelebilirler, bu yönde akıl dışı bir nefretle karşılaşmamız, zulümle karşılaşmamızda olasıdır ki onlara karşı da doğru bir mücadele içinde olmalıyız Rabbimizin rızasını kazanmak üzere. Bizlere nasıl saldırıyorlarsa o şekilde saldırmak da doğru olmaz, yapmamız gereken tek şey Rabbimize sığınmaktır, ondan yardım dilemektir, af dilemektir ve tövbe etmektir, Rabbimiz tövbe etmemizi istediği için, kendimize bakmamızı istediği için bu zalim kulları ve destekçilerini bize musallat edebilir. Büyük bir lütuf olarak görmeliyiz. Cahilce bize zulmedenlere cevap yetiştirmeye kalkarsak, onlara karşı bizlere davrandıkları gibi zalimce mücadele etmeye kalkışırsak mağlup oluruz ki Rabbimizin rızası ve muradını bu yönde okumamamız gerekir, Rabbimizin istediği bizim kendimize bakmamız, kendimizi hizaya çekmemiz, af dilememiz, tövbe etmemizdir, o zalimlere karşı zafer kazanmamız değil, hayatımızda Rabbimizi razı etmek üzere yaşarsak da Rabbimizin de bizden ne istediğini görmeye başlarız, dua ederek öğrenmeye gayret edebiliriz ve bu yönde de yaşayarak Rabbimizi razı etme umudumuzu daha da arttırabiliriz, zalimler için de telaşlanmaya gerek yok, Rabbimizin rızası yolunda yaşarsak tek korkumuz da onu razı edememek olur, böyle bir korku içinde de zalimlerden ve tüm işlerinden de telaş etmemize gerek kalmayacağını görebiliriz, zalimlerle savaşmayı çok arzuluyoruz zulme maruz kalınca, o zalimlerden hemen de intikam almak istiyoruz, siz mi savaşmak istersiniz o zalimlerle yoksa Rabbimizin sizin yerinize o zalimlerle savaşmasını mı, daima Rabbimize teslim olmalıyız, ona sığınmalıyız, hakkımızda hayırlı olanı dilemeliyiz, dua ederek ve savaştan nasıl kaçmamamız gerekiyorsa aynı şekilde kendimize olan savaştan da kaçmamamız gerekir. Peygamber efendimize Hz. Muhammed Sav.' e karşı yapılan zulümleri de okursak nasıl cevap verdiğini onun yolundan gidersek, hayatlarımızda onu örnek alırsak Rabbimizi razı etmek üzere, Rabbimizde bizimle beraber olur bundan umutlu olmalıyız.

Fiziksel saldırılarına karşı Rabbimize sığınarak manevi cevap vermeye devam etmeliyiz, dua ederek, Rabbimizden af dileyerek, tövbe ederek. Düşmanlarımız olan o zalimlerse dehşet içindeler, korkuyorlar, İslam'a saldırmaya korkuyorlar. Bekliyoruz, maskelerinin düşmesini bekliyoruz, Rabbimizin maskelerini düşürmesini, gerçek yüzlerini tüm Müslüman kullara göstermesini diliyoruz ki maskeleri düştüğü zamanda İslam'a ve maneviyatımıza olan tahribatları da gün yüzüne çıkacak, Müslüman kullara attıkları iftiraları ortaya çıkacak, fitne ve fesat peşinde koşan bu zalimlerin tüm zulümleri de iftiraları da fitneleri de fesatları da ifşa olacak, kimin hak yolda olduğunu kimin de batıl yolda olduğunu da herkes görecek, bu zalimlere de cevabımız Rabbimizin rızası üzere hiç olmadığı kadar fiziksel olacak Rabbimizin izni ile.

Adil bir şekilde kimseyi yargılayamayız, sadece Rabbimiz en doğru şekilde kullarını yargılayabilir, bizlerse yargılamanın ne demek olduğunu anlayabilmek için Kur'an-ı Kerim'i öğrenmemiz, emredildiği üzere okuyabilmemiz gerekir, maneviyat çalışması ile Kur'an-ı

Kerim'i öğrenmemiz gerekir, hayatı emredildiği gibi okumayı öğrenmemiz gerekir, yargılamayı öğrenmek de Rabbimizin rızasını kazanmak üzere olmalı, kullarını emredildiği gibi yargılayabilmek üzere yoksa kendimiz için değil, kulları için olmalı, kulların hakkına girmemek üzere, en ufak bir haksızlıkta bulunmamak için. Hesap gününde de nasıl kulları yargıladıysak o şekilde yargılanmak ister miyiz yoksa daha merhametli bir halimizin bizi yargılamasını mı isteriz, o zaman daha merhametli olarak kullara yaklaşmamız gerekiyor, hoşgörölü bir şekilde, en ufak bir şeyde kulların üzerine giderek onlara yüklenerek değil, başkalarını hayatımızda nasıl savunursak Rabbimiz de hesap günü bizleri öyle savunur bize karşı davacı olanlardan, aynı şekilde kulların yanında nasıl olduysak Rabbimizde bizim yanımızda öyle olur, kulların arasını nasıl bulmaya gayret ediyorsak dünyada hesap gününde de Rabbimiz de bizim kul haklarımız konusunda öyle aramızı bulmaya gayret gösterir, Rabbimizin melekleri o gün bizimle olmasını istiyorsak, bize sevgiyle yaklaşmalarını görmek istiyorsak, sevgiyle kullarına yaklaşmayı da bizim bu dünyada öğrenmemiz, bu şekilde de kullarına yaklaşmamız gerekiyor ki bu da Rabbimizin rızası için, işin doğrusunu Rabbimiz bilir. Hesap gününe hazırlık yaparken hesap gününden de korkmalıyız, bu korkumuz da yargılanmada hatalı ve eksik davranmamızdan dolayı değil, dünya yaşamında Rabbimizi razı edememe korkumuzdan olmalı, elbette dünyada türlü türlü hatalar yapıyoruz, yanlış sözler söyleyip yanlış kararlar veriyoruz, sözlerimizle de ah o dillerimizle de adeta insanları öyle bir incitiyoruz ki adeta öldürüyoruz öldürüyoruz, dişlerimizle de kulları öyle bir çiğniyoruz ki bu hallerimiz için af dileyip tövbe etmeliyiz, Rabbimize sığınmalıyız. Gözlerimiz kulların iyi yönlerine, hayatlarında yaşadıkları güzellikleri görmeye, yaptıkları iyilikleri ve hayırlı işleri görmeye meyilli olmalı, eleştirmeye ve yargılamaya değil. Kendimizi eleştirmeye ve yargılamaya meyilli olmalıyız başkalarını değil, eksikliklerimizi görmeye çabalamalı, bu eksikliklerimiz konusunda da kendimizi eleştirerek, yargılayarak, hatalarımızı ve kusurlarımız düzeltme yoluna gitmeliyiz. Hayatımızdaki kötülüklerden Rabbimize sığınarak, Rabbimizin rızası üzere hayırlı ve güzel bir hayat yaşamak için, iyiliklerle dolu bir hayat için, Rabbimize dua etmeliyiz, böyle bir yaşantı istemeliyiz.

Çocukken bizden yaşça büyük olanlar tarafından darp edilmiş olabiliriz, işkenceye, tacize ve tecavüze de uğramış olabiliriz, bu hal başımıza geldiğinde de kendimizi savunamayacak bir durumda oluruz, içimizi öfke kaplar, bunu bize yaşıtanlardan intikam almak için yanıp tutuşuruz, tüm hayatımızda da aklımıza geldikçe o zalimlere karşı içimizde öfke parlar. Başımıza da böyle bir sıkıntı geldiğinde de ailemize bu durumu anlatmalı, kolluk kuvvetlerinden yardım istemekten ve zalimlerden şikayetçi olmaktan çekinmemeliyiz, psikolojik destek almaktan da manevi destek almaktan da geri durmamalıyız, hayatta birbirimizi tamamlamak için varız, birbirimize yardımcı olmak için, birbirimize iyilik ve güzelliklerde bulunmak için birbirimize sevgi ile yaklaşmak için bunu öğrenmek için. Birbirimizden ne kadar kopuk olursak, birbirimizden de haberimiz olmaz, birbirimize de hiç destek olamayız, birbirimizle sırt sırta vermemiz gerekiyor, birbirimizi kollamamız gerekiyor, kendimizle ne kadar çok ilgilenip diğer kulları görmezden gelerek yaşarsak bu tür olayların da önünü toplumsal olarak da alamayız, bu konuda farkındalığımızın ve sorumluluk alma duygumuzu geliştirmemiz gerekiyor, oturup çalışarak öğrenmemiz, öğretmemiz gerekiyor. Bazen mahkemelerde hesaplaşırız, bazen de yaşananları unutmaya çabalar dururuz, hayatımızın bu sahnelerini görmezden gelerek yaşamaya çabalarız. İçimizde bu yaşadıklarımıza anlam bulmaya çabalamamız devam eder. Maneviyat çalışmasında da bu sorularımıza da cevap

bulabiliriz. Nasıl bu yaşananları kendi hayrımıza çevirebileceğimizi öğrenebiliriz. Bizi parça parça da etseler o zalimler yaptıkları sadece bedenimizi parçalamak, bineğimize acı çektirmek, ruhumuza karşı ne yapabilirler o ruhsuz zalimler, Rabbimiz ruhumuzu nurlandırdıktan sonra da o zalimlerin halleriyle kendimizi kirletmek istemekten, onlara bir göz olsun bakmaktan biz kaçmaya başlarız. Rabbimiz iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Melekler bahçeleri kuşatıyor.
Saraylar da içinde yükseliyor.
Sevinçle selamlanıyor.
Öncekilere katılan sonrakiler.

Anadolu'da Akan Gözyaşları

Bismillâhırrahmânırrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizi yolunda güldürene hamd olsun, en güzel gülen kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar mizahsız yaşar mı?

Anadolu'da yıllar boyunca en çok ezilen, tüm devlet kademelerinden de hor görülerek uzaklaştırılan, hakkı her fırsatta yenilen ve bu hak yenmesine de ses çıkarmayan, belki de bundan dolayı zaten ses çıkarmazlar denilerek her fırsatta da başına vurulan ağzındaki lokma alınan, tarihler boyunca savaştan savaşa koşan, üzümü ye bağını sorma diyenlere karşı mücadele eden, yetimin hakkına göz atmayan, koruyan, göz koyanlarla mücadele eden, her aileye her tarihte bin bir coğrafyada ateşlerin düştüğü ama bir kez olsun ateş düştüğü yeri yakar demeden o ateşe göğsünü geren civanmert bir halk. Bağlı bulunduğu yönetime kayıtsız şartsız bağlı, her dediğine itaat gösteren, aklında isyanın olmadığı bir halk. Bu halk ki yaptığı fedakarlıklardan karşılık beklemeyen, devletten herhangi bir şey istemeyi kendine yakıştıramayan hatta düşünmeyen, kendi sorunlarını kendi çözme gayretinde olan bir halk. Rüşvet vermeyi bilmeyen, rüşvet vermenin neden olduğunu bile anlayamayacak saflıkta, verdiği hediyeleri de samimiyetinden bir karşılık beklemeden veren. Bana dokunmayan yılan bin yaşasın sözünü duyduğunda yılanın başına doğru yol alan bir halk. Her koyun kendi bacağından asılır sözünü duyduğunda her ne olursa olsun kim olursa olsun yardımına koşan. Saflığı ile merhamet duygusunun da ağır basmasıyla her fırsatta kandırılan bir halk. İçinde var olan halklara karşı da her zaman hoşgörülü davranmış, azınlıklara yapılan iltimasları sineye çekmiş. Bu toprakları kanıyla sulamasına rağmen kendi evinde misafir gibi kalmış. Tarihler boyunca da edindikleri mirasa bakarsak bu kadar köklü bir halkın torunlarına da mezar taşlarından başka bir şey kalmamış. Günümüzde de halen çeşitli bölgelerdeki provokatör eylemlerle itibarı sarsılmaya, ırkçı bir tutumda davranan bir halk olduğu söylenmekte. Büyük bir soykırım gerçekleştirildiği konusunda tüm Dünya ikna edilmeye çalışılmakta. Karıncaya basmaktan korkarak yürüyen halkın değil bir soykırım gerçekleştirmesi, öyle bir düşüncesi bile olmuş olamaz. Göz ardı ettiğimiz bazı hususlar ise savaş döneminde Anadolu'nun her köşesinde insanların çok büyük acılar yaşadığıdır. Geçmişte tarihsel süreçte yer alan bazı acıların özellikle sadece farklı bir halktan olan, farklı bir dinden, hatta düşünceden olan insanlara yaşatılması günümüzde de aynı düşüncede olup aynı şekilde hareket eden insanları birbirine kırdıran, komşuyu komşuya, kardeşi kardeşe kırdıranların mümessilleridir. Her ne kadar bizi temsilen çeşitli makamlarda ve mevkilerde görev alan insanlar giriştikleri işlerde düşünceleri, icraatları, aldıkları kararlar bir halkın duygu ve düşüncelerinin tercümanı olamayacağı gibi bu demek değildir ki bir halk kötü kan taşıyan, içinde kötülükten başka bir şey barındırmayan bu zalim insanlara karşı sorumlu tutulmayacaktır, hesap gününde de gelecek sorular arasında da bu

zulmü işlemelerine neden tepki gösterilmediği ve üstüne üstlük neden bu zulme alkış tutulduğu da sorulacaktır.

Diğer yandan kardeşin kardeşle olan savaşı. Kaç yıl daha kardeş kardeşi vurmaya devam edecek, bu savaşın mümessilleri ve devam etmesine göz yumanlar bu savaştan en çok kar elde eden kimseler, bu savaştan kasasını dolduranlar, kendilerinin çeşitli çıkarları için bu savaşı iki taraflı olarak devam ettiriyorlar, durum alan razı satan razı durumuna dönüşmüş bir şekilde her tarafta elleri kanlı olan insanlar beyaz kağıtların üzerinde kanlı elleriyle anlaşımlar sağlıyorlar, biz haber kanallarına bakıp gözyaşlarımızı tutamazken en ön sıralarda hep onları görüyoruz. Her dönem sık sık televizyonlarda çıkan şehit haberlerinin hiç olmamasını istemek, bu yönde çözüm arayışında bulunmamız gerektiğini dillendirdiğimizde de bu halimiz de adeta vatan hainliği ile eş tutuluyor.

Vatanımızın korunması için şehit vermemiz gerekmiyor. Şehit verdiğimiz zaman vatanımızı da daha iyi korumuyoruz. Şehit verdiğimiz zaman daha çok gelişmiyoruz. Vatanımızı ne kadar çok sevdiğimizi göstermemiz için şehit vermemiz gerekmiyor, aksine tek bir Mehmetçiğin bile burnunun kanamaması ile övünmemiz gerekiyor, bir öğretmenin özgürce ders işlemesi ile övünmemiz, gurur duymamız gerekiyor. Bu şartları oluşturma gayretiyle gururlanmamız gerekiyor, şehit haberleri ile değil. Elleri kanlı olanlar tüm Anadolu'yu gezip kanlı ve kirli elleriyle, masum Anadolu insanın başlarını adeta büyülemeleriyle, daha çok kan dökülmesinin istenmesi, barışa yönelik en ufak bir girişimin söz konusu dahi olmadığı bir ortam oluşturuluyor. Girişilen savaşın sonucunda bir galip veya kazanan olmayacaksa, masada da bir barış söz konusu bile değilse, bu savaşın amacı sürekli savaşmak mı, ardında da bir dünya göz yaşı döken insanlar bırakmak mı, geleceğimiz için özellikle eğitime harcamamız gereken paramızı kurşunlara yatırmak mı, samimiyetten, adaletten, güvenden, iyilikten uzak olan bu savaşı destekleyen ve her geçen gün gelen şehit haberlerinden tabutu başında ağlayan çocuktan, eşten, anneden, babadan kendini de bir nebze sorumlu tutarak başlamalı.

Bir diğer husus ise tüm bu karalama ve ayaklara alma kampanyalarından daha fazla tahribatı kendi kendimize yapmaya başlamamız. Ortak tarihimizi paylaştığımız, bizi biz yapan halkların değerlerini hiçe sayarak, bu halklarla da geçmişten günümüze oluşturduğumuz ortak kültürel mirasımızı da görmezden gelerek adeta halklara karşı düşmanca bir tutum takınma gafletine düşüyoruz. Sürekli bir nefret söylemi geliştiriyoruz. Kendimizde olan kusurları, noksanlıkları düzeltmek, geliştirmek, çözüm bulma arayışında olmak yerine ilan ettiğimiz günah keçilerine halk olarak havale ediyoruz. Kendimizi en yüksekte gören, bizden olmayanı, bizim gibi düşünmeyeni, olaylara bizim gibi yaklaşmayanı dinlemeyen, anlayış göstermeyen, saygı göstermeyen, sevgi duymayan, bizleri bu kadar mükemmel kılan detaylar nedir ki hiç mi eksik noktamız yok, o kadar mı mükemmeliz, eksiklerimizi tamamlamak, eksiklerimizi keşfetmek ve bunları düzeltme gayretinde olmaktan bizleri uzaklaştıran nedir, savaşmamız gerekiyor lakin ilk önce kendimizle başlamamız, kendimize bakmamız gerekiyor, çevremizde olup bitenlerden sorumlu tutulması gerekenler bizim dışımızda ki herkes anlayışını terk etmemiz gerekiyor.

Bir diğer sorunumuz da bizi yetiştiren çevremiz, çevremiz ne kadar iyiye bizlere bu yönde olumlu katkıları oluyor, çevremiz ne kadar kötüye de o kadar o çevremizin kötülüğü de bize sirayet ediyor aynı şekilde Anadolu'nun maneviyatı da bizi de etkiliyor, dünyanın halinin Anadolu'yu da etkilemesi gibi ki ilk olarak kendi maneviyatımızdan başlayarak çevremizi,

Anadolu'yu ve tüm dünyayı da olumlu manada Rabbimizin lütfu ve rahmeti ile takdiri de bu yönde olursa ki bundan umutlu olmalıyız etkileyebiliriz. Cebi fakir, gönlü de zengin olarak yetişen Anadolu insanı, sanki cebini doldurmaya başladığında bir taraftan da gönlünden boca ediyor ve bir yerlere de geldiğinde de sanki geçmişinden öç alırcasına bulunduğu makamla altında çalışanlara zulmetmeye başlıyor, makamını kötü kullanarak rüşvet yemeye başlıyor, kendinden olanı kollamaya başlıyor, kendinden olmayanı istemiyor. Maddi zenginliği, gönül zenginliğinin önünde tutuyor. Tartının iki yanına ekleme yapma imkânı varken, gönlünden alıp cebini dolduruyor. Bir yerlere gelme hevesi ise organizasyonları baltalayan en büyük sıkıntıları da beraberinde getiriyor. Herkesin belirli bir alanda uzmanlaşması gerekip ona müteakip geliştikçe artan bir ücret alması gerekirken, göze kestirilen yöneticilik herkesin ortak amacı oluyor. Yönetici vasfı olmayan bunun yanında başka alanlarda daha aktif ve verimli olacak insanlar yönetme arzusuna kapılıyorlar, sonucunda da organizasyonların çöküşü. Yöneticinin tanımını biliyoruz, yönetmeyi bilmiyoruz diyebiliriz. Günümüzde herkesin lider ve yönetici olabileceği algısı müteakibinde gelişen hedefler, insanların da bu şekilde yetiştirilmesi, farklı alanlarda da uzmanlaşmanın yöneticilikten daha ulvi, yararlı ve organizasyon için daha hayati olduğunu anlamamız gerekiyor. Bu reçetenin gerçekleşmesi de pozisyonların kademeleri arttıkça maaş oranlarına da yansımaları şeklinde olarak gerçekleşebilir. Temizlik görevlisinin de bir yönetici kadar organizasyonun hayati bir parçası olduğu algısının yayılması, elbette aynı seviyede ücretten öte çalışanlara değer ve alın terinin de karşılığının tam olarak verilmesi gerekiyor. Sosyal politikaların geliştirilmesinde, refahının arttırılmasına yönelik adımlarda da bu yönde talepte bulunma konusunda da Anadolu kendini sessizliğe itiyor, sonucunda politika yapan siyasetçiler halen günümüzde halkın ihtiyaçlarını karşılayacak, rahatlatacak, politika üretmekten, geliştirmekten aciz duruma düşüyor. İstemek kendi için çocukları için istemek ağır geliyor. Devletten sadece kişisel çıkarlarını gidermesini bekliyor, daha çok yardım gibi, cami imamının değiştirilmesini istemek gibi, neyi nasıl ne şekilde isteyeceğimizi bilmiyoruz. Bu üniversitelerde yer alan öğrenciler için de geçerli. Kütüphane istemek, kütüphaneyi daha da genişletmek, geliştirilmesini istemek kötü bir şey değil. Gözlemlediğimiz eksikliklerin giderilmesini, zenginleştirilmesini istemek, bu yönde istek ve talepte bulunmak kötü bir şey değil. Geleceğimiz için isteyeceğiz. Geleceğimizi değiştirmek için, vizyonla isteyeceğiz, güzellikle isteyeceğiz. Çocukken istediğimiz şeylerin alınmaması, azla yetinmeyi bilmemiz, çokta da gözümüzün olmaması, ihtiyacımız olan bir şeyi ortak bir dille istemeyi ve bu istemeyi de gerçekten gerekli olduğunu hissettirerek söylemeyi, dile getirmeyi öğrenmemiz gerekiyor. Birçok sorunun anahtarı da istemiyor oluşumuz, toplumsal ihtiyaçlarımızı görmezden gelerek yaşamamız, toplumsal bir farkındalıkla harekete geçemiyor oluşumuz da yaşam standartlarımızın gelişmemesinde de en büyük problem olarak karşımıza çıkıyor. Irkçılığın, kayırmanın, torpilin, rüşvetin her türlüsüne, makamını kötüye kullananların, zulmün, hak yemenin kardeşi kardeşe vurduranların, tarihler boyunca müdafaa edilmeye çalışılan kültürlerin, düşüncelerin, dinlerin, duyguların, sevginin mücadelesini vermek istiyorsak bizimle aynı düşüncede olanlarla da birlik ve beraberlikle aynı çevre içinde olmaya gayret etmeliyiz, ortak bir dil ki sevgi dili ile sorunları masaya yatırmamız gerekiyor. Maneviyat çalışmasıyla da kendimizi değiştirmeye başlarsak bu geleceğimizi de değiştirmeye başladığımız anlamına gelir ki bu da Rabbimizin lütfu iledir takdiri iledir. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Düşünce Soykırımı ve Sessizleştirme Sistemi

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Ayetleri ile gerçeği ortaya çıkartana hamd olsun, en doğru sözlü kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar zalimlerden korkar mı?

Dünya tarihini ve gerçeklerini, yaşadığımız hayatı gözümüzü açtığımız andan itibaren öğrenebileceğimiz, günlük olayları analiz edebileceğimiz, gerçekleri araştırabileceğimiz, iyi ve kötüyü arayıp bulabileceğimiz hatta aralarındaki farkı bile ayırt edebileceğimiz, hayatı emredildiği gibi okumamızı öğreten bir eğitim sisteminden, atmosferinden geçmediğimizi söyleyebiliriz. Gündelik hayatlarımızda okuduğumuz, dinlediğimiz, izlediğimiz haberlerin medyanın büyük bir kısmının emir altında hareket ettiği, insanların eğitim sistemi içerisinde neleri öğrenip, öğrenmeyeceği, tarihi ve günlük yaşanan olayları nasıl yorumlanması gerektiği gibi hayatımızı şekillendiren ve bizlerin de belirli düşünceler geliştirdiği, kendimizi tanımladığımız, uzmanlaştığımız her şeyin sistemli bir şekilde belirli çizgiler dahilinde öğretildiği gerçeğinden bahsetmeye çalışacağız. Düşünce ufkumuzu genişletmek adına atabileceğimiz ilk adımların başında da bağımsız, tarafsız, kaygısız düşünceler ve bilgiler içeren ve tam manasıyla da kontrol edilemeyen internet ve kütüphaneler de bizlere dünyayı anlamamız ve yorumlama imkânı bulmamız adına yardımcı olacak kaynaklardandır ve Rabbimizin rızası yolunda maneviyat çalışması ile de Rabbimizden gözümüzü, kulağımızı ve gönlümüzü açması konusunda da umudumuz olabilir ki şayet açmazsa ne görebiliriz ne duyabiliriz ne de hissedebiliriz.

Dünya tarihini insanlığın başlangıcından itibaren düşündüğümüzde, insanlığın iyilik ve kötülük adına belirli bir tecrübe kazandığını, teknolojinin her alanda gelişmesiyle beraber de en çok ön plana çıkan sektörlerin başında silah ve ilaç sanayi olduğunu görüyoruz. Silahlar insanları koruyarak barışın sürdürülebilir olmasına katkı sağlarken, diğer taraftan da insanların katledilmesi konusunda yardımcı oluyor, bu sektör büyük yatırımları da beraberinde getiriyor ki aynı şekilde ilaç sanayisinde de olduğu gibi büyük bir insan ve beyin gücü kullanılmasıyla da öne çıkıyorlar. İlaçlar insanlara sıhhat kazandırma konusunda bir taraftan araç olurken aynı zamanda bu sektörün kötü tarafı da insan sağlığından, insandan, insan iyiliğinden öte maddiyat odaklı olması ve insanları da ilaçlara bağımlı bir hayat sürdürmeleri konusunda çalışmalar yürüterek insanlığı sömürmesi ve süründürmesi. Tarih boyunca sadece bu iki sektörün dışında gelişen birçok sektör de var ki hepsi de maddiyat odaklı, iyi yönleri olduğu gibi kötü yönleri de var, diğer taraftan bakacak olursak da değişen bir insanlık var, bir de göz ardı ettiğimiz algı yönetimi ve toplulukları kontrol etme yönteminin tarihler boyunca gelişimi. Algının, yönlendirmenin, büyülemenin, sömürmenin, köleleştirmenin gücünü tarihte görebileceğimiz en büyük örneklerinden birini ise gözümüzü Mısır piramitlerine çevirerek anlayabiliriz. İnsanlığın başlangıç tarihinden beri söylenen yalanlar, bunları toplumların tamamına inandıranlar ve

ayanlar, insanlara zarar verme düşünceleri ile hayal kuranlar ve bu hayallerini de gerçekleştirenler. Geçmişe baktığımız zaman insanların büyük kitleler halinde inandıkları ve uğruna savaştıkları firavunları, diktatörleri görüyoruz, bir insanı putlaştıran toplumların sonunu ve bu putların etrafında dönerek kendilerine, insanlığa ve dünyaya getirdikleri savaşları, felaketleri, soykırımları, yıkımları.

Gerçeği görmede, gerçeği duymada, gerçeği hissetmede yaşadığımız güçlük, yalana baş kaldırıma, zalimlere karşı mücadele etme, mazlumların yanında olmak, hak ve batılın savaşı öyle zor bir durum ki kurtuluş olarak verebileceğimiz örnekler hep kutsal kitaplarda geçen peygamberlerimizin hayatlarından. Kısaslardaki peygamberlerimizin de Rabbimizin yardımı ile takdiri ile başardıklarını görüyoruz. Yakın geçmişimizde Hitler'in kitleleri büyüleyerek yönetmesi ve dünyaya getirdiği felaket. Günümüzde de yaşanan hadiseleri okurken aceleci ve kendimizden de emin olmamız gerekir. Bizi felakete ve tuzağa doğru yönlendirmiyor oluşlarından nasıl emin olabiliriz, gelecekte de başımızdan geçen akıl almaz vahşetleri yorumlarken nedenlerinin başında da medyanın bizleri büyülediğinden bahsedebilirler, eğitim sisteminin bizleri bu hale sürüklediğini. Kendi başlarından geçenleri de kendilerinden sonra gelecek nesiller. Adeta bir sarmalın içinde oluşumuz ki geçmişten günümüze ve geleceği de okuyabildiğimiz kadar ki bunun sebeplerinden biri de düşünce soykırımı, tüm insanlığın tarihler boyunca maruz kaldığı en büyük vahşet olarak yorumlanabilir, sonucunda da tüm insanlığa zarar veren, insanların düşüncelerine, insanlığın özgürlüğüne ve beraberliğine giden yolu hedef alan kardeşliği, saygıyı, güveni, samimiyeti en çok da sevgiyi, insanlığın maneviyatını ortadan kaldıran büyük bir kötülük.

Bu düzenin kökünü kurutma, değişimini sağlama ve belirli bir farkındalıkla iyi köklerin oluşmasına gayret eden iyi insanların da attıkları tohumların da yine karanlık tarafından düşmanca ortadan kaldırılması ve iyi tohumların atılmasının engellenmesi, yetiştirilmesine mâni olunması. Kötüler tarafından da iyi olarak lanse edilen kötü tohumların kök salmasıyla da insanlığın algılarında da bu iyi görünümlü kötülerin de kötülüğe karşı sanki bir mücadele içindeymiş gibi görünerek iyi insanları da saflarına çekmesi, iyi insanların da sanki kötülük için bir mücadelede yer aldıklarını sanmalarına neden oluyor. Sorunlarımızı çözme gayretlerimiz ve attığımız adımlar da gerçeklikten kopuk ve doğru bir çözüm olmadığı için de bu yolda çeşitli algıların esiri oluyor ve dönüp dolaşıp aynı sorunların üzerinde tekrar enerji ve zaman kaybediyoruz. Karanlık bir dünyada, karanlıklarıyla, karanlıkla mücadeleleriyle öne çıkmış şahsiyetler, şirketler, sivil toplum kuruluşları, küresel yardım kuruluşları, barış ödülleriyle layık olanlar, karanlığı karanlıkla bertaraf etmeye çalışmalarıyla toplulukların da insanlığın da insanların da sessizleşmesine neden oluyorlar.

Günümüzde komünist olarak adlandırdığımız ülkeler ve partileri ki demokrasi dışında yönetilen ülkelere bakacak olursak, Kuzey Kore aklımıza ilk gelen ülkelerden biri, ardından günümüzde medyamızda çok yer bulan gündem olan Venezüella. Geçmişte ise Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği ve Çin. Geçmişten günümüze yansımalarına kısaca bakacak olursak, Kuzey Kore'nin çatışmacı yaklaşımı, gündeme gelen aykırı hareketleri, Venezüella ise açlık ve sefalet ülkesi, SSCB 'ise yıkılmış, Çin Komünist Partisi ise günümüzde insanları, sadece dini kimliği Müslüman, milli kimliği Türk oldukları için toplama kamplarında zorla tutmakta, zulme uğratmakta, işkence etmekte, öldürmekte, soykırım gerçekleştirmekte. Dünya'nın geri kalanı

da en mükemmel yönetim sistemi olan demokrasi ile yönetilmesine rağmen sesini çıkartamaması, Müslüman ülkeler dahil, karanlığı karanlıkla aydınlatan sistemlerimiz. Dünya'nın sessizliğe gömülmesi, düşünce soykırımını tüm dünyada meşru kılma gayretleri. Demokrasi ile yönetilen ülkelerin bu katliamlara bir ses çıkmamasıyla en büyük katliamları gerçekleştirmeleri, sessizliğin, karanlığın ve insana verilen değerin sadece maddi olarak ölçüldüğü bir dünyada yaşıyoruz. Örnek olarak Çin'e ses çıkartılarak yaptığının mantık ötesi bir zulüm olduğunun söylenmesi bile anlaşmalara zarar vereceğinden sessizliğe gömülen ülkeler. Uluslararası örgütlerin, demokrasi bayraktarlığı yapan ülkelerin sessizliğe gömüldüğü bir dünyada haksızlıklara karşı, adaletsizliklere karşı, sömürüye karşı, savaşlardan daha fazla zarar vererek sürdürdükleri barış ortamı ki tüm dünyanın da sessizliğe gömülmesine sebep oluyor. Herkesin herkesten nefret ettiği, katletmek istediği bir dünya. Merkezinde bir Firavun değil takım elbiseli binlerce şeytanlaşmış, cadılaşmış, iblisleşmiş firavunlardan bahsediyoruz. Para ile kontrol ettikleri dünya, medya, internet hayatlarımızda her yerde ve her şeyde parmakları var. Karşılarında ise etrafa saçılmış iyilik tohumları ve bu tohumlardan yetişen nesiller.

Yapay zekâ gelecekte kötülüğün zamanla gelişerek büyüyen tecrübesinin hayatlarımıza olan etkilerinden daha çok hayatlarımıza etki etmeye başlayacak. Bu sektöre de iyiliğin bir ışığı yansıtıldığında da geleceğimiz de bundan etkilenecektir ki en azından bu farkındalığı gelecek nesillere iletme ve bu yönde de çalışmanın mühemmiyetini belirterek tavsiyede bulunma görevini üstlenmeliyiz. Yapay zekâ dışındaki tüm sektörlerde kötü kan taşıyanların izlerinin ve hakimiyetinin görüldüğü söylenebilir ki yapay zekada da günümüzde Çin Komünist Partisi eksenindeki uygulamalarla da kötülüğün yolunda hızla ilerlediğini söyleyebiliriz.

Çeşitli ideolojiler, akımlar, topluluklar, partiler, cemaatler, tarikatlar vs. insanlar sürekli bir aidiyet hisseder, bir topluluğa ait olma, bir çevrenin içinde olma, sosyalleşmek ister. Bazı topluluklar birbirinin karşıtı olarak ortaya çıkmış bazıları da birbirini destekler şekilde hareket ediyor. Bir ideolojiyle kendini tanımlamak, ideolojinin savunduğu şeyleri savunmak bir insanı iyi bir insan yapmayacağı gibi kötü bir insan da yapmaz. Herkes düşüncelerinde yaptığı tercihlerde özgürdür, kimseye de karışmak doğru olmaz. İnsanların umutlarından, düşüncelerine, geleceklerinden, geçmişine kadar hayatlarının sömürülmediği bir dünya için bizler de iyi bir yönetim istemeliyiz, iyi şekilde yönetilmeyi, sevgiyle, barışla, kardeşlikle, maneviyatla ki siyasi bir ideolojimizin olması da önemlidir çünkü toplum olarak bizlerin düşünceleriyle hayatımızın merkezine oturttuğumuz, yaşamak istediğimiz hayatı bu şekilde inşa edebiliriz. Toplum olarak biz kendimizi düzeltmeye ne kadar çalışırsak ki bu da ancak maneviyat çalışması ve Rabbimizin dilemesi ile takdiri ile mümkün, böylelikle toplum olarak iyi bir şekilde yönetiliriz. Maneviyat çalışması ile Rabbimizden umutlu oluruz ki bu iş de Rabbimizin dilemesindedir, onun takdiriyledir dilerse lütfeder.

Osmanlı zamanından günümüze kadar olan süreçte yabancıların açmış oldukları okullara işgalci gözüyle bakılması ki ülkemizdeki en köklü eğitim kurumları yabancıların kurduğu üniversiteler, okullar. Siyasetçilerimiz, yazarlarımız, sanatçılarımız, iş adamları tarihler boyu bu okullardan eğitim alıp; yönetimde, sanatta, düşüncede, sanayide, ticarete hemen hemen her şeyde öncülük etmişler. Bu okulların da bir ideolojisinin, kültürünün olduğunu göz ardı edemeyiz. Dünya'nın neresinde olursa olsun bir yere okul açmak, insanlara sevginin, saygının,

samimiyetin, bilimin dilini öğretmek ki isterlerse kendi dinlerinin, ideolojilerinin propagandasını da yapabilirler. İnsanlar istediğini seçmekte özgür bir düşünce yapısını geliştirebilir, dinleri, ideolojileri iyi veya kötü olarak ayırmamız en büyük yanlışımız olur, savaşımamız gereken şey ise bu algılardan öte oryantalizm olmalı, oryantalizm günümüzde halen devam eden bir olgu, adeta bir düşünce sömürü sistemi, batının kültürünün tüm dünyada en üstün olduğu düşüncesi, diğer yerlerde ise özellikle doğuda yer alan kültürün batı kültüründen aşağıda görülmesi. Bu düşüncüyü destekleyen Anadolu insanını da self oryantalist konuma getiriyor. Kendi insanını hor gören, kültürünü, inançlarını, hayat tarzını, her şeyini. Bu okulların gerçekleştirdikleri en büyük zarar da yetiştirdikleri Anadolu insanının kendi toprağına yabancılaşması oluyor, kendi ekmeğini beğenmemesi şeklinde tezahür ediyor. Yerli ve milli gibi kalıplaşmış sözcüklerden öte kendi kültürümüzü, hoşgörümüzü, ahlakımızı, tarihimizi gün yüzüne çıkartma gayretlerimiz, özgüvenimizin sağlam temellerle gelişmesi, bu yabancı okullardan alınacak verimi daha da arttıracak, zararlarını ise azaltacaktır. İdeolojilerin geliştiğı yayıldığı yerler her zaman eğitim kurumları olmuştur çünkü bu ideolojinin akademik bir alt yapısının olması, genç taraftarlarının olması, akademisyenler tarafından yönlendirilmesi şeklinde. Günümüzde de her ideolojiden akademisyenler, öğrenciler üniversitelerde kendi doğruları için bir savaş veriyorlar ve bu savaşlarını her ne kadar kutsal olarak atfederlerse etsinler, yabancı ülkelerin hâkim görüşünün egemen olduğu ve kültürünü yaymak için de kullandığı üniversitelerde de girilen haklı mücadelelerin de öğrenciler üzerinde çok etkisi olduğunu söyleyemeyiz, ortak bir anlayışımız, ortak bir fikir birliğimizin olmamasının yanında uzlaştığımız bir husus da yok ki bu yönde birbirimize karşı gelişen ne saygımız ne de sevgimiz ne de tahammülümüz var. Toplumumuzun da içten içe sürekli ayrıştığını, birliğinin ve beraberliğinin bozulduğunu, bireyselleşme ile de değişen toplumun birbirini daha az düşündüğünü söyleyebiliriz. Bunun sonucunu da günümüzde toplumun her kesimine sirayet eden ahlaksızlığın, nefretin, şiddetin, dövüş ve kavganın artmasından okuyabiliriz. Her daim de herkesin şikâyet ettiği toplum yapımız, neden bu durumda olduğumuz, neden bu kadar sevgisiz, anlayışsız, saygısız olduğumuz, kimsenin kendisine bakmadığı bir toplumdan kaynaklı, kendisine yönelik çalışmadığı.

Bir işi yerine getirmek bir işi iyi yapmak olmadığı gibi işini yapmanın bir iyilik alameti olmadığını, işini yapanları ödüllendirip parmakla göstermeyi bırakıp, işini kötü yapanları parmaklarımızla göstermeye başlamamız gerekiyor, pek tabi ki ilk olarak insanları işaret etmeden önce sıralarımızda otururken parmaklarımızı çokça kaldırmamız gerekiyor, kendimizden başlamamız gerekiyor, insanları işaret etmeden önce kendimizi işaretlememiz.

Dünya siyasetini anlamak ve Dünya’da yaşanan olayları takip etmede günümüzde siyaseti yorumlayan insanları dinliyoruz, sosyal medyadan bilgi ediniyoruz, yaşanan hadiselerle vaktimizi ve düşüncelerimizi daha çok meşgul ediyoruz, bizden isteneni yapıyoruz, bize biçilen rolleri gerçekleştirmekle görevliyiz, gözlerimizin önündeki perdede oynanan oyunları, söylenen yalan sözleri, yorumlamakla, okumakla, eleştirmekle, desteklemekle. Bunun insanlığa yansması da dostunu düşmanını ayırt edememesinden, iyi ve kötüyü kavrayamayışına, iyi ve kötüyü birbirinden ayırt edememesine kadar uzanan bir kaosa sürüklüyor. Yorumlamalarımız sonucunda, Dünya siyasetinde halkları sanki hayatımızdaki dostlarımızı ve düşmanlarımızı ayırıyor gibi ayırıyoruz. Hayatlarımızda ki düşmanlarımızı fark etmemiz ve ilişkimizi kesmemiz ki bu arkadaşlık ilişkilerimizde de arkadaşlığımızı devam ettirmememiz şeklinde

olabilir, Dünya siyasetinde ise düşmanlık daha kalıcı hasarlar bırakan bir miras şeklinde devam ediyor, ülkelere de büyük hasarlar bırakabiliyor ve devamında da çok büyük sıkıntıları da beraberinde getirebiliyor, halkların savaş zamanlarında birçok sıkıntıya düşmüş olduklarını, büyük yaralar almış olduğunu görmezden gelmeye başlıyoruz, anlamlandıramıyoruz, anlayış göstermiyoruz, barış ve iyi düşüncelerin önlerinde biriken kötülük duvarlarını inşa edenler biziz, ve bu duvarları da aşamıyoruz, birbirimizle uzlaşmada, birbirimize yakınlaşmada da engellere dönüşüyor. Zamanında atılan nifak tohumlarının günümüze kadar nasıl yetiştirildiğini ve bundan kimlerin nasıl zarar gördüğünü ve görmeye de devam ettiğini en çok kazançlı çıkanlarında kimler olduğunu anlamamız, bunu görmeye gelmemiz gerekiyor. Nefret dilini eğitim hayatlarımız boyunca ağızlarımızdan düşürmeyişimiz, mezarlarımıza da bu dille girmemiz, doğan çocuklarımıza bu dillerimizi miras bırakmamız. Geleceğin dilini sevgi dilini kendi ellerimizle kesip kendimizden uzaklaştırıyoruz.

Tarihler boyunca dost olduğumuz, aynı coğrafyayı paylaştığımız halklarla da günümüzde büyük düşmanlıklar içerisindeyiz. Nefret söylemleri, karşılıklı hakaretler ve çatışmalarla geçen iki asırda bu yaşananlar bütün halklara büyük zararlardan başka bir şey getirmedi, bu nefret mirasını halen taşıma görevini de yerine getiriyor oluşumuz ve oluşları. Bu süreç iki sınır komşusu olan ülkelere aynı coğrafyayı paylaşmış ülkelere kadar, gelecekte de bu şekilde gitmeyeceğini, barış yolunun ve karşılıklı anlayışın sağlanacağı düşünülünce günümüzdeki nefret tohumlarını geleceğe taşımamak adına bu düşüncelerle genç nesilleri yetiştirmenin kimseye bir şey kazandırmayacağı kanaatinde olmalıyız. Gelecekte, günümüzde ve geçmişte bizlerle açık düşmanlık içerisinde olan ve olduğumuz; aynı dilleri, dinleri, ekmekleri, suları daha birçok özellikleri aynı coğrafyada tatmış ve yaşamış olan halklara karşı nefret tohumlarını taşımak utanılacak, bizatihi kendisi nefret edilesi olacaktır. İşgal zamanlarında yaptıkları zulümler de iyi veya kötünün savaşından öte kötü insanların yönlendirmesiyle gerçekleştiğini söyleyebiliriz.

Anadolu'nun ekmeğini tatmış halklarla beraber bu ekmeği diğer halklarla paylaşmaya gayret etmeliyiz. Eskiden savaşlar bilginin yayılmasını, kültürlerin kaynaşmasını sağlarken günümüzde ise daha yıkıcı boyutlara çıkabiliyor, tarihler boyunca ortak yaşam alanını paylaştığımız halklarla ayrılıkçı tohumların tarihler boyunca atılmasıyla halklara karşı da düşmanca tavır sergileyebiliyoruz o ülkeye de o ülkenin insanlarına da.

Eğitim müfredatında sevgi, saygı, ahlak, samimiyet, özgürlük, insanlık ve kadın erkek doğasını anlamaya yönelik ders adlarının olmaması. Adımımızı attığımız andan itibaren dört işlemlerle testler çözerek geçen hayatlarımız. Nefret tohumlarının her ortamda, her derste, günlük hayatımızın her alanında atılması. Kadın ve erkeklerin birbirlerini tamamlamalarını sağlamak adına, kadınlara ve çocuklara şiddeti engellemek adına, özörlükleri ve kucaklaşmayı sağlamak adına, dökülen kanları durdurmak adına, bizleri ayırıştıran girişimleri ortadan kaldırmak adına, birlik ve beraberlik içinde özgürce yaşayan, sosyalleşen bir halk olmak adına atılacak adımlardan en büyüğü sadece derslerde verilecek eğitimlerle sağlanabilir olması mümkünken çözüm de bu kadar basitken ve maneviyat çalışmasını da bu temeller üzerine bina ederek yolu daha da hızlı alma imkanımız da varken.

Kötülerin korktukları şeyler savaşlar değil, insanları gelişigüzel katletmeleri, acımasızca işkence etmeleri, insanları soykırıma uğratmaları bu zalimlikler karşısında da insanlığın tepki gösterip göstermemeleri değil onları korkutan, günümüzde Çin Komünist Partisinin gerçekleştirdiği soykırım gibi, korktukları tek şey iyiler ve kötülerin savaşı, tüm insanların her görüşten her dilden her tenden insanların bir araya gelip kötülere ve tüm kötülüklere karşı savaş açmasından korkuyorlar, kötülerin en büyük korkusu iyilerin bir araya gelmesi ki esasen Rabbimizden korkuyorlar şayet iyiler bir araya gelirse Rabbimizde o iyilerle beraber olur, böyle olunca da kötülerin yaptıkları kötülükler için hesap verme vakitleri gelir ki Rabbimizin takdirindedir, ardından gelecek şeyse tarihler boyunca yönettikleri ve kurdukları kötü ve karanlık sistemi, bu aşağılık düzenlerinin alaşağı edilmesi. Kendini iyi veya kötü hisseden, iyilerin yanında kötülüğün karşısında savaşmak isteyen herkesi çağıran tek yol Rabbimizin yolu Rabbimizi razı etmek isteyenlerin Rabbimizin lütfu ile bulundukları yoldur. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Gözyaşları döken kardeşim
Gözyaşların dinsin
Rabbimiz merhametliler merhametlisi
Kalbi kırık kardeşim
Gönlündeki hüznü dinsin
Rabbimiz şefkatliler şefkatlisi
Benim sevgili kardeşim
Rabbimiz bizimle

Medya

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizi rahmetiyle gözetene hamd olsun, en çok sevilen kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar ateşe koşar mı?

Bir teknolojik üründen öte en yakın arkadaşımız, en çok vakit geçirdiğimiz, her şeyi ondan öğrendiğimiz, ne derse kabul ettiğimiz bir büyüğümüz. Evimizin her zaman baş köşesinde yer alan, oturduğumuzda gözlerimizi ondan ayırmamak için en güzel şekilde seyretmek için tasarlanan bir oturma odamızda. Pazarlamada ise bize söyledikleri zaten televizyonunuz var biliyoruz bunu daha iyileri ile değiştirmenizi istiyoruz. Evlerimizin baş köşesine koyarak hayatlarımızın merkezine yerleştiriyoruz. Televizyonun iyi yönlerinden de bahsedebiliriz, zararlarını saymaya çok lüzum yok, hepimiz biliyoruz, hepimiz her şeyin farkındayız, akıllı kullarız, kendimizi kandırmayalım fakat bizden alıp götürdüklerini ve geleceğe bıraktığımız mirasın farkında değiliz.

Ülkemizde zaman zaman en çok izlenme sayılarına ulaşan programlara bakacak olursak bir yarışma düzenleniyor. Bol reklamlı, bol hileli, müstehcen, yarışmalar icra edildikten sonra da kurmaca yarışmaların kurmaca tartışmaları başlıyor yine aynı yayın kuşaklarında gösteriliyor, sosyal medyada tartışılıyor, magazin bültenlerinde yer buluyor, sonra bu yarışmayı yapanlar yapılmasına müsaade edenler tarafından takdir ediliyor, en çok izlenmesi gereken, ihtiyaç duyduğumuz konuların başında maneviyat, ilim, bilim ve kültür programları olması gerekirken en aşağılarda yer alıyor. Eğlenceye ihtiyacımız varsa hayatlarımızda, gülmeye ihtiyacımız varsa bizlere eğlence olarak sundukları programlardan yüz çevirerek işe başlayabiliriz, eğlenceye ihtiyacımız var ve bu ihtiyacımızı karşılamak için dünyada türlü türlü yol ve yöntem var, hazır önümüze konulan bizleri eğlendirirken bir taraftan da zehirleyen programlardan uzak durmamız gerekiyor. Etik anlayışın tarumar edilmesi bitmiyor. Bir yarışma düzenleniyor. Puanlama yapılıyor, puanların hiçbirini yarışmacı hakketmemiş yakından uzaktan alakası yok bu olaylar silsilesi devam ettikçe izleyenlerin de etik anlayışı yıpranıyor ve değişime uğruyor. İyi olan bir şeye kötü deme olayı gayet sıradanlaşıyor. Kötü olan bir şeye de alkış tutmak buralardan geliyor. Aynı şekilde maneviyat, ilim, bilim ve kültür programlarında da bizleri bir taraftan zehirleyen programlardan da uzak durmamız gerekiyor o getirisi götürüsünden fazla olan işlerden. Tartışma programlarında da bir tartışma yapılırken de yine ahlaki ve etik anlayıştan uzak tartışma kültürünü de tarumar edici bir şekilde, tartışmanın hakaret boyutlarına ulaştırılması, sırf izlenme oranları için. Tartışma kültüründen bihaber, gazetecilikle yakından uzaktan alakası olmayan kişiler öncülüğünde, sahte bilim insanları ile sahte dindarlarla, yozlaşmış sanatçılarla çevrili her tarafımız. Bizlere de hiçbir katkısı olmayan diziler, filmler ki katkısından daha öte arkasında birçok tahribat bırakmaktalar, zihnimizi uyuşturmanın yanında verdikleri mesajlarla da hayatlarımızı nasıl okumamız gerektiği konusunda manipüle ediyorlar.

Savaşlar, katliamlar, bombalar, silahlar, taciz, şiddet, tecavüz haberleri bitmiyor. Televizyonlarda bitmeyen kavgalar, dövüşler, hakaretler, ahlaksızlıklar evlerimize taşınıyor, sözde adalet arayan şeytanlar ayakta alkışlanıyor. Yalan haberlerle gerçekler saklanıyor üstü örtülüyor, türlü türlü manipülasyonlar yapılıyor, algı bombardımanına tutuluyor zihinler, olaylar karşısında nasıl düşünmeniz gerektiğini, olaylara nasıl yaklaşmanız gerektiğini, olaylara nasıl bakacağınızı onlar belirliyor. Bu halde yaşanan hayatların hayatı okuması da ne kadar doğru olabilir, emredildiği gibi hayatı Kur'an-ı Kerim ile okumak nerede televizyondan okumak nerede. Şarkı sözleri gece yatarken sabah uyandığında zihinde çalmaya başlıyor, müzikle yatıp müzikle kalkıyor çünkü gün içinde kulağı hiç boş kalmamış, şeytanlar biran olsun onun yanından ayrılmamış. Çocukların da aileleri ile beraber televizyon kanallarını izlediklerini unutuyoruz, savaşları yerlerinde canlı takip edebiliyoruz. Bunun zararları ise barışın hiçbir yerde yer almaması, savaşın olağan sıradan bir durum gibi algılarımızda yer ediyor oluşu. Dizilerde, filmlerde yer alan yakışıklı ve güzel tiplerin, zengin yaşam tarzı, suçlu hayatı, mafyalar ve çeteler gibi kötü modellerin çocuklar tarafından alınması, hatta her yaştan insanların. Bu bir sektör, hayatımızı sömüren ve büyük zararları olan. Eğlence algımızı bize ne verilerse o yönde geliştiren. İnsanın düşünce evrenini, hayat, yaşam tarzını, hatta amacını etkileyen, sınırlarını tarumar ederek sömürülen, akıl yürütmesine, talepte bulunmasına dahi izin verilmeyen bir kaynağa dönüştürüyor. Bu insana yapılabilecek en büyük hakaret, boynuna dolandırılan en büyük tasma. Yolda sahipleri ile dolaştırılan köpeklerin hayatlarından memnun olduğunu düşündüğümüzde, bu hayvanların tasmaasını çıkarttığımızda da kaçmayacağını hatta bizlere saldıracaklarını öngörebiliriz bu sektörde de köleler de o izleyiciler de yapımcılar da oyuncular da yönetmenler de sektör de bu zulme göz yumanlar da bu sömürüye destek olanlar da hepsi aynı tarafta ve işleri de bu ki bu işi de profesyonel olarak yapıyorlar.

Ekranı açtığımızda da büyülenmeye başlıyoruz, bizi yönlendirmeye başlıyorlar, istedikleri gibi düşünmeye başlıyoruz. Her ne kadar bilinçli olsanız da farkındalığınız da yüksek olsa da o görüntüler, o sesler bilinç altına yükleniyor. Yaşamamız, hissetmemiz gereken bunun için de yaratıldığımız ve hesaba da çekileceğimiz hayattan kaçıyoruz. Yalancı zehirli bir lezzet bırakarak zihnimiz bu tokluk hissiyatıyla geçici ve bir yararı olmayan hoşnutlukla dolup taşıyor, sonucunda da maneviyat çalışmak için zihnimizde yer kalmıyor. Bu televizyon yerine hayatımıza ne koyabiliriz ki bu televizyondan bizlere daha fazla keyif versin; daha eğlenceli, tanıdığımız, bizlere gülümseyen, bizleri seven, destek olan, yanımızda olan yüzler hayatımıza ekleyebiliriz, güzel bir amaçla, güzel bir çevreyle, sevgiyle hayatı maneviyatla dolu dolu Rabbimizin rızası yolunda yaşamaya başlayabiliriz.

Televizyon karşısındaki köleleri hayata döndürmek, bir köle isyanı başlatmak amacıyla olmalıyız, ilk kendimizden başlayarak, kendi boynumuza vurduğumuz tasmayı çıkartarak, bir köpek gibi televizyon karşısında pineklemeği bırakarak.

Kimisi için zaman kaybı ve kitleleri uyuşturan bir sistem, kimisi için sadece aşk kimisi için ekmek kapısı kimisi için zevk kimisi için de her şey. Bizim mücadele alanımız ise sahanın ötesinde daha doğmamış olan genç taraftarlarda. Günümüzde herkesin tuttuğu veya desteklediği bir takım var, futbolu desteklemeyenlerin haricinde. Sadece çocuklarımız hayata gözleri açtığı zaman onlara seçme hakkı vermemiz gerektiğinin bilincini oluşturmak istiyoruz.

Hayattaki seçimlerimizi değiştiremez oluşumuz gelecekte karşılaşacağımız büyük travmaların da habercisi durumunda. Saplantı boyutlarına varan yaptığımız seçimleri savunmamız, verdiğimiz kararların en iyi olduğuna inancımız, değiştirilmesi tabiatımıza aykırı olan düşünceler. Çocuklarımızın futbol takımını seçmede kararı kendisine bırakmak ve kararını değiştirmek istediğinde ise saygı göstermek birçok toplumsal problemimizin de ortadan kalkmasını sağlayacak ilk adımlar olarak değerlendirilebilir. Doğuştan gelen belirleyici kalıplarla hareket etmek, bir düşüncenin, sistemin esiri olmak, zamanımızın en büyük köleleştiren, bağnazlaştıran temellerini de kendi ellerimizle attığımızı söyleyebiliriz.

Diğer yandan futbol ile hayatlarımıza kendini enjekte eden zehirli bahis ağı. Bir toplumun belirli sınırları varsa bu sınırların da tarumar edilmesi herkes tarafından sessizlikle karşılanıyorsa ve aksine destekleniyorsa o toplumun sınırlarının da değişmeye başladığını söyleyebiliriz. Bir toplumun yapısının bozulması sadece dışardan gelen göçlerle değil, zihin ve düşünce dünyasıyla, davranışlarıyla, eylemleriyle gerçekleştiğini söyleyebiliriz. Değişimin de farklı sonuçları çeşitli şekillerde tezahür edebilir. Müslüman çoğunluğa sahip bir nüfusta, bahislerin, şans oyunlarının legal bir şekilde desteklenmesi ve teşvik edilmesinden doğan zararların sonuçlarına da tüm toplum olarak katlanmak durumunda kalırız. Bunun yansımaları ise kolay yoldan haksız kazanç sağlayanlara göz yumulmasından, mafyalaşma ve çeteleşmeye, aile içi şiddete, terör ve uyuşturucuya, kara para aklama, alkol kullanımından, trafik kazalarına kadar bütün bir şekilde hayatlarımıza yansımaları. Bahis ağını destekleyen ve bunu Müslüman bir nüfus içerisinde gerçekleştirmenin ne gibi kötü etkileri olabilir düşüncesinde olanlar da bu değişimden zarar görmeme gibi bir ihtimalini de yok sayamazlar. Her sokak başında bahis dükkanları, kendilerini dokunulmaz sanan spor mafyaları bunun yanında her hafta milyonlarca insanın bu ağa kendilerini kaptırmaları. Maçların veya bahislerin şikeli olup olmaması ya da insanların parasını nereye harcayacağı ile alakalı olarak da değil, toplumun geçmişten günümüze ve geleceğe çok büyük tahribatlar altında ilerlemesi ve bu tahribatlarında alenen göz göre göre gerçekleşiyor oluşu derdimiz, kendi takımlarını destekleyenlerin de bu karanlık çarkta pay sahibi olmaları. Hayatlarımızda ayırdığımız vakti düşündüğümüzde; maçlardan önce bütün medyanın konuşmaya başlaması, maçtan önce futbolculardan daha fazla hazırlık yapmamız, maçtan sonra futbolculardan daha fazla üzülmemiz, daha çok sevinmemiz, ardından kritiğini yapmamız, muhabbetlerimizde de birinci önceliğe ayırmamız. Boşa harcanan zamandan öte hayatlarımızın bir parçası olarak yorumlamamız daha doğru olabilir. Hayatlarımızın bu parçasının da nasıl yönlendirildiğini, bizleri nasıl sessizleştirdiğini, enerjimizi aldığını, ruhumuzu nasıl sömürdüğünü, zihinlerimizi nasıl doldurduğunu, bizi unutkan bir hale sürüklediğini, halimizi nasıl değiştirdiğini görmemiz gerekiyor, daha iyi bir Dünya için uykumuzdan uyanıp, uyuyanları da uyandırmamız. Günümüzde her ne kadar faydasından çok zararı olsa da gelecekte insanları daha çok sevgiyle birbirine bağlayan organizasyonlara dönüşümü de maneviyat çalışmasına bağlı olarak gerçekleşebilir. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Zehirli Çürük Kütük Parçası

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Gözlerimize perdeler çekene hamd olsun, nurdan perdesinin üzerine de selamı.

Hak yolda olanların gönlüne perde çeker mi?

Ülkemizde özellikle Yeşilçam ile birlikte hayat bulan ve günümüze değin de devam eden yerli film sektörü, toplumsal hafızamızda hasarlar bırakan yapımlara imza attığını, büyük bir ahlaksızlık değil de sanat bağlamında değerlendirildiğini, özellikle tecavüz, taciz, şiddet yanında hak yolu eleştiren, kendi ahlaksız yollarını o batıl şeytani yollarını öven sahnelerin toplumsal hafızada ağır tahribatlar bırakarak yer etmesine sebep olmuş, günümüze değin de devam eden bu zehirli zihniyetin halen filmlerde ve dizilerde medyada senaryolarında yer verdikleri tecavüz, taciz, şiddet gibi sahneleri de profesyonel bir şekilde çekmeye devam ederek, bu tarz batıl yolda olan şeytana ve uşaklarına hizmet eden düşüncede olmalarıyla yayınlar da yayımlandıktan hemen sonra Türkiye gündemine oturması ve ardı arkası kesilmeyecek tartışmaların, eleştirilerin, övgülerin ve sövgülerin sosyal medyada, basında, televizyonlarda konuşulmaya başlanması, bütün dikkatlerin ve ilgilerin bu yöne doğru kayması ve ertesi günlerde yaşanan sahnelerden haberi olmayan kimsenin kalmaması. Görünürde kazandıklarını sananlar ise toplumun alkışladığı batıl yolda olan ziyanlarını arttıran sanatçılar ve yapımcılar, kaybeden ise toplumumuz, Anadolu. Bu desteği bulmaları, bu cüreti, bu gücü kendilerinde bulmaları tamamen bizlerden kaynaklanıyor, bizim cahilliğimizden, bu tarz yapımları izleyen, öven, konuşan, destekleyenler biziz, Rabbimizin rızasını kazanmak üzere yaşamadığımız için istemediğimiz için çalışmadığımız için.

Toplumumuzun ahlaksızlığını izliyoruz, kendimizi seyrediyoruz, kendi kötülüğümüzü, kendi kötülüğümüzün farkında olmayarak, kendimizi düzeltme isteğinde olmayarak, neyin doğru olduğundan neyin kötü olduğundan o kadar uzaklaşmış durumdayız ki halimizden haberimiz yok. Kimseyi de kınamamız, kimseden de kendimizi üstün görmemiz doğru olmaz, biz toplum olarak bu halde olduğumuz için kötülüklerimiz de bu yönde bizlere ifşa oluyor, o kulların yerinde bizde olabilirdik ki o kullar gider başka kullar gelir, odaklanmamız gereken bu ahlaksızlığımızı bizlere gösteren kullara düşmanlık göstermek olmamalı, bu kullardan nefret etmemize de gerek yok nefret etmemiz gereken husus gördüğümüz kötülükler olmalı, mücadele etmemiz gereken husus da doğru bir yaklaşım da kendi kötülüğümüzü görüp bu kötülüğümüz üzere çalışmamız olacaktır, bu kötülüğümüzden nefret ederek bu kötülüğümüzü değiştirmeye iyilikler ve güzelliklerle değiştirmek olmalı bu halde olarak duaya Rabbimizin huzuruna gitmemiz gerekiyor. Gördüğümüz kötülüklerle karşı ilk olarak kendimizden başlamalıyız. En sevdiğimiz insanlara sevgi duyduklarımıza nasıl gönülden sevgiyle bağlanıyorsak nefret ettiğimiz insanlarla da nefretle bağlarız, doğru bir nefretle yani Allah rızası için kullardan nefret etmezsek ki bu nefretin sebebi de kulların arasına ayrılık sokmaları, kullara zulmetmeleri,

veya İslam'a düşmanlık yaparak zalim kullar olmaları gerekiyor veya zalim bir sistem, her ne kadar bu yönde kötülük saçan kötü kimseler olsalar da kötü bir sistem ve düşünce olsa da nefsimizle nefret edersek bu bağdan gönüllerimiz de etkilenmeye başlar, onların kötülüğü de bu bağdan bizim gönlümüzü kirletmeye, karartmaya başlar, tek bir düşmanımız var o da nefsimiz, kula da düşman olarak nefsi yeter, hayatta en sevdiğimiz kul peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav. olması için gayret göstermeliyiz bunun yanında da en çok nefret etmemiz gereken şeyler de nefsimizin cahilce bizi yoldan çıkartmak isteyen hak yolumuzda bizler kötü yönde etkileyecek istekleri olmalı ve maneviyat çalışması ile de bu isteklere karşı nasıl mücadele edebiliriz, nefsimize karşı nasıl çalışmalıyız bunu öğreniyoruz aynı zamanda da nefsimiz de düşmanımız olmalı.

Bir gazete aldığımız zaman ikinci ve üçüncü sayfa arasında yer alan farklara bakarsak; zengin ünlülerin ahlaksızlıkları, aşk maceraları, eşlerini aldatmakla ilgili haberler, yaşlı veya genç zengin veya ünlü insanların çapkınlık maceraları, diğer tarafta ise kadına, çocuğa, erkeğe şiddet haberleri. Bir tarafın ahlaksızlıkları, insanların birbirini aldatarak adeta evlilik müessesesini tarumar etmeleri bunu da sıradan bir haber şekilde medyanın aktarması, gayrimeşru ilişkiyi adeta meşrulaştırarak birbirlerine olan ihanetlerini, birbirlerini aldatmalarını medyanın kırmızı kalplerle sunması, diğer tarafta ise sürekli olarak şiddet, ölüm, işkence haberleri. Bu sayfalarda ve medyada yer alan haberlerinde sürekli olarak tüm ülke gündemine oturması, yaşanan kadına şiddet olaylarının, aldatmaların, aldatma sonrası yaşanan felaketlerin insanların gözlerine ve zihinlerine sürekli olarak empoze edilmesi de toplumun düşüncelerini de bireylerin düşüncelerini de olumsuz bir şekilde etkiliyor.

Medyada yayımlanan, şiddet, taciz, tecavüz haberleri bir tarafta zihnimizi bombalarken diğer tarafta da medyada ahlaksızca işlenen oyunculuk performansları alkışlanıyor. Zihnimize çeşitli medya kanallarından çeşitli yollarla yüklenen sapık düşünceler, sapıkça, şeytanca görüntülere sesini çıkarmayan toplumumuz, tecavüz haberlerine büyük yankı uyandıracak şekilde tepki göstermesi ki burada yanlış bir şey yok, yanlış olan şey neden sorusunu da sormuyoruz tepkimizi dile getirirken, bu konuda ne yapabiliriz sorusunu sormuyoruz, toplumumuzu her geçen gün olumsuz bir şekilde etkileyen, ahlakını, inançlarını, insanlığını kötü bir şekilde etkileyen ve sürekli olarak bizleri ahlaksızlığa sürükleyen bir medya var, bir sistem var, bir eğitimsizlik var toplumda baş gösteren bir boş vermişlik, kanun nizam tanımama var, çeteleşme, mafyalaşma, sömürü düzeni, aynı zamanda da toplumda saygısızlık, nefret, büyük bir cehalet ve ahlaksızlık var. Bunun sonuçlarını da her gün görüyoruz. Bizlerin de suçlu olduğumuzu görmemiz gerekiyor, toplum olarak da bireysel olarak da. Suçlara karşı daha çok nefret uyandırmamız gerekiyor, bu nefretimizi de her defasında suç işleyenlere yöneltiyoruz, nefretimizi suçlulara kanalize ediyoruz, nefretimizi suça da kanalize ederek bu suçun çözüm yolu arayışında olmamız gerekiyor, her suç olayında tüm enerjimizi adeta suçlu üzerine yoğunlaştırıyoruz, bu suçluların neden böyle bir suça yöneldiği, bu suça neden kalkıştığını ve bu suçu da toplumda en aza indirecek şekilde çözüm yolları arayışında olmamız gerekiyor. Bu suçlara karşı önleyici tedbirler almak, insanların hayatlarını korumak üzere çözüm yolları aramamız gerekiyor. Bu kötülükle mücadele etmek istiyorsak bu suçlarla doğru bir yol ve yöntemle yapmamız ilk olarak da kendimize de bakmamız gerekiyor, bu kötülüğün kendimizde gereken durum ve şartlar altında ortaya çıkmayacağının garantisini verebilir miyiz, o suçluların

yerinde de olabiliriz, o maktulün yerinde de ki herkesin adil yargılanmaya hakkı var, herkesin sağduyulu olması gerekiyor, yoğunlaşmamız gereken sesimizi yükseltmemiz gereken hususların başında da rahatsız olduğumuz bu olayların hiç yaşanmaması için adımlar atılmaması olmalı, biz de adım atmıyoruz, kendimize yönelik çalışmıyoruz, kendimizde hiç kötülük görmüyoruz, kötülüklerimize yönelik kendimizi, kötülüklerimizi iyileştirmeye yönelik hiç bir adım atmıyoruz. Bir çözüm üretilmemesi konusunda tepki göstermememiz, bu yönde toplumun eğitimi konusunda adım atılmaması, adalet sistemimizin her geçen gün daha da yozlaşmasına ve caydırıcı cezaların olmayışına karşı da tepki koymalıyız ki caydırıcılık da ancak doğru bir okumayla ve yaklaşımla yargı konusunda değindiğimiz üzere olmalı. Eğitim sistemimiz maalesef ne günümüzde karşılaştığımız sorunların çözümünde bir işlevi var ne de gelecekte karşılaştığımız muhtemel sorunlara karşı çözüm üretme konusunda umut veriyor ki adeta insan yetiştirmeyen eğitim ve öğretim sistemimiz var, okullarda insan yerine hayvan yetiştirdiğimiz için insanların hayvan gibi yaşaması da normal, hayvan gibi hareket etmesi de normal, hayatları boyunca da hayvanlar gibi hesap yapması da normal. İnsanın manevi olarak gelişmesinin ne denli önemli olduğunu kavramaktan uzaklar, bulundukları makam ve mevkinin hakkını vermekten de uzak oldukları gibi, aynı zamanda da bu yönde manevi olarak da insanın ve toplumun gelişiminin ne denli önemli olduğunu ve bu yönde de eğitim verilmesi gerekliliği konusunda da bir fikirleri yok, bir düşünceleri ve dertleri de yok, ne de çözüm getirecek manevi bir altyapıları ne de kapasiteleri olmadığı gibi, doğalarına uygun hareket ediyorlar, hayvanlar gibi yaşayarak, helal haram demeden yiyerek ve içerek, görünüşleri ve yaşayışları, duruşları sizleri aldatmasın, insan gibi görünmeleri, insan gibi hareket etmeleri hayvan olmadıklarını göstermiyor. Bir eleştiride bulunuyoruz, hataları ve yanlışları gösteriyoruz ve düzeltilmesi için de daha iyi bir yol ve yöntemle doğru bir plan sunuyoruz ki ilk olarak nasıl insan yetiştirebiliriz bu konuda çalışma içinde olması gereken bir sistem, içi boş ders kitaplarından nasıl vurgun yapabiliriz, ceplerimizi nasıl doldurabiliriz hesabı yapanlarca yönetildiği için iş şimdilik ailelere bakıyor, aile bireylerinin kendilerini yetiştirmesine maneviyat çalışması ile sonrasında da çocuklarına örnek olmalarına ellerinden geldiği kadar maneviyat çalışmasına çocuklarını yönlendirmeleri ile.

Bir diğer önemli noktada günlük hayatımızda kullandığımız, toplu taşıma araçları. Herhangi bir sözde kavgaların, tartışmaların çıktığı, kadına, erkeğe, çocuklara en büyük tacizin, hakaretin, şiddetin gerçekleştiği yerlerden biri. Toplu taşıma araçları için belirlenen kişi sayısına büyük tepkiler koymamız gerekiyor. Otobüs, minibüs herhangi bir toplu taşıma aracı üzerinden para kazanan mafyalaşmış, çeteleşmiş gruplara da insanların üst üste yolculuk etmesine göz yumanlara da. Hayvan sahibi olan insanların aynı şekilde hayvanlarını yere iğne düşmeyecek şekilde taşınmalarına müsaade etmemesi ki insanlar söz konusu olunca desteklenmesi ve ses çıkartılmaması, tacizler, tecavüzler, kavgalar, ölümler yaşandığında da kimsenin sorumluluk almaması sadece nefret püskürmesi. Halkımızı da her bir bireyini de en güzel şekilde düşünmemiz gerekiyor, hayatlarını en güzel şekilde yaşatmaya gayret etmemiz yürüdüğü yoldan, bindiği otobüse kadar, yaşam standartlarını geliştirmeyi ve arttırmayı istememiz, gelecek nesillere de güzel bir ortam sunmak üzere, halkımızı en güzel şekilde yetiştirmeye gayret ederken, iyi bir eğitimle, maneviyat çalışması ile bir yandan da onlara güzel bir hayat sunmak üzere ortam ve zemini de inşa etmemiz gerekiyor hayatlarımızın her alanında.

İlişkilerin sürdürölüp sürdürölmemesi konusunda da hayatlarımıza kastedilmesi, özellikle sözlü ve fiziksel şiddet eylemleri ile başlayan bu süreç daha birçok şiddet türünden de bahsedebiliriz ki hataların, sorunların düzeltilmesi adına çözüm girişimlerini de atılması gereken adımları da ortadan kaldırıyor. Aileler adeta en ufak bir şiddetle parçalanmaya başlıyor, evliliklerin devam edilmesinden sonra ortaya çıkan ölüm haberleri de evliliklerin devam ettirilmesi konusunda tavsiyelerde bulunan, girişimlerde bulunan insanları da sessizleştirmeye itiyor. Sorunların çözümünde nasıl davranmamız gerektiği konusunda, eşimize nasıl yaklaşmamız konusunda, nasıl uzlaşma sağlayabiliriz, problemlerimizin üstesinden nasıl en güzel şekilde gelebiliriz, eşler arasında ve ailede ortaya çıkan şiddet konusunda bu şiddeti ortadan kaldırmak üzere atılması gereken adımlar da toplum olarak eğitilmemizden geçiyor ki ilk olarak kendimizden başlayarak bu yönde maneviyat çalışmasına doğru bir adım atabiliriz.

Doğru bir eğitim de maneviyat çalışması içinde bulunuyor, hak yolda olan dostlarla bir arada olmaktan geçiyor, Rabbimizin rızası yolu üzere yaşamaktan geçiyor. Rabbimizin lütfu ile ikramı ile takdiri ile Dünya’da başarısızlıkla sonuçlanmayan, her zaman kendini geliştiren ve çağa da en güzel şekilde ayak uyduran, doğru yaklaşım geliştirerek probleme odaklanan ve bu problemi de en güzel şekilde ortadan kaldıracak çözümler sunan bir şey varsa o da maneviyat çalışmasıdır. Maneviyat çalışması ile çocuğun doğasından insanın doğasına nasıl kendimizi yetiştirmemiz, hayatımızı Rabbimizin rızası üzere Kur’an-ı Kerim ile peygamberimiz Hz. Muhammed Sav.’ i örnek alarak nasıl okumamız ve yaşamamız gerektiği gibi nice konular aydınlatılarak ebeveynlerden öğretmenlere, çocuklardan gençlere, yaşlılara birer rehber görevi görüyor, Rabbimizin lütfu ile karanlığımızı aydınlatan, yolumuzu gösteren bir nur oluyor. Allah’ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Ahlak

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bize en ahlaklı kulunu lütfedene hamd olsun, en ahlaklı olan kulunun üzerine de selamı

Hak yolda olanlar güzel ahlaktan kaçır mı?

Bilgisayar, telefon, tablet, vb. teknolojik cihazlarda yer alan oyunlar, eğlenceler, zihnimizi haz ile dolduran unsurlar her geçen gün daha da gelişerek hayatlarımızda da daha çok yer etmeye devam ediyor. Hayatımızın belirli bir bölümünü de bu oyunlarla, eğlencelerle geçirdiğimiz ve geçirmeye de devam edeceğimiz yadsınamaz bir gerçek olarak karşımıza çıkıyor. Bu oyunlarda gerçek hayatta olmayan davranışlarda bulunabiliyoruz. Örnekler çoğaltılabileceği gibi hırsızlık yapabiliyoruz diğer yandan bir dayanışma içerisinde oyuncularla bir arada bir görev ve amaç üzerine dayanışma içinde görev paylaşımı yaparak farklı rollere bürünerek yardımlaşabiliyoruz, insan ve türlü hayvanatı, türlü türlü kurgu fantastik unsurları katlediyoruz, bunun yanında yetiştiriyoruz veya geliştiriyoruz, oluşturduğumuz karakterlerle mücadelelere, maceralara atılıyoruz, keşfe çıkıyoruz. Bazı oyunlarda da ödül almak için diğer oyuncuları öldürmek, zarar vermek gerekiyor, takımında yer alanları ise korumak, kollamak. Karşı tarafı alt etmek içinse elinden gelen her şeyi yapmakta özgürsün ki oyunun çizdiği belirli sınırlar dahilinde, bu sınırların koyulması ki bu alanların dışına çıkarak üstünlük elde etmek ise hile olarak tanımlanıyor, oyuncuların başvurduğu hilelerle de oyuncular oyundan uzaklaştırılıyor. Eğlence ve oyun sektörünün gelecekte insanlar üzerine yansımaları nasıl olacak, iyi yönde mi kötü yönde mi, iyi yönde gelişmesini sağlayacak adımlar atabiliriz. İnsanların oyunlarda canını yakan en büyük unsurlardan biri de haksız rekabet, takımın oyuncularının birbirini tamamlayamaması, hile kullananlar veya elde etmesi gereken ödülün başka biri tarafından haksız bir şekilde elde edilmesi. Ardından karşılıklı hakaretler başlıyor ve takım dağılmaya başlıyor, ortak amaç ve misyondan uzaklaşmaya başlanıyor ve sonucunda ödül almaktan öte büyük bir zararla karşılaşıyoruz. Sportmenlik, karşılıklı anlayış, dayanışma, ekip çalışması gibi daha birçok güzelliği de içinde barındıran oyunlarda da nasıl davranmamız gerektiğini bilmiyoruz. Bu oyunlarda da büyük çatışmalar bireyin üzerinde büyük bir motivasyon kaybını, moral bozukluğunu da beraberinde getiriyor. Ahlak, etik kısaca neye nasıl davranılması gerektiği. Bilgisayar oyunlardan etik anlayışı uzaklaştırmak, gerçek hayatta da yansımalarını ağır bir şekilde göreceğimizin sinyallerini bizlere veriyor. Hayatlarımızda önem verdiğimiz konulara yöneldiğimizde bu bir oyun olsun ki bu oyundan da haz alamadığımızda acı çekiyoruz. Bu dünyevi zevklere ne kadar önem verirsek hayatlarımızda o kadar çok da zamanımızı boş yere harcarız, ne kadar çok haz alırsak alalım bu haz bizlere bir fayda sağlamaz aynı şekilde bu haz alamadığımızda da ne kadar acı çekersek çekelim bu acı da bizlere bir şey kazandırmaz maneviyatta. Bilgisayar oyunları veya başka platformlarda oyunlarla zihnimizi doldurursak bu geçici haz ve mutlulukla sonrasında maneviyat çalışmasına gelemeyiz, kitap okuyamayız, ders

dinleyemeyiz, odaklanamayız, mutlu olamayız, haz alamaz üstüne acı çekeriz. Aynı çok yemek yedikten sonra kanepeye sırt üstü uzanmak ve hiçbir şey yapmamak isteriz.

Eğlenceli aktivitelerimizden bilgisayar oyunları, kendimizi ve çevremizi geliştirmek için kullanılabilir hem eğlenip hem etik problemlerle savaş içerisinde olabiliriz, gerçek hayatta başaramadığımız çoğu şeyi oyun platformlarında kolaylıkla çok kısa bir sürede başarabiliriz pek tabi bunu istersek bu yolda çalışırsak. Diğer yandan hayatımızda yer eden oyunların ailelerimize bakan yönü ile irdelenecek olursak, bilgisayar veya telefon başında geçirilen vakitlere ve içeriklere karşı çatışmacı bir yaklaşımla oyun oynayan çocuğa karşı bir tavır takınıyor. Ailelerin bilmedikleri ise, oyunlarda elde edilmesi gereken içeriklerin belirli bir zamanla elde ediliyor oluşu, aynı zamanda belirli gün ve haftalarda oyunda düzenlenen etkinliklerde bulunmak gerekiyor. Ayrıca her gün giriş yapıldığında alınan ödüller de cabası. Her ne kadar baktığınızda oyun oynayan bir çocuk görüyor olsanız da onun arka planında oyunun oyuncuyu içine çektiği birçok etken var. Bu etkenler sandalyeden çekip kaldırmak istediğiniz çocuğu o sandalyeye bağlayan daha büyük bir hazzının varlığını görülememesinden kaynaklanıyor. Bu dünyadan haz alamayan çocuğun uzaklaşmak isteyen oyuncuya daha iyi bir dünya sunamayışımız da bizim suçumuz. Maneviyat çalışması da bunun tek çözümü. Sosyalleşmenin sanal dünyada gerçekleşmesine karşı mücadelemiz de dünyanın daha güzel bir yer olduğunu göstermekten geçiyor.

Günümüzde mizah anlayışının değişmesi özellikle sosyal medyada kendini hissettiriyor. Mizah anlayışı bazen insanları, toplumları, dinleri, ırkları rencide edici, kırıcı, aşağılayıcı şekillerde tezahür etmesi bazen de büyük bir linç girişimine bile dönüşmesi. Paylaşılan ortak bir başarının, belki de başarı hikayesinin altına yazılan yorumlar, insanların azmini kırmakla kalmayıp, başarısını gölgelemeye kadar birçok yönde çeşitlilik gösterebilir, bu düşünce ve davranışların ortak noktası ise hepimizin zararına olacak şekilde kendini göstermesi. Espri anlayışı olan kimselerde de kibir başlıyor, bu mizahları da şeytani mizaha doğru evriliyor, etraflarını karanlık sarmaya başlıyor, örnek günümüz komedyenleri, alaya almaya başlıyorlar her şeyi. Hak yolda da mizah var batıl yolda da. Şeytanlar da şakalaşmayı, her şeyle dalga geçmeyi seven varlıklar oldukları için musallat oldukları kulların da kulaklarına bu yönde telkinlerde bulunuyorlar, fısıldıyorlar, şeytanlaşmış kullarda da zaten bu halleri görebiliyoruz, şeytani yıkıcı, zarar verici, ateş almış mizah anlayışını, şakaları, komiklikleri, şeytani kahkahayı, dil çıkaranlar türlü türlü şaklabanlıklar peşinde koşanlar. Hak yolda da maneviyyat çalışması ile mizah anlayışımız da gelişmeye ve değişmeye başlıyor, kendimizden çok kulları düşünmeye başlıyoruz, bu anlayışımız da kulların mutluluğu üzerine oluyor kullara zarar verici değil, birbirimize yaklaştıracı birbirimizden uzaklaştıracı değil, birbirimizi destekleyici ayırıştırıcı değil, kötü yönlerimizi yüzümüze çalan değil aksine gizleyen bir halde oluyor.

Bir düşüncenin paylaşılması, bir olayın mümessilleri veya herhangi bir olayda yaşananlar yazıldığında, dile getirildiğinde, diğer tarafta sanki ellerinde sopalarla linç etmek için hazır bulunan bir grup her daim hazır bekliyor, bu elleri sopalı trollerin karşısında ve çoğunlukla linç edilen bir kişi ve paylaşımı oluyor. Bu gözü dönmüş linç severlerin en büyük dertleri ise adalet, hukuk, insan hakları olmasına rağmen kendilerinin böyle bir gelişmişlik sergileyememeleri de ayrı bir ironi. Ülkemizde bir adalet sistemi var mahkemeler var hakimler, savcılar, polisler, askerler var, bu toprakları da bu toprakların üstünde yaşayan kulları da seven, Rabbimize karşı

da kendisini sorumlu hisseden, iyi insan olmaya gayret edenler var, herkesin bir görevi var, biz de elimizden gelenin en iyisini yapmakla mükellefiz, herhangi bir kimseyi kendi belirlediğimiz kriterlere göre suçlu veya suçsuz olduğuna karar veremeyiz, herkesin adil bir şekilde yargılanma hakkı var, herkesin kendisini savunma hakkı var, avukatlar aracılığı ile savunulma hakkı var, ardından da uygulanan bir ceza var, linç sever olmaktan, dilediğimiz gibi insanları damgalamaktan, ceza kesmekten, insanlara ve topluma baskı oluşturmaktan uzaklaşmamız gerekiyor, haklı ve haksızı tam olarak okuyamadığımız bir zamandayız, adalet sistemimizin gelişmesine de büyük bir engel teşkil eden bu yaklaşımlardan uzak durmalıyız.

Herhangi bir kesimin dini inancının alaya alır nitelikte ele alınması, filmlerde, dizilerde, gazetelerde, dergilerde, etkinliklerde hangi alanda olursa olsun kutsal sayılan hususların ayaklar altına alınması kabul edilememeli, herhangi bir dinin, kutsalın alaya alınması, hakaretvari söylemlerde bulunulması, bu ahlaksızlıklara göz yummayarak en güzel şekilde de tepkimizi göstermeliyiz.

İlerleyen zamanlarda etik sorunlarla yüzleşmek çok büyük tehlikelere yol açabilecekken şimdiden etik bilincini ilk olarak kendimize ve sevgiyle de en güzel tarzda çocuklarımıza aşılamamız bizi çok farklı bir boyuta taşıyacak zenginliklere de götürecektir. Etik anlayışını sağlam temellere oturtmamız, büyük bir tehlikenin yönünü değiştirerek iyilik yoluna kanalize etmemizi sağlayacak bu da gelecek nesillerde daha belirgin olarak görülecektir. Anadolu’da etik anlayışının yerleşmesi için okullarda maneviyat dersleri ile beraber etik dersleri de tüm hayatı kapsayacak şekilde anlatılmalı ve tartışılmalı, ahlaklı nesiller yetiştirmek için ilk olarak kendimizi ahlaklı olarak yetiştirmeye gayret etmeliyiz.

İnternetin, teknolojinin, aklımıza gelebilecek her şeyin zararlarını ve faydalarını sorguladığımızda da başvurduğumuz arama motorları. Bir arama motorunun ne gibi zararları olabilir. Herhangi bir ücret ödmeden istediğimiz bir bilgiye ulaşmamızın altında ne gibi sonuçlar bizi bekliyor, bunları düşünmeden aslında hiçbir şeyi düşünmeden her şeyi hayatlarımıza alıyoruz. Popüler kültürden, teknolojiye hayatlarımızın hiçbir noktasında hiçbir ürüne iyi veya kötü ayrımı yapmıyoruz. Yararlarını ve zararlarını araştırmıyoruz. Gelecekte bizleri etkileyecek sorunlarını görmezden geliyoruz ve günü kurtarmakla, günümüzden alacağımız dünyevi hazza odaklı meşguliyet içinde oluyoruz. Hayatlarımızda maneviyat olmadığı için de her bir gelip geçen günümüzün kıymetini de bilmiyoruz bu halde de yaşayıp gidiyoruz.

İhtiyaçlarımızı giderecek ürünleri alırken düşünüyoruz. Bundan çıkarım ne olur, bana yararı ve zararı neler olabilir, kazançlı çıkar mıyım diye soruyoruz, evlerimizin, arabalarımızın, çocuklarımızın, ailemizin kısaca sevdiğimiz ve önemsedığımız her şeyin güvenliğini önemsiyoruz. Başkaları tarafından zarara uğratılmamak için güvenlik tedbirlerimizi her zaman üst seviyelerde tutuyoruz. Ülkemiz için de aynı şekilde, silah anlaşmaları gerçekleştiriyoruz, silahlar üretiyoruz, sınırlarımızı koruyoruz, bizleri koruyacak insanları yetiştiriyoruz. Günlük hayatlarımızda ise bütün bu aldığımız güvenlik tedbirlerini yanımızda taşıdığımız telefonlarla, uygulamalarla, bilgisayarlarla, yerle yeksan ediyoruz. Arama motorlarını kullanırken istediğimiz bilgiye ulaşmaya çalışıyoruz, arama motorları da biz arama yaparken arama yapıyorlar, aradıkları da bizleriz ve bizi de buldular, ellerinde ise çağın en güçlü silahlarından biri olarak tanımlayabileceğimiz istatistik var.

Verdiğimiz bilgilerin kullanılmasıyla, hangi saatte nerede ne yaptığımızı, üstümüzde, midemizde ne olduğunu, cebimizde ne kadar paramızın kaldığı ne düşündüğümüzü ne istediğimiz bu bilgilerle de istediklerini bize kabul ettirmeye bizleri zorluyorlar, cebimizdeki paranın hepsini alabilirler, dediklerini yapmamız için bizlere adeta reklamlarla, çeşitli görsel ve yazılarla işkence edebilirler. Bizlerden topladıkları tüm bu verilerle bizlere daha iyi ulaşabilirler, bizleri daha iyi kullanabilirler, daha çok köleleştirebilirler. İstedikleri her şeyi yapıyoruz zaten, gösterdiklerini alıyoruz göstermediklerinden uzak duruyoruz, toplum baskısı yerini günümüzde sanal baskıya sanal zorbalığa bırakıyor. Bunun üstüne bu sistemi ortadan kaldıracak tepkilerin ve direnişin önüne daha çok bariyerler inşa edebilirler. Daha doğmadan çocuklarımızı bile kontrol etmeye başlayabilirler. Her geçen gün daha fazla veriye erişiyorlar. Daha fazla insana. Bu verilerin de sahipleri kötü insanlar, bu çıkarıma nasıl vardık çünkü görüyoruz ki Dünyamız her geçen gün daha da kötüye gidiyor, insanların iyiliği için kullanılmaktan öte daha fazla sömürülmesi için kullanıldığına şahit olduğumuz için rahatlıkla dile getirebiliyoruz, hak yolda değil batıl yolda yaşadıkları için kendileri için iyi olarak gördükleri şeylere önem veriyorlar, bu önem üzerine de bina ediyorlar, daha çok para kazanabilecekleri, daha çok köleleştirebilecekleri, daha çok yönlendirebilecekleri, daha çok sömürebilecekleri kaynağı bizlerde gördükleri için bu yönde çalışıyorlar, bu yönde çalıştıkları için de bizleri de istedikleri gibi yönetmeye çalışıyorlar, bizleri istedikleri yöne kanalize etmeyi.

Kendi hafızamızı küçümsüyoruz, kendimizi küçümsüyoruz. Kendimize duyduğumuz güveni her geçen gün daha da azaltıyoruz. Bir şey düşündüğümüzde, aklımıza gelen bir hususu hayal etmeye başladığımızda o hayale ulaşma yollarını kat etmemiz gerekirken ceplerimizden akıllı telefonları çıkartıyoruz, yapay zekadan yararlanıyoruz, bizim yerimize hayal kuruyor. Bu hal bir alışkanlığa dönüşmüş durumda adeta, kendi hafızalarımız yerine tercih ettiğimiz internet, kendi aklımız yerine kullandığımız yapay zekâ. Bizleri aptallaştırdığından bahsedebiliriz. Bu aptallaştırmanın hangi boyutlarda ne zamana kadar devam edeceği ise bizlerin hayatlarına teknolojiyi ne kadar yansıttığımız ile alakalı olarak değişebilir. Bilgiyi aklımızda tutmak yerine, o bilgiyle yaşayarak, o bilgiyi geliştirerek, o bilgide derinleşmek varken hayatlarımızda kolaya kaçarak, beynimizi bilgiye en kolay ve kestirme şekilde nasıl ulaştırabiliriz şeklinde kullanıyoruz, bu halde olmak da beynimizi tembelleştiriyor, beynimizi yeteri kadar zorlamıyoruz, bunun sonucunda da beyin gelişimimizi de davranışlarımızı da olaylara yaklaşımımızı da tüm hayatımızı da hayatı emredildiği gibi okuma konusunda da bizleri olumsuz bir şekilde etkiliyor.

Araştırılacak merak edilen bir konu varsa bu arama motorlarına başvurduğumuzda karşımıza gelen sayfa o konuyu tekrar araştırdığımızda karşımıza gelecek aynı sayfa, başka birinin araştırma gerçekleştirdiğinde karşısına gelecek olan yine aynı sayfa. Herkesin eriştiği bilgi aynı bilgi olmaya başlıyor, herkesi aynı bilgiye yönlendirmesi, sonucunda da bir yemeği herkesin aynı şekilde yapması, bir ekleme yapmaması, ortaya konulan yemeğin herkes tarafından benimsenmesi ki bu da bizleri yerimizde saymanın da ötesinde bu bilgiyle yetinmeye, belirli ve sınırlı düşünceler geliştirmemize sebep olarak bir duvar örerek bizi hapsedmeye başlıyor.

Sosyal paylaşım sitelerinde de algılarımız takipçi sayısı fazla olan kullanıcıların paylaştıkları gönderilerin hayatlarımıza yansması ki ister istemez bu hesaplardan yapılan paylaşımların çok büyük ilgi ve destek görmesi, o paylaşımın doğruluğunun altındaki kalplerle yorumlarla

desteklenmesi de bizleri etkiliyor. Ne söylerlerse söylesinler ne düşünürlerse düşünsünler haklı olduklarını sanan kullanıcılar diğer kullanıcıları da etkilemeye başlıyor. Aynı şekilde bir video paylaşıldığı zaman da bu videonun ne kadar komik olduğundan ne kadar acı olduğuna ya da herhangi bir duygu durumu ile hissetmemiz gerektiğini bizlere göstermeleri ve yönlendirmeleri. Kısaca ister istemez nelere nasıl davranmamız ve reaksiyon göstermemiz konusunda her taraftan bombardıman altındayız. Bunu gerçekleştirenler bizleriz, özgürlüğümüzü, düşüncelerimizi, benliğimizi teslim ettiğimiz insanlar ki bunun nedenlerinden biri de sosyal medyada çoğu insanın sessizliğe bürünmesi, duygu ve düşüncelerini paylaşmaktan çekinmesi, kendisini günlük hayatta da sosyal medyada da sessizleştirmesi, kendisini ifade ettiğinde beğenilmeme, destek görmeme veya linç edilme kaygısı ki bu da hayatlarımızda doğru bir bağ kurmadığımız için, dünyevi kendimize yönelik çıkar ilişkilerimizden. Rabbimizin rızası üzere bağ kurduğumuz kullarla kendimizi en güzel şekilde ifade etme imkânımız da oluyor hak yolda olan kullarla bir arada olduğumuzda.

Bilgiye ulaşmak her ne kadar kolaylaşsa da kaynağına ulaşmak ve bu kaynaktan farklı edinimler kazanmak her geçen gün zorlaşıyor. Beyinlerimiz tembelliğe alışıyor. Youtube’da popüler bilim içerikleri üreten birinin günler belki aylar süren çalışmalarını 5 dakikada özetlemesi. Bilginin gizeminin, ona giden yolların, o yolda öğrenilecek kazanımların gölgelenmesi şeklinde düşünülebilir. Hayatı keşfetmekten, hayatı merak etmekten, bu merak ile hareket etmekten de alıkoyuyor. Sonucunda da tembellik ve her şey hakkında bilgi sahibi olduğumuz düşüncesi ve okuma araştırma yönümüzün körelmesinden daha tehlikeli olan bir boyutta bildiğimizi, araştırdığımızı, okuduğumuzu sanmamız, kendimizi kandırmamız.

Akıllı telefonların klavyelerinden adres çubuklarına kadar teknolojiyle yazmaya başladığımız andan itibaren belirli yönlendirmelerin tesiri altında oluyoruz. Kurduğumuz cümlelerden öte kelimelere kadar. Yanlış yazma gibi bir lüksümüz artık bulunmuyor. Hatalardan bizi uzaklaştıran bir sistemin hatalarımızı görmemizi gölgelediğini, yanlış yapma özgürlüğümüzü elimizden alması. Diğer boyutu ise düşüncelerimizle alakalı. Ne düşündüğümüzü adeta hissedenden algoritmanın bizleri yönlendirmesi. Bizim yerimize ne yazacağımıza karar veren ve düşünen. Zamanımızı belirli oranlarda azaltmasının haricinde bizden götürdüğü şeyler de gelecekte nasıl tezahür edecek, herkesin benzer cümleler kurduğu bir geleceğe doğru mu gidiyoruz, dilimizi, duygularımızı doğru bir şekilde kullanarak kendimizi ifade edebileceğimiz, karşımızdakilerin bizleri daha iyi anlayabileceği ve böylelikle de daha derin bir bağ kurma aracımızı da kaybetmeye doğru yol alıyoruz.

İletişim programlarının internetle hayatımıza yansması, sevdiklerimize, değer verdiklerimize, önemsediklerimize ulaşmada ne kadar kolaylıklar sağlasa da bir o kadar da bizleri sessizliğe sürüklüyor. Konuşmalarımız emojilerle sınırlı kalıyor. Aramıyoruz sevdiklerimizi elimizin altında olan telefonlarla, bu sessizlikte karşılıklı tarafların iletişiminin kopması şeklinde tezahür ediyor. En son ne zaman mektup aldığımızı ya da hayatlarımızda hiç mektup alıp almadığımızı düşününce insanların da samimiyetinin, duygularının ne denli yozlaştığını hissedebiliriz, ilk olarak kendimizde hissettiğimiz gibi.

Hayatlarımızın artık merkezinde olan teknolojik ürünleri ve içeriklerinin gelecekte insanlığa ne tür zararları dokunacak; hayal gücümüzü, araştırma isteğimizi yıkıp yerle bir mi edecek yoksa etmeye başladı mı, yoksa daha da mı arttıracak, bizi algıların sarmalında düşünmeden

uzaklaştırmasını göz ardı mı etmeliyiz, doğum yıllarına göre ayırdığımız kuşakların hayat tarzlarında yer alan farklılıkları ve yaşam tarzlarını görüyoruz. Bir değişimin içerisinde olduğumuzu söyleyebiliriz. Bu değişimin iyi bir değişim mi yoksa kötü bir değişim mi olduğu konusundan öte karakterlerimize, çevremizle olan ilişkisine, topluma olan yansıması ne şekilde olacak bunun cevaplarını araştırmamız gerekiyor ve bu yönde de bize zararı dokunan hususlarla doğru bir şekilde mücadele etmemiz. Bu değişimin içerisine teknolojiyle edindiğimiz her şeyi dahil edebiliriz. Hayatlarımızda yaklaşık yarım asırdır yer alan bu ürünler bizleri bu denli değiştirmesi, gelecekte de bu ürünlerin kendini geliştirmesi ve çeşitlenmesi de düşünüldüğünde insanlık tarihinin bir bölümünü bile oluşturmayacak kadar kısıtlı olan bu sürenin getirdiklerinin yanında götördüklerini de görmemiz, görmeye çalışmamız, araştırmamız, önlemler geliştirmemiz gerekiyor. Teknolojiden nefret ederek değil, teknolojinin bize getirdiği olumsuzluklardan nefret etmemiz gerekiyor ve bu getirdiklerini de doğru bir şekilde hayatlarımıza almamız, hayatlarımızda kullanmamız gerekiyor, manevi gelişimimize olacak şekilde kanalize etmemiz elbette Rabbimize sığınarak, dua ederek, Rabbimizden yardım dileyerek, Rabbimizin rızası üzere.

Evde radyo yayını dinlerken korkudan odanın perdelerinin kapatıldığı bir dönemden günümüze kadar olan süreçte büyük değişimler yaşandı. Artık kimse araştırdığı, öğrendiği bir bilgiyi gizlenerek, korkarak elde etmiyor. Korku ise daha büyük, samimi Anadolu insanının camına çektiği perdeyi bizler günümüzde gözlerimizin önüne, beyinlerimize, kulaklarımıza ağızlarımıza çekiyoruz. Belki bilgiye götüren yollar değil ama bu bilgiyi paylaşmak, yorumlamak daha tehlikeli bir hal alıyor. Gelecekte herkesin bildiği gerçekleri konuşmaya, yorumlamaya, tartışmaya güç bulacak bir insanlık tablosu için çalışmalıyız Rabbimizin rızası üzere.

Bilgiye ulaşmak da eski devirlere nazaran daha kolay olmasına rağmen bir dizi karmaşayı da içinde barındırıyor. İnternet en büyük kütüphane olabilir fakat tozlu raflardan etrafa saçılmış sayfalara, ışıksız karanlık odalarına, danışacak bir kişinin dahi olmaması, kurmaca bilgilerin de olduğunu da sayarsak böyle bir kütüphanede insanın aradığı bilgiyi bulması da güçleşiyor. Zaman harcama noktasında ise daha pahalı. Geçmiş zamanlarda savaşlarda yağmalanması, yakılması birinci öncelik olan kütüphaneler bugün kendi ellerimiz ile yakılıyor ve yıkılıyor. Ders çalışmak için kullanılan masalar ve sandalyeler olmasa kimsenin durağı olmayacak. Bir diğer problem ise filtreleme programlarının yasakladığı veya engellediği sitelerin yanında hayatlarımıza girmeye çalışan, sanki filtrelemenin arka yüzünde bir program kuruluymuşçasına bizleri o sitelere yönlendirmesi. Herhangi bir engellemeye rastlanmaksızın aradığımız bilgiye bazen ulaşamayışımız ise ayrı bir sorun, programlar çeşitli filtrelemelerle çalışıyor, bizler de internette dolaşırken her bir noktasında belirli yönlendirmelerin altında hareket ediyoruz, yorumlar da düşünceler de bizlerin de düşüncelerini ve yorumlarını etkileyebiliyor. Çeşitli sitelerin hayatlarımıza direk olarak girmeleri, günümüzde ve gelecekte bizlere olan etkileri, düşüncelerimizde ve algımızda ne gibi sonuçlar oluşturduğu ve oluşturulacağı araştırılmadan, denetlenmeden tüm insanlığın üzerinde gelişigüzel deneniyor.

Sosyal medyanın nasıl kullanılması gerektiği, arama motorlarında nasıl araştırma yapılacağı ve bilgiye nasıl ulaşılabilceği, bilginin nasıl yorumlanması gerektiği, ilgi alanlarının, ülkemizin ve dünyanın yaşadığı olaylarla ilgili nasıl daha hızlı ve güvenilir bilgiye ulaşılır gibi

birçok alanda insanlara ders verilmesi, farkındalık oluşturulması da gerekiyor ki insanların teknoloji ile kendini kaybetmemesi için, kendini uyuşturmaması için, gerçeklikten kopmaması için, hayattan uzaklaşmaması için, zamanını etkili ve verimli kullanması için, gelecekte karşılaşabileceğimiz bireysel ve toplumsal sorunların önüne geçmek adına neler yapılabilir, bu sorularının üzerinde durulmalı ki gelecek nesillerin vakitlerini Rabbimizin rızası üzere daha verimli ve etkili kullanması noktasında ilerleme kaydedebilelim, ilk kendimizden başlayarak farkındalığımızı arttıralım ki Rabbimizin rızası üzere hak yolda buluşan, okuyan, tartışan, yorumlayan koşturan nesiller yetiştirebilelim. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Dilimiz

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bize buyruklarını bildirene hamd olsun, en tatlı dilli olan kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar, dilinden korkmaz olur mu?

Dilimizin zenginliği ki kullarla sevgi bağı kurma konusunda da maneviyat çalışmasında da hak yolda olan çevremizle olan iletişimimizde de hatta gelecekte de yapay zekaya katkıları da dünyamızı sevgiyle inşa etme konusunda da Rabbimizin rızası yolunda kullanırsak ve Rabbimizden de yardım dileyerek, Rabbimize sığınarak kullanırsak çok faydalarını görürüz ve bu bize lütfedilen zenginliğin de daha da zenginleşmesi konusunda umudumuz olabilir. Günümüzde ise dilimiz adeta ayağımıza takılmış durumdaki bizi birbirimize daha da yakınlaştırması gerekirken daha da uzaklaştırıyor, kendimizi düşünerek iletişim kurmaya başladığımız için.

Yerimizi görmemiz açısından ve kendimizi geliştirmemiz konusunda kendimize yatırım yapmamız, dil zenginliğine hayatlarımızda önem vermemiz için eksiklerimizi kapatmak açısından hayatımız boyunca okuduğumuz kitaplara bir göz atalım, merak ettiğimiz sözcüklere, dilimize verdiğimiz hayatlarımızda öneme, girdiğimiz Türkçe sınavlarını ve sonuçlarını düşünelim, girdiğimiz tüm sınavlarda Türkçe bölümünden diğer bölümlere nazaran daha büyük bir başarı elde ediliyor oluşu o alanda başarılı olduğumuzu göstermeyeceği gibi bu dersin sevilerek öğrenilen, çalışılan bir ders olduğunu da göstermez. Bir sıfatın ne sıfatı olduğu, cümlelerin öğelerini uçsuz bucaksız bir şekilde ayırmamız ardından kelimelerin paramparça edilerek her birine ayrı bir isim vererek ayırmak. En az on iki sene Türkçe dersi verilen diğer yandan derslerinde Türkçe verilmesi, ana dilimiz oluşu ve son olarak da Türkçe konuşulan bir ülkede yaşıyor oluşumuz sonucunda Türkçe bizleri korkutan, kendinden uzaklaştıran bir dil şeklinde gözümüzün önünde durması. Karıştırılan kelimelerin yazılışı, şapkalı şapkasız mevzu, piyasada yer alan sayısız dil bilgisi ve imla kuralları kitapları, bunlar sadece görülen sorunlar ki görülmeyenler ve daha da tehlikeli olan husus ise dilimizden her geçen gün daha da uzaklaştığımız, bizi boğan bir dil gerçeği, kendi ana dilimiz. Dersin öğrenim sürecinde ilkokuldan üniversiteye kadar sürekli olarak bizlere dilimizi doğru konuşmadığımızın dayatılması, yanlış konuştuğumuzun, yanlış yazdığımızın vurgulanması adeta dilin bizleri esir alması bu da yaratıcılığımızı engellemenin yanında dilimizi zenginleştirmenin de çağa uyum sağlamanın da duygu ve düşüncelerimizi daha güzel, anlaşılabilir bir şekilde aktarmanın da önüne geçiyor. Yazım yanlışlarımızın fazlalığı ki ayrı bitişik yazılması gereken kelimeler, noktalama işaretlerinin yanlış kullanımı, bu kadar kafa karışıklığına sebep oluyorsa, enerjimizi harcıyorsa, kendimizi özgürce ifade etme noktasında bizlere zorluk çıkartıyorsa, bu konuların düzeltilmesi ve gerekli hassasiyetin sağlanması adına çalışmamız gerekiyor. Dil canlı bir varlıksa, ona hayat veren de toplumdur. Dil acı veriyorsa tatlı taraflarını ön plana çıkarmak

hepimizin misyonu olmalı. Kendi dilini sevmeyen ve korkan nesiller yetiştirdiğimizi söyleyebiliriz. Kendi diline sahip çıkacak sevip kollayacak araştırmalar yapacak insanları kendi dilimizden uzaklaştırmamalıyız. Daha çocukluk sıralarında dilimizi sevdirmeliyiz, öğretmenlerimiz dilimizin zenginliğini öğrencileriyle keşfe çıkmalı, sözlüklerimizle, eğlenceli bir şekilde, oyunlarla, yarışmalarla, birlik ve beraberlik ruhunu da geliştirerek, eğlenerek, öğrenerek. Uluslararası değerlendirmelerde de okuduğumuzu anlama oranımıza bakarsak dilimizi tam öğrenememenin ne denli büyük sıkıntılara sebep olduğunu görebiliriz, okuduğumuzu anlamamız demek birbirimizi anlamak demek, hayatı okuyamamak demek, Kur'an-ı Kerim'i okuyamamak demek, peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.' in hayatını okuyamamak demek, emredildiği gibi Rabbimizin rızası üzere yaşayamamak demek.

Savaşımızın ismi dilimizi kurtarmak. İlk olarak didaktik bir dil kullanmayı bırakmamız gerekiyor. Dilimiz olmazsa iletişimde olmaz, ortak payda ve amaçta buluşmakta mümkün olmaz; anlaşma, uzlaşma da ortak bir noktada buluşmak da gerçekleşmez. Diğer ülkelerde yabancı dillerin çok kolay öğrenilmesi ve öğretilmesi mümkünken kendi dilimizi on iki senede öğrenemeyişimiz ve bunun üstüne de yabancı bir dil de öğrenemeyişimiz, sonucunda da üniversitelerde yabancı dil eğitimi almak için 1 seneyi hazırlık eğitimi ile geçirmemiz, bir sene daha stres, bir sene daha zaman kaybı, bir sene gençlikten giden zaman, neslin bir sene hiç yok yere boş yere harcanan enerjisi ki bu süreçte de öğrenemeyen öğrenciler de var, eğitim sistemimizde çok büyük, bizi çok tahrip eden sorunlar var. Günümüzde en çok konuşulan dil olmasa da bizim için birinci önceliğe sahip olan dil, Türkçe dilinin öğrenmemiz ve bu yolda da kendimizi geliştirmek, geleceğimiz için belki de geleceğimize bırakacağımız en güzel miras olacaktır, çocuklarımıza, torunlarımıza, geleceğimize. Rabbimizin rızası üzere yaşamak, maneviyatta derinleşmek de hayatlarımızı emredildiği gibi Kur'an-ı Kerim ile okumak da dilimizi de zenginleştirecektir, dilimizi doğru bir şekilde kullanmayı da bize öğretecektir, anlayışımızı, zekamızı da geliştirecektir, dilimizle yaşadığımız sorunları da okuma ve anlama konusunda olan sorunlarımızı da kendimizi ifade şeklimizi de kullarıyla olan iletişimimizi de empati konusunda da sosyalleşme konusunda da kendimizi geliştirmek istiyorsak, öğrenme konusunda yaşadığımız zorlukları aşmak istiyorsak, zihnimizi rahatlatmak berrak bir zihinle hayatlarımızı yaşamak istiyorsak maneviyat çalışması içinde olmamız gerekiyor. Farklı dilleri öğrenmek de farklı bakış açıları demek ki bu da maneviyatımıza da büyük bir zenginlik katar dilimize de. Kürtçe ana dil olarak konuşulan coğrafyalarda da bu dilin en güzel şekilde öğretilmesi, Kürtlerin de en güzel şekilde Kürtçe konuşmaları, birbirleriyle en güzel şekilde iletişim kurmaları, bunun yanında da bir Türk'ten daha iyi Türkçe öğrenmeleri de maneviyatta da Kürtleri ilerletecektir, bu ilerleyişleriyle de Türkleri de ilerleteceklerdir ki hepimiz aynı gemideyiz ve gemi su alıyor, bir taraf gemiyi tamir ederken bir tarafta içeri giren suyu boşaltmalı, bir taraf düşmanı gözetlerken, bir taraf küreklere asılmalı, bir taraf düşmanla mücadele ederken bir taraf yaraları sarmalı, bir taraf yemek pişirirken bir taraf sofrayı hazırlamalı, birbirimizi tamamlamaya her alanda ihtiyacımız var, anlaşılabilmemiz için de ortak bir dile, sorunlarımızın üzerine çalışmaya ki o da maneviyat çalışmamıza bakıyor Rabbimizden yardım dilemeye, ona sığınmaya, hakkımızda hayırlı olanı istemeye ve ortak bir düşünceye ki o da Allah rızasını kazanmak. Bizlere Rabbimizin bir lütfu bizden başka kimin hangi ülkenin böyle kardeşleri var, cahilce iş tutmayı bir an önce bırakıp çalışmamız gerekiyor, ilk olarak kendimizden başlamamız.

Kitap okuma oranı ülkemizde gündem olduğu zamanlar bizatihi herkes bu konularda eleştirilerde bulunmakta. Eleştirme noktasından öteye geçmekte zorlandığımız gerçeğinden hareketle farklı pencerelerden de olayların yorumlanmaya ihtiyacının olduğunu, sorunların masaya yatırılıp çözüm önerilerinin de getirilmesi gerektiğini söyleyebiliriz. Kitap okuma oranı ile okuma oranının farklı iki husus, biz okumayı çok seviyoruz ama kitap okumaktan da kaçınıyoruz. Bu iki hususun farkının da ülkemizde bir hayli fazla olduğunu söyleyebiliriz. Bu husus da kitap okuma ihtiyacımızı aslında bir nevi susturuyor, sessizleştiriyor. Hal böyle olunca da hayatı emredildiği gibi okumaktan da kaçıyoruz. Bizleri kitap okumaya, araştırmaya, yönlendiren kanalların kapalılığı, bu kanalların kapalılığı da kitap okuma oranlarından, hayatlarımızı emredildiği gibi okumaya kadar etkiliyor, güzel bir çevre içinde olursak, bu çevre vasıtasıyla da beraber kitap okumaları gerçekleştirebiliriz, hayatlarımızda maneviyat çalışmasına yer vererek, güzel bir çevre içinde olarak, hayatlarımızda kitap okumaya önem vererek ki hayatımızda kitap okumanın önemini görmemiz gerekiyor bu da bizden daha erdemli kullarla bir arada olmakla da alakalı, neye önem verirsek bizim için hayatta ne önemli olursa bu öneme yönelik o işte o kadar ilerleme kaydedebiliriz. Test kitapları ile erken yaşlarda tanışıyoruz bizim için sınavlar çok önemli olduğu için ailemiz için de bizi yönlendirmeleri bu yönde oluyor. Barındırdığı sorular bizleri düşünürlerin sözleri gibi düşüncelere sevk ediyor. Ardından sosyal medya, sınırsız bir yorum havuzu, istenilen her konuda sınırsız yorumlara karşı sınırlı tanımlar. Haberler, o kadar hayatımıza girmiş durumda ki siyasilerin her cümlesini, son dakika veya sıcak gelişmelerin detaylarını hafızalarımıza kazıyoruz, alttan üstten geçen yazıları takip ediyoruz, futbolcuların, oyuncuların her şeyini detaylı bir şekilde öğrenebiliyoruz, kendi sevdiklerimizden çok onları tanıyoruz, onları okuyoruz, internette veya televizyon karşısında geçirdiğimiz belirli zamanı aslında hep okumaya ayırıyoruz. Maç izlerken yorumcunun aktardığı bilgiler, dizi ve film izlerken okuduğumuz alt yazılar, o görüntüler, müzikler, zihnimizi hep dolduruyor, hayatlarımızda merkeze aldığımız eğlenceye verdiğimiz önem de ilgi de bundan aldığımız haz da bizi Rabbimizin rızası yolunda okumaktan alıkoyuyor. Hayatımızın her anında sürekli bir bilgi bombardımanına tutuluyoruz. Sürekli okuyoruz. Adeta okumaktan başımızı kaldırmıyoruz. Zihnimiz de bu bombardımandan etkileniyor, değersiz bilgileri okumanın hazzıyla dolup taşıdığı için zihinde de kitap okumak için yer kalmıyor, bir arzu ve istek duymamaya başlıyoruz, beyin de bu hazza alıştığı ve sürekli eğlence ve keyif arzuladığı için de kitap okumaktan adeta kaçıyor, ona işkence gibi geliyor. Çocuk yaşlardan itibaren bu bombardımandan elden geldiği kadar çocuklarımızı korumaya gayret etmeliyiz. İnsanları da bu bombardımandan daha güzel, hakiki haz ve mutluluk verecek olan maneviyat çalışmasına yönlendirmemiz, bu yolla da yaşadıkları hayatları daha anlamlı kılacak, hayatlarını emredildiği gibi okuyacak ve bu halde de emredildiği gibi yaşayama konusunda bilinçlendirecek kitaplar okuma konusunda da yönlendirmeli ve teşvik etmeliyiz, hayatlarında Rabbimizin rızası üzere yaşama konusunda kullara yardımcı olmamız gerekiyor, ilk olarak kendimizden başlayarak, Rabbimizin rızası üzere yaşamaya önem vererek hayatlarımızda bu yönde kullara örnek olarak ki böylelikle de sizi örnek alanlar da sizinle aynı yolda yürümeyi isteyeceklerdir buna yönelik arzu ve istek geliştirmeye başlayacaklardır, hayatlarında bu yola önem vermeye başlayacaklardır ki Rabbimizin lütfu ve takdiri iledir. Sosyal medyada yer alan dinimize yönelik hesaplar ki maneviyatın içinde olmayan bu kimseler sadece ezberledikleri sözleri büyüğü bir şekilde aktararak büyük kitleler tarafından da beğenilerek izleniyor, dini vaazların izlenme oranlarında olan bu büyük artış bu yönde kitaplar okuma oranında da büyük bir düşüşe de sebep

oluyor ki bu içeriklerin de bizleri tembelleştirdiğini, bilgiye doymuşluk hissiyatının zihinlerimizde yer etmesine sebep oluyor. Maneviyat konularında zihnimizi ne kadar doldursak da bu maneviyatla yaşamadığımızda zihnimizde her türden yüklü bilgiler nasıl kaybolup gidiyorsa zamanla aynı şekilde de manevi bilgiler de o şekilde kaybolup gidiyor ve bizlere de bir faydası olmuyor, maneviyattan da manevi bilgilerden de zihnimiz hazla doluyor lakin bu yönde çalışmamız gerekiyor. Rabbimizin rızasını kazanmak üzere maneviyat yolunda adımlar atmamız, inişiyle çıkışıyla, halden hale geçişiyle, hak yolda olan bir çevrede, Kur'an-ı Kerim ve peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.' in sünnetleriyle yaşayarak hayatımızı okumaya gayret etmeliyiz, okuduğumuz hayatla da manevi bilgilerin örtüştüğünü görerek yolda devam edebiliriz yoksa yolda kaybolup gideriz. Cumhuriyet'in ilk yılları ile beraber okuma yazma bilen insanların çevresine bilgi dağıtan, üreten ve paylaşan kimseler olduğunu, günümüze değin yaşadığımız ilerlemede de kendilerinin büyük emekleri olduğunu söyleyebiliriz, bu kesim mektuplar yazan, yol gösteren, öğüt veren kulların ihtiyaçlarına yönelik yardımcı olan kişiler olarak toplumun önde gelen, saygı duyulan insanları konumundalardı. Günümüzde ise okuma yazma oranı yükselmiş olmasına rağmen Cumhuriyet dönemindeki o kesim kadar toplum için mücadele içerisinde olan, toplumun gelişmesi için çalışan, toplumun ihtiyaçlarına yönelik gayret gösteren bir kesim bulunmamakta. Maneviyat çalışması ekseninde de bir araya geldiğimizde de günümüzde de toplumun ekserisine de yayıldığımızda da bu kesim de kendini en güzel şekilde ifade ederek, örnek olarak çevresine de yardımcı olma imkânı bulabilir Rabbimizin lütfu ve takdir ile. Tüm insanlığın Rabbimizin rızası olan yolları üzerinde yararlarına olacak şekilde sevgiyle Rabbimiz rızası üzere düşünceler üretmeli, yorumlar getirmeli, kendi ilgi alanımızda ve dışında da farklı alanlara da yelken açmalı, kendi uzmanlık alanımızda gelişmeye gayret etmeliyiz, aynı zamanda da hayat görüşümüzü olumlu bir şekilde geliştirmeye, insanı, tarihi, günümüzü ve dünyayı, tüm evreni de geleceği de her şeyi de en güzel şekilde de okumaya ve yorumlamaya bu yönde okuma kabiliyetimizi de geliştirmeye maneviyat çalışması ile gayret etmeliyiz. Rabbimizin rızası üzere topluma iyilik yolunda yön veren, bu uğurda, amaçta vizyonda araştıran, bilgisini paylaşan, öğreten ve her daimde öğrenme aşkıyla tutuşan insanların yetiştirilmesi gerektiğini söyleyebiliriz. Hak yolda olan kullarla bir araya gelerek, maneviyat çalışması ile kitaplara dokunma, kitap okuyanların arasına katılma, dünyada sahip olabileceğimiz en büyük zenginlikleri sağlayacakken, bizlere güç, güven, samimiyet, sevgi, mutluluk, ahlak gibi tüm güzel şeylere kapılar açacakken, bizlere kendimizi tekrar okuma, yorumlama, geliştirme imkânı sunacakken, bilgimizi paylaşarak daha da çoğaltmamız mümkünken, böyle bir fırsatımız varken, hayatın amacını farklı yerlerde aramamız, bizleri büyük sıçramalardan alıkoyuyor. Karanlık zamanlarda hep umutla ve aydınlık zamanlarda da mutlulukla çalışmalıyız Rabbimizin rızası yolunda.

Bu kadar anlatıyorsunuz çözümü ne diye sorabilirsiniz, bir çözümü var o da Rabbimizin lütfetmesi bu yönde takdir göstermesi ki bunun için de bize düşeni elimizden gelen en güzel şekilde göstermemiz gerekiyor ve bu bir süreç, emek isteyen, birlik ve beraberlik isteyen, çalışma isteyen, gayret gösterilmesi gereken ve her insanın da üzerine düşeni yapması gereken ve sorumlu olduğu ve hesaba çekileceği bir süreç. İnsanla insan arasındaki bağ her geçen gün daha da zedeleniyor, her geçen gün insanlar birbirinden daha çok nefret ediyor, her geçen gün insanlar birbirlerinden daha da uzaklaşıyor, insanlar adeta birbirinden koşarak uzaklaşıyor, bunun sonucunda da Rabbimizle bir bağ kurmakta güçlük çekiyoruz, onun yolunda olmaktan

da onu hissetmekten de. İnsanla insan arasında Allah rızası yolunda daha derin sevgi bağı kurmaya çalışmalıyız. Bu konuda bizleri yönlendirecek kimseler yetiştirmeye çalışmalıyız, Allah rızası yolunda daha derin bir sevgi bağı nasıl inşa edebiliriz, doğru bir çevre inşa etme konusunda nasıl hareket etmeliyiz, maneviyat çalışması içinde olarak ve bu bağı da her geçen gün nasıl daha da ilerletebiliriz, aynı amaçta bizlere yardımcı olacak aynı zamanda da yardımcı olacağımız insanlar yetiştirmeye çalışmalıyız, kendimizi Allah rızası yolunda yetiştirmeye çalışmalıyız ki Rabbimizin rızası yolunda kullara sevgi ile gönülden bir bağ kurmaya başlarsak kendimizden çok o kulları düşünmeye, kendimizden çok o kullara hizmet etmeye başlarız, bu halde de olursak da kendimizi düşünmeyi, kendimizi sevmeyi, kendimize hizmet etmeyi bırakır yalnızca Rabbimizin rızası üzere kullarını düşünmeye başlarız, kulların Rabbimizin rızasını kazanmak üzere çıktıkları yolu önemsemeye başlarız ki bu halde de olursak Rabbimizi hissetmeye, Rabbimize bu yönde dua etmeye, eksikliklerimizi görmeye, Rabbimizden yardım dilemeye başlayabiliriz ki böylelikle de Rabbimizle aramızda da daha güçlü bir bağ, daha güçlü bir ruh inşa edebiliriz ki bu bağ da kendimiz için olmamalı kendimiz için böyle bir bağ arzu ve isteğimiz olmamalı, Rabbimizin rızası için kullara yönelik olmalı, Rabbimizin lütfudur, takdiridir, dilediğine takdir eder. Allah rızası için maneviyat çalışmaya başlayarak ilk adımı atmaya gayret etmeliyiz. Rabbimiz iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Sevin gözyaşları döken kızım

Rab iniltilerini duydu

Sevin kuyudaki evladım

Rab sesini duydu

Evren Bilinci

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Kâinatı yaratana hamd olsun, hürmetine nuruyla yarattığı nurunun üzerine de selamı

Hak yolda olanlar nurlanmaktan kaçır mı?

Geceleyin gökyüzünde yıldızları seyretmek için çimenlere uzandığımızda gökyüzünü seyrettiğimizi hayal edelim; kirlettiğimiz gökyüzünden ve yeryüzünden dolayı dolunayın, yıldızların parlaklığının içimize işlemeyişini. Tüm bu yaşadığımız evreni kirlüten başka yaşayanlarla karşılaşmadığımızdan dolayı sadece bizler kirlletiyoruz diyebiliriz. Gelecekte bu kirlilik nasıl boyutlara ulaşacak sadece tahmin edebiliyoruz. Bu konuda bir farkındalığımız yok. Gelecekte de insanlığın bizlerden daha güzel bir şekilde yararlanacağı uzayın ve yeryüzümüzün günümüzde gelişigüzel bir şekilde tarumar edilmesi. Her ülkenin bilim adı altında uzaya her geçen gün daha fazlasını fırlattığı çöpler. Yeryüzünü denizlerimizi kirlletmesi. Birçoğu ise insana hizmet etmekten öte güvenlik maksadıyla kullanılan ülke çıkarlarına hizmet eden uydular. Uzay teknolojisi ilerleyen zamanlarda daha fazla gelişecek, daha kaliteli uydular belki farklı teknolojiler daha iyi yayınlar daha güçlü silahlar için uzay kullanılmaya devam edecek. Gelecekte de uzay turizmi ile daha fazla kirlilik bizleri bekliyor olacak. Işık kirliliği ise farkında olmadan her gece karşılaştığımız, en rahatsız olmamız gereken kirlilik olması gerekirken rahatsızlığını hissetmediğimiz, gece gökyüzüne baktığımızda samanyolunun güzelliğini göremediğimiz, daha rahat ve güzel bir uyku çekemeyişimizin de sebebi. Çevre, uzay ve ışık kirliliği farkındalığını çok geç olmadan oluşturmali, dikkat çekmeli.

Çevre bilinci daha çocukluğumuzda bizlere aşılana belki de en mükemmel farkındalıklardan biri. Bu farkındalığın boyutunun sadece musluktan boşa akan suya, boşuna yanan lambalarla sınırlı tutulması. Boşa akan musluk saniyede şu kadar, yılda şu kadar aynı şekilde elektrik de. Bir fabrikanın zehirli maddelerini suya karıştırması bu konuda da farkındalığımız olmalı sadece musluklarla sınırlı kalmamalı farkındalığımız. Bir nükleer santralin ortaya çıkabilecek zararlarını ise geçmişte yaşanan kötü hadiselerden biliyoruz. Güneş ve rüzgâr gibi yenilebilir enerji kaynaklarına yatırım yapıp geliştirme imkanını neden göremiyoruz. Çevre bilincimizi ve farkındalığımızın temelleri iyi atılmış olabilir fakat bunun devamının getirilmesi aynı şekilde vizyonumuzu ve farkındalığımızı da aynı şekilde arttırmamız gerekiyor. Bir nesneyi, kâğıt, cam, metal, plastik bölümlerine atmanın yanında yenilebilir ve sürdürülebilir kılmayı düşünmeliyiz. Çay içmek için her defasında çöpe attığımız bardaklar yerine yanımızda bardak taşıyabiliriz, plastik su şişeleri yerine yanımızda taşıyacağımız cam veya sağlıklı taşıma kaplarından yararlanabiliriz. Hayatımıza yenilikler çözüm önerileri getirmekten kaçınmamamız gerekir, bu halde yaşayarak örnek olmaya gayret etmeliyiz. Evimizde yer alan ampulleri daha tasarruflu olanlarla değiştirerek ki led lambalarla etrafa daha fazla ışık saçarak. Elektromanyetik kirlilik ise her geçen gün daha da artıyor, bizleri tehdit ettiği gibi doğayı da tehdit ediyor.

Özellikle nüfus yoğunluğu fazla olan yerlerde telefon sayısının artması ile tehdit alanları daha da artıyor, her yerde yer alan modemler, telefonları da özellikle okullara getirmek maruz kalınan radyasyon miktarını da arttırıyor. Yatarken yanımıza koyduğumuz cep telefonu, modem gibi elektronik cihazlar gece açık kalarak yaşamımızı tehdit ediyor. Hayatımızı tehdit eden bu unsurlar çoğaltılacağı gibi alınacak önlemlerde oluşturulabilir. Fakat asıl dikkat çekmemiz gereken nokta günümüzde yansımaları, gözükmeyen, göz ardı edilen tehditlere karşı bir farkındalık oluşturma ve bu tehditlere karşı önlemler geliştirmek olmalı, ilk kendimizden başlayarak. Çevre bilincimiz ve farkındalığımız tüm evreni, tüm alemleri, tüm insanlığı, tüm dünyamızı kapsayacak boyutlara ulaşmalı.

Maneviyatımızın bedenimizle de insanlarla da ilişkili olan boyutu olduğu gibi çevremizle de yaşadığımız dünya ile olan boyutu da var, dünyayı nasıl yaşadığımızla, nasıl okuduğumuzla da ilişkili. Yere bir izmarit atmak bile bizi batıl yola kanalizere edebilir, bizi hak yoldan saptırabilir, kötülük yoluna savurabilir ki tuttuğumuz işlerde Rabbimizin rızasını arzulamalıyız ve gözümüzde iyiliğin ve güzelliğin önemini arttırmalıyız. En küçük bir kötülüğü dahi gözümüzde küçük görmemeliyiz, iyilikle ve güzellikle bu kötülüğün üstesinden gelmek için Rabbimize sığınmalı, ondan yardım dilemeliyiz, Rabbimizin güç ve kuvvetiyle, dilemesi ile takdiri ile lütfu ve ikramı ile ancak kötülüklerimizin üstesinden gelebileceğimizin farkında olmalıyız.

Günümüzde teknolojinin gelişmesi tarım alanında da belirli gelişmeleri beraberinde getirdi. En basitinden traktör gibi herkesin gözlemleyebileceği şeylerin yanında verimliliği arttırması adına genetiği değiştirilmiş organizmalar da hayatlarımıza girmeye başladı. Tarım ilaçlarının verimliliği artırmasından, bu ilaçlara daha dayanıklı olan ürünlerin ortaya çıkmasına, hayvanlara verilen gıdaların, ilaçların yapılarına kadar bir değişim içindeyiz. Elde ettiğimiz ürünlerin sağlıklı olup olmamasının ötesinde bir farkındalığımızın olmaması, hayatlarımıza aldığımız her şey gibi sağlığımızı birinci dereceden etkileyen ürünlere karşı bir bilincimizin olmaması. Neleri tüketmemiz, nelerden uzak durmamız gerektiğini bilmiyoruz. İnsan sağlığını zararlı olan ürünlerin neler olduğunun az çok farkındayız ama kendimizi bu tarz zararlı ürünlerden alıkoyamıyoruz. Bizler her ne kadar onlardan uzak durmak için bireysel bir mücadele içerisine giriyorsak da bu ürünleri pazarlayanlar da aynı şekilde tüketmemiz için profesyonel bir şekilde çalışıyorlar. Hayatlarımızı için savaşıyoruz. Daha iyisini üretmek için, daha sağlıklısını, daha sağlıklı olmak için savaşıyoruz, yapılan tüm yatırımları maddi getirileri ile değerlendiriyoruz, sonucunda da kaybeden her zaman bizler oluyoruz, sağlığımızı korumak için samimi bir şekilde mücadele etmiyoruz, sağlığımıza önem verirken gelişimimiz de sağlığımızı destekleyecek şekilde gelişmeye başlar ki elbette Rabbimizin lütfu ve takdiri ile.

Hayvan haklarına karşı büyük bir farkındalık oluşmasına rağmen günümüzde tavuk çiftliklerinde hayvanların yetiştiriliş tarzlarına karşı da bir farkındalık oluşmuş değil. Güneşi hissetmeden, gökyüzünü görmeden, kapalı alanlardan önümüze servis edilmeleri. Bakımını üstlendiğimiz evcil hayvanları sokağa bırakmamız. Sokak hayvanlarının şehir merkezlerinde başı boş şekilde dolaşmaları ve bu hayvanlara çeşitli zulümler gerçekleştirilmesi. Kötü sözün bile bir insanın kalbini kırabildiği, adeta o kimseyi öldürmek gibi dünyada bir canlının canını yakmaksa tarifsiz bir kötülük, büyük bir kul hakkı. Çöpleri karıştıran sokak köpekleri, kuşlar, kediler bir de domuzlar var hayvan olarak görmediğimiz, gördüğümüz yerde en büyük acıları çektirilerek öldürülmesi gereken hayvanlar gözü ile baktığımız. İki semavi dinde etinin

yasaklanması bu hayvanı lanetli yapmayacağı gibi, diğer canlılara yapılan zulümle domuzla yapılan zulmün de hiçbir farkı yok. Bir de insanlar var, gördüğümüz en masum ve yardıma muhtaç olan hayvanlardan daha çok konuşulmaya, sevgi gösterilmeye ihtiyacı olan, evcil hayvanlarımız insanlığa karşı göstermediğimiz sevgiyi, saygıyı kendisine gösterdiğimizi hissetse, görse, bizleri terk etme gerçeğiyle yüzleşebilirdik.

Herkesin doğayı çok sevdiğini ve saygı duyduğunu söyleyebiliriz lakin kendimizi de doğanın bir parçası olarak görmekte zorluk çekiyoruz, doğaya zarar veren şeyleri nasıl doğadan uzak tutmamız gerekiyorsa aynı şekilde kendimizden de uzaklaştırmamız gerekirken, hayatlarımıza ve doğamıza her geçen gün daha fazla zarar veriyoruz. Plastik ürünleri hayatlarımızdan çıkartmamız gerekirken, bu büyük sektörün algılarına hayatımızın her alanında boyun eğerek plastik ürünleri almaya devam ediyoruz, çocuklarımızın ellerine plastik oyuncaklar veriyoruz, doğaya daha da yaklaşmamız gerekirken adeta karşısında yer alıyoruz. Doğayı savunduğumuzu iddia ediyoruz ürünlerimizi geri dönüştürerek. Büyük bir geri dönüşüm başlatmak için doğaya zararlı maddelerden uzak durmamız gerektiğini, bu ürünlerden elimizden geldiği kadar uzak durmamız gerektiğini, çeşitli alternatif ürünlere yönelmemiz gerektiğini görmeye gayret etmeliyiz. Dengesiz ve sağlıklı besleniyoruz, doğayı yemek masamıza davet etmiyoruz, bunun karşılığında da obezite tehlikesi hayatlarımıza girmeye başlıyor. Doğaya saygı duymak yaşlılarımıza da saygı duymaktır, en çok yaşam bilgisine sahip olan yaşlılarımız, büyüklerimiz, gelecekte hayatımızın büyük bir parçasını oluşturacaklarını söyleyebiliriz. Onlar için daha güzel huzur evleri aramaktan öte onlar sevgi ile daha mutlu olarak güçlü bir bağ ile uğurlama gayretinde olmalıyız, geçmiş nesillerden daha çok doğaya, geleceğimize, dünyamıza, hayatlarımıza, zamanımıza saygıyı, sevgiyi, samimiyeti, güveni yerleştirmeye ve bu halde yaşamaya ve yaşatmaya gayret etmeliyiz, bu husus da gelecek nesillere bırakacağımız en güzel miraslardan biri olacaktır ki iyi değerlendirmemiz, hayatlarımızı da doğamızı da daha iyi bir dünyada yaşatacaktır.

Felaket olarak nitelendirdiğimiz doğa olaylarına karşı bilinçli davranarak önlem almamız gerekiyor. Anadolu'nun deprem bölgesinde olması bir zaruriyet şeklinde tedbir alınması gerektiğini gözler önüne seriyor. Kriz anında nasıl davranmamız gerektiğini bilmiyoruz. Nasıl örgütlenmemiz gerektiğini, örgütlendiğimizde de nasıl davranmamız gerektiğini. Enkazdan çıkardığımız insanları, savaştan çıkan insanları kaderlerine terk ediyoruz. Bir enkazdan çıkartıp bir enkazın içine bırakıyoruz. Savaştan çıkan birini tekrar savaşın içine hapsediyoruz. Hayatlarımızda karşılaştığımız zorluklara karşı, kriz anlarıyla karşılaştığımızda kendimizi yönetemiyoruz. Kriz yönetiminde ve zor zamanlarda nasıl hareket edeceğimizi bilmiyoruz bu konuda bizi destekleyecek, bizi yönlendirecek, bizim yerimize düşünecek de bir çevremiz yok. Bazen toplulukla hareket edip sürü psikolojisi ile hareket ederek başımıza felaketimizi kendimiz getirebiliyoruz. Felaketi aşmak için giriştiğimiz cahilce hareketlerimiz de bize de çevremize de daha fazla zarar verebiliyor. Eğitimsiz bir şekilde boğulan bir insanı kurtarmaya çalışmak ki bilinçsizce hareket etmemizin de bir sonucu olarak boğulan kimsenin de bizi de dibe çekmesi. Deprem anında nasıl davranmamız gerektiğinden kendi hayatlarımızda, toplumsal olarak karşılaştığımız krizler karşısında nasıl mücadele edeceğimizi öğrenmemiz bu konuda çocukluktan başlayan eğitimlerle uzmanlaşmamız gerekiyor. Aşamadığımız bir sorun ile karşılaştığımızda bir canlıya istemeden zarar verdiğimizde veya bir yardım ılgılığını duyduğumuzda zaten yardım ederler diye kenara çekilmemiz hayatlarımızda yer alan boşlukları

ve yanlışları çoğalttığımızı, nasıl doğru bir şekilde hareket edeceğimizi bilmediğimizden kaynaklandığını söyleyebiliriz. Doğru yaklaşım geliştirebilmemiz için kriz anlarında nasıl örgütlenmemiz gerektiğinden nasıl hareket etmemiz gerektiğine kadar çeşitli çalışmalar yürütme gayretinde olmalıyız. Savaşçı ruhumuzu doğru bir şekilde Rabbimizin rızası yolunda kanallere etmemiz gerekiyor ki krizlerin üstesinden gelme konusunda da Rabbimize dua halinde olalım, ondan yardım dileyelim ki Rabbimizin güç ve kuvveti ile bu krizleri en güzel şekilde atlatabiliriz, daima hakkımızda hayırlısını dileyerek, Rabbimize güvenerek ve sığınarak. Bir canlıyı haksız yere öldürmek tüm canlıları öldürmek gibi ki tüm canlıları korumak adına Rabbimizin rızası üzere atılan adımlarda bizleri manevi olarak ilerletecektir. Maneviyatımız da hayatımız da çevremiz de dünyada yaşanan olaylarla ilişkili ki dünyada nasıl çeşitli krizlerle karşılaşıyorsak maneviyyatımızda da hayatımızda da çevremizde de krizlerle karşılaşıyoruz ve aşmak için de doğru bir yaklaşım sergilemek için nasıl olaylara yaklaşmamız gerektiğinden nasıl bu krizlerin üstesinden gelebiliriz konularına değin üzerine nasıl çalışmamız gerekiyorsa maneviyat çalışmasında da daha büyük bir ciddiyetle, Rabbimizin rızasını kazanmak adına gayret sarf etmemiz gerekiyor ve nasıl ki çevremiz kriz anlarında bizi kendimize getirmede büyük bir etkisi var aynı şekilde maneviyyatımızda da hak yolda olan çevremizin bizlere kriz anlarımızda çok büyük yararları olacaktır.

Ölmeden önce son gecemiz. Yatağımızda uzanıyoruz. Alabildiğine boş bir alanda kendimizi hayal edelim. Önümüzde bir yol, yolun arkasında da milyonlarca kamyon sıralanmış hazır olmamızı bekliyor. Sırayla önümüzde geçmeye başlıyorlar. İlk kamyonların kasalarında ilaçlar var. Araştırmadan, doktorumuza başvurmadan sağdan soldan topladığımız hiç de kullanmadığımız çöpe giden ilaçlar. Diğer kamyonda ise en ufak bir rahatsızlığımızda doktorumuzun tavsiye ettiği ilaçlar. Ardından düzenli kullandığımız ilaçlar kamyonların kasalarında sırayla geçiyor. Bu ilaç kamyonlarını sürenler ise doktorlar, eczaneler, arkadaşlarımız, akrabalarımız, çevremiz, kamyonların çıkışını verenlerin arasında da ilaca bağımlı hastalıkların sürdürülmesini destekleyen, çare aramaktan ziyade bu hastalıklarla daha uzun yaşanmasını sağlama amacıyla olan ilaç fabrikalarının sahipleri. Kamyonların ardı arkası kesilmiyor. Diğer kamyonun kasasında makyaj malzemeleri, hayatımız boyunca kullandığımız kıyafetler, ayakkabılar, arkasından gelen bu ürünlerin yapımında çalıştırılan küçük çocukları taşıyan kamyonlar, arkasından ise kullandığımız eşyaların yapımından sonra doğaya karıştırılan pislikler, önümüze dökülüyor. Artık yatak hizamıza kadar pisliğe batmış durumdayız. Kamyonların kasasında bizlere kaşlarını çatan hayvanlar, bitkiler, insanlar geçmeye başlıyor. Bazıları çürümüş, yanmış acı içinde haykırıyorlar. Kağıtlar etrafımıza saçılıyor, bizi taşıyan yatak artık bizi terk ediyor. Tamamen pisliğe batmış durumdayız. Etrafa attığımız sigara izmaritleri başımızın üstünden bulunduğumuz alana doğru yağıyor. Her taraf izmarit şimdi. Plastik taşıyan bir kamyon geçerken kötü bir koku da yanında geliyor. Etrafa attığımız çöpler izmaritlerin üzerinde bir alanı daha örtüyor. Kamyonlarca sebep olduğumuz hava kirliliği de etrafı sarıyor. Kasalarca zehirler gelmeye başlıyor, yediğimiz ve içtiğimiz zehirli gıdalar içinde olanlar. İnsan taşıyan kamyonlar gelmeye başlıyor. İlk kamyonlarda da hakkını yediğimiz insanlar. Diğer kamyonlarda da kalbini kırdıklarımız. Zarar verdiğimiz hayvanlar, bitkiler. Sayıları neden bu kadar diye sorarken bir karıncayı bile incitmediğimizi düşünürken. Son kamyon ise boş geliyor. O kamyon neden boş diye sorunca da cevabı aklımıza geliyor. Hayatta dokunmadığımız insanlar. Belki onların yaptığı güzel şeyler de bizim yolumuzdan geçer diye

umut ediyoruz. O kamyon gelmiyor. Bu dünyada mezar taşından başka bırakabileceğimiz birçok güzellik var, beraber araştıralım, geliştirelim, güzelleştirelim. Bu yükleri beraber boşaltalım. Güzellikleri beraber ekleyelim. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Kültür Vizesi

Bismillâhırrahmânırrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizi kapısına yöneltene hamd olsun, kapısını bizim için çalan kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar kapıdan döner mi?

Bir strateji oyunu içerisinde Anadolu'yu yönetiyor olsaydık geçmiş tarihlerden başlayarak günümüze kadar bize bırakacağı en büyük ödül kültür kazanımımız olurdu. Bu kültür seviyemiz ile de oyunda istenilen her şeyi yapabilecek bir anahtar elde etmemiz içten bile olmazdı, birçok yeniliğe, gelişmeye öncülük ederdik, medeniyetin beşiği ve yayıldığı, herkesin özgürce yaşadığı topraklar olurdu, kültür ve hoşgörü zenginliğinden kaynaklı olarak kültür ve hoşgörü göçü gibi bir kavramla bile karşılaşabilirdik. Günümüzde kültürümüzden nasıl yararlanabiliriz, atılamaz denilen adımları nasıl atabiliriz, önümüze koyulan sınırları nasıl aşabiliriz, kendimizi geliştirmek adına nasıl bir yol izleyebiliriz, bazı kesimlerin tarihten güç almayı hayalperest bir şekilde geçmişe dönük bir hayat anlayışı özlemi ile bağdaştırdığı, bazı kesimlerin ise tarihimizden utandığını, bazı kesimlerin ise tarihimizi günümüze yansıtmaya gayretleri güttüğünü söyleyebiliriz. Herkesin hayalini kurduğu ve gerçekleşmesini arzu ettiği, eleştirdiği ve hiçbir şartta kabul etmeyeceği şeyler olabilir. Tarih dersinden öte bazı gerçeklerin de dillendirilmesi ve gurur duyulacak bir tarihimizin olduğunu, bu tarihimizin de günümüzle beraber 4000 yıllık belki de daha fazla bir serüveni kapsadığını belirtmemiz gerekiyor. Övünmesi gereken kültüründen, sevgisinden güç alarak bunu göstermesi gereken bizleriz. Tarihimizden güç alacak bizleriz. Bir tarihimiz var ve bu tarihin içerisinde bizleri utandıracak, diğer milletler arasında da boynumuzu bükeceğimiz bir tarihimiz de yok ki aksine göğsümüzü gereceğimiz bir miras bizlere bırakılmış, bunun farkına varmamız, hayatlarımıza yansıtmamız ve geleceğe de bu mirası zenginleştirerek bırakmamız, bu coğrafyanın en büyük görevlerinden biri olduğunu söyleyebiliriz. Kültürümüzden güç alarak hayatımızın her alanında sevgi ve hoşgörüyü yaymamız, eğitimde, adalette, günlük hayatlarımızda, özellikle “millilik” olarak lanse edilmesinden öte bu mirası yaşatmamız olarak düşünülebilir. Bazı kesimlerin ağızlarında dolaşan “millilik” ve “yerlilik” adı altında hem bu mirası değersizleştirerek ve basitleştirerek hem de alınan kararlarla aksi bir yönde hareket etmeleri, örnek bir davranış ve hareket sergilememeleri, kendi çıkarları için ortak kültürel mirasımızı parçalayıp bölme gayretleri, değersizleştirme çabaları da bu mirasa sahip çıkacak olan Anadolu insanlarını kendi mirasına karşı yabancılaştırmada adeta, bu mirasla kendimizi de tam manasıyla özdeşleştiremediğimizi de söyleyebiliriz. Böyle bir mirasın birçok düşmanı olduğu gibi bu mirastan nemalanan birçok kalles ve bu mirası Anadolu'dan uzaklaştıran birçok hain olduğunu söyleyebiliriz. Neler yapabiliriz, kendimizi daha fazla nasıl geliştirebiliriz, hangi kaynaklardan beslenebiliriz, hangi kaynaklardan uzak durmamız gerekiyor gibi sorularla düşüncelerimizde de sürekli hareket halinde olmamız gerektiğini söyleyebiliriz. Geleceğimiz için, çocuklarımız için, coğrafyamız için, dünya için, iyilik için, en büyük mirasımıza sahip çıkıp onu da en güzel şekilde sevgiyle,

hoşgörü ile saygı ile samimiyetle ve güvenle paylaşarak daha da zenginleştirmek için Rabbimizin rızası üzere gayret göstermemiz ve başta kendimizden başlayarak kültürümüze, medeniyetimize ve bu yolda gelişen fikirlerimize de sahip çıkarak, özümseyerek, geliştirerek gelecek nesillere aktarma yarışında olmalıyız.

Yabancı dilleri öğrenmek gönüller arasında bir köprü kurmak adına en büyük önceliklerden biri olmalı, geçmişte de günümüzde de Anadolu'da konuşulan dilleri ve insan çeşitliliğini tasvir etmek istersek, İstanbul'da bir köprüden karşıya geçerken nice lisanın işitebileceğimizi, bu lisanların da her birinin birer zenginlik olarak görmeli, günümüzde de her ne kadar gerekliliği düşünülmesi de her zaman Dünya'ya açılan kapıları zorlamamız gerekiyor. Geçmişte gönülleri köprülerle, yollarla, hanlarla, kervansaraylarla birbirine bağladığımız gibi günümüzde de sevgiyle birbirine bağlamamız gerekiyor.

200 senedir demir borulardan çıkan pis kara duman yıllar boyunca ışık saçmaya devam eden coğrafyayı karartamayacağı gibi sadece kendi pisliğini gizlemekle kalır. Yaşadığımız zamanı değerlendirirken teknolojik olarak geri kalmış olmamız, dünyada günümüzde kullanılan ham maddelerden uzak oluşumuz, eğitim sisteminden adaletle, şehir planlamasından, köy hayatına, tarımdan sanayiye, hayvancılıktan özgürlüğe kadar birçok konuda geri kalmış olmamız gelecekte de bu kadarı yaşayacağımız anlamına gelmez. Bize bırakılan bu kötü mirası geleceğe de bir katkı yapmadan bırakacağımız anlamına ise hiç gelmemeli. Yakın geçmişimizde belirli bilinç ve farkındalıkla yetişmeyen insanlarımızın bize bıraktıkları kötü mirasın etkilerini günümüzde bedellerini bizler ödüyoruz. Göç ettikleri ülkelerde, sanatta, bilimde, eğitimde kültürde bir farkındalık oluşturmaktan ziyade yağmacı bir zihniyetle diğer ülkelerin kaynaklarını tarumar edilmesinin etkilerini de herhangi bir vize başvurusunda hissedebiliyoruz. Farklı coğrafyalardan bahsederken misal İskandinav ülkelerinin gelişmişliği ile bizim bulunduğumuz coğrafya arasındaki farkları konuşurken göz ardı ettiğimiz husus biz kendimizi düşünürken onlar birbirlerini düşünüyorlar bu birbirini düşünme hali de onları maddi olarak geliştiriyor lakin manevi olarak da nasıl birbirlerini düşünmeleri gerektiğini bilmedikleri için de sosyal olarak ve manevi olarak da bir ilerleme kaydedemiyorlar, onlar dünya yolunda birbirilerini düşünüyorlar. Coğrafyamızda geçmişten gelen bizi de etkileyen manevi olarak da bir ilerleme kaydettiğimiz için tarihler boyunca doğru bir şekilde de çalışmadığımız için bu manevi bağla olan kopukluğumuz da bize aşmamız gereken kötülükler olarak yansıyor ki bu kötülüklerle de maneviyat çalışması ile mücadele ederek doğru bir şekilde aşarak ilerlememiz gerekiyor, nefsimizin arzu ve istekleri daha da çok artmaya, dünya ile daha da çok bağ kurmayı, dünyanın iyilik ve güzelliklerini kendimiz için kullanmayı daha çok istiyoruz, daha çok kibirleniyoruz, diğer kullara karşı bu kibirle yaklaşıyoruz, nefsimiz her zaman kendimizi düşünmemize sebep oluyor kullarını değil, bunun sonucunda da diğer coğrafyalara nazaran kendimizi daha çok düşünüyoruz, eylemlerimiz, isteklerimiz, arzularımız hep kendimize yönelik kendi iyiliğimize yönelik oluyor, ihtiyacımızdan fazla olanı istiyoruz, ihtiyacımızdan fazla olanı arzulayıp istediğimizde de bunu da doğru bir şekilde emredildiği gibi Rabbimizin rızası yolunda kullarına yönelik istemediğimizde de kulların ihtiyaçlarına yönelik ihsan etmediğimiz için toplumsal olarak da coğrafyamızda sorunlarla uğraşıyoruz, bunun üstesinden gelmek için de maneviyat çalışması içinde olmamız gerekiyor ki hem maddi hem de manevi olarak bir ilerleme kaydedebilelim, aynı zamanda da diğer coğrafyada yaşayan kullara da örnek olabilelim, ellerinden en güzel şekilde tutabilelim. Kibrimize yönelik doğru bir şekilde

Çalışmamız gerekiyor, kendimizi diğerkullardan üstün görmeyi, kendimizi düşünmeyi, nefsimize yönelik doğru bir çalışma ile. Coğrafyamızda birbirimizle olan ilişkilerimizi sevgi bağı ile kuramadığımız için sürekli kendimizi düşündüğümüz için kendi iyiliğimizi diğerkulların iyiliğinden daha çok önem verdiğimiz için kendi ihtiyacımız olandan fazlasını istediğimiz için birbirimizi tamamlamak yerine bu coğrafyada bulunan komşular da birbirleriyle sürekli bir çatışma halinde oluyor, savaşların, akan kanın, gözyaşlarının sebebi emredildiği gibi Rabbimizin rızası yolunda yaşamıyor oluşumuzdan. İlk olarak kendimizden başlamanız gerekiyor, kendimize bakmamız. Sevgiyle sınırlarımızı korumayı bilmeli sevgiyle de açmayı. Miras bizim mirasımız korumak da bizim borcumuzdur. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Romanlar

Bismillâhırrahmânırrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Gönüllerimize sevgi lütfedene hamd olsun en sevilen kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar sevmekten kaçarmı?

Bizimle aynı dili konuşup konuşmadıklarını bilmiyoruz çünkü konuşma ihtiyacı hissetmiyoruz, nerede yaşadıklarını, nasıl yaşadıklarını, nasıl geçindikilerini, inançlarını, geleneklerini, göreneklerini, kültürlerini bilmiyoruz. Bizlerden uzak olmalarını dilemekten başka bir düşüncemiz yok onlar hakkında, bir şeylere ihtiyaçları olup olmadıklarını sormak, bir yardımda bulunmak, ellerinden tutmak, sanki büyük bir kötülük gibi bir insana karşı gerçekleştirebileceğimiz en kötü eylemlerin başında geliyormuş gibi yaşıyoruz. Geçmişten günümüze değin olan süreçte kendimizi romanlardan daha da uzaklaştırıyoruz. Bazen yalın ayak dolaşırlarken, bazen para isterlerken, bazen çöpleri karıştırırlarken, çiçek satarken, at arabalarıyla dolaşırlarken görüyoruz. Görmediğimiz şey ise onların da duyguları olduğu, düşünceleri olduğu, aynı toprağı paylaştığımız, birbirimize olan ihtiyacımız olduğu. Çocukluğumuzda parmaklar onlara döndüklerinde kulaklarımızda belki ilk defa insanlara karşı uyarılıyoruz, onlara karşı tembihleniyoruz ve tehlikede olduğumuzu düşünüyoruz. Bizi kaçıracaklarından, dilendireceklerinden bahsediliyor. Hatta yaşadıkları bölgelere gidersek öldürüleceğimizden. Daha çocuk yaşlarda büyük bir ırkçılık ile nefret ile korku ile yetişiyoruz. İnsana olan kullarına olan bakış açımız olumsuz yönde gelişmeye başlıyor. Kendimizi diğer kullardan da üstün görmeye, tepeden bakmaya başlıyoruz, sonuçları da hayatımızda herkese karşı bir ayrımcılıkla bakmak, kulları sınıflara ayırmak oluyor. Bunun sonucunda da onlara ne bir iş veren olarak iş veriyoruz ne de yanlarında çalışma isteğimiz oluyor ne de onlarla bağ kurma isteğimiz. Bu ayrımcılığın yüzyıllar boyunca devam ettiğini düşünürsek bu kötü zihniyetin ortadan kaldırılması için mücadele etmek roman olan olmayan herkesin de sorumluluğundadır. Rabbimizin rızasını kazanmak için sistemde birbirimizi en güzel şekilde tamamlamamız gerekiyor, her birimizin her birimize ihtiyacımız var, her nasıl ki hayatlarımızda insanlara uzak durduğumuz insanlara da hayatlarımızda ihtiyacımız olduğu gibi, yalnız yaşayamayacağımız gibi, toplum olarak da tüm topluluklara da ihtiyacımız var, toplumumuzda eğlence eksik, romanlara ihtiyacımız var, eğlenmesini en iyi bilenlere ihtiyacımız var, bizlere eğlenmeyi, hayattan keyif almasını göstermelerine ihtiyacımız var, hayatlarımızda eğlenceye ihtiyacımız var, romanların da bize ihtiyacı var, birbirimizi tamamlamadığımızda da eğlence sektörü de bizi de romanları da yoldan saptırıyor. Birbirimizi görmezden gelerek, birbirimizin sorunlarına ve ihtiyaçlarına karşı doğru bir yaklaşım ve tavır sergilemezsek, her birimiz bundan zarar görüyoruz, birbirimizi tamamladığımızda da sevgiyle bir bağ kurduğumuzda da bizim hayrımıza oluyor Rabbimizin lütfu ve rahmeti ile. Maneviyat çalışmasında da bir araya geldiğimizde de beraber eğlenmek de bizleri birbirimize yakınlaştırır.

Sokakta dilenenlerden, köprü altında tiner kullananlara, at arabaları ile çöp, çöp dolaşanlara kadar bulundukları kötü şartları ortadan kaldırmak adına başta kendimiz ellerimizden geleni yapmamız gerekiyor ilk olarak kimseyi kendimizden üstün görmemeye Rabbimiz dilerse bizleri onların yerine onları da bizim yerimize sisteminde bu düzeninde vazifelendireceği lakin bu düşüncemiz kendimize yönelik bir korku uyandırmamalı Rabbimizin rızasını kazanamama korkusu olmalı. Rabbimizin rızası yolunda yaşarken onu razı etme düşüncesinde düşüncelerimizin dahi onu razı etmeye yönelik olması, diğer kulları kendimizden çok düşünerek, Rabbimizi razı etme düşüncesinde ki o kulların da Rabbimizin kulu olduğu ve bizlere lütfettiği bu yolda, Rabbimizi razı etme yolunda, onların da bu imtihanda olduğu ve üzerlerine düşen de bizim gibi yolda olmaları ki bu yolda onları da görmek istememizden, Rabbimizin rızası için onların da bu yolda Rabbimize kulluk etmelerini istememiz ki Rabbimizle kulları arasında olan bu bağa olan sevgimizle ki bu da Rabbimizin rızası içindir bu bağa olan sevgimiz ve yaklaşımımız da bizim Rabbimizle olan bağımızla sevgimizden de çok olmalı ve bu bağ kurmalarına olan umudumuzda rızası yolunda olmalı, ondan umutlu olarak, dua ederek, kendimizi işin içine hiç katmayarak, Rabbimizle olan ilişkimizi de hiç düşünmeden, kendimizi hiç düşünmeden, Rabbimizin bizlere olan yaklaşımını, yaklaşmasını veya uzaklaşmasını, bizi sevmesinden de öte ahiret hayatını, cenneti veya cehennemi hiç düşünmeden.

Maneviyat çalışması da kullarla olan ilişkilerimiz de ciddiyet ister, biri ile konuşurken göz teması kurmak, maneviyat dersinde de okuduklarımızdan not almak karşımızdakini dinlediğimizi gösterdiğimiz hallerden biridir, sözlerine değer verdiğimizizi. Kullarına lakayt onlara değer vermez bir halde olmamalıyız, kullarını görmezden gelerek onlara karşı üstün bir bakış açısıyla yaklaşırsak bu da bizi kibirli yapar.

Kaderi tenkit edersek, kusuru ayıplarsak başımıza gelir, bu da ızdırap demektir ki ızdırapla halimizi görmek demektir, kulları ayıplamadan o kusurların bizde olmadığını düşünerek yaşarsak o kusurlar da bizde ifşa olmaya başlar. Biz kendimizi ne kadar düzeltirsek, örnek kullar olmaya çalışırsak, diğer kullar da bizde gördükleri iyilik ve güzelliği istemeye gelirler ki bu şekilde dua ederler, içlerindeki kötülükle yüzleşmeden, kendilerini iyilik ve güzellik yolunda değiştirmeyi Rabbimizden isterler, Rabbimiz ben de o kul gibi iyi bir kul olmak istiyorum, Müslüman ahlakıyla ahlaklanmak, peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.' in ahlakıyla ahlaklanmak istiyorum, Rabbimiz bana yardım et, bende tatlı dilli, iyi huylu, nur yüzlü, sevgi dolu, saygılı, samimi, yardımsever, hoşgörülü, güven veren, kulların ihtiyaçları ile ilgilenen bir kul olmak istiyorum diyerek duaya gelebilirler. Rabbimizi sevmeye ancak kullarını sevmeye başlayarak gelebiliriz. Kullarına gönülden sevgi bağı kurmaya başladığımızda Rabbimiz de bu bağda bizim yanımızda olur. Rabbimizin varlığını ve birliğini bize olan rahmetini görmeye gelebiliriz, bu yönde kullara ve kendimize yönelik düzelttiğimiz dualarımızın kabul olduğunu ki Rabbimiz lütfederse, ikram ederse takdiri bu yönde olursa.

Hamama gittiğimizde üstümüzde kıyafetlerimiz olmaz, herkesle kolaylıkla sosyalleşebiliriz, kolayca da iletişim kurabiliriz her tenden ve her dilden insanla, bir üstünlük emaresi diğer kullarda görmeyiz, tek bir amaçla bir araya gelen insanlar oluruz temizlik amacıyla ki sırtımızı keselemesi için de başkasına ihtiyaç duyarız, sırtımızı kimin keselediği bizim için de önemli olmaz, kimin sırtını keselediğimiz de bizim için önemli olmaz, önemli olan amacımız taraflar

için temizliktir. Dünyada da hayatlarımızda kendimizi düşünecek, kaygılanacak, üzülecek, depresyona girecek bir durum yok, ahiretimizi düşünmeliyiz. Rabbimiz bizi düşünüyor biz de ahiretimizi düşünelim ve bu yönde maneviyat çalışalım.

Çocuklarımızın dünyasına önem gösteriyoruz, bizim için çocuklar ne kadar önemli olursa onlara da o kadar çok değer verip kendimizden fedakârlık göstererek onlara yatırım yapıyoruz. Çocuklarımızın bizim için ne kadar önemli olduğunu dünyaya da gösterme yarışında oluyoruz. Çeşitli yollardan bunu gösterme ihtiyacı da hissediyoruz. Allah rızası için çocuk yetiştirmemiz gerekir, çocuklarımızı ahiret yolunda, Rabbimizin rızasını kazanmak üzere yetiştirmeyi önemli görmeliyiz.

Rabbimizin rızasını kazanmak önemli olursa hayatlarımızda kullara yaklaşmakta da onları sevmekte de sorun yaşamayız çünkü Rabbimizin rızasına önem gösterdiğimiz için bu sefer de kullara önem göstermemiz gerektiğini anlayarak kulları önemli görmeye başlarız. Kulları da hayatlarımızda da ne kadar önemli olursa ki bu önem de Rabbimizin rızası içindir o kadar da kullarına yönelik Rabbimizin rızası üzere olan yollarına o kadar çok sevgi beslemeye başlarız. Bu gösterdiğimiz sevgi de Rabbimizin rızası içindir ki bu sevgiyi arttırmaları için onların ihtiyaçlarına yönelik dua edebiliriz. Rabbimizin rızası olan yollarını sevdiğimiz için de kullarda gözümüze batan diğer hususlar da bizi rahatsız etmez, bizde rahatsızlık uyandıracak bir değeri de olmaz, kulları sevmede bize sorun teşkil etmez ve bize mâni olmaz, onlara yönelik sevgimiz de böylelikle samimi gönülde bir sevgi olur ki bu sevgiyi de kullar gönüllerinde hissederler, gönülden Rabbimizin rızası üzere sevildiklerini hissederler ki kullara yönelik kurduğumuz bu bağda sevgi bağında Rabbimiz de olur ki esasen hissettikleri Rabbimizin onlara olan yaklaşımıdır bizim sevgimizden değil, kendimizde bir şey görmememiz gerekir. Şeytanlar da bu yolda sevgi ile bağ kurma yolumuzda devreye girecek ve o kulu da Rabbimizin rızası için sevmeye yöneldiğimizde bizi kandırmaya çalışacaklar, o kulu biz gözümüzde ne kadar önemli tutmaya çalışırsak da onlar da o kadar değerini düşürmeye çalışacaktır, o kulun hiç görmediğimiz kusurları gözlerimize görünmeye başlayacak, farklılıklarımız daha da belirginleşmeye başlayacak işte bu süreçte de gördüğümüz tüm kötülükleri ve kusurları kendimizden bilerek, kendimizi düzeltmek için Rabbimize sığınmamız, dua etmemiz, kötü ve kusurlu yanlarımızla mücadele etmemiz gerekir. Bu gördüğümüz kötülükler ve kusurlar sebebi ile kullardan uzaklaşmamamız kullardan nefret etmememiz gerekir. Bize kötülüğümüzü ve kusurlarımızı gösteren kullar bizim daha iyi kul olmamız için buradalar biz de onlar için buradayız, bizim kötülüklerimiz de onları daha iyi kullar olması için, biz de onların daha iyi kullar olmaları için buradayız, birbirimiz için buradayız, birbirimize destek olmak için, birbirimizi tamamlamak için, böylelikle birbirimizle de çalışarak gördüğümüz kötülüklerin üzerinden aramızda bulunan sevgi bağı ile üstesinden gelmeye çabalıyoruz ki bu bağda olan Rabbimizden de bizim yanımızda olan, bize yardımcı olan Rabbimize de dua ederek.

Neden evlenemiyorsun çünkü kaderinden sürekli şikâyet ediyorsun, evlensen evlilikten de şikâyet edeceksin, eşinden de çocuklarından da şikâyet edeceksin, Rabbimiz bizi bizden iyi bilen bizim de daima iyiliğimizi ve güzelliğimizi isteyen. Biz bu halde olursak da sürekli şikâyet eden bir halde Rabbimiz de hayatın amacını öğrenmemiz için bizi farklı bir yola yöneltiyor ki bize iyiliği bu yönde oluyor, evlilikle değil farklı yollardan ki takdir onundur doğrusunu o bilir. Kul sevgisinden Rabbimizi sevmeyi öğrenmemiz gerekiyor, hayatın amacı bu ki bunun için de

insanlara ihtiyacımız var, insanlarla kurmamız gereken sevgi bağına, bu evlilikle eşle de olur kimi için evlatla da olur kimi için aile ile kimi için arkadaşlarla farklı farklı yollardan. Rabbimizin bize olan yaklaşımını okumayı öğrenmemiz gerekiyor ki bunun için Kur'an-ı Kerim var peygamberimiz Hz. Muhammed Sav. habibi var ki hayatını örnek alarak yaşamamız gerekiyor. Kullarla doğru bir sevgi bağı kurduğumuzda da Rabbimizi hissetmeye başlıyoruz. İlk olarak kaderimizi kabul etmemiz ve Rabbimizin kollarına kendimizi teslim etmemiz gerekiyor, günahlarımızdan af dilememiz, tövbe etmemiz. Bu yükü ayağa kalktığınızda da yanınızda hak yolda olan dostlarımızı bulabiliriz ki Rabbimizden umutlu olmalı dua etmeliyiz. İlahi aşk da Rabbimize olan yoğun sevgi duymak demek, bu süreç de gelip geçici çünkü bu yükü kaldıramayız. Rabbimizden başka bir şey düşünmemek ki aşkı belirli bir zaman aralığında yaşanan yoğun bir sevgiyi ifade eder. Bu yoğun sevgiden sonra aşktan sonra da sevgi devam edebilir. Tekrar âşık olmak için de tekrar yoğun bir sevgi duymamız gerekir bu sefer bu ilk duyduğumuz aşktan daha yoğun bir sevgi. Rabbimize yönelik sevgimizde de âşık olan kullar olabilir, bu aşk hali ile yaşayamayız, bir insana karşı duyduğumuz yoğun aşk sonucunda bile onu aklımızdan biran olsun çıkaramıyoruz, kullar da bu yönde Rabbimize sevgi yolunda yaşarlar ve bu gerçek bir aşk olduğunda da Rabbimiz lütfederse, ikram ederse takdir ederse gidip dönüş yapabiliriz veya takdiridir ki şayet gidip dönüş yapamazsak da mecnunluk kendisini gösterir bunu kaldıramadığı için kullar. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Tellere Takılan Uçurtmalar

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizi kavimlere ayırana hamd olsun, bizi yolunda birleştiren kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar ayrı gayrı bilir mi?

Uçurtmalar dünyanın her yerinde farklı renklerle, özellikle çocukların ellerde gökyüzüne renk katıyorlar. Dünyamızı biraz olsun güzelleştirmek adına ellerindeki uçurtmaları özgürce gökyüzüne savuruyorlar. En masum, en ulaşılabilir, en zevkli oyuncaklardan biri olan uçurtmaları günümüzde bazı bölgelerde uçurmak imkansıza yakın, hele ki bir çocuğun o ortamda uçurtma uçurması. Durum böyle olunca insanlar da o bölgelerden uzaklaşmaya başlıyor ve göç ediyorlar. Sığındıkları yerlerde de uçurtma uçurma imkanlarını bulamıyorlar. Mültecilik de buradan geliyor ve uçurtma uçurmak önceliklerinden biri değil; hayatta kalmak, savaşmak istememek en büyük istekleri. Uçurma uçuracak enerjileri yok, arkadaşları yok, akrabaları yok, belki aileleri bile yok. Bunun haricinde göç ettikleri yerlerde, organlarını almak isteyen, onları pazarlamak isteyen, onları evlatlık olarak satmak isteyenler daha birçok kötülükler, kötü kan taşıyan insanların musallat olduğu mülteciler. Bulundukları bölgelerden dışlayanlar, okullarda aynı sıraların paylaşılmasını desteklemeyenler, evlerini, iş yerlerini taşıyanlar, sokak ortasında linç girişiminde bulunanlar, taciz, tecavüz etme girişiminde bulunanlar, bunu destekleyenler ve bu kötü kan taşıyanların yaptıkları eylemleri destekleyenler ve bu eylemleri gerçekleştirenler var. Bir de savaşlar çıkartanlar ve bu savaşın sürdürülmesini destekleyenler kötü kan taşıyanlar var.

Mültecilik günümüzde bütün Dünya'da hoş karşılanmıyor. Rahatsız olduğumuz hususlar olabilir lakin bu hususlardan dolayı suçlayacağımız kimseler mülteciler olmamalı, nefret edeceğimiz şeyler bu hususlar olmalı ki mültecilere bu nefreti yöneltmememiz gerekir, bu nefret ettiğimiz hususlarla mücadele etmemiz, bu hususlara çözüm arayışında olmamız gerekir. Bizim de birer yolcu olduğumuzu, bu topraklardan gelip gideceğimizi unutmamamız, yolda misafirperverliğimizi elimizden geldiği kadar göstermemiz gerekiyor. Bize ihtiyacımız dışında her ne lütfedildiyse ki ihtiyacımız olanı dahi ihsan etmek, ihtiyacı olanlara vermek de var ki ilk olarak en güzel şekilde ihtiyaçları olan kullarla paylaşarak, birbirimizi tamamlamayı öğrenmemiz gerekiyor. Kaynaklarımız paylaşmamız, yaşam alanımızı paylaşmamız, hayatımızı paylaşmamız, sevgiyle kullara yaklaşmamız gerekiyor, bizlerden daha zor durumda olan insanlarla, onları almaya ihtiyacı var bizim de vermeye, birbirimizi tamamlamaya ihtiyacımız var.

Kurtuluşumuzu sağlayacak, içimizdeki iyiliği, samimiyeti, hoşgörümüzü tekrar ilan etme fırsatını bulabileceğimiz bir fırsatımız var, çeşitli kötü ve cahilce algılarla içimizdeki kötü olan tarafı ön plana çıkartıp ifşa ediyoruz bu da daha çok kötülük getiriyor, aşılması gereken daha

çok sorunları. Onların geldikleri şehirleri bombalayanlardan bir farkımız olmalı, uçurtmalarını parçalayanlardan, bunu destekleyip göz yumanlardan. Bizlerin de özünde nasıl insanlar olduğunu gözler önüne seren bir durum. Mültecilik bir insanlık sınavı ise geçmemiz için daha çok mücadele etmemiz, engeller aşmamız gerekiyor ki Rabbimizden bu konuda da yardım dilemeliyiz her konuda yardım dilememiz gerektiği gibi.

Günümüzde mültecilerle gelen süreçte yaşananları anlatmamız, bilinç ve farkındalık oluşturmamız gerekiyor. Çocukların seks turizminde kullanıldığı, muta nikahlarıyla pazarlandığı, ikinci, üçüncü ve dördüncü eş olarak satıldığı, cinsel içerikli videolarda kullanıldığı, mafyalar aracılığı ile yurt dışına satıldıkları, ucuz iş gücü olarak çalıştırıldıkları. Bu olayların yaşandığı yer Anadolu. Bu kansızlar, kötü kan taşıyanlar, bunları gerçekleştirenler aramızda yaşıyorlar. Verilerle anlamlandırmak, ispatlamak bu bölümde kifayetsiz kalacaktır çünkü verilerin kaynağı on binlerce çocuğun olduğu ve yapılan araştırmaların sadece gün yüzüne çıkan bulgular olarak düşündüğümüzde ortaya çıkmayan yüzdeler dilimde neler yaşandığını ve halen neler yaşanabiliyor olduğunu tam olarak kestiremiyoruz. Tayland'ın günümüzde çocuk seks turizminin başkenti olmasının yanında Avrupa'ya uzaklığı da mültecilerle birlikte İstanbul'u daha ön plana çıkarttığını söyleyebiliriz. Bu kötü kan taşıyanlara karşı da mücadele içerisinde olanların yetersizliği ve insanlık görevi olarak toplumun da kitlesel olarak dünyanın da bu konuda mücadele içinde olmaması. Mültecilere bakış açımız ne olursa olsun ülkemizde yaşanan sıkıntıların kaynağını sadece mültecilerin gelişle görmek bizleri en az bu kansızlıkları işleyenler kadar suçlu duruma getirecektir. Mültecilerin gelişle ve öncesinde yaşanan bu kansızlıklara karşı mültecilerle hareket etmek ve hiç olmadığı kadar da onları koruyup kollamak zorundayız. Bizler mültecilere karşı nefret dilimizi yükselttikçe bu kansızlar daha da güçleniyorlar ve yaptıkları işlerde destek buluyorlar. Eğitime ihtiyacı olan Anadolu'dan daha çok mültecilere öncelik vermek durumundayız, daha iyi bir Anadolu ve Dünya için.

Doğu Türkistan'da Bosna'da Irak'ta, Afganistan'da Yemen'de Suriye'de daha birçok ülkede savaşlarda silinmeyecek yaralar bırakan kötü kan taşıyanların uşakları kendilerince adalet dağıtmaya devam ediyor. Arkalarında bıraktıkları ise babasız, annesiz çocuklar, öldürülen milyonlarca insanlar. Milyonlarca mülteciler. Tahrip edilen doğa, tarihi eserler, tahrip edilen kültür, sömürülmüş bir toprak bırakıp gidiyorlar. Sınırlarımızla komşuluk içerisinde olduğumuz tarihler boyunca aynı coğrafyayı paylaştığımız ülkelerle gelecekte de beraber olacağız. Komşularımızla aramız ne kadar iyi olursa o kadar da biz de iyi oluruz bir ev gibi düşünebiliriz ülkemizi. Şayet bizler komşularımızla iyi anlaşmazsak, sevgiyle bir arada yaşamayı öğrenemezsek, komşuluk ilişkilerimizde olduğu gibi nefretle, şiddetle bağ kurmaya başlarız. Mücadelemiz kötü kan taşıyanların geleceğimizi de coğrafyamızı da keyfe keder farklı coğrafyalarında işgal edilmesinin, sömürülmesinin önüne geçmek olmalı. İlk olarak kendimizden başlayarak maneviyat çalışması ile ardından ailemizle, komşularımızla, akrabalarımızla, arkadaşlarımızla. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Samimiyet

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Dualarımızı işitene hamd olsun, hürmetine istediğimiz kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar birbirine destek olmaktan kaçır mı?

Reklam panoları her tarafta, reklamlar televizyonda, internette, sosyal medyada, caddelerde, yürüdüğümüz sokaklarda, telefonlarımızda hayatlarımızda her yerde. Vaktimizi ve enerjimizi alıyorlar. Her tarafımız yazılarla, simgelerle ve imgelerle işgal edilmiş durumda. Hayatlarımızı, zihinlerimizi sadeleştirmek için reklam panosu gibi giyinmeyerek bireysel olarak bir mücadele içinde olarak ilk adımı atabiliriz. Zihinlerimiz bombardıman altında. Sürekli meşgul hissediyoruz hayatlarımızda, zihnimiz sürekli meşgul tutuluyor, kendimizi yorgun hissediyoruz, unutkan olmaya başlıyoruz. Sokaktan gelen yemek kokuları, sokaklardan gelen müzik sesleri, sokaklardan gelen kavga ve gürültü sesleri, arabaların kornaları, motorların sesleri gece gündüz devam ediyor. Zihnimizi korumamız gerekiyor, zihnimizi sürekli ele geçirmek için yarış halindeler, Rabbimize sığınmamız gerekiyor, dua etmemiz, zihnimizi boşaltacak faaliyetlere yönelmemiz, maneviyat çalışmamız, hak yolda olan dostlarımızın arasında bulunmamız gerekiyor. Reklam panolarının gücü de onları hayatlarımızda ne kadar yansıttığımız ile doğru orantılı. Reklam veren sektörlerin hayatlarımızda yaşattıkları tahribat. Bu gücü elde etmek ve sürdürmek için de daha çok sömürdükleri bir dünyadayız. Kendilerine güvenip, sempati beslememiz için sarf ettikleri kaynaklarla zihinlerimizi istedikleri gibi çeşitli yöntemlerle sömürerek daha da güçleniyorlar. Yaptıkları işleri geliştirmelerinde de en büyük kaynakları ise insanların kendilerine besledikleri olumlu tavır. Bunun sonucunda da dünyayı kendi arka bahçeleri gibi kullanan şirketlerin hayatlara yaşattıkları ise asgari ücretten öte ucuz iş gücü sağlayan ülkeleri sömürmek, çocuk işçiler çalıştırmak, doğayı katletmelerinden ülkeleri köleleştirmelerine kadar giden bir zincir. Bütün yolları, caddeleri en önemlisi de zihinlerimizi sömüren, bizleri köleleştiren, sömürge mümessilleri geleceğimizi de adeta günümüzü sömürdükleri gibi sömürüyorlar.

Sosyal medyada, her yerde samimiyetten veya güven hissettirilmesi adına yapılan yardımların paylaşılması toplum üzerinde yanlış algıları da oluşturduğunu söyleyebiliriz. Bu imgelerin topluma yansımalarına değinecek olursak; zaten bu iş için koşturanlar var, biz bu işleri onlara havale edelim düşüncesi, toplum genelinde yardıma ihtiyacı olanlara karşı toplumun kendini sessizleştirilmesi şeklinde tezahür ediyor ki bunu dünyada yardımlaşma ve dayanışma konusunda en son sıraları paylaştığımız gerçeğiyle destekleyebiliriz. Yardım etmek isteyip edemeyen, güvenemeyen, paylaşmayı bilmeyen, yapılan yardımları görünce kendini geriye çekenler çünkü birilerinin özellikle de devletin herkesle ilgileniyor algısının medya ve özellikle de sosyal medya vasıtası ile tüm Anadolu'da zannedildiğini söyleyebiliriz. Özellikle çocukların eğitim masrafları ki kitaplarından ders çalışacak masaya olan ihtiyacına, okulda giyeceği

kıyafetlerden, harçlığına, babasının hastalığının, annesinin psikolojisinin, kardeşlerinin bin bir türlü sıkıntısının, evinin soğukluğunun, sevgiye, ilgiye ve alakaya aç uyuduğu geceler, birçok sorundan bahsedebiliriz. Sadece çocukların değil gençlerin, yaşlıların, kadınların, engellilerin, eşlerin, bu görünen sorunların kimler tarafından giderilmesi gerektiğini, toplumun nasıl bir vazifesinin olduğunu, devletin sosyal politikalarla nasıl hareket etmesi gerektiğini Anadolu olarak halen tam olarak idrak edemediğimizi söyleyebiliriz. Toplum olarak nasıl birbirimizin eksiklerini tamamlayabiliriz, birbirimizin yarasına merhem olabiliriz bunu bilmiyoruz. Bunu bilmek için de evlatlarımızdan, ailelerimize, akrabalarımızdan komşularımıza tüm çevremize karşı bir sevgi bağımızın olması ve bu sevgi bağı ile gönülden karşımızdakini hissederek ihtiyaçlarına yönelik hareket etmemiz gerekiyor ki bu da ancak maneviyat çalışması ile mümkün.

Toplumun tamamının vicdanını susturduğu vatan haini olarak yargılananların geride bıraktıklarına gelecek olursak da babasının veya annesinin işlediği bir suçu daha anlayamayacak yaşta, öğretmenleri ve idare tarafından bile itilip kakılan, arkadaşları tarafından dışlanan, sokaklarda başka çocuklarla oyun oynanmasının tehlikeli olduğu düşünülen çocuklar. Gittikleri her yerden dışlanan bu insanlar ve çocukları, ailesinden, kendi annesinden babasından, kardeşlerinden. Gazze’de ağlayan bebeklerin sesleri ile hapishanelerimizde ağlayan bebeklerin sesleri arasında ne fark var, Gazze’de ölen bebeklerle, çocuklarla, mültecilerin, sığınmacıların, ülkemizde kıyıya vuran bebeklerin o bebeklerden o çocuklardan ne farkı var ki onlara göz yaşı dökerken el uzatamamaktan dolayı yakınırken, komşunuzun sesine ise kulak tıkıyorsunuz.

Yolda gördüğümüz dilenciler, kendilerine sırf acımamız için şekilden şekle girmeleri, duygu sömürsünü profesyonel bir şekilde yapmaları. Sokakta dilenme işi profesyonel bir iştir ve çoğu işten karlı da bir iştir. Dilenmekten başka yolu kalmayan insanlarda bu profesyoneller tarafından mağdur ediliyor. Diğer boyutu ise verilen bağışın nereye gittiğini bilememek, sokaklardaki çocukların yalın ayakla oradan oraya koşuşturmalarını izleyip herhangi bir şey yapamamak. Yardım edildiğinde de o paranın hangi ihtiyaçlara nereye gideceğini bilmemek. Kendileri aslında bulundukları zor durumlardan bizleri daha fazla zor durumda bırakıyorlar, daha fazla zarar veriyorlar. Küçük bir çocuğu, engelli, kadını, yaşlı, genci, erkeği bir kulu görüp de bir şey yapamama çaresizliği hissetmek acıların en büyüğünü hissetmemize neden oluyor. Diğer yandan bu profesyonellere para verdiğimizde, bir yardımda bulunduğumuzda, gerçekten ihtiyaç sahiplerine karşı kendimizi de sessizleştiriyoruz bunun sebebi de yanlış kişilere ihsan etmemiz neticesinde artık gerçek ihtiyaç sahiplerinin ihtiyaçlarını görmezden geliyoruz, yaptığımız yardımın takip edilememesinin yanında gerçekten ihtiyaç sahiplerine ihtiyaçları doğrultusunda yardım etmemiz daha erdemli bir davranış olarak yorumlanabilir. Aynı şekilde de camilerden toplanan paralar bizi nasıl sessizliğe itiyor buna bakmalı, her hafta Cuma namazının ardından Anadolu’daki her camiden para toplanıyor, para toplama usulü olarak cami çıkışında koyulan kutulara para atarak gerçekleşiyor. İlk atılan paradan son atılan paraya kadar geçen süreçte, para atsin veya atmasın herkesin kulağı ve gözü orada oluyor, bunun ne gibi sakıncası olabilir ki bağış kültürünün kilitlenmesi şeklinde ortaya çıkıyor olabilir çünkü ülkemizde camilere yapılan bağışlarla kendimizi sessizleştiriyoruz, etrafımıza karşı olması gereken duyarlılığımızı sessizleştiriyoruz. Belki bu işin içinde olanlar ya da buna karşı çıkanlar zaten çok az paranın toplandığından şikayetçi olabilir. Daha çok toplansın, en çok

camilerimiz için toplansın, camiden çıktıktan sonra mahallesindeki yetim çocukları, karnı aç ders çalışan öğrenciyi, çocuklarını doyuramayan anneleri de unutmasınlar, haftalık bağış kotası olarak kendilerine sadece camiye görmesinler. Camiler insanların bağış yapma arzusunu köreltmeden, insanların camiye gelmesini ve günün kutsallığından istifade ederek para toplamamalı. Sosyal medyada veya sanal ortamda herhangi bir platformda yapılan çağrılardan ihtiyacı olmadığı halde menfaat elde eden kişilerin davranışlarını da modern dilencilik şeklinde tanımlayabiliriz. Duygu sömürsü ile destek bekleyenler ve desteğinizle daha fazla kitlelere ulaşma amacı güdenler, karşımıza çıktığında yardım etmediğimiz takdirde kendimizi kötü hissettiğimiz, insanlığımızı sorgulayacak boyutlarda içerik barındıran paylaşımlar. Es geçtiğimiz takdirde de adeta vicdanımızın yaralanması, duyarsız kaldığımızda acı hissetmemiz. Dilencilik gelişimi günümüzde farklı şekillerde tezahür edebiliyor ve karşılaşma sıklığımız da sokak köşelerinden öte hayatlarımızın merkezine yerleşmeleri şeklinde olabiliyor. Ayrıca sanal ortamda yapılan çağrılar birçok insana ulaşması da büyük sessizlikleri de beraberinde getiriyor. Bunlardan biri sahipsiz hayvanları sahiplendirme girişimleri. Sokak hayvanlarına veya diğer hayvanlara karşı bir bilinç oluşturmada çok önemli bir girişim olsa da yapılan çağrılar sonuca ulaşması adına üzerimize düşen sorumluluğu da sadece bir tuşa basarak daha çok kişiye duyurmak ve sorumluluğumuzu da birbirimize paylaşıp kendimizi susturmak, üzerimize düşen görevimizi yaptığımız algısına kapılmak şeklinde değerlendirebiliriz. Sahipsiz hayvanlara karşı beslediğimiz duyarlılığı tüm insanlara sahip çıkacak boyutlara ulaştırırsak sahipsiz hayvanların da hayatlarımızda kalmayacağına şahit olabiliriz. Sanal ortamlarda yapılan diğer bir yardım çağrısı ise kan ihtiyacı ile alakalı olanlar. Kan ihtiyacını giderebilecek bir sistemimizin olmaması, bu çağrılarda neden sessizliğe büründüğümüz konusunda da yolsuzluklar başı çekiyor. Her ne kadar gerçekten büyük ihtiyaç anlarında paylaşıyor olsa da insanları kan bağışlarına da bir o kadar sessizleştirdiğinden bahsedebiliriz, bunun yerine her yerde gönüllü veri tabanı oluşturarak ihtiyaç anında en yakın gönüllülere bildirerek bu çılgınlıkları ortadan kaldırabiliriz, bir insanın her insanda bulunan ve verdikçe de yenilenebilir bir şey karşısında bu kadar çaresizce yardım istemesi en büyük ayıbımız olarak değerlendirilebilir. Sosyal medyada iş, kadro, atama, her türlü istek ve arzu için yardım çağrılarına başvuruyoruz. Sesimizi iletmek, sorularımıza ve sorunlarımıza cevaplar bulmak her ne kadar mümkün gibi görünüyor olsa da bir o kadar bu isteklerimizin ve arzularımızın görmezden gelindiğine şahit oluyoruz. İsteyeceğimiz şeylerin gerçekleşmesi için atılacak adımları görmezden geliyoruz. Bu adımların atılmasını istemektense sihirli bir değnekle tüm isteklerimizin yerine getirilmesini adeta ekranlarda bekliyoruz. Bir dizi güzel adımların atılmasını tüm Anadolu için isteyenlere karşı da sessizliğe bürünüyoruz. Kaybeden ise Anadolu oluyor. Diğer bir hususta Anadolu’da yaşayan insanların kötü yaşam tarzına ve yardım çağrılarına destek oluyoruz. Daha çok duyulması için görevlileri o alanlarda faaliyet gösteren kurum ve kuruluşları, vakıfları ve dernekleri göreve davet ediyoruz. Yardıma ihtiyacı olan ve sesini duyurmaktan çekinen insanlar ise sessizliğe gömülüyor, istemekten utanıyor ve çekiniyor. Daha çok kurum ve kuruluşa insanların sessiz çılgınlıklarına koşacak insanlara ihtiyacımız olduğunu göremememizi sağlıyor çünkü o alanlarda faaliyet gösteren kurum ve kuruluşlarımız var, gönüllü topluluklarımız var ki bu topluluklarında gönüllüleri var. Sonucunda yardıma koşmuyoruz, koşturmalarını sağlıyoruz.

Üniversite öğrenimi ve askerlik hizmeti için başka bölgelere misafirliğe giden insanlarımızın Anadolu coğrafyasında gittikleri yerlerde el üstünde tutularak, o bölge halkının misafirperverliğini göstermesi gerekirken paranın esiri olarak bu misafirliği bir kazanç olarak görmeleri. Bir üniversite öğrencisinin veya askerinin dilendiğine şahit olmayışımız onların da bulundukları toplumdan belirli şeyleri istemediği ve beklemediğini göstermez. Gittikleri yerlerde misafirperverlikten uzak karşılanmaları, bir kazanç kapısı olarak muamele görmeleri de tüm Anadolu'nun büyük bir ayıbıdır. Esnafların tutumundan, ev sahiplerine kadar oysa sömürülmekten öte desteklenmeleri gerekirken, bu halde olmamız da Anadolu için çok büyük iyilik ve güzellikleri de beraber getireceğini görmüyoruz. Misafirlerimize kültürümüzü, samimiyetimizi, ahlakımızı yansıtmamız gerekirken hatta yöresel lezzetlerimize kadar ikramlarda bulunmamız gerekirken bizlere yakışmayan bir şekilde davranıyoruz. İnsanların karşılıklı dayanışma içerisinde olduğu, herkesin gözetildiği, kendini sessizleştirmede, kendini düşünmediği, kendini duyarsızlaştırmadığı bir toplum yolunda olmak için maneviyat çalışması içinde olmamız gerekiyor, çalışarak, araştırarak, öğrenerek, öğreterek, yaşayarak ve yaşatarak, örnek bir Müslüman olarak Rabbimizin rızası yolunda yarış içinde bir hayatla. Gönüllük, derslerde öğretilmiyor, sokaklarda hiç yok, kimsenin de böyle bir derdi yok. Dünya gönüllülüğün zenginliğini fark etmiş olacak ki gerek sivil toplum kuruluşları sayılarıyla gerek boş zamanların etkili bir şekilde insanlığın gelişimi için değerlendirmeleriyle, en önemlilerinden biri de ekmeğini paylaşmanın lezzetini kavramış olup hayatlarına tatbik etmeleriyle. Bizlerse hala açız, mala, paraya, makam ve mevki elde etmeye, yetimin hakkını yemeye, evlere, arabalara, türlü türlü mal ve mülke türlü türlü zenginliklere. Bir türlü kendimizi doyuramadığımızı ve paylaşmayı hayatlarımıza yansıtamadığımızı söyleyebiliriz. Ülkemizin gönüllü faaliyetlere bakışı maalesef yetersiz, sivil toplum kuruluşlarına yapılan bağışlar yetersiz, gönüllülük için harcanan zaman yetersiz, tanımadığımız kişilere yardım etme alışkanlığımız yok, gönüllülüğün kişiye ve topluma çok büyük katkıları olduğu bir gerçek ki bu konuda insanlığımız ve toplumumuz can çekiyor. Geleceğimize ve çocuklarımıza daha güzel bir dünya bırakmayı amaçlamamız, toplumsal olarak eksik ve yetersiz hissettiğimiz her konuda adımlar atmamız gerekiyor. Yerde bizim cahilliğimizden dolayı, girdiğimiz günahlardan dolayı ortaya çıkan ağır bir yük var ve bu yükü alıp omzumıza atmaya gayret etmemiz gerekiyor, Rabbimizden bu konuda yardım istememiz gerekiyor, dua ederek, Rabbimize sığınarak, Rabbimizden güç ve kuvvet isteyerek bu yükü sırtımıza almamız gerekiyor ki bu da başta tövbe etmemiz, Rabbimizden af dilememiz demek, sırtımıza aldıktan sonra da tekrar yardım dilememiz gerekiyor Rabbimizden, hak yolda olan dostlarımıza ihtiyacımız var. Hayır konuşmamız gerekiyor yoksa da susmamız çünkü cahilce konuştuğumuzda cahilce işler peşinde koştuğumuzda bu sosyal medyada paylaştığımız bir gönderiden, karşımızdaki kula karşı yanlış bir şekilde yaklaşmamıza kötü bir söz söylememize değin. Etrafa ne kadar kötülük saçarsak o kadar da kötülüklerle yüzleşmemiz, o kötülüklerle karşı da mücadele etmemiz gerekiyor. Bir fabrikada çalışan işçiler olduğumuzu düşünelim, işçiler sürekli olarak fabrikada yangın çıkartırsa, fabrikanın çarklarına zarar verirse bundan tüm fabrika da zarar görür tüm işçiler de elimizden geldiği kadar iyilikler ve güzellikler yolunda koşturmamız gerekiyor. Yatmadan önce insanlığın iyiliği için iyi niyetlerle kurulan hayaller bile tek başına insanlığı harekete geçirmeyi başlatabilir tüm dünyada Rabbimizin lütfuyla, takdir ederse ki sadece Rabbimize güvenmemiz gerekiyor, ondan istememiz, duamız da bu yönde olmalı, umudumuz da olmalı Rabbimizden. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bize kötülüğümüzü gösterene hamd olsun bize en iyi örnek olan kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar kendinden kaçır mı?

İnsanlara saygılı olmak, insanları ve doğayı sevmek, iyi üniversitelerde ve bölümlerde okumak, iyi bir meslek sahibi olmak, iyi işlerde çalışmak, alın teri ile çalışıp alın terimizin karşılığını da almak, iyi bir eşle evlenmek, iyi çocuklar yetiştirmek, hepsi büyük bir emek gerektiriyor. Günümüzde ise bu emeklerin bir karşılığını göremiyoruz. İstemediğimiz bölümleri okuyup, istemediğimiz işlerde çalışıyoruz. Saygı ve sevgi hayatımızın merkezinden hızla uzaklaşıyor. Sevgi, samimiyet ve güven temelleri ortadan kalkıyor. Samimiyet göremiyoruz hayatlarımızda. Para kazanmayı, makam ve mevki elde etmeyi, akademik başarıyı, cinselliği, türlü türlü dünyevi arzuları hayatımızın merkezine koyup her defasında da ihtiyaçlarımızın fazlasına sahip olmak için hayaller kurup, bu uğurda yaşayarak o hayalleri gerçekleştirmeye çalışıyoruz, bu yolda da hayatımız gelip geçiyor, sonuca bakarsak elimizde kalansa bir hiç. İlişkilerimizde hep çıkar üzerine kurulu olmaya başlıyor, hayatlarımızdan da çevremiz silinip gitmeye başlıyor, akrabalarımız, en yakın arkadaşlarımız. Yolunda gitmeyen bazı şeyler olduğunu görüyoruz. Herkes farkında bazı şeylerin değişmesi gerektiğinin. Kalbimizi ısıtan enstantane olaylar sıradan olması gerekirken çok büyük anlamlar atfediyoruz; insanlık ölmemiş sözünü ilâştiriyoruz ardından, görmek istediğimiz belki de hayatımızın merkezine oturtmamız gereken yaşantıyı bu şekilde tanımlıyoruz. Gelecekte bizleri nelerin beklediğinden öte neleri gerçekleştiremeyeceğimizin de farkında olmamız, planlama yaparken bu gerçekleri de görmemizin gerekliliği. Mezarında çürüyüp giden insan, et ve kemik parçasından öte bir yaratılışla, bizleri büyük bir amaçla yaratan, bizlere hayat lütfeden Rabbimiz ki bu hayatı görmek için de maneviyat çalışması içinde olmamız gerekiyor ve bu da Rabbimiz dilerse mümkün, o lütfederse, o takdir ederse.

Yaya geçidi yerine alternatif sunmamız gerekiyor. Güvenli geçit veya bölge belki farklı bir isimle çağrışım yapacak şekilde tekrar değerlendirmeliyiz. Neden bu tarz bir girişimde bulunmamız gerektiğini anlamlandıramayanlar için herhangi bir yaya geçidinden geçmeye davet edebiliriz, daha kullanma fırsatı bulamayanlar için de üstünden geçerken ölmemeniz için tasarlanan bir yolda ölme ihtimalinizin bir hayli fazla olduğu yollar olarak tanımlayabiliriz. Günümüzde bazı oturmayan olguların yerlerine yenilerini daha canlı ve sağlam temellerle oturtmak durumundayız, daha saygılı, daha huzurlu ve mutlu yaşamak için. Trafikte yaşanan kazaların büyük bir oranı da sürücü kusurundan, yaşanan kazaların yanında bir de son anda ölümden döndüğümüz olayları da katarsak trafikte kendimize ve başkalarına göstermemiz gereken saygıyı göstermediğimizi söyleyebiliriz. Trafiğin bizleri istediğimiz yere götürmesinden öte ölüme giden bir yol gibi hayatlarımızın merkezinde yer aldığını

söyleyebiliriz. Arabaların birbirini taciz etmesi, sürücülerin insanları taciz etmesi ki özellikle bisiklet ve motosiklet kullananlara karşı yapılan özel tacizlere karşı geleceğimize güvenle yürüyebilmemiz için ilk olarak kendimizi düzeltmeye gayret etmeliyiz. Anadolu bizim başka bir ülkemiz yok, sahip çıkmamız ve gelecek nesillerimizi de güven altına almamız gerekiyor. Günümüzde düz yolda karşıdan karşıya geçerken tereddüt ediyoruz acaba karşıdan gelen araba hızlanarak bizim üstümüzden geçer mi, araçlar için kırmızı ışık yandığında yayalar için yeşil yandığında acaba karşıdan gelen araç üstümüzden geçer mi, araba kullanırken yaya geçidinde yavaşlarsam arkamdan gelen araç bana çarpar mı gibi birçok problemle boğuşuyoruz. Bu konulara eğilmemiz gerekirken ehliyet sınavında en çok problem yaşadığımız sorunu park etme konusunda yaşıyoruz, eğitimlerimizde de buna ağırlık veriyoruz. Park etmekten daha mühim ve önemli meselelerimiz var. Kaldırımda yürürken bile ezilme ihtimalinden hareketle tehlikelere karşı doğru bir mücadele içinde olmak için ya akıllı araçları ve yolları bekleyeceğiz ya da aklımızı kullanıp ilk kendimizden başlayarak, kendimizi değiştirerek akıllı nesiller yetiştirmeye gayret edeceğiz. Aklını kullanan akıllı nesiller yetiştirip, trafikte nasıl araç kullanması gerektiğini öğretmekte çok zahmetli bir iş olacağından, akıllı yol ve araçları beklerken hayatta kalmaya çalışırsak iyi olur.

Uzun bir süredir karanlık bir eğitim ve öğretim dönemi içindeyiz. Karanlıkta yetişenler de içeriye en ufak bir ışık girmesinden rahatsız oluyorlar, karanlık gözlerini iyice köreltmış. İlkokuldan itibaren seviye atlaya atlaya eğitim öğretimin içini, dışını, her yerini kapsayan, bir değerlendirme ölçütü olarak hayatlarımızda yer eden kabuslarımız, stres kaynağı sınavlar. Gelecekte gözetmensiz bir sınavda, kimsenin kimseye karışmadığı, herkesin bildiğini aktardığı salt bilgidен öte yorumlayıcı sınavlar. Kimsenin kimseyi rahatsız etmediği, saygı duyduğu, bir haksızlığın söz konusu olmadığı, kimsenin hakkının yenilmediği bir sınav sistemi, insanın emeğine verdiğimiz değeri ve güveni göstereceğimiz sınavlar hayatlarımızda yer almalı. Bunu başarmak için de ailelerin de öğretmenlerin de toplumun da çocuklar üzerine örnek bir hayat yaşamaları gerekiyor. En güzel örnek hayat da ancak maneviyat çalışmasında edinilebilir Rabbimizin rızası yolundaki Rabbimiz lütfederse takdiri bu yöndeysе. Öğrenciler arasında yarıştan ziyade bir bütünlük hissiyatını sevgi bağı ile kurarak. Birbirimizi bu sistemde tamamladığımızı anlatarak.

Hırsızlık ve kopya çekme davranışını aynı cümlede kullanmaktan dahi kaçınmamız gerekiyor. Diğer yandan da kopya çekme davranışına öğrencileri sevk edecek tarzda bir sınav sisteminden de acilen uzaklaşmamız gerekiyor. Öğrenci kopya çekerek kimsenin hakkına girmeden sadece dersi geçme amacı taşıyorsa ve aldığı notta diğer öğrenci notlarını etkilemiyorsa, gelecekte de kimsenin kul hakkına girmeyeceği konusunda da bir kaygı ortada yoksa bu öğrenciye hırsız diyemeyiz, burada öğrenci aşırıya gidip çok yüksek not alarak diğer öğrencilerin de başarılarının önüne geçme konusunda onların da çalışmalarını gözeterek, diğer öğrencilerin de hukukunu gözeterek kendisini kısıtlamalı ve geçecek kadar sınırdaki olacak şekilde kopya çekmeli şayet kopya çekmeden o dersi geçemeyecek bir durumdaysa. Esas hırsız ve kötü olan kimseler çoğu zaman eğitimciler oluyor ki öğrenciye doğru bir şekilde yaklaşmayarak, öğrencinin iyi bir eğitim almasını sağlama konusunda kendisini sorumlu hissetmeyerek, tüm bu derslerle öğrencilerin zamanını çalarak, öğrencilerin dersi geçmek için harcadığı standart emeği doğru bir şekilde ölçemeyerek, öğrencinin ulaştığı standardı yeterli görmeyerek, bu ders için

devletin ve özellikle de öğrencinin ailesinin harcamış olduğu maddi yükü göz ardı ederek, adeta öğrencilerin hayatlarını çalabiliyorlar. Bu husus elbette eğitimciden eğiticiye ve öğrenciden öğrenciye de farklılıklar gösterebilir. Herkesin iyi bir eğitim alma hakkı var lakin kimseyi eğitim almak için zorlamamız gerekiyor. Eğitimcilerde düşen de en iyi şekilde elinden en iyi gelen neyse onu ortaya koyması gerekiyor. İnsanların geleceğini ilgilendiren misal kamu sınavları olsun işin içine kul hakkı girdiğinden işlerin rengi de değişmeye başlıyor ki burada diğer öğrencilerin hakkına girilmesi söz konusu olduğundan kopya çekmek bir hırsızlık olarak değerlendirilmelidir ve buna da kopya denmemelidir. Hırsızlığın hayatımızda kötülüğünün ne boyutta olduğunu bir adamı öldürmekle eş değer olduğunu çünkü birini öldürmek o kimsenin hayatını çalmak olduğu, bir hırsız kendisine ait olmayan şeyleri çaldığı, kimsenin evinde bir hırsızla karşılaşmak istemeyeceğini, bir hırsızla aynı ortamı paylaşmak istemeyeceğini daha çocukluk sıralarında anlatılması gerekiyor. Aynı şekilde öğrenci standardı sağlayamadığı zamanda, anlayamadığı dersi de geçmesini sağlamak da kul hakkıdır, kopya çekmesine öğrencinin göz yumulması da bir hırsızlıktır, misal olarak mühendislik fakültesinde bir ders olsun, bir mühendisin iyi bir şekilde öğrenmesi gereken bir ders bu ders öğrenilmeden geçildiğinde inşa edilecek binaları da etkileyecektir, olumsuz bir şekilde etkileyecektir.

İki sınıf düşünelim, bir sınıfta sevgi bağı ile tüm öğrenciler birlik içinde diğer sınıfta da gruplaşmalar var ve birbirinden nefret eden çocuklar. Sevgi bağı, birlik ruhu gelişmiş öğrencilerden biri arkadaşının silgisini alırken ondan izin isteme gibi bir arayışa girme gibi bir derdi ve tasası olmaz, hırsız damgası yeme gibi bir düşüncede ve korkuda da olmaz, istese zaten arkadaşı seve seve silgisini onunla paylaşacağını bilerek silgisini ihtiyacı kadar kullanarak tekrar yerine koyar ki arkadaşına bu konuda bilgilendirmede bulunma gibi bir derdi dahi olmaz. Diğer yanda da diğer sınıfta olan öğrenci için işler hiç de iyi değildir, bilgi istemeden alma gibi bir lüksü yoktur ki o bilgi elinde görüldüğü anda da diğer arkadaşları tarafından hırsızlıkla suçlanacaktır çünkü isteseydi izin vermeyecekti. Hırsızlığın kul hakkına sebep olduğu, kötü bir insan davranışı olduğu ve paylaşmanın da ihsan etmenin de güzelliğini sevgiyle, birlik ve beraberlikle, samimiyetle, birbirimizi tamamlayarak göstermemiz gerekiyor.

Hela kültürü kazanmadan temizlik kültürünü kazanamayız. Hela medeniyettir. Hela mahremdir. Hela baskıyı kaldıramaz. Hela sadece pisliğin giderildiği yer değil aynı zamanda da temizliğin, sağlığın da korunduğu yerdir. Hela toplum içerisinde karşılıklı saygının, anlayışın gösterildiği yerdir. Edeptir. Günümüzde dilimize pelesenk olmuş olan sözden öte bir durumla karşı karşıyayız. “Nasıl bulmak istiyorsan öyle bırak”. Asıl sıkıntı bulunulan yer, insanların orayı nasıl bıraktıkları değil. Öyle bir algı oluşturulmuş ki helayı eleştirirken sadece nasıl bulunduğu konusu ile meşgul oluyoruz. Yapabileceğimiz tek şey de daha temiz bırakmak. Asıl sıkıntıyı gözden geçiriyoruz ve odağımızı başka yöne doğru çeviriyoruz. Günümüzdeki işletmeler yasal zorunluluk olarak veya insanların daha rahat etmesi için işletmelerine hela bölümünü inşa ediyorlar. En iyi işletmeden, en iyi dinlenme tesisine, ücretli helalardan, şirketlere, en modern okulundan, en modern camisine kadar helalarda ne insan sağlığını ne temizliğini ne ahlakını önemsiyoruz. Helaların geçmişten günümüze süre gelen gelişmişliği karşısında geldiğimiz nokta sadece kadın ve erkeklere ayrılan farklı bölümler, günümüzde az da olsa engellilere karşı da bir farkındalık duyanlar onları da düşünmeye başlıyor, bu konularda kayda değer bir gelişmişlik kaydedemedik. Bir gelişme kaydetmek istiyorsak, dinimizin ve kültürümüzün temizliğe verdiği önemi, insana duyduğu saygıyı, önemi ve değeri yansıtmak

istiyorsak, ilk önce okullarda yer alan tuvaletleri baştan aşağıya toz duman etmek zorundayız. En temel ihtiyaçlarından birini gidermek için yönelen çocukların, tacize, tecavüze, zorbalığa uğradığı yerlerden çıkartıp daha güvenli, temiz, aydınlık, engelsiz mekanlara dönüştürme mevzu. Sigara içilmez, temiz tutalım gibi yazıların, imgelerin yer almadığı, geniş, ferah ve özgür mekanlar. Öğrenciler de bu işte yer almalı, bu işte bir paylarının olduğu, bu işte sorumluluklarının olduğu eğitimi verilmeli. Böylelikle de eğitim sisteminde yer alan stresin azaltılması, böyle bir ayrıntı ile öğrencilerin ne kadar önemsendiğinin gösterilmesi ki öğrencilere ne kadar değer verildiğinin ve saygı duyulduğunun nişanesi olacaktır. Karşılıklı saygının, sevginin, dayanışmanın arttırılması, tecavüzün, tacizin, cinsiyet çatışmasının azaltılması hatta okul önlerinde çocuğunu bekleyen ebeveyn sayılarının azalması bile mümkün hale gelebilir. Boyundan büyük pisuarlara oturmaya çalışan, pisuarlarda Dalton Kardeşler gibi sıralanan, özel günlerinde saygı gösterilmesi gereken öğrencilere kadar, herkesin ihtiyacı olan helalara dikkat çekmeye devam edilmeli. Eğitimin pislüğünü temizlemek için ilk olarak helalardan başlanmalı.

Eğitimin sadece bir eksikliğini gidermekle tüm eğitim sisteminin eksiklikleri giderilemez fakat atılacak olumlu adımların gelecek nesillerde olumlu dönüşlerinin olacağını da değerlendirebiliriz. Eğitimin eksiklerinin giderilmesi ve gelecek nesillerin daha iyi bir şekilde yetişmesi için gereken çözümler çok uzakta değil. Kara tahtadan, yeşil tahtaya, yeşilden beyaz tahtaya geçmiş olabiliriz. Şimdi de akıllı tahtalara geçiş dönemindeyiz. Görülen o ki sorunların sadece tahtadan kaynaklı olmadığını görüyoruz, aramamız gereken kaybettiğimiz saygıyı, sevgiyi, samimiyeti, ahlakı, araştırmayı, sorgulamayı bulmamız gerekiyor, helalara kadar hem de. Hela eğitimi, insanlara saygı duymak, insanlığa karşı sorumluluk bilinci, temizlik kültürü, edepli olmak daha çocuk yaşlarda kazandırılmalı, çok zor değil, hayatta çocuğumuza sevgiyle önemli alanlarda yapacağımız birkaç öğretici hamle, tavsiye o çocuğun da toplumun da geleceğini olumlu yönde etkileyecektir. Maneviyat çalışırken temizlik başta gelir, gönlümüzün temizliği bedenimizin ve çevremizin temizliği ile de alakalıdır. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Çocuk Yaşlarda Ağaç Olmak

Bismillâhırrahmânırrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizi yolunda olgunlaştıranı hamd olsun, en olgun kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar büyümekten korkar mı?

Ortaya atılan üst sınırlarla hayatlarımızın şekillendiği, sorumluluklarımızın bir anda etrafımızı sarmaya başladığı, çocuk ruhumuzu kaybetmeye başladığımız, ardından da başkalarının içindeki çocukları öldürmek için saldırganlaştığımız, saygı görmek, sözlerimize ve görüşlerimize değer verildiğini hissetmek istediğimiz, bizden küçüklere sevgi beslemeye, onları korumaya, insanlara yardım etmeye başlamak için beklediğimiz ama bir türlü gelmeyen yaş. Çocukluğumuzdan itibaren bizlere anlatılan, en büyük vatandaşlık görevimiz olarak lanse edilen oy verme hakkımızı gerçekleştirerek, görüşlerimize uygun bir siyasi parti ile karşımızda yer alanları bertaraf etmek için arzuyla beklediğimiz ardından bizlere sunulanlardan birini seçmek zorunda olduğumuzu gördüğümüz; yoksa vatandaşlık görevimizi yerine getiremeyiz algısı altında ezildiğimiz, iyi bir vatandaş olmanın ilk şartı olarak sandığın önünde dikildiğimiz yaş. Yapacağımız tercihlerin hayatımızın geri kalanını belirlediği, üniversite sınavında eğer başarısız olacak olursak belki evlendirileceğimiz, bazen okumaktan öte bir iş gücü sahibi olmamızın beklenildiği, meraklı gözlerin etrafımızı sardığı, toplum için bir şeyler yapmamızın zorunlu olduğunu hissettiğimiz, tembellik gösterdiğimiz zaman dışlanacağımız, çocuksu davranışlarda artık bulunamayacağımızı hissettiğimiz yaş. Bir ideolojimiz varsa da kendimizi çatışmaların içinde bulacağımız, başımıza cahilce işlerimiz sebebiyle birçok felaketin de gelebileceğini idrak edemediğimiz yaş. Birçok mutluluğu da beraberinde getirebilecek fırsatları kaçırdığımız yaş. Kredi kartları ile tanıştığımız, eğitim almak için bu kartları kullanmak zorunda olduğumuzu anladığımız, okurken çalışmamızın istendiği, daha çok kitap okuyup ders çalışmamızın istenmesinden çok istendiği, arkadaşlık ilişkilerimizde sosyal aktivitelerin getirdiği maddi ve manevi yüklerle boğuşmaya başladığımız, geleceği düşünürken, gözlerimizi gökyüzüne çevirime fırsatı bile bulamadığımız, gelecekte büyük borçların arasında kendimizi bulacağımızı anladığımız yaş. Kırsaldan şehre veya şehirden kırsala göç ettiğimiz, zorla daha fazla çalıştırılmaya başlandığımız, belki aile içinde, ya da ailelerimizin bulduğu işlerde artık çalışabileceğimiz, ailelerimizin bakımını üstlendiğimiz, destek olmamız gerektiğini düşündüğümüz, hayallerimizi gerçekleştirmek için maddi ve manevi destek görmediğimiz, hayallerimizde yalnız olduğumuzu gördüğümüz, danışacak ve akıl isteyecek güvenecek, sorunlarımızı da anlatacak herhangi birilerinin çevremizde olmadığını görmeye geldiğimiz, sevginin, saygının, anlayışın, güvenin, ahlakın, samimiyetin ortadan kalktığını hissetmeye başladığımız, kendimizi yalnız hissetmeye başladığımız, mahalle kültürünün üstüne beton döküldüğünü, akraba bağlarının koptuğunu görmeye başladığımız yaş. Bisikletlerimizden indiğimiz, araba hayallerine tutunduğumuz, bir yerlere gelebilmek için birilerinin hak ve hukukunu çiğnememiz gerektiğini söyleyenlerin etrafımızı sardığı yaş.

Anadolu'nun her tarafında ayrı ayrı sorunlarla boğuşan çocuk ağaçlar, geçim kaygısından, eğitim kaygısına, gelecek korkusundan, intikam duygusuna, ideolojik düşüncelerden, sevilme, saygı duyulmaya, önemsenmeye kadar birçok noktada sıkıntılar yaşıyor. Üstüne aile ve çevre baskısı ile bu sıkıntılar katlanılmaz durumlara ulaşabiliyor. Bunun sonucunda da rüyaları, hayalleri ile Anadolu'nun da geleceği değişmeye başlıyor. En yakın gördükleri hayalleri en uzağa en uzak gördükleri kâbusları da en yakınlarına geliyor.

On sekiz yaş için oluşturulan algılar ve topluma olan yansımaları belki de hayatlarımızdaki en büyük zorlukları da beraberinde getiriyor. Bizleri arzularıyla sömüren bir toplum karşısındayız, toplumun bizlerden beklentileri bizlerin de arzusu olma konusunda üzerimizde büyük bir yük oluşturuyor yoksa onların gözünde artık toplumun bir parçası değil, topluma aykırı, toplum düzenini bozan, tehlikeli bir unsur oluyoruz. Toplumun baskısını her taraftan hissetmeye başlıyoruz ki bu baskı da bizleri tekrar toplumun arzu ve isteklerine boyun eğerek bir yaşantı sürdürmemiz konusunda zorluyor. Kapitalizm toplumumuzun bizim eserimiz ki kimse bizlere zorla bu sistemi dayatmıyor, toplumun arzu ve isteklerinin, aç gözlü doğasının, kendini düşünen bireylerin oluşturduğu halkın yönetim sistemi. Her ne kadar farklı yaş gruplarından oluşsa da toplumumuz adeta farklı görünüşte olan çocuklardan oluşuyor. Çocuklar tarafından yönetilen çocuklar. Yaşadığımız hayatta bebekler, çocuklar, ergenler, gençler, orta yaşlılar, yaşlılardan oluşuyor olsa da manevi olarak bir olgunluğa ulaşmayan toplum da çocukluktan öteye geçemiyor. Tüm ülkeleri, tüm şehirleri, ilçeleri, köyleri aynı 23 Nisan gününde olduğu gibi çocukların yönettiğini düşünün, başkanlık koltuklarında oturanları, mecliste bir araya gelen çocukları, mahkemelerde hüküm verenleri, polisleri ve askerleri, üniversite hocalarını, öğretmenleri ki hiç aralarında da bir fark yok, hayatlarında maneviyat olmayan, maneviyatla da bir olgunluğa Rabbimizin lütfu ve takdiri ile ulaştırmadığı kimseler hepsi çocuk gibi yaşıyorlar ve yaşayışlarıyla da bu çocukça sistem içinde yarışıyorlar.

Zümrüdü Anka Kuşları gibi hayatlarımızın birçok noktasında öldürülüyoruz, bunun yanında her gün uykundan uyanarak yeni bir güneşle, yeni bir sabahla Rabbimizin lütfu ile yeni bir güne başlıyoruz, bu günler gelip geçmeden ne kadar erken maneviyat çalışmaya başlarsak o kadar da iyi olacaktır, kendimizi değiştirmeyi isteyebiliriz, hayatlarımızın daha iyi olması için bir dizi kararlar alabiliriz dünyaya yönelik lakin kendimizi doğru bir şekilde emredildiği gibi değiştirmeyi istemekse Rabbimizin büyük bir lütfudur ikramıdır takdiridir. Kendimizi yerin altında, çok derinlerde yer alan o kirli bataklıktan, o karanlık suyun içinden çıkarması için çevremizi saran kötülüklerden o yılanlardan kurtarması için Rabbimizden yardım dilemeliyiz. Allah'ım iş senindir, yardımını diliyoruz.

Soğuk Su

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bize rahmet edene hamd olsun, bize rahmet olanın üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar iyilik ve güzellikler yolunda yarışmaktan kaçır mı?

Hepimiz, yaratılmış olan her bir kul farklı tabiatlarda, farklı görünüşte, farklı işlerde, her şeyimiz birbirimizden o kadar farklı ki ortak bir noktada buluşabilmek için adeta çok büyük bir emek ve gayret göstermemiz gerekiyor, düşüncelerimiz sürekli değişiyor, ortak bir düşüncede buluşmakta zorlanıyoruz, hepimizin iyi özellikleri de var kötü özellikleri de. İnsanlar bizleri isimlerimizden, hikayemizden, yaptığımız işlerden, hal ve hareketlerimizden, yaşımızdan, olaylara yaklaşımımızdan, nasıl bir insan olduğumuzu bizleri gözlemleyerek fikir ediniyorlar. İyi özelliklerimizi gördükleri gibi kötü olan yanlarımızın da farkına varabiliyorlar. Bizse ne iyi yanlarımızdan haberdarız ne kötü yanlarımızdan öyle yaşayıp gidiyoruz adeta, hayatta kalmak için büründüğümüz kişiliğimize şöyle dönüp de bir bakmıyoruz. İyi insan ve kötü insan kriterleri de kişiden kişiye göre çeşitlilik gösterebilir. Sivil toplum örgütlerinden, ideolojilere, siyasi partilerden, oyunculara, futbolculara bize özgü belirlediğimiz kriterlerle yorumlamalarda bulunuyoruz. Yaşarken belirli bir hayat görüşü de oluşturmaya başlıyoruz. Dini inancımız şekillenmeye başlıyor, zevk aldığımız aktiviteler, sevdiğimiz yemekler, giyiniş tarzımız, konuşma tarzımız oluşmaya başlıyor, değişmeye başlıyor, daha çok diğer insanlardan farklılaşmaya başlıyoruz. Bu farklılıklarımız da bir bütünün parçasını oluşturuyor, hepimiz bir sistem içinde yaşıyoruz, her birimiz de birbirimize bağlıyız, her birimiz birbirimizi tamamlayan parçalarız. Maneviyat çalışması ile de bunu Rabbimizin lütfu ve ikramı ile de takdiriyle görmeye başlayabiliriz, bunu görmek de kendimizi anlamamızda bizlere yardımcı olacak, yaşadığımız hayatlara da anlam kazandıracaktır.

Yolda da kendimizi bir şey zannetmiyoruz her kul gibi bizler de birer kuluz, bir günah keçisi de aramıyoruz ki günahkar olarak kendimizi görüyoruz, günahlarımızdan af dileme, tövbe etme kendimizi de düzeltme yolunda çabalıyoruz, türlü türlü maskelerimiz de yok, birbirimize gönüllerimizi açıyoruz, çıkarıcı değiliz, maddi bir şey beklemiyoruz ve istemiyoruz, ne cebinizde ki parayı ne de umutlarınızı sömürmüyoruz, kusursuz olmak zorunda olmadığımızın farkındayız, iyi ve kötü yanlarımızın farkındayız, her insanda olduğu gibi bizim de iyi ve kötü yanlarımız var lakin bizler iyi olan yanlarımızı elimizden geldiği kadar göstermeye gayret ediyor kötü olan yanlarımızı da elimizden geldiği kadar örtmeye ve elimizden geldiği kadar da düzeltmeye gayret ediyoruz, birbirimizin kusurlarını da yüzümüze vurmadan Rabbimizin lütfu ve takdiri ile, güzel ahlaklı olmaya çalışıyoruz, elimizden geldiği kadar da Hz. Muhammed Sav.' in sünnetleriyle yaşamaya gayret ediyoruz Rabbimizin lütfu ile, aramızda dindarlar da olabilir, dinsizlerde, tüm kullar da maneviyat çalışabilir, hak yolda bir araya gelebilir, düşündüğümüz Rabbimizin rızası, Rabbimizin rızasını kazanmak için daha iyi de bir dünya

hayal ediyoruz, hayallerimizi de gerçekleştirmek için büyük bir mücadele içerisindeyiz, elimizden gelen gayreti de Rabbimizin lütfu ile göstermeye gayret ediyoruz, Rabbimizden de umutluyuz, hayallerimizi anlatamayabiliriz, insanlık için olan hayallerimiz rahatsızlık verebilir, anlaşılabilir, desteklenebilir, desteklenmez, gerçekleştirilebilir gerçekleştirilmez Rabbimizin takdirindedir, onun bileceği iştir.

Maneviyat çalışması ile bizler iyi insanlar olmak için bir araya gelmeliyiz, kendimizi de bu şekilde tanımlamalıyız, böyle bir çevrenin içinde de haliyle kötü insanların olması, herkesin kötü insan gözü ile baktığı insanların olması da normal, maneviyat çalışması ile bu çatı altında ise işimiz Rabbimizin hoşnutluğunu kazanacak işler peşinde koşmak, sadece daha iyi bir insan olmaya çabalamak, birbirimize de bu konuda yardımcı olmak ve bu yolda da bizimle beraber olan insanlarla sevgi ile bir arada olmaya gayret etmek ki bu halde olursak da Rabbimizin yardımını umabiliriz gönüllerimizi birbirimize ısındırması konusunda, Rabbimizin rızasını kazanmak üzere, kimseyi dışlamadan, kimseye karşı dedikodu etmeden, gıybet etmeden, fitne fesat çıkarmadan, kulları birbirine düşürmeden, kulların arasına ayrılık sokmadan, kin gütmekten, cimrilik yapmadan bunların olması da normal, bunlara da çözüm bulmamız gerekiyor kendi içimizde sorunların üstesinden sevgiyle gelerek, birbirimizi affederek, yardım ederek, yolda birbirimize yardımcı olarak, dua ederek, Rabbimizden yardım dileyerek, yapamadığımızı görerek Rabbimize sığınarak, neyden asıl nefret etmemiz gerektiğini bilerek, birbirimizden değil, kötülükten, gördüğümüz o kötülüklerden nefret ederek.

İyi insanlar olmak için çalışmamız gerekiyor, yaşadığımız sistemin değişmesi için ve çevremizde de iyi insanlara ihtiyacımız var, iyi insanlara ihtiyacımız var çünkü bizlerle aynı amaç üzere yürüyen kullara, Rabbimizin rızası yolunu amaç edinenlere ve bu yolda da gayret sarf edenlere, böyle bir çevre içinde olursak yolda tutunmamız daha kolay olur, birbirimize destek olabiliriz, birbirimize yardımcı olabiliriz, işimiz kolaylaşır, birbirimizi yolda tamamlayarak yürümemiz gerekiyor, birbirimizin eksikliklerini görerek, kendi eksikliğimizin farkına varıp bu eksikliğimizi de düzeltmek için dua edebilelim, Rabbimizin bizleri değiştirmesini istemeye gelebilelim, kötülüğümüzün farkına vararak ve bu şekilde de kötü bir şekilde yaşayamayacağımızın farkında olarak, insanlara da ihtiyacımız var yoksa ne eksikliğimizi ne kötülüğümüzü görebiliriz, iyi insan olmak isteyen insanlarla bir araya gelip çalışmaya bu yüzden ihtiyacımız var, insanları sevmeye ihtiyacımız var böylelikle de Rabbimizi sevme konusunda bir fikir edinebiliriz, insanlarla ilgilenmeye ihtiyacımız var ki böylelikle de Rabbimizin de bizimle nasıl ilgilendiği konusunda bir fikir edinebiliriz, insanları kendimizden daha önemli görmeye ihtiyacımız var ki Rabbimizin de bizleri nasıl koruyup gözettiği konusunda bize ne kadar önem verdiği konusunda da bir fikir edinebilelim, bu şekilde bir çevre içinde çalışarak da Rabbimizin bizlere olan yaklaşımlarını okumaya başlayabiliriz, neden sistem değişmiyor çünkü kimse iyi insan olmak için çalışmıyor, herkes kendisini iyi insan olarak görüyor, herkes kendisini düşünüyor, kimse kötülüğünün farkında değil, sistem de bizleri iyi insan olmamız için zorluyor, büyümemiz için zorluyor şayet biz iyi insan olmak için gayret sarf edersek, maneviyat çalışarak olgunlaşmaya ve büyümeye başlarsak, Rabbimizin rızası yolunda sistemin bizlere olan yaklaşımından da etkilenmeyiz, sistemin bizleri büyütmesine gerek kalmaz, sistemin bizleri yönlendirmesine gerek kalmaz, sistem işlemeye devam edecek, sistemi değiştirmek demek bizim değişmemiz demek, sisteme olan bakışımızın değişmesi demek, sistem dediğimiz şey de hayatımızda yaşananların bir bütünü, Rabbimizin dünyayı

yaratırken koymuş olduğu kanunlar. Bu kanunlardan biri de Rabbimizin bizlere karşı çok merhametli olduğu, bize mühlet verdiği, bu kanunların içinde yer alan Rabbimizin güzel isimlerini de Kur'an-ı Kerim ile peygamberimiz Hz. Muhammed Sav.' den öğreniyoruz, işte bu isimler ve sıfatların hayatlarımızda yansımaları var, bizler bu isim ve sıfatları da çalıştığımızda Rabbimizi daha iyi tanımaya başlıyoruz, onun sistemini, onun düzenini onun bizden istediği şeyleri görmeye başlıyoruz, ona nasıl kulluk edeceğimizi onu nasıl razı edeceğimizi, onun yolunda nasıl yürümemiz gerektiğini, nasıl çalışmamız gerektiğini, hak yolda olan kullarla bir araya gelerek çalışmamız gerektiğini bu halde olursak da gönüllerimizi Rabbimizin birbirine ısındıracağını, işlerimizi kolaylaştıracağını, işlerimize rahmet edeceğini, lütuf ve ikramlarda bulunacağını, bizimle beraber olacağını görüyoruz ve bu yolda Rabbimizin rızası üzere çalıştığımızda da yaşadığımız dünyayı daha çok tanımaya ve Rabbimizin dünyaya ve kullarına olan yaklaşımını, kullarına nasıl rahmet ettiğini hissetmeye ve görmeye başlıyoruz, Rabbimizin tüm dünyaya rahmet ettiğini, her bir işinde kullarını düşündüğünü, sistem biz değıştiğimiz zaman, değışmeyi istediğimiz zaman elbette Rabbimizin lütfuyladır, takdiriyledir, dilediğine takdir eder Rabbimiz de bizlere yardımcı oluyor, sistem içinde de hak yolda da hak yolda olan dostlarımız arasında da her işimizde de onu razı etmek için çarpan gönlümüze yardım ediyor, rahmet ediyor, işlerimizi kolaylaştırıyor. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Helal Gıda

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bize helal ve hoş nimetler lütfedene hamd olsun, haramlardan sakındırmanın üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar harama koşar mı?

Bismillah ile yemeğe içmeye başlayarak Rabbimize yakınlaşmayı arzularız bunu isteriz ve bize lütfettiği nimetini de böylelikle kutsallaştırırız ki dünyevi olan bir ekmek böylelikle kutsal olur ve yediğimizde her nasıl ki fiziksel olsa da esasen o ekmek artık Rabbimizle aramızda bir bağ kurma konusunda bir araç haline gelir, sevgisiyle, rahmetiyle bizi rızıklandıran, elimize ulaştırdığı ekmeği sevgiyle, mutlulukla ve sevinçle yerken de aynı şekilde sevgiyle de Rabbimizi anmamız ki yemeğe başlamadan dua etmemiz, yemeğin sonunda dua etmemiz, yemek yerken tefekkür etmemiz, şükretmemiz, Rabbimize övgülerde bulunmamız, bizleri Rabbimize daha da yakınlaştıracaktır ki bundan umutlu olmalıyız, Rabbimizin takdirindedir. Ekmek Rabbimizin lütfu ve rahmeti ile takdiri ile bize takdir ettiği lütfettiği ikram ettiği topraklarımızdan çıkar, ekmeğin masamıza olan yolculuğunda birçok emek verilir, birçok ter dökülür, ilim de böyledir, ilim öğrenmek için de gayret sarf ederiz, dünya ile ilim öğrenme sürecimiz birbirini tamamlar, ikisi de birbirini destekler.

Yiyecekleri ağızımıza attığımız andan itibaren sindirmeye başlıyoruz, midemize, bağırsaklarımıza giden yiyecekler bu süreçlerde parçalanmaya ve sindirilmeye kanımıza geçmeye başlıyor, kanımızla da hücrelerimize taşınıyor, hücrelerimizin de mitokondrilerimizin de zarar görmemesi için ki mitokondrilerimiz bu yiyecekleri enerjiye dönüştürüyor bunun için de sağlıklı yiyecekler tüketmemiz gerekiyor hücrelerimizin sağlığı için de ki tükettiğimiz yağlardan örnek vermek gerekirse yaygın zararlı yağlar doymuş yağlar ve trans yağlar bu yağlar mitokondrilerimize de zarar veriyor. Her nasıl ki sağlıklı yiyecekler hücrelerimizin sağlığı için önemliyse ki bu vücut sağlığımız için de önemli aynı şekilde ruhsal olarak da sağlıklı olmak için helal yiyecekler tüketmemiz gerekiyor. Her bir vücut hücremiz bizim için çok değerli her birinin bir amacı var, her biri birbirini tamamlıyor, organlarımız birbirini tamamlıyor, her bir insanın bir amacı olduğu gibi dünyada, her bir insan dünya için çok değerli ve önemli olduğu gibi bizim için de her bir insan çok değerli ve önemli olmalı ki tüm insanlar da dünyada insanlığı tamamlıyor, birbirimizi tamamlıyoruz.

Helal yemekler yemek, helal şeyler içmek bizleri dünyaya vücudumuzu bineğimizi yeryüzüne bağlar aynı şekilde de gönlümüzü de besler ruhumuzu da besler aydınlatır. Haram olan yiyecek ve içecekler de dünyaya bağladığımız bineğimizin de adeta ipini çözer ki bizi yoldan çıkartır, ruhlarımızı da bedenimizi de zehirler, gönlümüzü de ruhumuzu da karartır. Haram şeylere yönelerek düşmanlarımızı ellerimizle beslemeyelim, nefsimize de şeytanlara da yardımcı olmayalım. Kimin elinden yediğimizde önemli ki misal annemizin sevgisini aktardığı bir ekmekle fırından aldığımız fırıncının misal olarak bu fırıncı erkek olsun ve kadınlara da şehvetli

bir halde, gözlerini kadınlara dikerek ekmek yapsın, kötü enerjisi, etrafa saçtığı düşünceleri, ruh hali de o ekmeğe sirayet edebiliyor, onun kötülüğü yediğimiz ekmekle bizlere sirayet edebiliyor ki bu elbette geçici bir durum lakin bizi de felakete götürebilecek bir durum, bu karşımızdan gelip geçenler için de gözlerimize bakanlar, üstümüze bakanlar, fotoğraflarımıza bakanlar için de geçerli ki bir arada olduğumuz kullar için de geçerli, birbirimizi etkiliyoruz, birbirimize ruh halimiz olumlu veya olumsuz olarak sirayet edebiliyor, birbirimize bağlıyız bu sistemde beraberiz, aynı gemideyiz.

Kadınlar ve erkekler evlendikten sonra kilo almaları, annenin evladını aşırı bir şekilde besleme davranışı, dünya sevgisiyle alakalı, dünyaya olan ilgi ve alaka artınca insanlarda da yeme içme ve yeme içirme davranışı da artıyor, adeta dünyaya yeryüzüne daha ağır basmaya, daha güçlü bağ kurmaya çalışıyor. Anne evladını dünyaya daha çok bağlamak için daha çok besliyor, ruhsal olarak da beslemesi gerekiyor ki bu da ancak Rabbimizin rızası olan yolda çalışması ile yoksa çocuklar erken yaşlarda aşırı kilolu olmaya başlıyor. Bu çeşitli dünya arzularında da geçerli ki kimisi makam ve mevkiye kimisi paraya kimisi bilime kimisi siyasette güç elde etmeye değin. Ruh için de aynısı geçerli ki bu sefer de ruhumuz maneviyatta güçlendiğinde de Rabbimiz ile daha güçlü bir bağ kurmaya başladığımızda da bu yeme ve içme davranışlarımızı da etkiliyor, iştahımız artıyor, maneviyat çalışmasında olduğumuzda canımız türlü türlü besinler yemek isteyebilir, hiç aklımızda olmayan şeyleri canımız birden çekebilir, yediğimiz içtiğimiz yiyecekler bedenimizi beslediği gibi ruhumuzu da besler, ruhumuz da açlık çeker ki onu da doyurmak için gayret sarf etmemiz gerekir, fiziksel dünyamızda karnımızın acıkması olarak düşünebiliriz lakin ruhumuzu besleyecek birçok yol ve yöntem var. Daha çok yemek ve dua etmek, sigara içmek, kahve içmek, su içmek hep ağızla gerçekleşen aktiviteler ki bu da ruhu beslemekle alakalı. Kilo alma ve verme sorunumuzda da daha çok ruhu ve bedeni besleme konusunda dünya ve ruhumuza karşı olan yaklaşımımızda yatıyor diyebiliriz. Burada kilo nasıl verebilirim nasıl alabilirim sorusuna da cevap verelim. İlk olarak maneviyat çalışması içinde değilseniz aldığınız kilolar dünya ile alakalıdır ki bu dünyaya yönelik aşırı ilgi ve alakanızdan, şayet dünyaya ilginiz yoksa zayıf bir bedeniniz varsa da dünyaya yönelik güçlü bir arzu ve isteğiniz yoktur, adeta bu dünyadan biran önce göçüp gitmek isteyen biri gibi hiç haz hissetmeyen bir haldeyseniz böyle bir durumdaysanız yapmanız gereken şey dünyaya ağırlık vermektir, sosyalleşmek, eğlenceli aktivitelere katılmak, hayattan mutlu olacağınız, helal işler peşinde koşarak, sizi dünyaya bağlayacak şeyler, maneviyat çalışmasına da gelebilirsiniz. Aynı şekilde maneviyatta olup kiloluysanız ruhumuzu beslemek için dua edebilirsiniz, zikir çekebilirsiniz, sesli Kur'an-ı Kerim okuyabilirsiniz yani ağızımızı yemek yerken de kullanıyoruz, zikir çekerken de Kur'an-ı Kerim okurken de konuşurken de sigara içerken de kahve çay içerken de size uygun ne varsa hak yolda sohbetler düzenlemek, çevrenizle bir araya gelip maneviyat konuşmak, dua etmek, konuşmak da ruhsal bağ kurmanın yoludur, ruhsal olarak da birbirimizi besliyoruz, bir taraf konuşurken diğer taraf dinliyor, pek tabi bunların hepsi Rabbimizin rızası yolunda olmalı. Maneviyatta olup zayıfsanız da maneviyattan çok yemek yemeye gayret etmelisiniz sağlıklı ve helal gıdalarla ruhunuzu bu şekilde doyurmaya, bedenimize iyi bakmamız onu iyi bir şekilde beslememiz gerektiği gibi ruhumuzu da beslememiz gerekir ki sevgi ruhumuzu da beslemenin yanında bedenimizi de yeryüzüne bağlar. Dünyadan nefret ettiğimizde, insanlardan nefret ettiğimizde de onlarla bağ kurmakta zorlanırsınız bu da bizi dünyadan da uzaklaştırmaya başlar ruhsal olarak da zayıflamaya başlarız. Kabaca bu

şekilde açıklayabiliriz. Elbette çeşitli sağlık sorunlarımızdan dolayı da fazla kilolu veya zayıf olabiliriz ki düzenli olarak derinlemesine kolonoskopi gibi check-up yaptırmaya gayret etmeliyiz, diyetisyenlere de başvurarak nasıl beslenmemiz gerektiği konusunda bizlere yol göstermelerine bizleri bu yönde eksikliklerimizi tamamlamaları konusunda bizde bilinç ve farkındalık oluşturmaları konusunda yardımcı olmalarına güvenmemiz gerekiyor.

Maneviyat yolunda da yediğimize içtiğimize de dikkat etmemiz gerekiyor helal gıdalar yiyerek bedenimizi beslememiz bizi bu dünyada tutar aynı zamanda Rabbimizin lütfu olan iyi ve güzel şeyler helal gıdalar ruhumuzu da besler ki böylelikle maneviyatta Rabbimiz ile bağ kurmada bizlere yardımcı olsun, güçlensin aynı bedenimiz gibi, zehirli şeyler yediğimizde nasıl bedenimiz hastalanırsa ruhumuz da helal olmayan gıdalardan aynı şekilde etkilenir, yediğimiz şeyler de vücudumuzun ihtiyacı olanlar emilerek kullanmadığımız, tükettiğimiz ürünlerden artıklar dışkılama yoluyla toprağa karışarak yok oluyor. Maneviyat yolunda daima tüm kötülüğe karşı, tüm haram ve yasak işlere karşı ne vücudumuza girmesine ne de düşüncelerimize ne çevremizde olmasına izin vermememiz, adeta tüm kötülüklere karşı bir savaş vermemiz gerekiyor. Dualar ederek Rabbimizle bağ kurmaya, maneviyat çalışması ile de maneviyatı hissetmeye çabalamalıyız, hak yolda olan dostlarımızla, peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.' i hayatlarımızda örnek alarak, hayatlarımızı Kur'an-ı Kerim ile okuyarak ki maneviyat çalışması da bunun yolu ve yöntemini bizlere gösteriyor.

Ruhsal ve fiziksel doyumluğu sağlama noktasında da nasıl ki midemizin alabileceği kadar yedikten sonra artık bir lokma daha yiyecek halimiz kalmıyor ki bu halde sürekli olmak da midemizi büyütür aynı şekilde ruhsal olarak da bir doyumluk noktasına ulaştığımızda yeni bir safhaya geçiyoruz. Fiziksel bedenimiz midemiz boşalınca tekrar doldurduğumuz gibi ruhumuzu da beslememiz gerekiyor, bu dengeyi iyi kuramazsak bedenimiz de şişmanlamaya başlayabilir, zayıflamaya başlayabilir ki cinsellikle de misal olarak dudak dudağa eşimizle öpüşmemiz de sevgiyle birbirimizi beslemektir, bu da ruhumuzu besler, eşimizle konuşmamız, özellikle kadınların çok konuşması ki ruhsal bir bağ kurmak içindir, erkekler eşlerine yardımcı olmalı ve eşlerini dinlemeliler. Ruhumuzu bu şekilde besleyecek bir kanalımız yoksa da yiyeceklerle yönelmek bizleri şişmanlatacaktır. Çok az yiyerek, içerek hayatımızı büyük kısıtlamalarla dağlarda mağaralarda geçirmek bu şekilde maneviyat çalışırsak da putperestler gibi bir deri bir kemik kalırız ki onlar batıl yolda çalışan kimseler, bu şekilde çalışırsak maneviyatta ilerleyemeyiz, amacımız nefsimizi öldürmeye çalışmak değil ki öldüremeyiz de acı ve ızdırap çekerek bu tarz yaklaşım Rabbimizin bizden istediği bir yaklaşım değil elbette bazı hak dostu kullar bu yoldan da geçmişler, mağaralar çekilerek bir ilerleme kaydedemediklerini gördükleri için tekrar halk arasına katılmışlar lakin bu demek değil ki bizler de bu yoldan geçmek zorundayız, nefsimize yönelik doğru bir çalışmayla Rabbimizin lütfu ve takdiri ile dilemesi ile.

Zihnimizi çeşitli yollarla haz ile doldurabiliyoruz, dünyevi olarak çeşitli aktivitelerle ki bir çocuğun lunaparkta vakit geçirmesi, bir bilgisayar oyunu, arkadaşlarımızla bir araya gelerek sosyalleşmek, film izlemek, sosyal medyada vakit geçirmek aynı zamanda da midemizi de sevdiğimiz yiyecek ve içeceklerle tıka basa doldurmak, fazla uyumak bu hususlar hep zihnimizi mutlu eden şeyler, zihnimizi haz ile dolduran şeyler, elbette çeşitli zamanlarda sevdiğimiz aktiviteler yapmamız gerekiyor lakin sürekli olarak dünyevi şeylerle zihnimizi haz ile

doldurursak maneviyat çalışmasına gelemeyiz, maneviyattan adeta kaçırız, maneviyat çalışarak da midemizi doldururuz ilimle midemizi doldururuz bu da zihnimize aynı yemek yerken ve yedikten sonra gelen mutluluk gibi zihnimizi haz ile doldurur lakin midemiz dolduğunda nasıl ki yemeğe devam edemiyoruz aynı şekilde şayet dünyevi zevk ve arzularımızı tatmin ederek midemizi doldurursak manevi ekmekten bir kısıntı dahi ağzımıza atmak istemeyiz, midemiz bunu istemez, gözlerimiz de aramaz. Dünyada yediğimiz helal kılınan gıdalardan canımız istediğinde de ihtiyacımız olanı almaktan kaçmadan, aşırıya da gitmeden, bizi maneviyat çalışmasında yorgunluğa sürüklemesine, baygınlığa ve bitkinliğe sürüklemesine izin vermeden bilinçli bir şekilde, farkındalıkla Rabbimizin rızası yolunda besinlere yaklaşmamız gerekiyor.

Mastürbasyon yapmayı alışkanlık haline getiren kimseler sürekli olarak o zihinlerini haz ile doldurdukları için hayatlarının her anında o hazzı yaşama arzuları, mastürbasyon yapamadıkları süreçte de kendilerini çeşitli dünyevi zevk ve eğlencelere daldırmaları, erkekler de böylelikle kadınlaşmaya başlıyor, doğaları değişmeye başlıyor, misal kimisi çok konuşmaya başlıyor, kimisinin ses telleri değişime uğramaya, çünkü doğaları ihsan etmekken doğaları değiştiğinden gözleri de değişmeye başlıyor, kadınlar nasıl ki erkekleri arzular gözle bakarken erkekler de artık diğer erkeklerle onları arzular gözle bakıyorlar ki bu gözlerden de okunabiliyor. Nefisleri de kendilerine tüm doğalarına baskın hale geliyor. Erkeklerle düşman olan erkeklerde de bu değişen doğalarını kabul etmemek yatıyor, nefsi baskın olan bu erkekler erkekleri arzuladıkları için bunu da doğalarına ters gördükleri için bu durumdan nefret ediyorlar ve bu nefretlerini de erkeklerle yöneliyorlar, kadınlarla da yakın arkadaşlık ilişkisi kurmaya başlıyorlar. Sürekli mastürbasyonla kendisini tatmin eden, zihnini bu hazla dolduran kimseler de hayattan alması gereken hazzı da böylelikle engelliyorlar bu da yediklerine içtiklerine değin kilosuna, ruhuna da etki yapıyor, hayattaki amaçlarını gerçekleştirme konusunda da moral ve motivasyon bulamıyorlar, bu hazzın esiri oldukları için de o amaç üzere gayret göstermenin hazzından kaçınıyorlar, amaç evlilikse evliliğe yönelik adım atmaktan kaçınıyorlar, amaç ders çalışmak yüksek notlar almaksa bundan kaçınıyor.

Sigara ve tütsü de bağlantılı ki ikisi de bizleri rahatlatıyor, tütün yandığında duman havaya karışıyor, tütsünün kokusu da üstümüze siniyor, güzel hoş bir koku arkasında bırakıyor, fiziksel olarak bu yönde bir deneyim yaşıyoruz, günahlarımızdan da aynı şekilde af dileyip tövbe ettiğimizde de aynı hali ruhumuz yaşıyor, bu tütsü ve sigarada yaşanan hal ise özellikle sigarada dudaklarımıza götürdüğümüz için de ağzımızın maneviyat ile ilişkisine değinmiştik ki ruhumuzu beslediğimiz bir kanal görevi görüyor bu sebeple bir rahatlama sağlıyoruz, aynı tövbenin getirdiği rahatlık gibi ki bizi tövbe etmeye yöneltiyor, günahlarımız da ancak Rabbimizin lütfu ve rahmeti ile takdiri ile bize af dilemeyi tövbe etmeyi nasip etmesiyle ancak üstümüzden kalkabilir. Kahve ve çay da bizleri rahatlatıyor çünkü zihnimizi hazla dolduruyor, içinde bulunan kafein bizi mutlu ediyor, zihnimizi uyandırıyor, kahvede ve çayda içtiğimiz suda rahmet olan suda birleşiyor, ruhumuzu da besleyen suda da kahve çekirdekleriyle çay yaprakları suyun içinde çözülüyor ve su da tat değişimleriyle beraber renk değiştirmeye de başlıyor, bu renk ve tat değişimi gibi bizler de günahlara girdiğimizde gönlümüz de ruhumuz da değişmeye başlıyor, ruh halimiz değişmeye başlıyor, günahlarımızı dillendirdiğimiz, af dilediğimiz, tövbe ettiğimiz, ruhsal bağ kurduğumuz, ruhumuzu beslediğimiz dudaklarımızla buluşan çay, kahve ve sigaranın tadı da kokusu da dilimizde bırakmış olduğu tatta zihnimizde uyandırdığı hissiyat

da bizlere tövbe etmenin sonrasında yaşadığımız rahatlığı, ferahlığı, esenliği, ruhumuzu beslemenin lezzetini adeta fiziksel olarak uyandırıyor, bu düşünce hali bile bizleri fiziksel olarak rahatlatıyor. Lakin bu rahatlık da gelip geçici olduğundan sürekli olarak bu hissiyatı tekrar ve tekrar yaşamak için bu ürünlere bağımlılık geliştiriyoruz. Çayı ve kahveyi kahvehanelerde dünya muhabbetinde derinleşmek için de içebiliriz ya da Allah rızası yolunda, maneviyat çalışırken, hak yolda olan dostlarımızla, hak yolda olan dostluğumuzu, maneviyatımızı derinleştirmek adına Rabbimize daha da yakınlaşmak adına kullanabiliriz, zikirden önce, maneviyat çalışması içinde, namazdan önce, tövbe etmeden önce, Kur'an-ı Kerim okumaya başlamadan önce.

Sigara kullananlar bağırsaklarını rahatlattıkları için derin bir odaklanma sağladıkları için de sosyalleştikleri için de yani ihtiyaçlarına yönelik de sigarayı bir araç olarak kullanabiliyorlar, sosyalleşmenin anahtarı ağzımızı açmak ve gülümsemektir, bu gülümseme ile ruhsal olarak bağ kurmak istediğimizi karşıımızdakilere gösteririz, ağzımızı sigara içerken açıyoruz ki bu da bizim daha kolay sosyalleşmemiz konusunda yardımcı oluyor, ruhsal olarak bağ kurmak istediğimizi karşıımızdakine gösteriyoruz, onu sohbe ruhsal bir bağ kurmaya davet ediyoruz, sigara içmek için bir araya geliyoruz, daha güzel bir amaç üzere de bir araya da gelebiliriz, bağırsaklarımız için farklı sağlıksal çözümlere başvurabiliriz, derin bir odaklanma için maneviyat çalışması içinde olabiliriz, elbette bu süreçte birden olmuyor, yavaş yavaş ihtiyaçlarımıza yönelik de daha güzel yol ve yöntemlerin hayatlarımızda önemini arttırarak çalışmamız gerekiyor. Sigara bağımlısı olan kulları da yardıma ihtiyacı olan kullar olarak okumamız gerekiyor, sigara sağlığınıza zarar veriyor, adeta yavaş yavaş intihar etmek isteyen vücudumuzda canı sıkılan hücrelerimiz gibi tepki veriyorlar, onları hayata tutundurmak için yanlarında olmamız, kullardan nefret etmememiz sigaradan nefret etmemiz gerekiyor. Ciğerlerimiz, sağlığını, eşimiz, çocuklarımız hayatlarımızda da sigaradan daha önemli olursa hiç acı da çekmeden, türlü türlü yol ve yönteme girmeden, zorlanmadan da sigarayı bırakırız, hayatımıza verdiğimiz önemi arttırmamız gerekiyor sadece bunun için de hayatlarımızda sevgiye ihtiyacımız var. Sigara içen kulların hayatlarında sevgiye ihtiyacı var, sevgi görmeye, hayatlarının daha önemli olduğunu hissetmeleri gerekiyor ve bu hissi de birbirimize ancak biz gösterebiliriz, birbirimizi tamamlayarak. Kusuru kendimizde görmemiz gerekiyor. Kullara sevgiyle yaklaşmayı, bakmayı öğrenmemiz ve bu yolda da çalışmamız gerekiyor, kusur görendedir, bir kusur gördüğümüzde şayet bunun kendimizde olmadığını sanırsak, eleştirirsek, üstünlük olarak görürsek Rabbimiz de bu bizde olmayan kusuru bizde ifşa eder ki ders alalım, kusurlarımız da ifşa olmasın diyorsak, tokatla ders almayayım, hemen bu kusur üzerine içsel bir çalışma içinde olarak bu kusurun bizden kaynaklandığını kabul edip, kendimizi düzeltmeye gayret etmemiz gerekiyor, Rabbimizden af dileyip tövbe etmemiz, dua etmemiz, yardım istememiz, o kimseye de bize kusurumuzu gösteren Rabbimize hamd etmemiz kullarına da dua etmemiz.

İhtiyacımızdan fazlasını yiyip içtiğimizde de vücudumuz bu besinleri nasıl ki yağ olarak depoluyor, bu da sürekli bir hale geldiğinde de bizleri şişmanlatıyor bu şişmanlık halimizle de birçok sorun yaşamaya başlıyoruz, yüzümüz değişiyor, giydiğimiz kıyafetler yakışmamaya, olmamaya başlıyor, doğamız değişmeye başlıyor adeta, enerjimiz hemen bitip tükeniyor, hayatta da sürekli olarak fazlasına talip olarak, fazlasını tüketen bir halde olduğumuzda da bu da bizlere olumsuz olarak yansıyor, hastalıklar olarak dönüş yapıyor, insan ilişkilerimizde olumsuzluklar olarak yansıyor, maneviyatımızı da ruhumuzu da etkiliyor. İhtiyacımızdan fazla

olanı aldığımızda da bunu ihsan etmek için kullanmayı öğrenmemiz gerekiyor kendimiz için değil, bir tost ile doyuyorsak çantamızda olan ikinci tost da arkadaşımızla paylaşarak onu da doyurmayı öğrenmemiz gerekiyor, paylaşmayı, birbirimizi tamamlamayı, ihtiyacımıza yönelik aşırıya kaçmadan hayatlarımızı yaşamaya gayret etmemiz gerekiyor Rabbimizin rızası üzere, bu ihtiyacımız olanı aldığımızda da yolunda kullanmak, kendimiz için de değil, kendimiz için kullanacağımız kısım da ihtiyacımız olan kadar olmalı. Bir tost yedikten sonra da o tostun bizlere vereceği enerjiyi de sadece kendimiz için kullanmamız gerekiyor, bu tostun verdiği enerji ile dünyada da çalışmamız alnımızın teri ile helal rızık kazanmaya gayret etmemiz, maneviyat da çalışmamız, kullarla doğru bir ilişki kurmak için de çalışmamız, ailemize de vakit ayırmamız gerekiyor, uyumak için de dünya ve maneviyatımız için de bu enerjiyi doğru kullanmamız gerekiyor, elbette eğlenceye ihtiyacımız olduğunda da eğlence için de kullanabiliriz, dengeli olmaya, hayatımızı doğru bir şekilde okumaya ihtiyacımız var. Ailemizle vakit geçirmeye de dünya için çalışıp alnımızın terlemesine de bu terin karşılığını almaya da maneviyat çalışmasına da hak yolda olan dostlarımızla bir arada olmaya da kendimize vakit ayırmaya da sevdiklerimizle veya kendimize yönelik eğlenmeye keyifli kaliteli zaman geçirmeye de ihtiyacımız var, bu ihtiyaçlarımıza yönelik doğru bir yaklaşımda olmadığımızda da bu yönde koşturmadığımızda da bu vücudumuzda yağ birikmesi şeklinde de kendisini gösterebiliyor. Dünyevi ihtiyaç duyduğumuz arzularımızı da tatmin etmeye ihtiyacımız var ve bunu da doğru bir şekilde yapmamız gerekiyor, bu doğru yol ve yöntemle yapmadığımızda da bizlere kötülük olarak dönüyor, misal evlenmediğimizde bu cinselliğe olan ihtiyacımızı da doğru bir şekilde tatmin edemiyoruz, bir iş sahibi olmadığımızda alnımızın teri ile çalışmadığımızda da farklı yollardan maddiyatımızı karşılamaya yönelebiliyoruz ki bu durum bizi kötülük yoluna da sürükleyebiliyor, Rabbimizin emir ve yasaklarına uymamız helal olanı istememiz haramlardan uzak durmamız gerekiyor, peygamberimizin Hz. Muhammed Sav.' in sünnetlerine uymamız, onu hayatımızda örnek alarak yaşamamız çok önemli. Hem bizim için çok önemli hem de toplumsal olarak da sağlıklı bireyler olmamız için de sağlıklı bir toplum olabilmemiz için de.

Sırtımızda çeşitli günahların yüküyle yaşadığımızda da af dileyip tövbe etmediğimizde de ruhumuz da bu günahlarla çevrili olur, bu günahkâr halimizle yaşayışımızla da hayatımız adeta karanlık varlıklar için bir ziyafete dönüşür, bunu da Rabbimizin lütfettiği, ikram ettiği takdir ettiği üzerimize gelen rahmetini karanlık varlıkların sömürmesi şeklinde okuyabiliriz, biz bu rahmeti günahkâr halimizle, günahlardan günahlara koşarak yaşayarak ziyanımız arttırıyoruz. Karanlık varlıkların musallat olma sebepleri de zaten işlediğimiz günahlar, bu günahkâr halimizle yaşayışımızla da onlara hayatlarımızda kapı açmış oluyoruz, hayatlarımızda daha çok karanlık varlıklar da yer etmeye başlıyor. Bu yüzden sigara kullanan birçok günahkâr kimse için musallat tanımını kullanabiliyoruz, yoksa sigara içen herkese de karanlık varlıklar tarafından musallat olunmuş kimse gözü ile bakılmamalı. İşte karanlık varlıkların musallat olduğu günahkâr kimseler de bu sigara ile fiziksel olarak da bir rahatlama zihinlerinde hissediyorlar, kısa süreli bir rahatlama, gelip geçici bir rahatlama. Kokuların ortaya çıkardığı enerjiden beslenen varlıklar da var ki aralarında ki fark da güzel bir kokuyla kötü bir kokunun arasındaki fark gibi, bu varlıklar da bu kokulardan beslenmek için gelebiliyorlar, kötü kokulara kötü varlıklar güzel kokulara güzel varlıklar, bu sebeple ne zaman ne yaktığımıza üstümüze sinen kokuya dikkat etmemiz gerekiyor, akşam ezanından sonra karanlık varlıkların zamanı ki

gecenin bir vakti tütsü yakmaktan da kaçınmalıyız, gece dışarda dolaşmaktan da yoksa eve yalnız dönmeyiz peşimize takılanlar olabilir.

Çeşitli uyuşturucular sadece zihnimizi büyük bir haz ile doldurarak, beynimizi uyuşturuyor ve bizi yaşamamız gereken hayattan alıp götürüyor, zihnimiz de bu hazzı tekrar ve tekrar daha yüksek seviyelerde deneyimlemek isterken de beynimiz de vücudumuz da sosyal hayatımızı da ilişkilerimizi de hayat amacımızı da hayatlarımızı da yitiriyoruz. Bizi sakinleştiren ve çok yüksek seviyelerde odaklanmamızı sağlayan uyuşturucular da var ki bu uyuşturucular da aynı şekilde hayatlarımızı olumsuz bir şekilde etkiliyor, beynimizi hazla doldurmasının yanında derin bir odaklanma getirdiği için kişileri ve olayları da okurken yanlış yargılarda bulunur, bu odaklanmayı bir ilim olarak okurlar ki uyuşturucu bir ilim kazandırmaz, olayları doğru bir şekilde okuyabilmek için maneviyat çalışması içinde olmamız gerekir ki bu olmadan da yargılarda bulunan uyuşturucu müptelalarının hali bir gurup cahil insanın kendisini dünyanın en ilim sahibi insanları olarak görmelerine sebep olur ki bu da uyuşturucunun etkisi geçene kadar, ardından tekrar bu uyuşturucuları kullanarak o deneyimi tekrar etmek isterler, gerçek hayatı ile uyuşturucu kullanırken yaşadığı hayat arasında gördüğü uçurum onu büyük bir düşüşe sürükler ki bu halde uyuşturucu kullanmadan yaşayamayacak bir hale gelir. Sanatçılar da oyuncular da bu tür uyuşturucuların kendilerine ilham verdiğini sanıyorlar lakin esasen karanlıklarına daha çok odaklanma imkânı buluyorlar, cahilliklerine, yaptıkları işlerin karanlığının farkında değiller, zaten bu işlerin alıcısı olan kimseler de karanlık içinde kalan kimseler. Çeşitli uyuşturucu etkisi olan mantarları da bu kategoriye dahil edebiliriz. Uyuşturucular karanlık hayatlarımızı aydınlatmaz aksine karanlık olan hayatlarımızı daha karanlıklaştırır. Bize bu hayattan bir çıkış kapısı sunmaz üstüne tüm kapıları da kapatır. Maneviyat çalışması ile daha derin odaklanmayı yavaş yavaş öğreniyoruz, maneviyat çalışması ile beynimizi yavaş yavaş daha çok kullanmayı öğreniyoruz, maneviyat çalışması ile hayatımızı yavaş yavaş aydınlatmaya başlıyoruz, maneviyat çalışması ile yavaş yavaş aydınlık bir deneyim kazanmaya başlıyoruz, Kur'an-ı Kerim'i anlamaya başlıyoruz, anladığımız gibi de yaşamaya emredildiği gibi hayatımızı Kur'an-ı Kerim ile okumaya, ruhsal olarak bizlere derinlik kazandırıyor, beynimizi daha çok kullanmaya başlıyoruz, zihnimizi de daha çabuk toparlamayı öğreniyoruz, zihnimiz bu toparlanmayla da daha çok berraklaşmaya başlıyor, genişlemeye başlıyor, zekamız da aynı şekilde hem duygusal olarak hem de çeşitli yönlerden gelişmeye başlıyor, içimizdeki karanlığı görüp onu düzelterip aydınlatarak, kendimizi düşünmekten yavaş yavaş sıyrılmaya başlayarak, diğer kulları hayatlarımızın merkezine koymaya kendimizden çok onları düşünmeye başlıyoruz, hayatımızın merkezine de sevgi yerleşmeye başlıyor, mutluluk, sakinlik, sükunet hayatımızın her anında yer etmeye başlıyor, güzel bir çevremiz oluyor, hak yolda Rabbimizin lütfuyla ve takdiri ile, uyuşturucularda olduğu gibi değil, uyuşturucu en başta kötü bir bağımlılıktır, içinde sevgi yoktur, kötü bir çevre içinde etrafına dikenler saçarak kök salar, kendini beğenmişlik vardır, sorunlarla yüzleşmek ve çözüm arayışında olmak yerine geçici, düşüncelerimizi zehirleyen, bulanıklaştıran, hayatlarımızı daha da zorlaştıran bir kaçış sağlar, uyuşturucu kullanan kimseler sadece kendilerini düşünürler, uyuşturucularda sadece dışarda olan karanlığı görürüz bunu deneyimleyerek de kendimizi aydınlıkta bulutların üstünde aydınlanmış olduğumuzu düşünürüz ki bu hal bizi bir fantezi dünyasından öteye geçirmez, manevi olarak bize hiçbir şey kazandırmaz, manevi olarak bir deneyim de bu şekilde yaşayamayız, hepsi karanlığın ve karanlığımızın bizlere oynadığı bir oyundan öteye geçmez,

maneviyatımızı da zekamızı da köreltir, bizi aldatır, bize yalan söyler, maneviyat çalışması içinde olmamız da Rabbimizin lütfu ve ikramı iledir ki dilediğine takdir eder. Sağlıklı olmak için hem ruhsal olarak sağlıklı hem de fiziksel olarak sağlıklı olmak için Rabbimizin rızası yolunda koşturmamız gerekir, ona hizmet etmemiz gerekir, ona hizmet etmek demek de ilk olarak kendimizi maneviyat çalışması ile düzeltme yoluna gitmek, helal ve haramlara dikkat etmek, bu konuda yardım istemek, emir ve yasaklarına uymak, buna gayret ederken de onun yolunda koşturan kullarla bir arada olarak onlara hizmet etmek ardından da onun yolunda olmayı isteyen böyle bir ihtimal de bulunan bu yönde de umudumuzun olduğu kullara hizmet etmektir, onlara yardımcı olmaktır, elimizden geldiğince ki bu yolda da bu düşüncelerde yaşamaya gayret edersek de sağlığımızı da en güzel bu şekilde koruyabileceğimizi de görmeye başlayabiliriz ki Rabbimizin lütfu ve rahmetiyle ikramı ile takdiriyledir ki dilediğine takdir eder.

Bir çocuğun kötü bir çevrede yetişmesi, kötü insanlar tarafından da yönlendirilmesi, o çocuğun gelecekte de kötü bir insan olmasında büyük etkisi olabilir, bu süreçte birçok suça karışmış da olabilir lakin doğru bir çevre ile baştan başlayabilir ve iyi bir insan olmak için çalışabilir, bu konuda da kulları dışlamaktan ziyade kullara daha çok önem vermemiz gerekiyor, birbirimizi tamamlamamız, birbirimize sevgi göstermemiz, yardımlaşmamız elbette bunun yolu ve yöntemi de maneviyat çalışmasından geçiyor yoksa sömürülürüz, Rabbimizin rızası yolunda bu yönde çalışmamız gerekiyor yoksa kendimiz için bu işi yaptığımızda yanımızda Rabbimizi bulamayabiliriz, Rabbimizin yardımına ihtiyacımız var ve kendimizi de yolunda bir hiç olarak görmemiz gerekiyor, kendi mutluluğumuzu önemsemememiz kulların mutluluğu ile mutlu olabileceğimizi görmeye gelmemiz gerekiyor. Bağımlılıkları iyi veya kötü olarak sınıflandıramayacağımız gibi, bağımlı olan insanlara karşı da bakışımız iyi veya kötü insan ölçütü ile olmamalıdır. Bağımlılığı kullanılan bir maddeden öte bir davranış olarak tanımlamamız daha doğru olabilir. En bilinen bağımlılıklar insan vücuduna zarar veren maddelere olan bağımlılıklar olarak geçiyor. Herkesin de ortak mücadelesi haline gelmiş durumda. Sigara, uyuşturucu ve türevleri, alkol gibi birçok bağımlılığa bakış açımız, tedavi yöntemimiz, duruşumuz bu bağımlılıkların gücünü daha da arttırıcı bir role bürünebiliyor. Günümüzde bağımlılıklara bakacak olursak son zamanlarda vücut geliştirmenin popüleritesi ile de ortaya çıkan spor bağımlılığı spor yapmadığımızda kendimizi suçlu hissetmemiz, yapılan sporu hiçbir zaman yeterli görmememiz. Yeme içme bağımlılığında ise özellikle çok fazla çay ve kahve tüketmemiz. İnternet bağımlılığı ile günümüzün belirli bir bölümünü geçirmemiz. Kumar bağımlılığı ile en basitinden spor müsabakalarını derinlemesine takip ve analiz etmemiz hatta günümüzde e-spor müsabakalarında bile. Akıllı telefonları ellerimizden bırakamamamız. Alışveriş bağımlılığı ile ihtiyacımız olmayan ürünlere yönelmemiz, sürekli olarak kıyafetlerimizi yenilememiz. Hayatlarımızın merkezine oturttuğumuz para bağımlılığı ne kadar çok paramız olursa o kadar çok mutluluk getirileceğine olan inanç ile parayı saklamak ve cimrilik; sonucunda da ailesini, çevresini ve geleceğini aydınlatmak adına bir girişimde bulunmamak, mutluluk ve hazzı dünyada arayarak maneviyata yönelmemek adeta kaçmak ve bu dünya hazlarıyla dolup taşarak maneviyatımıza hayatlarımızda yer bulamamak.

Sürdürülmesi gereken güzel bağımlılıklarımıza örnek olarak çocukken bisikletlere olan tutkumuz ve bunu bir bağımlılık derecesinde hayatımızda yer etmemiz. Ardından yaşımız ilerlediğinde bisikletleri de hayatımızdan çıkartarak arabalara yönelmemiz. Hayatımızdan çıkardığımız en güzel, sağlıklı aktivitelerden birini çocukluğumuzda olduğu gibi hayatın

merkezine koymaya çalışmaya gayret etmeliyiz. Hayatlarımızda da doğa aktivitelerinden de yüz çevirmemeye gayret etmeliyiz, yürümeye, yüzmeye, doğada yürüyüş yapmaya da ihtiyacımız var, suyun sesini, kuşların ötüşlerini, doğanın bir bütün olarak sesini dinlemeye de ihtiyacımız var, gözümüzün Rabbimizin güzelliklerini yarattığı o kâinatı gözlemlemeye ihtiyacı var, yıldızları, galaksiyi, dünyayı, doğayı, hak yolda olan dostlarımızı görmeye bizi seven gözlerle vakit geçirmeye ihtiyacımız var.

Okulların önlerinde, ara sokaklarda, gözden uzak yerlerde öğrenciler sigara değil artık farklı bağımlılık yapıcı tehlikeli maddeler kullanıyorlar. Sigara kullanmayı okul tuvaletinde veya görünmeyen yerlerde gerçekleştirilen rutin bir faaliyet olarak bakıyorlar. Önümüzde genç fidanların tutuştuğu bir yangın var ve herkes sessizliğe bürünmüş durumda, bu sessizlik sarmalını ortadan kaldırmak için mücadele edilmeli, elden geldiğince ilk olarak da kendimizden başlayarak. Gelecekte bağımlılıkla mücadelede yeni yöntemlerin ve mücadelelerin de değerlendirileceğini söyleyebiliriz. Sigaranın insan vücuduna olan zararlarının yanında diğer bağımlılıklara da birer basamak rolünde olduğundan üzerinde özellikle durmamız gerekiyor. Yeni yollar, metotlar, alışılmışın dışına çıkmamız gerekiyor. Genç nesillerimiz yetişmeden önce bu bağımlılığı daha da azaltma yoluna gitmenin yollarını keşfetmemiz gerekiyor. Çocuğumuzun çevresinden dolayı kötü arkadaş ortamından dolayı bozulduğunu, çeşitli bağımlılıklar geliştirdiğini düşünüyoruz, her şeyin merkezine kötü insanı yerleştiriyoruz ki iyi insan da yok, güzel bir çevre de yok, maalesef iyi insan olmak isteyen de yok, iyi bir çevre arzulayan da. Çevremizde bağ kurmamız gereken daha güzel şeylerin farkına varmamız, göstermemiz ve oluşturmamız gerektiğini de söyleyebiliriz. Bunlardan biri de maneviyat çalışmak, hak yolda olan dostlarımızla, bizlerin her zaman yanımızda olacak dostlara ihtiyacımız var, güzel bir çevreye.

Cennette Hz. Âdem As. babamız ve Hz. Havva As. annemiz içinde kötülük ve iyilik bilgisini içeren meyveden yediklerinde bu işledikleri günahın sonuçları geçmişten günümüze değin bizleri de etkiliyor, bizden öncekileri etkilediği gibi bizden sonrakileri de etkileyecek ki kıyamete kadar devam edecek bir süreç. Kötülük ne demek iyilik ne demek bilen anne ve babalarımız, bir taraftan kötülükten kaçarken, kaçınırken sürekli olarak da iyiliğe yönelerek yaşıyorlardı, ne zaman ki yılan onları kandırdı artık bu ağacın meyvesini yiyerek de artık bu kötülüğe karşı her nasıl ki başta kötülüğe karşı uzak durma konusunda bir arzuları varsa o meyve ile de artık kötülüğü yapma isteği ve arzusu bize yüklenmiş oldu. İyi ve kötü bir seçenek arasında kaldığımızda o kötülüğe karşı Rabbimize sığınabiliriz dua edebiliriz bu iyi olan yoldur, bir de kötü olan yol ki bu da o günaha doğru meyletmeyle başlar o günahı işlemeye başlarız ki bu bir süreçtir, o günahı sonuna kadar götürmeye başlarız işte bu günahı sonuna kadar götürme istek ve arzusu her birimize yüklenmiş oldu, bu günah işleme halinde de halen Rabbimize sığınabiliriz, dua edebiliriz, af dileyebiliriz, tövbe edebiliriz. Günaha girdikten sonra da iş bittikten sonra da cahilce bir iş tuttuktan sonra da af dilememiz, günahımızdan tövbe etmemiz gerekir ki babamız da günahı kendisinden bilerek, yaptığı hatayı anlayarak, bir daha bu hataya dönmek üzere Rabbimize sığınarak af dilemiştir, yılandan suç bulmamıştır, nefsinden suç bulmamıştır ne nefsinin ne annemizi ne de yılanı suçlamamıştır. Yılan ise günaha girdikten sonra kibirli bir şekilde davranarak kendisini suçlu görmemiştir ve huzurdan kovulmuştur. Hayatımız da helal ve haram şeylerle çevrili, bizler de haram ve kötü şeylerden yüz çevirerek helal ve güzel olan şeylere yönelmek için gayret göstermemiz gerekiyor. Peygamberlerimiz de bizlere

bu hayatı nasıl yaşamamız gerektiğini anlatıyorlar, Rabbimizin lütfu ve ikramı ile takdiri ile. Kur'an-ı Kerim' de bizim zamanımıza ve tüm insanlara bir lütuftur, en büyük mucizedir, Rabbimizin bizlere çok büyük yardımını, Hz. Muhammed Sav.' de bizim için çok büyük bir mucizedir, tüm insanlık için kıyamete kadar onun yol göstermesi ile nasıl Rabbimizi razı edeceğimizi öğreniyoruz, onu hayatlarımızda örnek alarak yaşayarak, sözlerine kulak vererek yaşayarak, adımlarını takip ederek yaşayarak. Helal olan şeylere yönelerek helal olan şeyler yiyerek, helal olan ortamlarda bulunarak ruhumuzu da beslememiz gerekiyor yoksa ruhsal konuları da anlayamayız, halimiz de aynı aç bir kimsenin yemekten başka bir şey düşünmemesi gibi olur. Helal kıyafetler giymemiz de gerekir ki erkekler ve kadınlar birbirine karşı şehvet duyarlar. Giysiler bizleri gizler, bizleri örter, bizlere kalkan olur, aynı zamanda da bizlere kim olduğumuzu da görüşümüzü de hangi yolda yürüdüğümüzü de açığa çıkartır, babamız ve annemiz çıplaklardı ardından da günah işledikten sonra utançlarıyla büyük incir yapraklarıyla örtünmeye çalıştılar, birbirlerinden kaçarak, şehvet duymamak için, bizler de kıyafetlerimize dikkat etmemiz gerekiyor, birbirimize şehvet uyandırmamaya gayret etmemiz ki şeytan bize çıplaklığı özendirir, nefsimiz de bunu ister, ilgi görmeyi, beğenilmeyi, takdir edilmeyi dünyada, gözlerimizden topuklarımıza kadar dikkat etmemiz gerekir, nasıl baktığımız da insanları etkiliyor, nasıl yürüdüğümüz de nereye gittiğimiz de fotoğraflarımızda dahi nasıl baktığımız da insanları büyülemeyi bırakmamız gerekiyor, üstümüzdeki elbiseden de altındaki et yığınının da daha değerli olan gönlümüzü güzelleştirmeye gayret etmemiz gerekiyor, birbirimizi cinsel olarak ayartmayı bırakmamız, birbirimizin gönüllerine bakmaya gayret etmeye, dış güzellikten ziyade iç güzelliği hayatlarımızda görmeye, Rabbimizin lütfu ve ikramı iledir ki dilediğine takdir eder. Şeytan babamıza sağdan yaklaştı, onun iyiliğini istediğini söyledi haktan görünerek ki bu şekilde kandırdı, yalan söyledi, şeytan bizim iyiliğimizi istemez, Rabbimizin emir ve yasaklarının dışına çıkmadan yaşamaya ve yaşatmaya gayret etmemiz gerekiyor, Rabbimize sığınarak, ondan yardım dileyerek, şeytan ve şeytanlaşmış kimseler bize sağdan da soldan da önden de arkadan da üstümüzden de altımızdan da yaklaşmaya çalışırlar, bizim iyiliğimizi isteyerek aklımıza girmelerinden de Rabbimize sığınmamız gerekir.

Vücudumuza soğuk su değdiğinde vücudumuz da bu soğuk suya tepki olarak vücut sıcaklığımızı artırır. Sıcak su değdiğinde de düşürmeye çabalar. Soğuk su ve sıcak su farkına bakacak olursak da sıcak su vücudumuzu mayıştırır, soğuk su ise dinçleştirir bizi kendimize getirir, kışın sıcak su bizi rahatlatırken yazın da soğuk su bizleri rahatlatır. Kışın sıcak şeyler içmek iyi gelirken yazın soğuk şeyler içmek bize iyi gelir lakin yazın da sıcak şeyler de içebiliriz kışın da soğuk şeyler içebiliriz, yazın da kışın sıcak ve soğuk su ile duş alabiliriz. Vücudumuz çok ısındığı zamanlara bakacak olursak bu yemek yemeden önce sofrada, şehvet duyduğumuzda, ders çalışırken aynı şekilde maneviyat çalışmasında da yavaş yavaş alev aldığımızı hissedebiliriz, karnımızın acıktığını, susadığımızı, bitkin düştüğümüzü, yorulduğumuzu, sıkıldığımızı, canımızın çalışmak istemediğini görürüz, canımızın farklı farklı yiyecekler çektiğinde de bunlardan helal olanlara yönelmemiz gerekir. Dehşetli bir asırdayız, ahir zamanda yaşıyoruz, Rabbimizin emir ve yasakları belliyken, haramları belliyken bizden istedikleri belliyken bu listeyi iyi bir niyetle artırma yoluna gidenler olabilir lakin bu kullara bir yük olur ve hesap günü de bu tarz açıklamalar yapanların üstüne yük olur. Şeriatın dışına her ne kadar çıkmak yanlışsa aynı şekilde şeriatın sınırlarını da daraltmak da yanlıştır. Yaşam alanı lütfedilmiş, bu alanı daraltırsak insanları boğarız. Soruların cevapları hayatımızı şeriat sınırları

içerisinde rahatça nefes alacak şekilde olmalı. Böyle haller yaşayabiliriz sürekli olarak yüksek moral ve motivasyonla maneviyat çalışamayız, Rabbimizin rızası yolunda çalışmak bizim için ne kadar önemli olursa o kadar da moral ve motivasyonumuz olur ki bunu bazen kaybedebiliriz, işte böyle haller içinde olduğumuzda da kendimize gelmek için Rabbimizin rızasını kazanamamaktan dolayı korkmamız gerekir ve Rabbimize sığınmamız gerekir, dua etmemiz bu halimizi hakkımızda hayırlı olacak şekilde yardım etmesini. Anne karnından o suyun içinden nasıl günahsız çıkıyorsa su bize Rabbimizin rahmetidir ki düzenli duş almaya gayret göstermeliyiz, soğuk suyun altına girmekten de elimizden geldiği kadar kaçınmamaya ki ayaklarımızdan başlarsak soğuk su tutmaya yukarı doğru alıştırma alıştırma yıkanabiliriz, suyun içine girmeden önce de Rabbimizden af dileyip, tövbe ederek, Rabbimize sığınarak, Rabbimizin rızası için kendimizi temiz tutmaya gayret etmemiz gerekir, vücudumuz kötü kokular da salgılar, bu kötü kokular da bazen artabilir, yediğimiz içtiğimize göre de değişebilir, güzel kokmaya, temiz olmaya gayret etmeliyiz, iç çamaşırlarımızın temizliğine özellikle dikkat etmemiz gerekir, çoraplarımız, ayakkabılarımız terleme dolayısıyla kötü kokabilir, kıyafetlerimiz kirlenebilir, seccademiz, takkelerimiz namaz kıyafetlerimiz de, düzenli olarak temiz giyinmeye güzel kokular sürmeye, hamama giderek gözeneklerimizin daha rahat nefes almasını sağlamak üzere kirlerimizden kurtulmak üzere keselenmekle derimizdeki gözenekleri açıp, derimizin rahat nefes almasını sağlamakla, sağlıklı sabunlarla vücudumuzu temiz tutmaya, üreme organlarımızın olduğu bölgemizde ve koltuk altımızda çıkan kılırları kesmeye de özellikle cuma günü gayret etmeliyiz. Doğa yürüyüşleriyle zihnimizi boşaltma rahatlatma yoluna gidebiliriz ki toprakla temas etmeye, kulaklarımızı yağmur ve su sesiyle doyurabiliriz, gözlerimizi yeşille ve suya bakarak dinlendirebiliriz.

Uzun bir yoldan bir dostumuza misafirlğe gittiğimizde bizim için hazırlanan sofraya oturduğumuzda susadıysak gözlerimiz ilk olarak su arar, bizim için hazırlanan onca yiyeceği gözümüz görmez, kahvaltı zamanıysa bu yönde bir sofraya hazırlanmıştır, öğlen yemeği için öğlen yemeğine uygun yiyecekler sofrada olur, akşam bir davete gideceksek de akşam davete uygun yemekler hazırlanır ki burada misafir ağırlayanlar misafirlerine olan sevgilerini çeşitli yollardan göstermeye gayret ederler, misafirlerinin mutlu olmalarını isterler, yemekten sonra de çaylar, kahveler, meyveler, çerezler gelmeye devam eder, öğlen yemeğe başladığımızda da önümüzde türlü türlü çorbalar, yemekler, soslar, salatalar, tatlılar görürüz, karnımız aç değilse hiçbir şey canımız çekmez, karnımız açsa karnımızı doyurana kadar yeriz ki bazı durumlarda da farklı davranabiliriz ki tekrar yola gideceksek de karnımızı çok doyurmamaya gayret ederiz, yada başka bir davete gideceksek kendimizi kısıtlarız. Önümüzdeki farklı lezzetlerde olan mezeler iştahımızı daha çok açar ki daha çok yemek yiyebilelim, acı otlar, roka, tere, marul vs. yediğimizde de hayatın ne kadar acı olabileceğini deneyimleyebiliyoruz, bu otların bir özelliği de dilimizi temizlemesi ki yemek yerken bu otların ne gibi bir faydası var dersek biraz ot yiyip tekrar ana yemeğe devam ettiğimizde sanki tekrar o ilk kaşğın lezzetini almamızı sağlar, bazen acı olaylar yaşayabiliriz, zor zamanlarımız olabilir, böyle zamanlarımızı da hatırlayabiliriz bu çok normal, bu hususlar da hayatımıza destek olmalı, Rabbimizin rızası yolunda, Rabbimizin rızasını arzulamaya, yolunda koşturmaya, çabalamaya gayret etmeliyiz, Rabbimize sığınarak dualarla hak yolda olan dostlarımızla maneviyat çalışarak Kur'an-ı Kerim okuyarak, hayatımızı da Kur'an-ı Kerim ile okuyarak, peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.'e kulak verip onu

hayatımızda örnek alarak, bazen mezelerden ağzımız yanacak bazen o mezeler bizi ferahlatacaktır hem sürekli tatlı yesek tatlının da kıymetini anlayamayız.

Kadın erkek için bir evdir, sıcak bir yuvadır, erkek de eşi için bir ekmektir, bu ekmekler de birbirinden hep farklı farklıdır, kimi ateşte fazla durmuş olabilir kimi de daha az, kimi az bir süre mayalandığı için büyük görünmüyor kimisi de iyi mayalandığı için daha büyük görünüyor lakin hepsi karnı da Rabbimizin lütfu ve ikramı ile de doyuruyor. Erkeklerde de nefis bulunur kadınlarda da ve bu nefsin dünyaya olan istek ve arzusu da çeşitlilik göstererek tüm dünya birbirini Rabbimizin lütfu ve rahmeti ile takdiri ile tamamlar, bizleri dünyada da doğru bir çalışma ile de maneviyatta da ilerletir ki nefsimizin olması da bizim için bir lütuftur, şayet nefsimiz olmasa dünyaya yönelik ne bir arzumuz kalırdı ne de bir isteğimiz, dünyada binalar bu kadar yükselmezdi, teknoloji bu kadar gelişmiş olmazdı, mağaralara çekilen insanlara günümüzde de rastlardık, maneviyata yönelik de ne bir arzumuz olurdu ne de bir isteğimiz. Ekmek parası için çalışırız, ekmek parası için çalışmamızın sebebi de evimize güzel bir ekmek götürmek içindir bizi evde bekleyen eşimize sıcak yuvamıza. Dünyada olan ekmekle karnımızı doyururuz, maneviyatta olan ekmekle de ilimle de ruhumuzu doyururuz. Evimizde ekmeğimizi sevgiyle kendimizi düşünmeden evimizdekileri düşünerek bölüp paylaştırmamız gerekiyor. Dünyayı ve maneviyatımızı bir arada sürdürmemiz gerekiyor. Ruhumuz maneviyat ile beslenirken dünyamız da nefsimiz de dünyalık ekmeklerle karnını doyurur lakin nefsimiz maneviyatta olan ekmeğin tadına baktığında da artık o ekmekten de istemeye başlar ki bu ekmekle ne karnını doyurur ne de kendisine bir faydası vardır, bu ekmeği istemesinin sebebi de kendi dünyasında daha fazla ekmek elde etmek içindir, bu ekmeği daha çok dünyalık ekmek için ister, kulu kandırmaya çalışır, kendisi için bu ekmeği kullanmaya onu zorlar, bu yönde dünya için kullanması konusunda da karanlık varlıklar da nefisle birlikte çalışır, nefsimiz bu dünya yiyeceği olan ekmeğin içine türlü türlü dünyalık şeyler saklar, misal bir kılıç saklar kula tüm dünyayı yönetebilirsin der, güzel bir kıyafet saklar bu kıyafet senin olabilir der, ev, araba, kadın fotoğrafları, makamlar, mevkiler, paralar türlü türlü şeyler ekmeğinin içine saklar ve kulu yoldan saptırmaya çalışır, sürekli bir manipölasyon peşinde koşar. Kul daima Rabbine sığınmalıdır, dua etmelidir. Nefsimizin bize bizi kandırmak için ruhumuzu da bizi de sömürmek için oynadığı oyunlara karşı da Rabbimize sığınarak, Rabbimizin rızası yolunda nasıl kullanmamız gerektiği konusunda da farkındalığımız olmalı. Misal kılıçtan gidelim bir kılıca bakıyoruz bir kendimize onu yerden oynatamıyoruz, sonra ilimde ilerliyoruz, tekrar ekmek içinde kılıç gelmiş kendimize bakıyoruz ki bu kılıçla biz ancak kendimizi keseriz yani ilimimizi kullanmamız gerekiyor, aklımızı kullanmamız gerekiyor, Rabbimize sığınmamız gerekiyor, nefsin verdiği her şeye atlamamız, tartmamız gerekiyor, kulların ihtiyaçlarını görmemiz gerekiyor, kulların ihtiyaçlarına karşılık bu kılıcı insanlar için kullanabilir miyim, kullanacaksam nasıl kullanabilirim, tüm yönleri ile tartmamız gerekiyor, işin içine kendimizi hiç katmamamız gerekiyor, sadece Rabbimizin rızasını kazanmak üzere kulların iyiliğini düşünerek ki bu da Rabbimizin rızası için, onların Rabbimizin rızası üzere yürüdükleri yolda destek olmak üzere, köstek olmak için değil, bizden daha ağır kılıcın altında kalmamak için, dünyamızı da ahiretimizi de her şeyimizi de kaybetmemek için, nefse karşı daima uyanık ve dikkatli olmamız gerekiyor, kendimizi tatmin etmeyerek, kulları için, emredildiği gibi ihsan etmek için de ekmeği paylaştırırken nasıl dikkatle herkesin ihtiyacına yönelik paylaşıyoruz aynı o şekilde, nefsimizi Rabbimizin rızası yolunda kullanmayı, kendi arzu ve isteklerimizi

tatmin etmek üzere kullanmamayı öğrenmemiz gerekiyor maneviyat çalışması ile. Ruhlarımızı emredildiği gibi beslemezsek dünyamız da zayıf düşer, hastalanır, dünyamız da zehirlenir. Yağmur yağmadığında da buğdaylar da yetişmez her tarafı da yabancı otlar sarar. Kıtık geldiği zaman da herkese gelir ki maddi kıtlık olduğu gibi manevi kıtlık da var. Maneviyat çalışmasında Rabbimizin rızasını kazanmak üzere sevgiyle bir arada olmamız, bizi bir arada tutması için de Rabbimize dua etmemiz ve Rabbimizin rızası için de sevgiyle de ekmeğimizi kendimizi düşünmeden bölüşmemiz gerekiyor.

Şarap haram kılınmıştır. Sarhoş olup tüm kötülüğümüzü görmeye, bu kötülüğümüzü göstermeye gerek yok. Maneviyat çalışması ile bunu içimizde görme imkânı bizlere lütfedildi Hz. Muhammed Sav. ile Kur'an-ı Kerim ile ki bu lütuflar bizler için sonsuz bir sevgi kaynağı bizlere aşk sarhoşluğu sağlayan nehirler. Rabbimizin lütfu ile bizleri sevindirmesi ki bize hayatı sevdiren hak yolda olan dostlarımız, bir arada olduğumuzda içimizi tarifsiz sevinç ve mutluluk kaplıyor, bizlere sıkıntılarımızı unutturan dostlarımız, kendimizi biran olsun düşünmekten düşünüp de kendimizi depresyona sürüklemekten alıkoyan dostlarımız, bizi bizden çok düşünen, kendimizden de çok düşündüğümüz dostlarımız hal böyle olunca hiç kaygımız da olmuyor, üzüntümüzde. Gün geçtikçe değerlenen dostluğumuz da Rabbimizin bir lütfu bir arada olmasak da görüşmesek de birbirimizi dualarımızla desteklediğimiz, gönüllerimizi ferahlatan dostlarımız da Rabbimizin bir lütfu. Birbirimize karşı yaklaşımımız da hep sevgiyle ki birbirimize bakışımız da böylelikle dünyanın ötesinde hep ahirete yönelik, dünya dostluğundan öte ahiret dostluğu, birbirimizin gönüllerini en güzel şekilde okumamız da Rabbimizin bir lütfudur. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Hastalıklar

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizlere şifa lütfedene hamd olsun, bizlere şifa olan kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar şifadan kaçır mı?

Bizleri yaşatan da öldüren de Rabbimizdir, bazen yaşadığımızı hissediyoruz, yaşadığımız hayattan keyif alıyoruz, her şey güzel gidiyor, bazen de ölü gibi hissediyoruz, istediğimiz gibi gitmeyen şeyler, yorgunluk, acı hayatlarımızda yer bulmaya başlıyor, bu hallerden önce bahsetmemiz gereken bir konu da bizi diriltten de Rabbimiz olduğu ki bu halleri yaşayabilmek için de ilk olarak bizi yolunda diriltmesi gerekir, bizi güldüren de Rabbimizdir, ağlatan da Rabbimizdir. Hak yolda olmayan kullar da bu bahsettiğimiz ölü hissinden öte daha dirilmemiş olanlar. Böyle kimselere de batıl yolda olan kullara da Rabbimizin yaklaşımı da farklı oluyor. Bu hayatta başlarına ne bir hastalık ne de bir kötülük gelmiyor üstüne üstlük güzel de bir hayat yaşadıklarını görüyoruz bu dünyayı ahirete tercih ettikleri için. Hak yolda olanların başına gelen hadiseleri de ancak Rabbimizin rızası yolunda maneviyat çalışması içinde Kur'an-ı Kerim ile hayatlarımızı okuyarak görebiliriz ki Rabbimiz lütfederse, ikram ederse takdir ederse.

Rabbimizin emir ve yasaklarına uymayarak yaşadığımızda, günahlara girdiğimizde, biz de değişmeye başlıyoruz, dünyamızda değişmeye başlıyor, bu yaşayışımızla da birçok acı ve ızdırabı tecrübe ediyoruz, ölü kulların hissetmediği bu kötü değişimimizden kaynaklı başımıza gelen hadiseler de bizlere Rabbimizin lütfudur ki bizi kendisine tekrar yakınlaştırmak için takdir ettiği, biz ondan uzaklaştıkça o bize rahmet ediyor ve bu yönde bize yakınlaşıyor. Rabbimizin iyilik anlayışı biraz farklı, bizi kendisine yakınlaştırmak istiyor, kullukta derinleşmemizi, rızasını kazanmamızı istiyor, iyiliği de bu yöndeki bizleri hayatın amacına getirmesi, biz de diğer insanlara bu dünyada sadece bu yönde iyilikte bulunabiliriz dua ile. Dünyamız bir vazo gibi çok kırılgan, Rabbimiz bu şekilde yarattı tüm dünyamızı, Rabbimizin rızası yolunda emredildiği gibi yaşamadığımızda da bu dünyamız da tuz buz oluyor, paramparça oluyor, bu kötülüğümüz de dünyamızı olumsuz bir şekilde etkiliyor, yaşadığımız dünyanın hali de bizim yüzümüzden, suç bizim, suçumuz vazoyu kırmak. Rabbimizin rızasını kazanmaya yönelik iyilik ve güzelliklerde bulunmak, onun emir ve yasaklarıyla yaşamaya gayret etmek, peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.' in yolunda onu örnek alarak yaşamaya gayret etmek, hayatı emredildiği üzere Kur'an-ı Kerim ile okumak, maneviyat çalışmak tüm bunlar da vazomuzun kırılan parçalarını birleştirme arzu ve isteği uyandırıyor içimizde, umutla ondan yardım diliyoruz, günahlarımızı görerek, hatalarımızı görerek, hatalarımızı ve kusurlarımızı düzeltme yoluna giderek onarmaya gayret ediyoruz, bu yönde çalışarak da kötülüğümüzün üstünden tecrübe ile hem içimizdeki kötülüğü görerek hem de yaptığımız kötülükleri görerek iyiliğe yönelmeyi arzuluyoruz, geçmiş kötülüklerimizden af dileyerek tövbe ediyoruz, bir çocuk gibi elimizde bir yapıştırıcı önümüzde milyarlarca parçaya ayrılmış bir vazo, elbette ellerimizi

birbirine yapıştırmaktan başka da bir şey elimizden gelmez bu halde de Rabbimizden yardım diliyoruz, dua ediyoruz. Türlü türlü ızdıraplar çekiyoruz hayatlarımızda, hastalıklarla, türlü türlü acılarla, çevremize gelen sıkıntılarla, hayatımıza gelen yaşlılıkla, ölüm döşegine yattığımızda, işte tüm bu haller de bizi Rabbimize yöneltiyor, doktora da yöneliyoruz lakin doktorlar bu yaşadığımız halleri manevi olarak okuyamıyorlar sadece fiziksel olarak bedenimiz hakkında bizlere yardımcı olmaya çabalıyorlar, Rabbimiz de bizlere bu yönde onlar aracılığıyla bir şifa lütfedecekse bu yönde bir takdiri olacaksa da lütuf ve ikramda bulunuyor. Dünyamızın sorunlarını çözmek için de fiziksel hastalıklarımızı çözmek için de Rabbimizden yardım dilemeliyiz, bu yaşadığımız sorunların altında yatan manevi yönü görmeyi dilemeli bu yönde de ne yapmamız gerektiği konusunda da. Çeşitli alternatif şifa yöntemleri var, hastalandığımızda veya sevdiğimiz biri hastalandığında araştırmaya başlıyoruz, bu alternatif yöntemleri de denemeye gayret ediyoruz, yapmamız gereken günümüzde kabul edilen, yaygın, doktorlar tarafından uygulanan ve tavsiye edilen, fikir birliğine varılmış tedavi yöntemlerini denemek olmalı, bir hastalığın tedavisi için de bu yönde ilim ve bilgisi olmayan kimselerin ayağına gitmek de aykırı tedavi yöntemlerine bilgidan ve ilimden uzak tedavi yöntemlerine başvurmak da doğru olmaz. Hayatta elimizden geldiği kadar ölçülü bir şekilde aşırıya kaçmadan hastalıklarımıza karşı da savaşmamız gerekir sanki hastalığın şifası bizim gayretimize bağılı gibi elbette Rabbimizin elindedir lakin üzerimize düşen sorumluluğu görerek hem dua ederek hem de Rabbimizden yardım dileyerek hem de hakkımızda hayırlısını isteyerek hem de hastalığımızdan kurtulmak için ölçülü bir şekilde orta yollu bir gayret sarf ederek hem de doktora giderek, doktorun söylediklerini yaparak tedavi olarak, elbette sonuç da işin başı da sonu da işten öncesi de sonrası da arasında gelip geçen zamanda da her işte olduğu gibi Rabbimizin elindedir. Teknoloji gelişiyor, bilim ilerliyor, tedavi yol ve yöntemleri değişiyor, ilaçlar değişiyor, doktorlar değişiyor, hastaneler değişiyor bizler çağın gerisinde kalmış gibi tedavi arayışına gidersek de doğru bir yaklaşım sergilememiş oluruz. Aynı zamanda farklı ülkelerde sağlık sektörlerinde de farklılık görülebiliyor, sağlık turizmi ile hastalar tedavi amacı ile seyahat edebiliyor, hastalığımız çok nadir değilse yani sadece o ülkede tedavi edilebiliyorsa veya o ülkeden bir ilaçla tedavi mümkünse bu ilaca ve o ülkeye ulaşmaya gayret etmeliyiz yoksa normal ve her ülkede tedavisi olan bir hastalıksa bizler de ülkemizde tedavi olmaya gayret etmeliyiz, aşırıya kaçmaktan da Rabbimize sığınmamız gerekir. Aşı karşıtlığı konusunda da çocuklarımız için tavsiye edilen ve uygulanan aşı programlarını da normal bir tedavi yöntemi olarak kabul etmemiz gerekir. Bu konuda aşı konusunda da misal pandemi döneminde aşırıya kaçan uygulamalarla da insanları manipüle ederek pazarlanan, olumlu ve olumsuz yönleri tam bir araştırmayla ortaya konulmadan piyasaya sürülen aşılarla karşı da bilinçli olmamız gerekir. Normal bir hastalıkta misal grip diyelim hayatımız boyunca da doktora gitmeden bu hastalığı atlatabildiğimizi biliyoruz, ilaç kullanmadan öncesinde de aşı olmadan bu durumda doktora gitmemiz de uygun olmaz, ilaç kullanmamızda aynı şekilde, her mevsim öncesinde aşı olmamızda lakin ağır geçiriyorsak bu yönde doktorumuza danışmamız gerekir. En ufak bir rahatsızlığımızda veya hastalığımızda panikle hastaneye koşmak, soluğu doktor yanında almak doğru değildir, bu yönde bir zorunluluğumuz yok. Hastalıklar karşısında da tutumumuz duamıza da yansımali ki Rabbimizden başka bize yardım edecek kimsenin olmadığını, gerçek güç ve kuvvet sahibi yalnız Rabbimiz olduğu, dilediğine dilediğini takdir eden olduğu, dilerse bizi güldüreceğini dilerse de bizi ağlatacağını, dilerse de bizi yaşatacağını dilerse de bizi öldüreceğini, dilerse de bizi dirilteceğini, her işin de onun elinde olduğuna inanarak, aynı

zamanda da bize olan emrini yerine getirme gayreti içinde olarak tedavi aramaya gayret etmeliyiz, iyi bir doktor için dua ederek, ameliyatın bize şifa vermesi için dua ederek, tedavinin bize şifa vermesi için dua ederek, ilacın bize şifa vermesi için dua ederek, Rabbimize güvenerek, ondan yardım dileyerek, her işi ondan bilerek, her şeye gücü yeten Rabbimize ona sığınıp ondan yardım dileyip kendimizi ona teslim ederek, bizi hayırlı olana ulaştırmasını dileyerek dua ederek, hastalığımızdan bu hastalığımızdan kurtulamayacağımız korkusuyla değil Rabbimizi razı edemeyeceğiz düşüncesinde olmalıyız, halimizle, tavırlarımızla, duruşumuzla, yaşayışımızla, düşüncelerimizle, hastalandığımızda şifanın kaynağını sadece Rabbimizden bilmeliyiz, doktorlar da böyle bilmeli ki kendilerinden değil, ellerimiz birkaç parmaktan, deriden ve kemikten oluşuyor ne bir gücü var ne de bir kuvveti ki Rabbimizin eli daima bizim üzerimizde, kendi elimizde bir güç ve kuvvet görmek gerçek güç ve kuvvet sahibine karşı aşırıya kaçmak ve haddi aşmak olur, bize lütfedilen bu el de onu tanımamız için Rabbimizi tanımamız için gerçek güç ve kuvvet sahibini tanımamız için bize lütfedildi, kendimizde bir güç ve kuvvet olduğunu sanmamız için değil, sadece ellerimiz de değil diğer organlarımız da diğer vücut parçalarımız da yaşadığımız hayatta. Diğer insanlar da insanlık tarihi de hep bir bütünlük içinde birbirini tamamlıyor ve bize Rabbimizi anlatıyor, onun birliğini, onun yüceliğini, onun bize olan yaklaşımını bize Rabbimiz kendisini anlatıyor, bizler de hayatı emredildiği gibi okuyarak onu tanımaya başlıyoruz, böylelikle bizlere karşı ne kadar merhametli olduğunu, bizim iyiliğimizi hayatımızın her anında da nasıl çok istediğini görüyoruz, ona sevgi duymaya, ona daha da yaklaştırmaya gayret ediyoruz, onu razı edecek işler peşinde koşturmaya başlıyoruz. Elbette doktorlarımız büyük bir sorumluluk taşıyorlar, bu sorumluluğu da emredildiği bir şekilde okumadıklarında da sonu kibir oluyor. Bu sorumluluğu da kullanırken acı içinde yatan ölümcül bir hastalığa tutulmuş bir hastaya karşı da kullanırken şefkatle yaklaşarak, hastanın geriye kalmış günlerini de ona ve sevenlerine bir iyilik olarak kısaltmaya çalışmak da doğru olmaz ki o kişinin o acıyı o ızdırabı çekerek günahlarına kefaret olmasının da önüne geçmiş oluruz, kulları elimizden geldiği kadar yaşatmaya gayret etmemiz gerekir. Peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.' in tavsiye ettiği tedavi yöntemleri dışında da tedavi yöntemlerinden bahsedebiliriz ki bu tedavi yöntemleri geçmiş zamanlarda normal olarak kabul edilen tedavi yöntemleri günümüzde ise normal olmayan tedavi yöntemleri ki bu tedavi yöntemlerine başvurmak da bu tedaviyi uygulayanlara gitmenin de aşırılık olduğunu söyleyebiliriz. Geçmişte sigara bir tedavi olarak sunuluyordu, günümüzde sağlığa olan zararları da ispatlanmış, kısa süreli derin bir odaklanma ve konsantrasyon sağlıyor aynı zamanda da kaygı ve stresi de azaltıyor ki bu da bağırsaklara da olumlu bir şekilde katkı sağlıyor lakin baktığımızda getirisi götürüsünden fazla, uzun süreli kalıcı hasarlar bırakıyor, geleceğe yönelik hesap yapmamız gerekiyor hem ahiret için hem de geleceğimiz için sağlığımız için. Zihnimizi kısa süreli zehirli dünyamıza da maneviyatımıza da zarar veren dilimize tatlı gelen lakin bizi sürdüren dünyevi zevklerle doldurmaktan ziyade maneviyatla, sevgiyle, hak yolda olan dostlarla, maneviyat çalışmasıyla hayatı yaşayarak sağlığımıza da dikkat ederek doldurmalı. Derin bir odaklanma için farklı yol ve yöntemler deneyebiliriz, konsantrasyonumuzu arttırmak için çalışabiliriz, kaygı ve stresimiz için maneviyat çalışabiliriz.

Peygamberlerimizin yaşadığı zamanlarda hastalanan kullar peygamberlerimize gittiğinde onların tavsiyeleri ile sıhhatlerine kavuşurlardı, peygamberlerimiz kulların hastalıklarına neden olan günahlarını Rabbimiz ile kurdukları derin bağ ile okuyarak bu hastalığın şifasını da vahiy

ile öğrenebilirlerdi. Kavimlerin işledikleri günahları söyleyerek bu günahlar sebebiyle de başlarına gelecek olan musibetler konusunda da kavimlerini uyarırlardı. Günümüzde peygamberler olmadığı için günahlarımızın sebep olduğu hastalıklarımızı okumada ve tedavi konusunda eksikliklerimiz ve hatalarımız oluyor. Doğru bir teşhis ve doğru bir tedavi için de maneviyat çalışması içinde olmamız gerekiyor. Rabbimiz ile bir bağ kurduğumuzda bir ruhumuz olduğunda o ruhumuz ile de hayatı hissetmeye başlayabiliriz, kulların ihtiyaçlarını okumaya ve bu ihtiyaçlarına karşılık da onlara nasıl yardımcı olacağımız konusunda da Rabbimize dua edebiliriz, Rabbimizden yardım dileyebiliriz, kullara Rabbimizin rızası üzere yardımcı olabiliriz, peygamberlerimiz gibi doğru bir teşhis ve tedavi için de Kur'an-ı Kerim ile hayatlarımızı okumamız gerekiyor, peygamberimiz Hz. Muhammed Sav.' in hayatını okumamız, hayatını örnek alarak yaşamaya gayret etmemiz gerekiyor.

Rabbimizi hayatlarımızda görmeye, duymaya ve hissetmeye çabalamalıyız, ağızımızla, dilimizle, dişlerimizle Rabbimizi zikretmeye, beynimizi bu yönde kullanmaya, gönlümüzü kalbimizi bu yolda atmasına gayret etmeliyiz yoksa bu organlarımız da körelmeye başlıyor, kendimiz için vücudumuzu ne kadar kullanırsak o kadar da yıpratırız, bu dünyada olma sebebimiz Rabbimize kulluk etmek, onu tanımaya, tanıdıkça da sevmeye böylelikle de ona daha da yaklaşmaya çalışmak, ona hizmet etmek, ona hizmet etmek demek kullarına hizmet etmekle başlar, onu sevmeye başlamak da komşularımızı sevmeye başlamakla başlar. Boynumuzu dik bir şekilde tutarak kibirli bir halde yaşarsak da boynumuzda da türlü türlü hastalıkların olması da kaçınılmaz olur, bu çeşitli hastalıklarla kendisini gösterir, boynumuzu ailemize, çevremize, hak yolda olan kullara karşı da kibirlenerek tutmamamız gerekir, onlara karşı böbürlenmeyerek, inatçı bir şekilde onlara karşı durmayarak, isyan etmeyerek, boynumuza özellikle ensemize musallat olan karanlık varlıklar da böylelikle bizim vücudumuz ile aynı zamanda ruhumuz ile olan bağlantımızı da kesmek ister. Cereyanda kalınca vücudumuz da hasta oluyor, bir ritim tutturduysak maneviyatta o ritmi cahilce günahlara girerek o maneviyat halinden kaçarak düşürürsek vücudumuz da bundan etkileniyor. Çeşitli bakteriler, çeşitli mikroplar sadece vasıta. Dişlerimizde yer alan sinirler de beynimize de kalbimize de tüm vücudumuza da bağlı, gülümsemiğimiz fotoğraflarla gülümsemediğimiz fotoğraflar arasında da muazzam bir fark olduğunu görüyoruz adeta iki farklı kişi. Düşmanlarımız da dişlerimizi dökmek ister, dostlarımız ise gülümsememizi. Dünya yolunda yaşayan kimseler bu gülüşleri ile insanları dünya yolunda etkilerken misal bir erkek veya kadın olsun gülerek karşısındakine kendisinin açık olduğu mesajını verir, aynı şekilde de maneviyat yolunda olan kimseler de manevi yönden etkiler, gülümseyerek bir selam aldığında gülümseyerek de karşılık verdiğinde karşılıklı gülümseme ile de ruhsal bağ kurmayı, bu bağ ile de ilmimizi paylaşmak istediğimizi karşımızdakine iletiriz, dudaklarımızı kapalı tutarak, gülümsemeyerek de kullarla sosyalleşemeyiz, dişlerimizin beyazlığını da bu yönde okuyabiliriz. Farklı farklı şekil ve büyüklükte olan bu dişlerimizin hayatlarımızda başımıza gelen felaketler neticesinde de hasar aldığını deneyimleyebiliyoruz, peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.' in mübarek dişinin savaşta kırılması gibi. Vücudumuzun her bir zerresini Rabbimizin rızası yolunda da kullanabiliriz ya da dünya yolunda da hesap günü de her bir zerremiz konuşacak, ellerimiz ayaklarımız her şeyimiz.

Ayak parmaklarımızı bir sehpa kenarına vurduğumuzda da tüm vücudumuz sarsılıyor, bizleri sarsan hastalıklar gibi bu uyarıları da okumamız gerekiyor, parmak uçlarımızın ateşte yanması, kesilmesi, ezilmesi gibi, her bir elimizin bir görevi olduğu gibi her bir parmağımızın da görevi var, bu görevi doğru bir şekilde de yerine getirmediğimizde de uyarıyoruz, kullarla doğru bir bağ kurmadığımızda, içimizde onlara karşı doğru bir yaklaşım Rabbimizin rızası üzere sevgi bağı geliştirmediklerimizde. Ciğerlerimizi hak yolda olan kimselerle aynı ortamda bulunmayarak kirletiyoruz, ciğerlerimize her daim Ramazan havası çekmek için Rabbimize dua etmeliyiz bunu istemeliyiz. İhtiyacımızdan fazla besinler tüketiyoruz şişmanlıyoruz, ihtiyacımızdan az besin tüketip zayıflıyoruz, ruhumuzu göz ardı ediyoruz, onun ihtiyaçları ile ilgilenmiyoruz ki bu da yediğimiz besinleri fazla veya az tüketmekle de kendisini gösteriyor, ihtiyacımızdan fazla dünya ile ilgileniyoruz sonucunda da dünya bizi zehirlemeye başlıyor. Zihnimizle karar verirken bir şey hakkında iyi veya kötü ayrımıyla karar vermek yerine kendi heva ve hevesimize yönelik hareket ediyoruz ki bu da beynimizi etkiliyor, hayvanlar gibi yaşamak da tüm sistemimizi etkiliyor, vücudumuzun büyük bir oranı sudan oluşuyor, bu düşünce yapımız da vücudumuza etki ediyor, vücudumuzda yer alan suya da etki ediyor, yağ tabakası sardığında tüm vücudumuzu, tüm organlarımızı o sarı o sarı tabaka da bizleri hayattan, dünyayı yaşamada nasıl ki geri düşürüyor, aynı şekilde maneviyatta da böyle ki bizleri maneviyatı yaşama konusunda da olumsuz bir şekilde etkiliyor, hareketsizlik bizi nasıl hayattan koparıyorsa maneviyatta da çalışmamak bizleri maneviyattan kopartmaya başlıyor adeta kendi kendimizi zehirliyoruz, hasta ediyoruz, cahilce, Rabbimizden de Rabbimizin rızası üzere yaşamaktan da kopuk bir yaşama.

Dünyada mutluluğu arıyoruz lakin kendimizi düşündüğümüz için kendi mutluluğumuzu o kadar çok şekerle besleniyoruz ki vücudumuz bunu kaldıramıyor, bu da bizi zehirlemeye başlıyor, maneviyatta da kendimizi düşündüğümüzde yoldan çıkmaya başlıyoruz. Saçlarımız sakallarımız depresyonla kendimizi düşünmekle beyazlıyor oysa maneviyatta başkalarını Rabbimizin rızası üzere Rabbimizin rızalarını kazanmaları konusunda da düşündüğümüzde saçımız ve sakallarımız da nurlanıyor. Rahim kanseri şefkat eksikliğinden, meme kanseri merhamet eksikliğinden kendisini gösteriyor, bu yönde kullara yaklaşarak maneviyatımızı beslemediğimiz gibi bedenimizi de beslemiyoruz. Bu merhamet olsun şefkat olsun kullara emredildiği gibi yaklaşmamamız aynı zamanda bu sevgiyi göstermemiz gereken kimselere karşı göstermememiz, göstermememiz gereken kimselere de göstermemiz de etkili ki bir kimse kendisinin merhametli olduğunu iddia edebilir lakin kime karşı merhametli ne ölçüde bunun yanında merhamet göstermesi gereken kimselere zalimce davranıyor mu, her kul için bu sorular farklılık gösterebilir, biz sadece bir çerçeve çizmeye çalışıyoruz bu yönde okunmalı.

Bağırsaklarımız tıkanıyor hayattan tatmin olmadığımızı düşündüğümüzde, kendimizi ne kadar çok kasarsak da hayatta o kadar da zorluk çekiyoruz, bu aşırı boyutlara gittiğinde de bağırsak kanseri olarak kendisini gösteriyor, kısırlık hayatın manasını göremediğimizde kendisini gösteriyor, hayatı emredildiği gibi okumadığımızda, birbirimizi fiziksel ve ruhsal olarak tamamladığımızın bilinciyle uyumlu bir şekilde birbirimizle beraber hareket etmemiz gerekiyor sevgiyle ve Rabbimizin rızası yönünde.

Derimizde çıkan hastalıklar da farklı sebeplerden ortaya çıkabiliyor, derimizle bize dokunmamızın haram olduğu birisinin derisine dokunduğunda, derimizde yer alan gözeneklerimiz yara alıyor kötülük tarafından, aynı bir yere dizimizi çarpıp kabuk bağlaması gibi, kötülük gelip oraya çarpıyor adeta işlediğimiz günahtan dolayı, kötü düşüncelerden, hayatı emredildiği gibi okumamanın neticesinden ki ruhumuzun acı çekmesinden stresten saç derimiz yara alıyor, saçlarımız dökülmeye başlıyor, fiziksel bedenimiz de etkileniyor, inatla yaşamaktan, korkuyla yaşamaktan ki korktuğumuz zaman da şeytani varlıklara da kapı aralamış oluyoruz hayatlarımızda, bu deri hastalıklarımız da o şeytanların o derimize yerleşmesi şeklinde kendisini gösteriyor ki derimizde yer alan gözeneklerimiz var, gözeneklerin de delikleri bu delikleri karanlığın kaplaması olarak okuyabiliriz aynı yara alan derimizin kabuk bağlaması gibi karanlık burada kabuk bağlıyor, gözümüzle gördüğümüz gibi kulağımızla işittiğimiz gibi burnumuzla koku aldığımız gibi ağzımızla da tat aldığımız gibi derimizle de hissediyoruz, bu hissiyatımızı etkileyen hususlarda da yanlış düşünce ve davranışlarda olduğumuzda da ruhumuz da bunu hissediyor ve fiziksel bedenimize de bu yansıyor, inat ederek bir olaya yaklaştığımızda inat hissiyle bizlere zorla yaptırıldığında herhangi bir şey misal yemek yeme konusunda olsun, tepki gösteriyoruz, bizden zorla yapmamız istedikleri şeylere karşı da ruhumuz tepki veriyor, fiziksel bedenimiz de bu yönde tepki gösteriyor, zorla kaşık tutturmanın, kıyafet giydirmenin vs. sonucunda da ellerimizde, derimizde hastalıklar meydana gelebiliyor, ki bu kötü duygularımızın kaynağı da kötülük, kötülük burada devreye giriyor, inat göstermememiz gereken hususlarda, günaha girdiğimizde, asi olduğumuzda, kötü düşünceler içinde olduğumuzda da o kötülük derimizde kendisini gösteriyor. Ayrılıklarla gelen ruhun hissettiği o acı, stres, ayrılığın sebep olduğu konuda takılı kalmak ilerleyememek, yalnızlık hissiyatı, kaderimizi kabul edememe, inatlaşmak, Rabbimize tam bir teslimiyet gösterememek de ruhumuzu adeta yaralıyor bu da bedenimize yansıyor. Deri hastalıkları kibirden de kaynaklanıyor, kendimizi beğenmişlikten, kendimizi diğer kullarla sürekli kıyas etmemizden, bir üstünlük yarışına girmemizden, biz birbirimizi tamamlamak için buradayız, mükemmel ve kusursuz kullar değiliz. Derimizi de bir elbise gibi düşünebiliriz, Rabbimiz bize bu kıyafeti takdir etmiş, bu yüzü, bu kıyafeti beğenmediğimizde de bu kıyafette sıkıntılar ortaya çıkmaya başlıyor, burnunu beğenmiyor mesela, beğenmediği husus da burnu değil esasen kulların burnunu eksik ve kusurlu gördüğü düşüncesi, bundan utanıyor, sıkılıyor, alınıyor, dert ediniyor ortada bir şey yokken, sonucunda da burnunda sivilceler eksik olmuyor. Rabbimiz ellerimize büyük bir maharet lütfetmiş olabilir ki bu onu tanımamız içindir, Rabbimize ve kullarına üstünlük taslamak için değil diğer kulları tamamlamak için, Rabbimize karşı bu yönde doğru bir düşüncede olmazsak, ellerimizdeki rahmet kaynağının Rabbimizin bizlere olan bir emaneti, bir lütfu ve yolunda kullanmak için bir ikramı olarak görmeyerek, kendimizi üstün tutarsak, bu kibrimizle de günah işlediğimizde bu kibirli halimiz ifşa olduğunda da günahımızın karanlığı ifşa olduğunda kullar da bizleri yargılsa, bu halimizi yargırlarsa, güneşle damgalanırız, o ellerimizde yaralar ortaya çıkabilir. Güneş ışıkları nasıl ki karanlığı ortadan kaldırır, o karanlığın içinde olanı ortaya çıkartır, kullar da bizlere kötülüğümüzü görmemiz açısından, güvendiğimiz o kibirlendiğimiz ellerimize güvenmememiz, üstünlük taslamamız konusunda bu yönde yaklaşımları olabilir ki sistemde olduğumuz için birbirimizi bu yönde de tamamlayabiliyoruz, Rabbimizin rızası yolunda kulların Rabbimizin rızası üzere olan yollarında onlara destek olmak üzere etkileyebiliyoruz dualarımızla, Rabbimizin takdiri de bu yönde olursa bu imtihanları da doğru bir şekilde okumamız gerekir.

Vücudumuz var fiziksel bedenimiz yani bineğimiz, bu bedenimiz içinde de düşünen bir benliğimiz daha var bu benliğimizin içinde nefsimiz var aynı zamanda da bu düşünen benliğimizle bağlantı kurduğumuz ruhumuz var, hepsi de birbiriyle ilişkili. Fiziksel bedenimizden de sorumluyuz ona iyi bakmak için elimizden geleni yapmamız, beslenmemizden giyimimize kuşamımıza kadar bedenimizin sağlığına dikkat etmemiz gerekir, düşünen benliğimiz için emredildiği gibi hayatı okumak üzere beynimizi Kur'an-ı Kerim'i anlamak üzere çalıştırmamız, gönlümüzü de bu yolda atması için gayret göstermemiz gerekir, nefsimize karşı emredildiği gibi doğru bir mücadele içinde olarak nefsimizi ve kulağına fısıldayan şeytanları düşmanımız bilerek onların bizi kendimize yönelik arzu ve isteklerimizi güzel göstermelerine kapılmadan yaşamaya gayret etmemiz, Rabbimizin rızası yolunda gayret göstererek o ruhumuzu daha da nurlandırmaya gayret etmeliyiz.

Baktığımız zaman insan vücuduna adeta gözlerimizi gökyüzüne çevirdiğimizde karşılaştığımız bir tabloyla karşılaşyoruz, büyük bir karmaşa lakin uyum içinde hareket eden bir düzen var, aynı şekilde her biri uyum içinde çalışan bir beden. Bedenimizin her bir parçasını ayakta tutan Rabbimiz her bir hücre de her bir zerre de Rabbimizi zikrediyor, kan nasıl ki vücudumuzu besliyor aynı şekilde Rabbimizin rahmeti de bizleri ayakta tutuyor, vücudumuzu besliyor, Kur'an-ı Kerim okumakta kanımızı temizler, gönlümüzü temizler, kanımız zehirlendiğinde nasıl baygınlık geçiriyoruz vücudumuz hasta oluyor, kanımızda şeker oranı dahi biraz arttığı veya azaldığında hissettiğimiz değişimler gibi aynı şekilde Kur'an-ı Kerim ile beslenmezsek de kanımız kirlenir, bu kirlilikle de zehirli bir hal alır ki organlarımız da bundan etkilenir, ruhumuz da bundan etkilenir, günahlara girmekten kötülük yapmaktan kaçınan bizler bu şeytan işi pislik işlerden kaçınan bizler kendimizi kötülüğün içinde bulabiliriz, şeytanlar da bu kanda dolaşarak gönlümüzü zehirlenmeye çalışırlar. Hacamat tedavisi ile işte bu organlarımızın arkasından kan çekerek bu zehirlerine karşı bir tedavi uyguluyoruz, ya açlık ile oruç tutarak kanımızı düzeltme yoluna gitmemiz gerekir ya da Kur'an-ı Kerim okuyarak ya da hacamat tedavisi ile hepsini yapsak daha iyi olur elbette lakin herkesin gücü de buna yetmeyebiliyor. Kan değerlerimiz de yaşadığımız hayatlarla ilişkili ki yediğimiz içtiğimiz şeylerin yanında manevi olarak da yaşadığımız değişimlerden de etkileniyor, kanımızla her nasıl ki vücudumuz besleniyor, dolaşım sistemi ile taşınıyor, sevgi de insanlar ile kurduğumuz bağ ile bizim ruhumuzu da besliyor, sevgiye yönelik eylemleri aksattığımızda da hayatlarımızda bu kan değerlerimize de yansıyor, akraba ilişkilerimiz, komşularla olan ilişkilerimiz, çevremizle olan ilişkimiz, ailemizle olan ilişkilerimiz, onlara olan yaklaşımımız, onlara sevgi ile yaklaşmamamız, nefretle, vefasızlıkla, çekememezlikle yaklaşmamızdan bu yönde yaşadığımız için de ruhsal olarak da açlık çekmeye başlıyoruz, ruhumuz fiziksel bedenimizle de bağı var bu bağdan da şayet ruhun istemediği, karşı durduğu hususlarda da bedenimizde de hissediliyor.

Şeker bağımlılığına da dikkat etmemiz gerekiyor, çeşitli şeker türlerinden bahsedebiliriz, meyvelerden aldığımız şeker karşısında da yiyecek raflarında yer alanlar dikkat çekici şekilde süslenmiş paketler adeta içine zehir enjekte edilmiş gıdalar, çaya kahveye attığımız beyazlığıyla o saf görünümüyle bizi kandıran rafine şeker, zihnimizi biranda hazla dolduran şekerlere karşı, adeta kanımızı tatlı tatlı zehirliyor, zehirlenen kanımız da bizi yorgun düşürüyor, halsiz bir hale sürüklüyor, bizi yavaş yavaş güçten düşürüyor, vücudumuz yağlanmaya devam ettikçe çeşitli hastalıkları da beraberinde getiriyor, kalp krizi riskimizi de artırıyor, manevi olarak kalp temizliğimize dikkat ettiğimiz gibi fiziksel kalbimize de dikkat etmemiz gerekir. Bir paket

çikolata canımız çekebilir, en güzel, en sağlıklı olana yönelelim, bazen sağlığınıza zararlı olan gıdaları da helal olan gıdaları da arzulayabiliriz buna ihtiyaç duyabiliriz ama midemizi her gün bu bir paket çikolata ile doldurmakta sağlığınıza bozacaktır, bizi yorgun düşürecek, ne koşabiliriz, ne de canımız yürümek ister, o gelip geçici haz kanımızı da zihnimizi de uyuşturur, doğru bir şekilde de bu aldığımız çikolatayı ölçülü bir şekilde kullandığımızda da misal ayda yılda bir canımız çektiğinde mutluluğumuz da katlanarak artabilir ki pek tabi ki Rabbimizin takdirindedir.

Kan, ilik ve organ bağıışı gibi insanları hayatta kalmaları konusunda yardımcı olma konusunda da dikkat etmemiz gereken husus din düşmanı zalimlere karşı hiçbir alışverişte bulunmamamız gerekir. Misal olarak bir cephede savaşırken yanımızdaki arkadaşımız vurularak kan kaybetmeye başladı ve ölüm tehlikesi söz konusu böyle bir durumda kan vermemiz gerekir, düşman askeri yaralı düşmüş ve kana ihtiyacı var şayet esir bu durumdaysa kan bağışlayabiliriz şayet cephede organa da ihtiyacı varsa organımızı dahi bağışlamak doğru olur, esirlere elimizden geldiği kadar yardımcı olmak durumundayız lakin bu esirler din düşmanımız, dinimize düşmanlık gösteren zalim kimseler olmamalı, aynı şekilde ailemizde, akrabalarımızda, komşularımızda arkadaşlarımızda çevremizde bu yönde ölüm riski taşıyan kimseler için de ilik ve organ bağıışı konusunda da ihtiyaca yönelik ihtiyacın derecesine göre hareket etmemiz gerekir, misal annemiz bizi hayatta tutmak için iki böbreğini bile verebilir lakin sadece tek bir böbrek vermesi uygun olur ki bu da ölüm riski varsa, bir kişiyi hayatta tutmak için canımızı feda edemeyiz ki bu intihar etmek olur, bir kimse bizi öldürmek için saldırıyorsa o kişiye karşı biz de onu etkisiz hale getirmek için kendimizi savunabiliriz aynı şekilde bir kişi karşımıza çıktığında da onu yaşatmak için elimizden geleni göstermemiz gerekir, ölüm riski ile karşılaşmamız ve bizden başka da bir çözüm yolu olmadığında ihsan etmemiz uygun olur, bu konuda da bir zorunluluk hissetmemeliyiz, insanlara da bu konuda baskı kurmak da doğru değildir, öldüğümüzde de organlarımızı bağışlamamız doğru olmaz, bir ihtiyaca yönelik ihsan etmemiz gerekir, ölüm döşeginde bize bu yönde bir teklif gelirse, organlarımızın bir hayat kurtaracağını, karşımızda da ölüm döşeginde olan bir kimse varsa, bunu görerek, böyle bir durumda ancak o kişiye yönelik bağışta bulunabiliriz öldükten sonra, kalbimiz tamamen durduktan sonra, tek bir ses, en ufak bir ses dahi gelmediği zaman vücudumuzdan, yoksa bitkisel hayat gibi durumlarda, beyin iflas edip kalp atmaya devam ettiği durumlarda değil, ruhumuzun tamamen bedenimizi terk etmesi gerekiyor, böyle bir durumda da organ bağıışının sağlıklı olup olmayacağı konusunda da teknolojinin gelişmesi ile belki ilerleyen zamanda hayatlarımızda ilerlemeler olabilir. Mevzu toprağa karışacak olan kemiklerin veya çürüyüp gidecek bir bedenden öte bağış yaptığımızda o kimsenin DNA sarmalını da etkiliyoruz, hayatını etkiliyoruz buna dikkat etmemiz gerekiyor. Bağışlarımız bir ücret karşılığında ihtiyacı olanlara satılmamalıdır, ihtiyacı olan kimseden herhangi bir başlık altında da en ufak bir ücret alınmamalıdır.

Çeşitli ilaçların kullanımında da ilaçlar içinde ne olduğuna bakmamız bu yönde doktorumuzdan da taleplerimiz olmalı, hayatta Rabbimizin emir ve yasaklarına karşı gelişigüzel yaşayamayız, vurdumduymaz bir şekilde, umursamaz bir şekilde havai bir şekilde yaşayamayız.

İnsanlarla göz göze geldiğimizde, insanlarla konuştuğumuzda insanlarla bir arada olduğumuzda, ekmeği bölüp paylaştığımız, mataramızdaki suyu beraber içtiğimiz insanlarla bir bağ kurduğumuzda insanların hayatlarının bir parçası oluyoruz, onlar da bizim bir parçamız oluyorlar, aynı zamanda onların ruh halleri de bizim üzerimizde etkili olabiliyor. Sürekli olarak kaygılı bir arkadaşımızı düşünelim, bu kaygılı ruha hali bize de sirayet etmeye başlar, bu halini bize de bulaştırmaya adeta çabalar durur, adeta ateş almış haliyle onu ne kadar durdurmaya çalışsak da daha da alevlenir, bu haldeyken ondan uzaklaşmamız en doğrusu olur, içindeki kötülüğü bu şekilde etrafa saçanlar olduğu gibi içimizdeki iyiliği ve güzelliği de etrafa saçan kimseler olmaya gayret etmeliyiz. Kötülüklerini etrafa saçanlar da sadece yakın çevremiz olarak düşünmeyelim, kötülüğün bombardımanı altındayız adeta, televizyonları açtığımızda çeşitli ruh hallerinde olan oyuncularını görüyoruz, sürekli kötü ruh hali yayan filmler ve diziler, müzikler, tiyatrolar, ruh hali kötü olan kimseler bu kötülüklerini adeta kendi içlerinde tutması gerekirken hayatlarına öyle bir yansıtıyorlar ki gözlerinden adeta ışın çıkıyor, ağızlarından alev saçılıyor, derileri dikenli, tüm içinde büyüttüğü kötülük artık kabına sığmıyor ve etrafına da bu kötülüğü saçıyor, karanlık saçan, etrafa zarar vere bir lamba gibi. Böyle kimseler de ruh hali kötü olan kimselerle bir araya gelerek kendi kötülüklerini artırdıkları gibi biz de hak yolda bir araya gelmeliyiz, beraber daha da çok gayret göstermeliyiz. Böyle kötü kimselerden korunmak için de Rabbimize sığınmamız gerekir, dua etmemiz gerekir, koruyucu Kur'an-ı Kerim ayetleri okumamız.

Konsere gittiğimizi varsayalım, herkesin zıplamaya başladığını düşünelim, modumuz şarkıcının moduna göre şekillenmeye ve değişmeye başlıyor, adeta sahneden bizi büyülüyor. Siyasi parti liderleri de böyle, sahneye çıkarak kendi duygu ve düşüncelerini sirayet ettirmeye çalışıyor, televizyonlarda sürekli yer alarak o kin ve nefretini topluma yerleştirmeye, zihinlere yerleştirmeye, zihinleri karartmaya çabalıyorlar, ifritler ve şeytanlar hak yolda olanlara düşman oldukları gibi şeytanlaşmış olan kullar da bu yönde düşmanlık sergiliyorlar ve bu şeytanlaşmış kulların yanlarında da iblisler, ifritler ve şeytanlar da bulunuyor.

Söylediklerimizde yeni bir şey yok, her gün gözlemleyebileceğimiz çevremizin ve bizim başımıza gelen şeyler, fiziksel dünya ve ruhsal dünyamızı da okumayı öğrenmemiz gerekiyor, kendi dünyevi düşünceleriyle hayatlarımızı okumamızı bize dayatan kimseler de sadece hayvansal olarak insan bedenini inceleyen bir eğitim sistemini savunuyorlar ki eğitimin özünde zaten içimizde olan potansiyeli ortaya çıkarmak yatar, bu hedeflenir, lakin günümüz eğitim sisteminde ruhsal olarak bir farkındalık, bu yönde bir eğilim de yok çünkü ruhsal olarak büyük bir çürümüşlük içindeyiz, kendimize büyük bir yabancılaşma içindeyiz, hayatlarımızda Kur'an-ı Kerim ile kurmamız gereken bağda da peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav. ile kurmamız gereken bağda da hak yolda olan kullarla kurmamız gereken bağda da eksikliklerimiz var, büyük bir kopukluk var, hayatlarımızda sevgi eksikliği var hal böyle olunca da ruhumuzla da hayatlarımızda Rabbimizle kurmamız gereken o derin sevgi bağı da olmuyor.

Vücudumuz toprak olup gidecek bu hastalıkların da neden ve nasıl olduğu konusunda da ilgilenmiyoruz esas meselemiz ruhumuz, bu bedenimiz sadece bizim için bir örnek, Rabbimizin rızası yolunda kullanmayı öğrenmemiz gerekiyor. Rabbimizin rızası yolunda emredildiği gibi yaşayarak, peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.' in yolunda. Hasta olduğumuzda her nasıl ki bu hastalığa karşı duyarsız davranamıyoruz aynı şekilde çevremizde hasta olan

kimselere de duyarsız kalmamamız gerekir, onlara da yardım etmeye gayret etmemiz, hasta ziyaretleriyle, dua ile, ailelerine yardımcı olarak. Çevremizde gördüğümüz hastalıklardan ders de çıkarmamız gerekir, bu ders çıkarmak da hayatın gelip geçici olmasından öte bu hastalığın ortaya çıkmasında bizim de sorumluluğumuz olduğu, bir kansere tutulmuş hasta varsa çevremizde ona sevgiyle bağ kurmada zorlandığımızdan, ona yönelik doğru bir adım atmadığımızdan, kendimizi örnek bir kul olarak yetiştiremememizden, ne kadar yaşlı olup ölüme yakın olsa da bu hastalıkları kendimizden de bilmemiz gerekir, bu kötülüğün ortaya çıkmasında bizim de payımızın olduğunu görmemiz gerekir. Gördüğümüz tüm kötülükler bizim içimizde olduğu gibi hastalıklar da hep bizim içimizde, bu içimizde olan kötülüğümüzün tezahürü ki ders çıkaralım, Rabbimize sığınalım, ondan yardım dileyelim. Birisi yere düştüğünde esasen düşen biz oluyoruz, o bizim yerimize düşen parçamız, ders çıkarmamız için düşen parçamız, ayağımız kaydığında başımıza gelecek şey, Rabbimizin bizlere olan mesajı ki o kul esasen bizim için yere kapaklanıp düşüyor kendisi için değil, kanser olan birisini gördüğümüzde de o kanser olan esasen bizim bir parçamız, bizim bir parçamız bizim için acı çeken, bizim kötülüklerimizi yüklenen parçamız.

Maneviyatta emredildiği gibi Kur'an-ı Kerim'i okumak, bunun için maneviyat çalışması içinde oluyoruz, karanlık varlıkların da tüm amacı tüm vücudumuzu ele geçirmek, bizlere hiçbir emir ve yasağa uymamamız konusunda yönlendirmek. Giriş yerleri de bu parmak kemiklerimiz ve ayak kemiklerimizin olduğu bölge oluyor. Saçlarımızın ve tırnaklarımızın uzaması yavaş yavaş her gün milim milim şeklinde değil birden uzayarak gerçekleşiyor, bu yüzden düzenli bir şekilde tırnaklarımızı, saçlarımızı cuma günleri kesmeye özen göstermemiz gerekir. Peygamberimizin tavsiye ettiği günde ve kesim yöntemiyle, ilk olarak sağ elimizin işaret parmağından başlayarak sağa doğru serçe parmağına doğru ardından sol elimize geçiyoruz, sağ elimizin baş parmağını kesmeden sol elimizin tırnaklarını sağdan başlayarak en ufak serçe parmağımdan sola doğru kesmeye başlayarak sol elimizin baş parmağına kadar böylelikle de sol elimizin tırnaklarını tamamlıyoruz son olarak da sağ elimizin baş parmağını kesiyoruz. Bu şekilde Rabbimize sığınarak tırnaklarımızı kesersek karanlığın da aklımızı bulandırmasının da vücudumuzda güçlenmesinin de önüne geçmiş oluruz Rabbimizin izni ve takdiriyle elbette üzerimize düşeni en güzel şekilde yapmaya, temiz kullar olmaya, emredildiği gibi peygamberimizi örnek alarak temiz kalmaya temizliğimize dikkat etmeye gayret etmeliyiz. Maneviyat çalışırken özellikle zikir çekerken, yatakta dua ederken, sure okurken gelen kulak çınlamaları konusunda da kulak temizliğimizi yaptığımızdan emin olalım, kulak doktoruna danışmayı da ihmal etmeyelim, bu kulakta çıkan kıldardan da bunların uçlarından da karanlık varlıklar istifade edebiliyorlar burada tutunarak. Maneviyatta yaşadığımız haller herkeste farklılık gösterebilir kulak çınlaması bir kul için hayırlı bir hal de olabilirken rahatsızlık da olabilir. Maneviyat çalışmasında da kulak çınlaması ile karşılaşabiliriz ki ense ağrısı karanlık varlıkların musallat olmasından, burada konaklıyorlar, vücut ile başın bağı kesmek için, sol kulak çınlaması da karanlık varlıkların saldırmasından, sağ kulak çınlaması da bizi savunan taraf, kabaca bu şekilde, elbette düzenli hareket ederek yürüyüşlerle, düzenli egzersizlerle de vücut sağlığımızı korumaya, sağlıklı bir vücut sağlığına Rabbimizin rızası üzere önem göstermeliyiz.

Doğasını fitratını yaratılışını kabul etmeyen kadınlarda da kadınsal hastalıklar ortaya çıkmaya başlıyor, aynı şey erkekler için de geçerli ki bunun sebebi de birbirini emredildiği gibi Rabbimizin rızası yolunda teslimiyet göstererek tamamlayamayan, maneviyat ile olgunlaşmayan eşlerden, erkek çocuk gibi kaldığında evliliklerde, çocuk gibi yaşamaya başladığında kadın da o erkeğin evlilikte üstlenmesi gereken rolü üstlenmeye başlıyor, kadın evlilikte üstlenmesi gereken rolü üstlenmediğinde de erkek değişmeye başlıyor birbirlerini tamamlamak üzere bu da uç noktalarda da olduğunda doğası da erkeğin ve kadının değişime uğrayabiliyor, evliliklerimizin amacına odaklanmamız ve Rabbimize doğru yol almamız gerekiyor, Rabbimizin rızası üzere ona varan yolu iki taraf için de önemli olursa, iki taraf da hakiki sevgiye, gerçek aşka, Rabbimize yaklaşma konusunda da bir o kadar da kolay yol alabilir ki Rabbimizin lütfu ve ikramı ile takdiri bu yöndeysse.

Anne karnında da annenin hayatında yaşadığı olumsuzluklar da bebeğe sirayet edebiliyor, annenin sigara içmesi, alkol kullanması çocuğun fiziksel sağlığına etki ettiği gibi annenin manevi yönü de çocuğu etkiliyor, annenin çocuğunu karnında taşıırken girdiği günahlar, aileleri ile olan ilişkisini de etkiliyor ki misal doğan çocuk halasını sevmiyor, onla doğru bir sevgi bağı kurmakta zorlanıyor bu hissiyat da anneden evladına geçebiliyor, çeşitli duygu ve hissiyatın uç noktalarda hamilelik esnasında da yaşanması çocuğa sirayet edebiliyor annenin hamileyken korkudan dilinin tutulması çocuğa geçebiliyor. Anne ve çocuk nasıl hamilelik sürecinde bir arada bir bağ içinde birbirilerini hissederek yaşıyorlarsa aynı şekilde hamilelik sürecinden sonra da bu bağ üzerinden hata ve kusurlarımızı da düzeltme yoluna gitmemiz, hamilelik sürecinde yaşananlar konusunda çocuklarına yaşadıkları hadiseleri anlatmaları ve yaşadıkları bu olumsuz süreçleri de evlatlarıyla paylaşmaları gerekiyor ki bu çocukların yaşadıkları halden çıkartabilsinler, misal kekeme olan bir çocuğun annesi ona hamilelik esnasında korktuğu zamanı anlatarak onu rahatlatmalı ve artık korkmasına gerek olmadığını ona söylemelidir, onun ruhuna söylemelidir, o korkan ruhunu bu yöntemle dinginleştirme yoluna gitmelidir. Annenin alingan olması, eşinden veya ailesinden bu yönde bir baskı görmesi konusunda da tüm bu olumsuz hadiseleri çocuğuna anlatması gerekiyor, en ince ayrıntısına kadar ki çocuğun ruhu da bunu idrak edebilsin ve bu konuda kendisini savunma içinde olmasın, bu da bedenine olumlu bir şekilde tesir etsin. Aile ilişkilerimizde de doğru bir yaklaşım geliştirmedeğimizde de bizlere hastalık olarak yansıyabiliyor, annelerimiz hak ve hukuklarına karşı bize olan emeklerine karşı onlara of bile demeden daima sevgi ile yaklaşmamız gerekiyor. Bir sistem içindeyiz ve birbirimize bağlıyız, birbirimizden kopukluğumuz bizleri etkiliyor, birbirimizi desteklemeli birbirimizi tamamlamalı, birbirimizi Rabbimizin rızası yolunda beslememiz gerekiyor sevgi ile, komşularımızdan akrabalarımıza çevremize tüm sistem olarak. Yoksa çeşitli hastalıklar olarak bu kopukluk kendisini gösteriyor. Karşımızdaki kulu sinirlendirdiğimizde o kul da dişlerini sıkmaya başlar ki belirli bir noktadan sonra dişler de kırılmaya başlar, kullara sevgi ile yaklaşmamız gerekiyor, kinle, nefretle, öfkeyle, düşmanlıkla da birbirimize yaklaştığımızda birbirimize en çok zararı yine birbirimize veririz, aynı şekilde düşüncelerimiz de ruhumuza etki ediyor, ruhumuz da bedenimize ki birbirimizi affetmeyi, bağışlamayı öğrenmemiz gerekiyor, içimizde kötülüğü, kötü sözleri tutmamamız gerekiyor, kötülükle yatıp kötülükle kalkmamamız, ailemizden olsun hak yolda olan dostlarımızdan olsun arkadaşlarımızdan olsun ki bu da bizi ruhumuzu rahatlatır, boşaltım sistemimize kadar bizi rahatlatır hem de artık ruhumuz kendisini sıkıp durmaz bedenimiz de öyle. Hayatta acele etmemiz gereken konularda

acele etmememiz tembellik göstermemiz de nefsimizden bu da bedenimizi etkiliyor, acele etmememiz telaşa kapılmamamız da şeytanın ayartması ki bu aceleci hal ile yaşamamız, panik içinde hareket etmemiz de bedenimize etkiliyor orta yollu yaşamaya gayret etmemiz gerekiyor, tiroid hormonları da bu yaşayışımızda dengesini kaybetmeye başlıyor. Boşanma ardından çocuklar da tepki gösteriyorlar anne ve babalarına, bu ruh hallerine de sirayet ediyor ki o da bedende ifşa oluyor, vücutta çeşitli alerjiler şeklinde. Kendi eksik ve kusurlarımızın, aciz halimizin, kulluğumuzun da ne kadar farkında olursak o kadar da iyi nesiller yetiştirebiliriz, Hz. Zekeriya As.' ın evladı Hz. Yahya As. gibi, anne ve babamıza emredildiği gibi elimizden geldiği kadar gayretle sevgi ile yaklaşırken, bir taraftan da kendimizi tam olarak onlara emredildiği gibi davranmadığımız konusunda da Rabbimizden yardım istememiz gerekiyor ki bu halimiz de evlatlarımıza geçebilir, aynı şekilde kendimizi herhangi bir konuda ne kadar tamamlanmış hissederek, aciyetimizi görmezsek, eksiklerimizin ve kusurlarımızın farkında olmazsak, nefsimizde de bu hissedilir ki ilim konusunda misal kendimizin yetiştiğini düşünürsek olduk dersek çocuğumuzda da bu ilim konusunda kendisini gösterir ve çocuğumuz da ilim konusunda, kendisini ilim yolunda yetiştirme konusunda bir arzu geliştirmez, para kazanma konusunda, meslek öğrenme konusunda, daha birçok konuda hayatı doğru bir şekilde okumadığımızda bu halde yaşadığımızda bu sistemi etkiliyor, evlatlarımızı da etkiliyor, onların geleceğini de etkiliyor. Gözlerimizi haramlara çevirdiğimizde zihnimize de bu haramlar yerleşmeye başlıyor, hayatlarımızda yaşadığımız anılardan daha büyük haz uyandırdığı için bu görüntüler o anılarımızın yerini almaya başlıyor böylelikle de geçmişte yaşananları yavaş yavaş unutmaya başlıyoruz. Hamilelik esnasında da çocuklarımıza karşı sevgi hissi beslemememiz de olumsuzluklar oluşturuyor, dünyaya getirmekten korkmamız, istemememiz, onların geleceği hakkında korkmamız, rızıklarından endişe etmemiz de göz bozuklukları olarak da farklı hastalıklar olarak da çocuklarda kendisini gösterebiliyor, anne uzak gelecekte korkuyor bu da uzağı görememesi olarak çocuğa geçiyor, anne yakınlarından endişe ediyor yakını görememe, hayatı okurken zihninde büyük bir karmaşa ile hayatı okuyor bulanık görme gibi. Gözlerimiz hayatı emredildiği gibi okumadığımızda Rabbimize güvenmediğimizde hayatı yanlış okuduğumuzda kendisini gösteriyor, bu çeşitli tedavi yöntemleri ile düzeltilebiliyor günümüzde esas mesele bize verilen mesajı okumak olmalı. Çocukluktan sonra ilerleyen yaşlarda gelen göz bozuklukları da hayatı emredildiği gibi okumamaktan, Rabbimizden uzaklaşmaktan olabiliyor, yakınlarımızdan annelerimizden babalarımızdan ayrı düşmekten sevgi bağı olarak da ruhsal olarak da fiziksel olarak da. Bebeklerin gaz sorunu da annenin hamilelikte bebeğinin sağlığını aşırı önemsemesi sonucu da aşırı korkuya kapılarak taşınmasından. Rabbimizin rızası yolunda olursak, onu razı edememe korkusu bizi sararsa da olacaklardan kaygılanmayız, hak yolda maneviyat çalışması ile de çocuğumuz da ailemiz de çevremiz de dünyamız da nurlanmaya başlar, anne karnında da çocuğun bizimle bağ kurduğunu, bizi dinlediğini, bizi hissettiğini, bizden öğrendiğini unutmayalım, biz doğru bir şekilde yaşarsak anne karnında da emeklemeye başladığında da koşturmaya başladığında da doğru bir gelişim gösterir, bize düşen insanın doğası üzerine doğru bir yaklaşım geliştirmek üzere dünyada da maneviyatta da büyük bir farkındalıkla çalışmak, koşturmak olmalı, bir taraftan dünyada araştırmalar yürüterek, bir taraftan da maneviyat çalışması ile böylelikle de iki taraf da birbirini tamamlayacaktır, Rabbimizin rızası yolunda, Rabbimizin takdirindedir, dilediğine lütfeder.

Doğada bulunan zehirler baldan da şekerden de tattığımız tüm tatlı şeylerden de daha tatlı olur ki bu zehrin bir damlasını tatmak bile bize yeter bizi tatmin eder lakin vücudumuzda da büyük bir tahribata çeşitli hastalıklara sebep olur, aynı şekilde günahlar da böyledir, büyük küçük demeden tüm günahlardan Rabbimize sığınmamız gerekir. Doğada panzehir ararken maneviyatımızda da ruhumuzda da şifa aramamız gerekiyor, şifa ararken her nasıl ki doktor doktor, eczanene eczanene geziyoruz, kendimize bakmayı da öğrenmemiz gerekiyor maneviyat çalışması ile, kendimizdeki kötülüklerle mücadele etmemiz, kendi kötülüğümüzden, kendi cahilliğimizden başımıza gelen, bu sebeple kaynaklanan hastalıklarımızla da doğru bir şekilde mücadele edebilmek için bu hastalıklardan dolayı başımıza gelen felaketlerden ders çıkararak, Rabbimizin bizlere olan mesajını doğru bir şekilde okuyarak, hayatlarımızı emredildiği gibi yaşama konusunda kendimizi toparlayarak yaşamayı öğrenmemiz gerekiyor, hayatı emredildiği gibi okumayı. Hayatlarımızda ihtiyaç duyanların ihtiyaçlarını karşılamak üzere neye ihtiyaçları varsa maddi ve manevi olarak bu yönde sadaka vermeyi ihmal etmememiz sadaka ile yaşamamız gerekiyor ki bizim de ihtiyaçlarımız var Rabbimizden de bu yönde bizim ihtiyaçlarımızı karşılaması konusunda umudumuz olabilir lakin bu halimiz de Rabbimizin rızası üzere olmalı, bizden bunu istediği için, peygamberimiz Hz. Muhammed Sav.' i örnek alarak Rabbimizi razı etmek üzere olmalı, kendimizi düşünen, kendi ihtiyaçlarımızın giderilmesi için sadaka veren bir halde olmamamız gerekiyor, Rabbimize yakınlaşma aracı olarak görmemiz, kulları kendimizden daha önemli gördüğümüz için olmalı, kendimizi önemli gördüğümüz için değil. Rabbimizden af dilemeliyiz, günahlarımızdan da tövbe etmeliyiz, dua etmeliyiz, bol bol da Rabbimizi anmalı, zikretmeliyiz, gerçek güç ve kuvvet sahibi Rabbimiz olan Allah'ı, çeşitli istiğfar, salavat, zikirleri de çekerek, gönlümüzle de dilimizle de. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Özgürlük

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Sahibimize hamd olsun, en sevilen kulunun üzerine de selâmı.

Hak yolda olanlar kulluktan kaçır mı?

Kendimizi Rabbimizin rızasını kazanmak üzere yolunda feda etmeden özgürlüğümüze kavuşamayız, bu feda etmek de ona hizmet etmektir, kendimize yönelik yaşamayı bırakarak Rabbimizin rızası üzere yaşamaktır, Rabbimizin emir ve yasaklarına uymak, ona itaat ederek yaşamaktır ki bu halde ancak öğrenmeye başlayabiliriz. Biz Rabbimize aitiz, sevdiklerimiz Rabbimize ait, evimiz, arabalarımız, kıyafetlerimiz tüm her şeyimiz, eşimiz, çocuklarımız hepsi Rabbimizin bizim değil. Rabbimizin rızası için hayvan kurban ederken de bunu akılda bulundurmalıyız şayet Rabbimiz bizden canımızı isteseydi o hayvanın yerine bizim ayaklarımız ve gözümüz bağlanacaktı veya Rabbimiz bizden ne istediye hangi evladımızı onun elleri ve ayakları gözüyle beraber bağlanarak yatırılacaktı. Biz Rabbimize aitiz ve Rabbimiz de bizim iyiliğimizi bizden daha çok istiyor, bizi bizden daha iyi biliyor, bizim için istediğinde de bizim için hayırlar ve güzellikler var, bundan yüz çevirerek asi olmamalı, kurbanlık için yatırılan bir hayvanın kaçması gibi kullar da kaçarak en büyük zararı kendisine veriyor, etraftaki dikenli tellere o jiletli çitlere takılıyor, yaralanıyor, düşüp kalıyor, kovalanıyor, kendisini zayi ediyor yada sonunda yakalanıyor ve sonundan kaçamıyor, ölüm kapısını çalıyor. Gelip geçici hayatlarımızı, dünyaya olan düşkünlüğümüzü, gurumuzu, kibrimizi, günahkâr halimizi, cahilliğimizi de artık bir kenara bırakmamızın zamanın geldiğini de görmemiz gerekiyor kurban kesilirken o kurban yerine kendimizi koyarak. Hepimizin dönüp dolaşıp varacağı yer belli.

İnsanların dış görünüşleri, hayat tercihleri, yaşayış tarzları bizleri ilgilendiren hususlar olmamalı, bizleri ilgilendiren husus ilk olarak kendimiziz. Şayet kullar maneviyat çalışması içinde olacaklarsa hayatlarını da emredildiği gibi Kur'an-ı Kerim ile okumak istiyorlarsa, peygamberimiz Hz. Muhammed Sav.' in yolunda onu örnek alarak yaşamak istiyorlarsa böyle bir yola baş koyacaklarsa iki aynı cinsin de birbirini bu yolda tamamlayamayacağını bilmeliler. Kul dünya hayatını arzuluyorsa, Rabbimizin rızasını arzulamıyorsa onu zorlayamayız, tercihlerine, yaşadıkları hayatlarına karışamayız. Yetiştirdikleri çocuklar da hayatlarını emredildiği gibi okuma konusunda da zorluk yaşayacaklardır çünkü anne ve babanın maneviyatta etkisi Rabbimizin bizlere olan yaklaşımını okuyabilmek için, hayatı emredildiği gibi okuyabilmemiz için gereklidir. Bir ailede olan iki anne veya iki babanın çocuğun gelişim sürecinden hayatı okumasına değin de sıkıntılar olacaktır bu konuyu da göz ardı etmememiz gerekiyor. Hayatlarımıza karıştıkları vakitte de misal olarak sorumlu olduğumuz tüm çocuklarımıza yönelik çeşitli yollardan, hayat tarzlarını özendirici işler peşinde koşmaları veya içinde bulunduğumuz çevrede kendi tercihlerini göstermek için özendirici, ilgi çekici, dikkat çekici aktiviteler planlamaları, böyle bir olayla da karşılaşsak da doğru bir şekilde tepki göstermemiz gerekir, hoşgörü, samimiyet, saygı ve sevgi her zaman kazanacaktır. İyilik her

zaman kazanacak, karanlığı ortadan kaldıracaktır. Bir birey farklı düşünceleri desteklediği zaman o düşüncelerin esiri olmadığı gibi farklı düşüncelerde olan kimse de herkesin farklı düşüncelere sahip olmasını istediği anlamına da gelmez. İnsanların hak ve özgürlüklerine, seçimlerine, tercihlerine saygılı, hoşgörülü olmak bir insanı insan yapan özellikler de bunlardır lakin işin boyutu günümüzde bir çatışmaya doğru evrilmeye başlıyor ki bu iki tarafın da kaçınması gereken bir husus. Taraflar birbirine karşı karşılaştıklarında kendilerini geri çekerek çatışma ortamı oluşturmaktan kaçınmalılar.

Geçtiğimiz asırlarda yaşadığımız coğrafya dışında hatta yakın geleceğimizde eşcinseller sorgusuz sualsiz dar ağaçlarına gönderilirken bu topraklarda ilim insanları bu konularda araştırmalar gerçekleştiriyorlardı. Her ne kadar bu araştırmaların sınırlı olması bir gereklilik olarak görülüp görülmemesi şeklinde düşünülmesinden öte insana olan saygımız şeklinde yorumlanabilir. İnsanın tabiatına verdiğimiz değerler, hoşgörümüz, sevgimiz bir miras olarak aktarılsaydı günümüzde tüm sorunların çözümünde büyük rol oynardık. Her geçen gün insana verdiğimiz değer azalırken sıfır noktasına bizleri ulaştırmaktan kurtaracak bir şey varsa o da insana saygı ve sevgi duymak olacaktır. Bu saygı Rabbimizin yaratmış olduğu insana ve sevgi de kulunun onun yolunda olma umudunda yatmalı. İnsana verilen değerde bir çözüm, bir aydınlanma yaşanacaksa bu Anadolu'da dayanışmayla, sevgiyle, saygıyla, samimiyetle, hoşgörüyle başarılabılır. Sadece samimiyetimizi, saygımızı, hoşgörümüzü ne kadar ileriye taşıyabiliriz, kalbimiz ne kadarına izin verebilir bu soruyu kendimize sormamız gerekiyor. İnsanlığın iyiliği için kalbimiz ne kadarını kaldırabilir ne kadar ileriye gidebiliriz, savaşımızda kalbimiz parçalanana kadar samimiyet, sevgi, saygı, güven, hoşgörü olmalı Rabbimizin rızası için kullarına yönelik ve zalimlere de düşmanca duygularımız.

İnsanların bizlerle uyuşmayan düşünceleri, kıyafetleri, aksesuarları, saç tarzları, hayat tercihleri olabilir, bu yaşayış tarzları, yaptıkları tercihler onların kötü insanlar olduğunu göstermez, bu hususlar iyilik ve kötülük arasındaki farkları belirleyen unsurlar değildir. Bu tercihte bulunan insanlara güvenilmeyeceği noktasında da bu toprakların ekmeğini yemiş, suyunu içmiş insanlar ihanet etmez, yeri gelirse de kendine yapılan ihaneti sinesine çeker, yine ihanet etmez, edemez çünkü o damarı yoktur. Ne kadar ayırıştırma içinde olursak, kulları kendimizden aşağı görürsek, kibirlenirsek, ötekileştirirsek, zulmedersek, kendimizi üstün görürsek, hayatlarımızda o kadar da imtihanımız bu konulardan karşımıza çıkar ki bu bir sınav, karşımıza çıkan bir imtihan ki hepimiz de bir sınavın içindeyiz, her kul bir sınav veriyor, toplum olarak da dünya olarak da bir sınavdayız, bizler emredildiği gibi yaşamakla ve yaşatmakla mükellefiz bu yolda da birbirimize destek olmalıyız, birbirimizi Rabbimizin rızası yolunda desteklemeli, yardımcı olmalıyız.

Anadolu'nun değerleri, saygı duyduğu ve ne pahasına olursa olsun koruma içgüdüğü ile donandığı unsurlar arasında dini, inançları, ailesi, vatani, milleti, kültürü. Bu tehdit alanlarına her geçen gün yeni unsurlarda ekleniyor. Tuttuğu takımı, siyasi partisi, bulunduğu ve kendisini ait hissettiği topluluklar. Evrim teorisi de bir şekilde bu konular arasına dahil olmaya başladı. Bu hususlardan birini sarsmak, bireylerin düşüncelerinde, hayatlarında bir dizi telafi edilmesi zor, büyük sıkıntılar sarmalını da beraberinde getirebiliyor, sonucu ise birey için içinden çıkılmaz bir kaos olabiliyor. Toplumsal olarak bu hususların değiştiğinin kabul edilmesi veya tümünden reddedilmesi de bir kazanç olarak yorumlanamaz. Zaman her konuda olduğu gibi

belirleyici olacak ve her şeyin ilacı olduğu gibi doğru kullanıldığında etkisini gösterecektir. Sarsılmazların yıkılması konusunda da daha da perçinlenmesi konusunda da. Toplumsal hafızamızın değişmesi de toplumsal olaylara olan bakış açımız da toplumsal olayları okuyuşumuzun değişimi de ancak zamanla doğru bir şekilde o zamandan sıyrılarak bakmayla mümkün ki geçmişte yaşanan olayları okurken geçmişte yaşayanlardan farklı bakış açıları kazanabiliyoruz, zaman bizlere bunu sağlıyor adeta bizleri bir üst basamağa taşıyor. Bitkiler alemini gözlemleyebiliyoruz, hayvanlar alemini gözlemleyebiliyoruz, geçmiş fosilleri lakin kendimizi zamanımızda okumak için kendimizden de zamandan da sıyrılmamız gerekiyor aynı şekilde toplumu okumak için de toplumdan sıyrılmamız bu sıyrılmak kendimizi soyutlamak değil aksine daha derin bakmak, hayata bir üst perdeden adeta bir üst basamaktan bakmak. Maneviyat çalışmamızda da yaşadığımız değişimi, halimizi, içinde bulunduğumuz koşulları okurken de bu şekilde bir yaklaşım geliştiriyoruz kendimizi okumak için de kendimizden çıkmamız gerekiyor.

Evrin teorisi, evrime inananlarla inanmayanlar, evrimi yaratılışla bağdaştıranlar bağdaştırmayanlar, her şeyi ile kabul edenler reddedenler. Mevzunun derinliği ve süregelen tartışma, sosyal teorilerinde, hayatlarımızın da vazgeçilmez bir tartışması olarak yer alması. İnsanlığın teknoloji konusunda günümüzde 200 senede kat ettiği mesafe ile dünyanın 4,5 milyar yılda aldığı teknolojik ilerlemeyi karşılaştırdığımızda gelecek 200 senede alacağı mesafe de çok daha fazla olacaktır. Tarafların birbirlerine hakaret etmesi, aşağılaması ve tarafların canla başla çabalaması bir çatışma ortamını çözmekten ziyade daha da ateşlendirir. Saygının ve hoşgörünün bu konuda da evrim konusunda da toplum üzerinde yayılmasını sağlamak, toplumdaki çatışmaları azaltmak, çatışmalara harcanan enerjiyi araştırmalara, çalışmalara yönlendirmek amaç edinmeli. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Duruşlar

Bismillâhırrahmânırrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizi huzuruna kabul edene hamd olsun, huzurunda bulunanların seyyidinin üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar huzurdan kaçır mı?

Vücudumuz farklı zamanlarda farklı duruşlarda bulunuyor, yatarken uzanıyoruz, kabirde de bizleri yatar bir pozisyonda defnediyorlar, dinlenirken, çalışırken oturuyoruz, ayağa kalktığımızda da hareket etmeye başlıyoruz. Duruşlarımız da iletişimimizde de çalışmamızda da etkili oluyor. Askerde amirimizi gördüğümüzde oturuyorsak ayağa kalkıyoruz, bir üstümüzü gördüğümüzde oturuşumuzu düzeltiyoruz bunlar hep saygı göstergesi. Peygamber efendimizin Hz. Muhammed Sav.' de Hz. Cebrail As. ile ilişkisine bakacak olursak ayakta vahiy aldığını görüyoruz, biz de Rabbimizin huzurunda ayakta durarak namazda Kur'an-ı Kerim okuyoruz. Peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav. Miraçta Rabbimizin huzurunda secde ettiğini ve dizleri üzerine de çökerek et-tahıyyâtü okuduğu gibi bizlerde diz çökerek Rabbimize kulluğumuzu gösteriyoruz, dua ediyoruz tüm salih kullara ve selam getiriyoruz, peygamberimiz Hz. Muhammed Sav.' i ve babamız Hz. İbrahim As.' ı da anmaya gayret ediyoruz, hayatta da takatimiz kalmadığında yere çöküp oturduğumuz gibi daha saygılı bir şekilde dizlerimiz üzerine oturuyoruz Rabbimizin rızasını kazanmak için. Erkekler olarak da her an Rabbimizin emrine koşacak gibi de sağ ayağımızı kaldırıyoruz ki askerlikte de çok komutu ile çömel arasındaki fark da buna benzer, çömel komutu nasıl ki rahat bir oturma pozisyonuydu çok de oturma pozisyonu sağlar lakin çok ile silahın duruşu da dizin duruşu da ayağın duruşu da bellidir ki her an tetikte bir dinlenme pozisyonudur. Yorulduğumuzda da gücümüz kuvvetimiz kalmadığında da tek bir adım atacak halimiz kalmadığında da dizlerimiz üstüne çöker kalırız. Rabbimizin huzurunda olduğumuz namazda daima emirlerine itaat ettiğimizi, rızası yolunda daima hazır olduğumuzu da tüm günümüzde tüm vakitlerde göstermeye gayret ediyoruz. Secde ederken boyun eğiyoruz, Rabbimize kulluğumuzu gösteriyoruz, Rabbimize teslim oluyoruz, tam bir itaat halinde olduğumuzu gösteriyoruz, Rabbimizi huzurunda zikrediyoruz, her türlü noksanlıktan uzak olduğunu dillendiriyoruz. Kur'an-ı Kerim okunurken de şayet ayaktaysak hemen oturuyoruz, konuşmadan dinlemeye geçiyoruz, tüm işimizi gücümüzü bırakarak, Kur'an-ı Kerim öğrenirken öğretmenimizin dizleriyle dizlerimiz neredeyse birbirine değecek seviyede oluyor otururken, oturarak öğreniyoruz sınıflarda, iyilerin arasında oturmamız bizlere emrediliyor, Kur'an-ı Kerim konuşulan masalarda oturmamız, helal ve güzel nimetlerin olduğu sofralarda oturmamız, iyi kimselerle yiyip kalkmamız, kötü insanların olduğu masalardan da uzak durmamız ki onlar dinimizle de alay edenler, helal haram nedir bilmeden sofralarını donatırlar, bu kimselerle yemek masasına da oturmamalı, böyle kimselerle yolcu koltuğuna da oturmamalı çünkü oturarak her nasıl ki iyi insanlarla iyilik ve güzellikler artacağı gibi bizlere onlardan bizden onlara iyilikler ve güzellikler tesir edeceği gibi kötü insanlarla da oturmak bizlere tesir edecektir. Karanlık varlıklar musallat olmuş, zihni biraz boş durunca acı çekmeye

başlıyor, zihnini susturamıyor, müzik dinleyerek sesleri bastırmaya çalışıyor, biraz rahatlamaya çabalıyor, artık müziksiz de yaşayamıyor hakeza müzik sözlerinin de kaynağı karanlıktan, acısı daha da artıyor. Karanlık varlıklar musallat olmuş, gözlerinden okunuyor, hal ve hareketlerinden kendini belli ediyor, dili dışarda geziyor bir köpek gibi. Böyle kimselerle oturup kalkarsanız, böyle kimselerle konuşursanız, böyle kimselerin gözlerine bakarsanız, böyle kimselerin videolarını izlerseniz, gözlerimizden gözlerimize bir köprü vardır, bu karanlık varlıklar da bu köprüyü kullanabilir şayet fotoğraflarınızı ulu orta saçarsanız da böyle şeytanlaşmış kimseler sizlere baktığında içlerinde o dışarı taşan kötülükle o karanlıkla sizlere bakarlar, karanlık ve kötü varlıklara da davetiye çıkarmış olursunuz. Gözlerimizde de kibir görünebilir, gözlerimizde sevgi görünebilir, öfkemiz görünebilir, gözlerimizde şehvet görülebilir ve gözler şehvet uyandırabilir, gözlerden ruh hali okunabilir, gözlerle cilveli ve davetkar bir bakışla kullar etkilenebilir ki bir bakış bile kulları yoldan saptırabilir. Gözlerimize de dikkat etmemiz gerekiyor, yürürken de konuşurken de fotoğraflarımızda da aynı zamanda gözlerimizi de haramlardan da sakınmamız gerekir, biz haramlardan sakınmaya gayret ederken bir taraftan da kulları haram ve yasak işlere davet edici bir hayat da sürdürmememiz gerekir, hayatımızın her alanında sosyal medyada da özellikle paylaştığımız yazılardan fotoğraflara, videolarda ses kayıtlarına değin bir bütün olarak, kulları tahrik edici iş ve eylemlerden kaçınmamız gerekir. Her ne kadar takvalı olduğumuzu iddia etsek de bir fotoğraf, bir yazı, bir söz dahi kulları etkileyebilir, yoldan saptırabilir bu sebeple paylaştığımız şeylere karşı temkinli olmalıyız, dikkatli olmalıyız, Rabbimizden yardım dilemeliyiz, af dilemeli tövbe etmeliyiz.

Askeri törenlerde dimdik yürüyerek düşmana korku dosta güven veririz lakin günlük hayatta dik yürümemiz Rabbimize olan itaatimizde bir eksiklik alameti olarak yorumlanabilir ki kibirli bir şekilde yürümekten, oturup kalkmaktan, konuşmaktan, bakmaktan her bir halimizden de Rabbimize sığınmamız gerekir, bu kibir türleri de dünya ile alakalı hususlar da olabilir ki kıyafetlerimizden saçımızın şekline, dünya zenginliğinden makam ve mevkimize, ahiret yolunda da maneviyat çalışmasında ilerlememize değin en ufak bir kibir alameti yürüyüşümüze de yansır ki bu yürüyüşümüz hem fiziksel olarak da hem de ruhsal olarak da görülebilir, bir kimse boynu bükük yürürken esasen kibirli bir halde olabilir, bir kimse dik yürüyerek kibirli görünebilir, her adımımızda Rabbimize sığınarak, örnek de bir hayat yaşamak için Rabbimizden yardım istemeliyiz, attığımız ve atacağımız her bir adımda aynı şekilde kibrimizin bir işareti de gözlerimizden de okunur, düşmanlığımız da gözlerimizden de okunur sevgimizde iyi ve güzeli de gözlerimizle görürüz kötü ve çirkinini de hak ve batılı da en güzel şekilde ayırt etmek için de Rabbimize sığınmamız gerekir, ondan yardım dilememiz her bir gözümüzü açıp kapattığımız zaman her bir adımımızda günahlara girme tehlikesinin bizimle olduğunun fark etmemiz gerekir ki daima Rabbimize sığınan bir dua hali içinde onun rızası yolunda yaşanamız gerekir.

Kur'an-ı Kerim'in emirlerini yerine getirebilmek için emredildiği gibi yaşamak için bireysel olarak her ne kadar emredildiği gibi yaşamaya gayret etsek de tam anlamıyla başarılı olamayız, Rabbimize tüm Müslümanlar olarak bir dönüş yapmamız gerekiyor, tüm Müslümanlar olarak Rabbimizin emir ve yasaklarıyla yaşamaya istekli olmamız bunun için gayret göstermemiz gerekiyor, bunun için de ilk olarak kendimizden başlamamız ardından da bizimle bu yolda beraber yürümek isteyen hak yolda olan dostlarımıza ihtiyacımız var, bu halde olarak da toplumsal olarak bir boş vermişlikle yaşayan insanların Rabbimizin emir ve yasaklarına uymadığı için uymak da istemediği için başlarına ve biz de onların arasında olduğumuz için

bizim de başımıza gelebilecek olan büyük felaketler ve belalar konusunda da Rabbimizden kurtuluş konusunda bu ızdırapların üzerimizden hak yolda olan olmayan herkes için kalkması konusunda umudumuz olabilir, bizim için değil, bizim hak yolda olmamızdan dolayı da değil, Rabbimizin lütfu ve ikramı ile kendimizden çok diğer kullarını düşündüğümüz için, diğer kulların Rabbimizin rızası üzere yolunda koşturmalarına olan umudumuzdan dolayı ki bu da Rabbimizin rızası içindir ve onun lütfuyladır, ikramıyladır, takdiriyledir. Rabbimiz bir beldeyi helak etmektense bir beldenin tövbe etmesini diler ki bizler de üzerimize düşeni en güzel şekilde yerine getirmeye gayret etmeliyiz dua ederek, aramızda günahkârlar da olabilir, günahkarların olması ise bizim için Rabbimizin bir lütfu, bizler mağaralara kapansak her günümüzü ibadet ve oruçla geçirsek aramızda bulunan bir günahkarın tövbe etmesi bizim dualarımızdan daha çok Rabbimizi sevindirir ve onun hürmetine bizim dualarımıza da kabul hükmü vurulabilir ki işin doğrusu Ya Rab işin doğrusunu yalnız sen bilirsin, senden sana sığınıyoruz, bilmediğimiz bir şey hakkında konuşmaktan da sana sığınıyoruz, bizleri bağışla.

Bir elinde altı parmak olan birini gördüğümüzde bu anormallik karşısında şaşırıyoruz, bu ekstra parmaktan da kişi rahatsız olmayabilir hatta bunu kendisi için bir avantaj olarak görebilir, bu parmak hayatını da kolaylaştırabilir aynı şekilde bir elinde dört parmağı olan bir kimsede de aynı hususlar söz konusu olabilir, bu eksik parmağı kendisinde bir kusur olarak görmeyebilir, ya da bu eksik parmağının belli olmaması için gayret sarf eder, işte kibir de böyledir, halimizin farkında olmayız, kibirli olduğumuzun farkında olmadan yaşayıp gideriz, kibirli olmadığımızı iddia ederek, kibirli olmadığımızı elimizden geldiği kadar göstererek yaşasak da kibrimizle çalışmamız gerekiyor yoksa halimiz altı parmaklı bir kimsenin hali gibi olur, kibrimizi de gizlemeye çalıştığımızda da dört parmaklı kimsenin hali gibi oluruz. Kötülüklerimizi görebilmek için ve bu kötülüklerimizi görerek de düzeltmeye çalıştıkça da maneviyat çalışması ile hak yolda olan dostlarımızla beraber olarak yavaş yavaş Rabbimizi de tanımaya başladığımızda da neyin iyi olduğunu neyin kötü olduğunu da görmeye başlarız, kendimizi yavaş yavaş tanımaya, kendimizi gözlemlemeye başlayabiliriz ve kendimizi de nasıl düzeltmemiz gerektiği konusunda da çalışabiliriz, Rabbimizden yardım dileyebiliriz. Maneviyat çalışmasında olmamız da bizim dilememizle, isteğimizle ya da çabalarımızla olacak bir iş değildir, diğer tüm işler gibi ki Rabbimizin lütfuyladır, onun rahmetiyledir, dilediğine takdir eder. Yoksa etrafa ne kadar iyilik yapsak da kendimizi düzeltmedikten sonra kendimize hiç bakmadıktan sonra bize ne fayda sağlayabilir, bir zalimin etrafa para saçarak aileleri, çocukları sevindirmesi gibi bundan mutluluk duyar, iyi bir kimse olduğunu zanneder o kadar. Bize günahları kınamamız emredildi, zalimlere de düşman olmamız. Kötülüğe nasıl bir arzu ve istek ile yöneldiyse bir kimse aynı şekilde iyiliğe de yönelmek isteyebilir, arzu ve isteklerimize yöneldiğimiz o gücümüz de Rabbimizin elindedir, bu güç de iyi ve kötü olarak da tanımlanmaz, nasıl zulüm işlediyse Rabbimizden af dileyebilir, günahlarından tövbe edebilir pek tabi Rabbimizin takdirindedir gerçek güç ve kuvvet sahibinin takdirindedir. Allah'ım merhametliler merhametlisi bizi dünyaya yöneltme, bizi batıl olan yola yöneltme, biz hak yolda bulundur, hak yolda koştur, tövbelerimizi kabul et bizleri affeyle, Allah'ım bizi zalim kullarının ellerine bırakma, Allah'ım bize zulmeden, bize düşman olanlara, lütfettiğin adımızı arzından silmeye çalışan, lütfettiğin, kolaylaştırdığın yalnız da senden bildiğimiz, senin rızanı kazanmak üzere kendimizi düşünmeyip kullarını düşündüğümüz her işimize ket vurmaya çalışan, düşmanlık gösteren, çekemeyen düşmanlarımıza, o zalimlerin ellerine bizi bırakma, Ya Rab bizimle

habibin Hz. Muhammed Sav.' in kardeşleriyle alay ettiler, iftira ettiler, işkence ettiler, zulmettiler, bizde bu yükü gönlümüzde taşıdık, en güzel isimlerin sahibi olan Allah'ım yalnız senden yardım diledik, sahibimiz olan Allah'ım yalnız sana sığındık, yalnız senin isimlerini andık, yalnız sana el açtık, seni unutmadık Ya Rab, Allah'ım sen de bizi unutma. Biz zalimlere, bize zulmedenlere haklarımızı helal etmiyoruz ve kahrolsun o zalimler. Âmin. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Üzerimizi rahmetiyle örtene hamd olsun, en güzel örtünen kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar haktan kaçır mı?

Hz. Âdem As.' ın yaratılışındaki sureti fiziksel bedenimizle alakalı bir husus olarak okumamamız gerekir, ruhsal olarak okumalıyız, fiziksel bedenimize bakan yönü de bu suretimizi taşıyan vücudumuzun, bu suretimizi taşıyan bir binek olması. İşte bu suretimizi de ne kadar okuyabilirsek ne kadar tanıyabilirsek o kadar da Rabbimize yaklaşabiliriz, Rabbimizi tanıyabiliriz, Rabbimizi anlayabiliriz, bize olan yaklaşımını, sevgi ile olan yaklaşımını, bize olan sevgisini ve rahmetini okuyabiliriz, Rabbimize sevgi duyabiliriz. Rabbimizi tanıyabilmek için de hayatımızı emredildiği gibi okumamızın yanında emredildiği gibi de yaşamamız gerekiyor. Rabbimizin tüm bu alemlerin yaratılış sürecinde bize olan yaklaşımını Hz. Âdem As.' ın ruhuna isimlerini öğreterek kendisini tanıttı. Biz de ruhumuzu ne kadar beslersek Rabbimizin nuru ile ruhumuz da o kadar güçlenir ve Rabbimizi tanıma konusunda da Rabbimiz ile kurduğumuz bağ ile o ruh ile Rabbimizi o kadar iyi tanıyabiliriz. Buna ihtiyacımız var çünkü bizim görevimiz ve yaratılış amacımız bu Rabbimize yaklaşmak, bu yaklaşma da kul olarak ona en güzel şekilde hizmet etmekten geçiyor, emir ve yasaklarına uyarak yaşayarak, Rabbimizin isimlerini öğrenerek, kullara ve tüm alemlere de yaklaşımımız bu isimlerini doğru bir şekilde anlayarak okuduğumuz gibi hayatı okumalıyız, bu yönde de yaşamalıyız ki Rabbimizin bizlere yaklaştığı gibi biz de kullara yaklaşıp doğru bir yaklaşım geliştirelim Rabbimizin rızasını kazanmak üzere ki bu halde de olursak o kadar da Rabbimizin bizden razı olduğu konusunda da umudumuz olabilir.

Rabbimiz tüm alemleri de bizi de nuru ile o rahmeti ile yaratan, tüm insanları da rahmetiyle yarattı, rahmeti fiziksel bedenimizden öte olan suretimizi o ruhumuzu da besliyor ki bedenimizi beslediği gibi, bu rahmeti ile gelen o nurlar da bu suretimize geliyor, ruhumuzu beslemek için geldiği ilk yer de başımız, başımızın üstünde olan saçlarımız da bu rahmetini ruhsal suretimizde yer alan saçlarımız o nuru adeta filtreleyerek hem ruhsal suretimizi hem de vücudumuzu, bedenimizi, bineğimizi de besliyor başımızın üstünden Rabbimizin rahmeti bizi de tüm diğer organlarımızı da vücudumuzu da besliyor, sevgiyle o nuru ile rahmeti ile. Rabbimizin suretinde yaratılmak dediğimizde anlamamız gereken husus meleklerden farklı olarak yaratıldığımız, melekler de nurdan yaratılmıştır bizler de, meleklerden bizi ayıran husus farklı olarak bu ruhsal suretimizle çeşitli ikilemlerde karşı karşıya kaldığımızda, nefsimizle ve gönlümüzün karşı karşıya geldiği zamanda irademizi kullanabiliyoruz ki Rabbimiz bizlere lütfettiği dualarımızla bu ikilemde kaldığımız zaman özgür bir halde gayret gösterebiliyoruz, iyi ve kötünün arasında kaldığımızda, Rabbimizin rızası yolunda yaşamayı, ona yaklaşmayı isteyebiliyoruz, kötülüklerden, şeytan işi pisliklerden uzaklaşmayı dileyebiliyoruz dualarımızla, Rabbimize

sığınabiliyoruz, Rabbimizin lütfu ve rahmeti ile dua edebiliyoruz ki bize olan takdiriyle ya da cahilce günahlara giriyoruz, kendimizi düşünüyoruz, o kendi arzularımızı tatmin etmeye yöneliyoruz. Dualarımız olmasa, kulluğumuzun Rabbimize sığınmamız olmasa bir değerimizin de olmadığını, doğada yaşayan bir hayvandan farkımız olmayacağını, Rabbimizin bize değer verdiğini görmemiz gerekiyor bizi bu halde adeta özgür bırakıyor ki bu da imtihanımız oluyor, bizi imtihan etmesi de Rahmeti, bizi özgür bırakması da bu özgür bıraktığında da esasen bizi rahmeti ile koruyup kollayan, bizi sevgi ile gözetken ki o öyle merhametli, kullarına düşkün olan, kullarını kıskanan ki bu kıskançlıkta eşi benzeri olmayan bir sevgi bağı ile Rabbimize bağlanmamız için, bize olan lütfu, takdiri, ikramı yoksa eşimizi veya aile üyelerimize, kullara karşı sevgi gösterdiğimizde bundan hoşnutsuz olmuyor aksine bu sevgiyi de destekliyor, rızasını kazanmak üzere olduğunda, biz nasıl ki eşimizle benzersiz kimseyle kurmadığı bir sevgi bağımız olsun istiyoruz, Rabbimizle de sevgi bağı kurmak için benzersiz ve tüm sevgilerin de üstünde bunun için gayret göstermemiz gerekiyor, hayatımızı saran tüm kullar tüm doğa içimizde olan tüm sevgiyi işte bu hakiki sevgiyi, hakiki aşkı keşfetmek üzere var, üst üste ekleyerek ulaşmaya gayret göstermemiz gerekiyor bu gerçek sevgiyi ki maneviyat çalışması da bunun için var, bu sevgiden sonra da kullara olan sevgimiz de azalmıyor, değişmeye daha derin ve anlamlı Rabbimizin rızası yolunda gönülden bir sevgi duymaya başlıyoruz kendimizi düşünmediğimiz kullarını düşündüğümüz. Rabbimizin isimlerini ne kadar da iyi öğrenirsek de nasıl davranmamız gerektiği konusunda da daha çok ilim sahibi oluruz ki bu da bizleri daha güzel dualar etme konusunda ve daha güzel kullukta bulunma konusunda yardımcı olur.

Maneviyat çalışması ile ruhumuz da aynı bedenimiz gibi gelişiyor, büyüyor, Rabbimizin lütfu ve rahmetiyle ki onun takdiridir, Rabbimizin rızasını arzulayarak yolunda koşturdukça ona da yakınlaştıkça ruhumuz da gelişmeye başlıyor, Rabbimizle daha derin ve yakın bağ kurmaya başlıyoruz. Yaşayan her kulun bir nefsi var, bunun yanında da bir kalbi olduğu gibi her ikisi de Rabbimizin elindedir, her işte, her şeyde onun elinde olduğu gibi.

Başörtüsü de Rabbimize yönelik bir sadakat göstergesi, emir ve yasaklarına uyduğumuzu gösterdiğimiz, evliliğimizle beraber eşlerimize olan sadakatimizi de gösteriyoruz, Rabbimizin emir ve yasaklarıyla yaşamının ki askerlikte kılık ve kıyafet yönetmeliğine uymak gibi bize ve ailemize getirdiği disiplini, bağlılığı da gösteriyor, kadının bu halde yaşaması da Rabbimizin lütfu ve ikramı ile takdiri iledir ki kendisine de eşine de tüm ailesine de bereket getiriyor Rabbimizin lütfu ve ikramı ile takdiri ile. Evlilikle de beraber kadın saçlarını örtmesiyle fiziksel olarak sadece eşine olan bağı ve bağlılığını göstermesinin yanında ruhsal olarak da bu eşiyi kurduğu bağdan Rabbimizin üzerine indirmiş olduğu o nuru da böylelikle sadece eşine ulaştırıyor, ailesine ulaştırıyor, çocuklarına ulaştırıyor. Örtü böylelikle de eşler arasında olan ilişkiyi daha da sağlamlaştırıyor, bir kadının sadece eşine saçlarını göstermesi bu nedenle çok önemli, evde bile saçlarını örtmesi bu bağı daha da güçlendiriyor, bereketi de artırıyor.

Kadınlar bu nuru çekerken erkeklerse bu nuru tüm dünyaya iletirler, evlilikle kadınlar bu nuru saçlarıyla daha çok çekmeye, daha çok arzulamaya başlarlar eşlerinden ve saçlarını örterek de sadece eşlerine, ailesine kanalize olurlar. Erkeklerin sakalları olması da bu nuru etrafa saçma konusunda fayda sağlar, saçlardan gelen rahmet böylelikle sakallara ulaşır ve yumuşayarak

sakal kılları o nurdan gelen rahmeti de dünyaya ulaştıran bir kanal işlevi görür. Erkekler de saçlarını örtmelidir.

Saçı da sakalı da Rabbimizin bir lütfu ve ikramı bilerek taramak, bakımına özen göstermek, temiz tutmak da kendimiz için değil Rabbimizin rızası üzere olmalı.

Sakallarımızın maneviyat ile ilişkisine değiniyoruz. Rabbimizin yargılaması da rahmeti de nur ile yukardan üzerimize yağar, aynı yağmurun saçlarımızı ıslatması gibi, bir kadın saçları açık olduğunda bu rahmeti dünyaya orantısız bir şekilde saçar, saçını örttüğünde de bu eşine, ailesine kanallı eder, emredilen budur, işleri bereketlenir ki bir örnek olarak yaptığı yemekler güzelleşir, erkekler de sakal bırakarak bu saçlara inen rahmeti o nuru sakalına ulaştırarak tüm alemler için ilme, rahmete ve gelen yargıyı da merhamete dönüştürür. Sakallarımızın maneviyat ile ilişkisi de maneviyatta daha kolay ilerlememizi sağlar, bir örnek verelim: sakalsız bir yüze gelen tokatla sakallı bir yüze gelen tokat şiddeti farklı olur değil mi, Rabbimizin bizlere olan yaklaşımını şiddetli olan yargılarını da sakalla merhamete döneceğini görebiliriz, nasıl görürüz ilk olarak sakal bıraktığımızda biraz kaşındırır, sabun kullanarak bu kaşıntıyı dindirebiliriz, kıllar sert bir şekilde çıkar, ardından uzatmaya devam ettiğimizde de sakallarımızın yumuşadığını görebiliriz, bakarsak hayatımızın da yumuşadığını görürüz, işte kesersek de bu hayatımız tekrar sert geçmeye başlayabilir, erkekler sakal bırakarak bu üzerimize saçlara inen rahmeti, o nuru sakallarına ulaştırarak tüm alemler için ilme, rahmete ve gelen yargıyı da merhamete dönüştürür, sakal ihsan etmektir, bir sünnettir. Sakalları kesmek de adeta ilahi merhametle olan bağlantıyı koparmak demektir, sert hükümleri yumuşatıp tüm dünyaya şefkat getirmek için sakal bırakmamız gerekiyor. Hz. Âdem As. babamız sakalsızdı, saçlarını da örtmüyordu, Hz. Havva annemiz de saçları örtülü değildi, birbirlerine karşı şehvet duymuyorlardı, yasak meyveden sonra utançlarıyla beraber örtünmeye başladılar, bizler de onların evlatlarıyız ve onlar gibi örtünmemiz gerekiyor. Çalışarak görmemiz gerekiyor. Tüm peygamberlerin de sakalları vardı, sakal bir sünnettir ve biz de sakalı tavsiye ediyoruz. Bu dünyada bedenimiz var maneviyatta da olmak var ki bu manevi aleminde de ancak ruhumuzla hissedebiliriz, işte bu manevi aleminde ruhumuzun saçının ve sakalının beyazlaması, saçın sakalın uzaması da bu maneviyatta yoksa dünya ile alakalı bi' husus değil, konuştuklarımız maneviyatla alakalı hususlar, yani bu dünyada saç ve sakalı olmayan birinin de maneviyatta saç ve sakalı olabilir, aynı şekilde saç ve sakalın beyazlaması da dünyada dünya yolunda saç ve sakalı beyazlamış olan bir kulun maneviyatta bir çocuk gibi ne sakalı ne de saç çıkamamış olabilir, yani maneviyatta yol almalı, maneviyatta saç ve sakalımız beyazlamalı, Rabbimizin rızası yolunda ağarmalı, bu saç ve sakallarımızın ağarması demek de nurlanması demek, kullarını düşünerek, kendimizi düşünürsek dünyada saçımız sakalımız beyazlamaya başlar, Rabbimizin takdiriyledir dilediğine takdir eder.

Beyin ve vücut arasındaki iletişim omurilik ve omurilikten çıkan sinirler sayesinde gerçekleşir, ense bölgesi ise bu omurilik ve omurilikten çıkan sinirlerin geçtiği ve korunduğu bölgedir, bu bölge aynı zamanda omurga ve omurilik ile bağlantılı kasların ve dokuların da bulunduğu bir alandır, karanlık varlıklar da bu bölgeye yoğunlaşır ki sizi bu şekilde yönlendirmek isterler zihinlerimize çeşitli sinyaller göndererek, bu sinyaller de istek ve arzularıdır, kanın içinde gezebilirler, karanlık varlıklar bu ensede konaklamaya bayılırlar, sanki başımızla vücudumuz arasındaki ilişkiyi keserler, işte bazen hissettiğimiz veya çokça ağrı bu karanlık varlıklar

tarafından kaynaklanır ki pek tabi her ağrı için bunu söyleyemeyiz, misal ensesine bir darbe alan kimsenin durumu farklıdır, işte karanlık varlıkların görevleri budur, onlardan kurtulmak için dua etmemiz, gece abdestle korunma sureleri ve dualarla tüm vücudumuzu ellerimizle sıvazlamamız. Maneviyat çalışmamız ki böylelikle yaptığımız kötülüklerle de yüzleşerek doğru bir tövbeyle Rabbimize af dilemek için samimi bir şekilde dönebiliriz. Ensemiz üzerinde çıkan kılları da rahatsız olduğumuzda kesmeliyiz o bölgeyi temiz tutmalıyız, saçlar ağırlık yapar, saçlar bir atıktır, geçmişimizi tüm anılarımızı kaydeder, kesince de rahatlarız lakin saçlar için erkeklerin ya tamamını kesmek ya da tüm bölümlerini orta uzunlukta uzatmak doğru olandır, saçın üst bölgesini bırakıp yan taraflarını kazıtmak da şeytanlığa alamettir ki saçlar kadınların da saçlarını kazıması veya tam olarak bırakması gerekir, çok uzun bırakmak da ağırlık yapacağı gibi çok kısa kestirmek de doğru olmaz. Tırnaklar uzatmamak gerekir, vücudun artıkları kötü varlıkların da besinleridir, tırnağın karanlık enerjisinden beslenen karanlık varlıkların, cuma günü kesilip toprağa gömmeli ki toprak bu tırnaklarımızı çürütür ve kullanılamaz hale getirir, tırnaklarımız da saçlarımız da DNA barındırır ve tüm sırlarımızı içeren parçamız gömülmeli. Vücudumuzda çıkan türlü türlü kıllar ve tüyler var koltuk altımızda çıkan ve üreme organlarımız bölgesinde çıkan kılları sağlık açısından kesiyoruz, rahatsız olduğumuzda da vücudumuzda yer alan sakal haricindeki kıllarımızı da rahatsızlık duyduğumuzda da kısaltabiliriz ki kadınlara benzeme tehlikemiz yoksa.

Dış güzelliklerimiz hep geçmişte kalacak, iç güzelliklerimiz ise bu bağ ile muhteşem bir şekilde parlayacaktır, hesap gününde de. Hayatta çoğu zaman fedakarlıklar yapıyoruz, bir değiş tokuş hayatımızda her zaman var sevdiğimiz şeyleri alabilmek için para harcıyoruz vs. aynı şekilde maneviyat için de maddiyatımızdan fedakârlık yapmamız gerekiyor.

Başları açık olan erkekler de kadınlar da saçlarının nasıl olması gerektiği konusunda uzun bir süre ayna karşısında vakitlerini harcarlar, saçları yolda yürürken bozulduğunda büyük bir huzursuzluk onları kaplar, saçlarını sürekli kontrol ederler. Kibrimiz saçımızda adeta kendisini gösteriyor, saçımıza elbette önem vereceğiz, güzel görünmeye, sağlığımız için bakımlı olmaya gayret edeceğiz ama bir takıntı geliştirmek, sürekli saçımızla uğraşmak bizleri ruhsal olarak da fiziksel olarak da yıpratır aynı zamanda saçlarımızı sürekli olarak kazımak da. Kadınların saç ölçüsü uzun ve orta olmalıyken erkeklerin de kısa ve orta olmalı bu ortadan kastımız da saçların omuzlara dökülmesi bir sınır olmalı. Rahatsız olduğumuzda da saçlarımızın uçlarından kestirmek de bizleri rahatlatacaktır ki karanlık varlıklar bu saçlarımızdan da bu saçlarımızın uçlarından da o nurun kalıntılarından kalan karanlık enerjiyi çekerek beslenirler. Aynı zamanda saçlarımız anılarımızı da adeta kaydeder şayet geçmişe yönelik anılarımız sürekli aklımızdaysa o zamana ait anılarımızı taşıyan, şahit olan saçlarımızı da keserek rahatlama yoluna gidebiliriz.

Şapka takmak, bere takmak ne kadar özgürlükse başörtüsü takmak da o kadar özgürlüktür ve karışılması hatta karışılmasının düşünülmesi bile kabul edilemez. Bu mücadelelerin yapıldığı zamanlar, tüm başörtülüler kenetlenmiş, başörtüsünün bir özgürlük olduğunu düşünen başörtüsü takmayanların da desteğiyle bu insanlık dışı tutumun ortadan kalkması için mücadele vermişlerdi, tarihin tozlu raflarına kaldırılması gerekirken günümüzde halen tartışma konusu olmaya gündem olmaya devam ediyor. İçten içe tekrar gündemde tutuluyor. Bu sorununun üstesinden gelinmesi ve ardından genişleyecek düşünce ve özgürlük hareketinin bir şekilde önüne geçiliyor. Tüm Anadolu için özgürlük yolunda atılan en büyük adımlardan bir olan bu

adımın devamının getirilmemesi, istenen özgürlüklere karşı kulakların tıkanması ve atılan bu adımı da karalama kampanyaları ile bundan bile ayrılıkçı düşüncelerde insanlar yetiştirilmeye devam edilmesi, bir çatışma ortamı oluşturulmaya çalışılması. Başörtülüler arasında gerçekleşen çatışmalar, başörtüsü takanların içlerine serpilen zehirli tohum, aynı saflarda mücadele eden insanları karşı karşıya getiren başörtüsünün nasıl takılması gerektiğinden renk ve desenine kadar, modanın etkili rolü de dünya odaklı bir gelir kapısı olarak görmesi, başörtüsünün ve beraberinde tesettürün de büyük bir sektöre dönüşmesi. İnanç özgürlüğü yolunda atılan adımların devamı gelmesi gerekirken, bu yönde enerjimizi harcamamız, özgürlüğümüzü daha da arttırma yoluna gitmemiz, toplumda saygı sevgi temelli bir gelecek inşa etmek varken sürekli olarak sosyal medya ile çeşitli haberlerle ve karalama kampanyaları ile insanların sürekli olarak birbirine nefret etmeleri sağlanıyor, halk arasına ayrılık sokuluyor, fitne ve fesat çıkartanlar halkı adeta karanlığa doğru çekiyor, mevzu bulanıklaştırılıyor, insanlar da kendilerini enerjilerini sömüren, bir faydası olmayan, gereksiz ve değersiz tartışmalar içinde buluyorlar. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Rüya

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizi yaşatana hamd olsun, en güzel yaşayan kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar yaşamaktan korkar mı?

Bazen rüyamızın çıktığına şahit oluyoruz, bazen rüyamızın bir bölümünün gerçekleştiğini bir bölümünün gerçekleşmediğini, bazen de rüyamızın çıkmadığını. Rüyalarımızda her şey çok mantıklı gelirken uyandığımızda da adeta mantıktan ne kadar uzak bir rüya gördüğümüze şaşırabiliyoruz. Hesap günü için diriltildiğimizde de bu dünya hayatımız bir rüya gibi gelecek, o gün de şaşırp kalakalanlardan olmaktan Rabbimize sığınmamız gerekir. Rüyalarımızı yorumlarken de Hz. Yusuf As.' ı hayatlarımızda örnek almalıyız, geleceğe yönelik gördüğü rüyalarından, ona anlatılan rüyalarından ders çıkarmasını. Firavunun gördüğü rüyada kıtlık işaretleri vardı ve Hz. Yusuf As.' da buna yönelik tedbir aldı. Bizler de hesap günü için tedbir almamız gerekiyor, bir daha dünyaya gelmeyeceğiz, bir daha Rabbimize dua etme fırsatımız olmayacak, bir daha namaz kılma fırsatımız olmayacak, bir daha oruç tutma fırsatımız olmayacak, tüm malımızı ve mülkümüzü de versek bir daha bu fırsatlar elimize geçmeyecek, her günümüz çok kıymetli, her günümüz, kıymetini bilelim, Rabbimize şükredelim, ona yönelelim.

Güzel bir rüya gördükten sonra Rabbimize şükretmemiz gerekir ki rüyamızın çıkacağı konusunda da içimizde güzel de bir his varsa çevremize anlatma konusunda da acele etmememiz gerekir, şayet anlatma dürtüsüne karşı koyamayacak da bir haldeyse de sadece iyi ve güzel olanları çevremizde bizlerle aynı yolda yürüyen, hak yolda olan dostlarımıza anlatmalıyız, onlar da güzel bir şekilde yorumlamalı, gördüğümüz kötü rüyalarından da Rabbimize sığınmamız gerekir, bu rüyaları saklamalıyız, bir deli, bir aptal veya küçük bir çocuk gördüğü kötü rüyaları gerçekmiş gibi sanarak kehanette bulunur ve o rüyasında gördüğü kötü şeylerin gerçekleşecek olduğuna da tüm kalbi ile de inanır üstüne üstlük de çevresini de bunu inandırmaya çalışır, olması gerekense o kötülükten Rabbimize sığınmamız ve o rüyayı hakkımızda hayırlı olmasını Rabbimizden dilememizdir. Gördüğümüz bu kötü rüyalarından korkarak da uyandıklarımız oluyor işte bu rüyalarından ders çıkarmamız gerekir, Rabbimize sığınmamız gerekir, bu kötü rüyalar bizlere Rabbimizin bir lütfudur ki bu kötü rüyaları görür görmez hemen Rabbimize yöneliriz, günahlara girdiğimizde bu günahların cezasını bu dünyada da çekebiliyoruz aynı şekilde bu kötü rüyalarda da adeta kırbaçlanıyoruz, bu kırbaçlar da bizi adeta uyandırıyor ve kendimize getiriyor, bilinçaltımızda yer alan gizli düşüncelerimiz rüyalarımızda öyle bir ortalığa saçılıyor ki büyük bir utançla yorganı üstümüze çekerek yataktan dışarı kalkmak istemiyoruz, bu rüyalarımızda gördüğümüz hallerimiz de gönlümüzün derinlerinde en diplerinde yer alan kötülüklerimizdir ki Rabbimizin lütfu ile kendimizden haberdar oluyoruz, gönlümüzün saf ve tertemiz olmadığını görüyoruz, bu rüyaları kabul ederek

kötülüğümüzü görerek bu kötülüklerimizden de Rabbimize sığınmamız gerekir, af dilememiz tövbe etmemiz. Rüyalar Rabbimizin bir lütfudur, bir ikramıdır, yolunda olanlara bir yardımudur ki dilediğine takdir eder. Rüya gördükten sonra da hemen rüya tabirlerine bakıyoruz, bunun sebebi de bir anlam arayışında olmamız yaşadığımız hayata karşı, gördüğümüz rüyaya, tüm bu yaşananlara, ruhumuz bir anlam arayışı içinde adeta acı çekerek çırpınıyor bu farklı tabirleri de okuyarak araştırarak onun acısını dindirmeye çabalıyoruz ki halimiz de sanki ağlayan bir bebeğe annenin süt yerine emzik vermesi gibi bu rüya tabirleriyle tatmin olana kadar süren mücadelemiz.

Rüyaları okuyabilmek için maneviyat konusunda derinleşmemiz gerekiyor, Rabbimizin rızası yolunda koşturmamız ki bu yolda şayet bir yardım gelecekse ki onun lütfudur, ikramıdır, Rabbimizin yolunda olduğumuz için bir ayrıcalık beklemek, Rabbimizle aramızda olan bağda bir çıkar ilişkisine bizi sürükleyebilir, tüm arzumuz onun rızasını kazanmak üzere olmalı, onun rızasını kazanmak üzere yolunda lütfu ve ikramları ile koştururken, gözlerimizi başka arzu ve isteklere çevirerek, bu arzu ve isteklerimizin yerine gelmesi için Rabbimizin lütfu ve ikramı ile Rabbimizin rızası üzere koştığımız yolu Rabbimizden isteklerimiz ve arzularımız için kullanmamamız gerekir, bazen rüya görmeye ihtiyacımız olabiliyor, Rabbimizden bir işaret görmeye ihtiyacımız olabiliyor, Rabbimizden bir yardım görmeyi umuyoruz, gönlümüzün ferahlamasına ihtiyacımız olabiliyor, bu halde olmak gayet normaldir lakin bu halde olduğumuzda rüyalara bel bağladığımız için şeytan da bizlere bu yönden yaklaşabilir, buna dikkat etmeli, rüyalara değer vermeliyiz lakin bu rüyalara bel bağlamamalıyız. Peygamberlerimizin gördükleri rüyalar ile bizim gördüğümüz rüyalar birbirlerinden çok farklı, bu gördüğümüz rüyalarla kendimizi bir şey zannetmemeliyiz, rüyalardan tat alabiliriz, bu tat bizi yoldan çıkarmaması için Rabbimize sığınmamız gerekir, bu gördüğümüz rüyalarla çevremize karşı da kibirlenmemeliyiz, bir üstünlük alameti olarak okumamalıyız, olağanüstü güzel rüyalar gören, bu rüyalarını anlatarak etrafına taraftar toplayan, insanları bu yönde manipüle eden, kandıran, yalan söyleyen, şeriat sınırlarının dışına çıkan, böyle kimselere karşı da dikkatli olmalı, sözlerine değer vermemeli, hallerine de.

Vücudumuz bazen hayatta kalma içgüdüğü ile adrenal hormonu salgılamaya başlar, savaşmak için ya da kaçmak için iki seçeneğimiz olur, kaslarımız hiç olmadığı kadar güçlenir, şeytan da bizlere bizim için en kötü olan yolu kulağımıza fısıldar, bir cepheye düşman karşısındayken kaçmamızı ister, bir tartışmada da karşımızdaki kimseye şiddet göstermemizi. Hayatta da bu durumlarla karşılaşmadan önce maneviyatımızı da güçlendirmemiz gerekir yoksa kriz anlarında ne yapmamız gerektiği konusunda yanlış tercihlerde bulunabiliriz, korkumuzun, şüphelerimizin, zanlarımızın bizleri yönlendirmesine izin vermememiz gerekir, aklımızı karıştırmamasına, mantıksız bir şekilde cahilce davranmaktan Rabbimize sığınmamız gerekir, korkumuzu dillendirmemiz ve Rabbimize dua ile yönelmemiz gerekir, korkumuzu Rabbimize yöneltmeliyiz, Rabbimize sığındığımızı gören şeytan da böylelikle Rabbimizin lütfu ile rahmeti ile takdiri ile bizden kaçacaktır. Rabbimizi razı edememe korkusuna da gelirsek hayatta korkularımız da yer değiştirir böylece. Rabbimiz bizlerin daima iyiliğini istiyor, üzerimize durmadan rahmetini yağıdırıyor, yanımızda olmak istiyor, her bir anımızda, bizse ondan kaçıyoruz, âşık olan bir kimsenin hali gibi ki sevdiğine hayran olan, gördüğü yerde korkudan karnında kelekler uçuşmaya başlayan, kaybetmekten korktuğu için sürekli kaçan ve yolunu değiştiren, uzaklaşma korkusu ve yaklaşma korkusu ki ikisi de karnımıza bir ağrı saplıyor,

hiç dert etmeye korkmaya gerek yok, Rabbimizin huzurunda olduğumuzda o karnımızı da içimizi de gönlümüzü de hep rahmetiyle doldurur ve bize huzur verir, huşu ile huzurunda bizi kabul eder, o öyle iyiliksever öyle bizi bizden daha iyi bile o öyle merhametlidir, o öyle sevgilidir. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Tatmin

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizi yolunda sevindirene hamd olsun, en sevinçli kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar kendini zehirler mi?

Bir anne bebeğinin neye ihtiyacı olduğunu hem davranışlarından okur hem de gönlünden hisseder misal gazı varsa anlıyor masaj yapıyor, acıktığında anlıyor emziriyor bebeğin davranışına göre anne bebeğe de en güzel şekilde yaklaşımaya çalışır ki böylelikle de anne ve evladı arasında da derin bağ kurulmaya başlar, annenin adeta ne gündüzü olur ne gecesi, bebeğine yönelik olarak hayatını yaşamaya başlar, bebeğinin hayatına göre yaşamını şekillendirir, bebeğinin hayatına göre önceliklerini belirler ve isteklerini erteler, bebeğinden önceki gibi bir hayat yaşarsa bebeği ile ilgilenemez ve bebek de gelişemez, büyüyemez, güçlü bir bağ kuramaz. Bebek büyüdükçe annesine olan ilgisi ve sevgisi de artar, bebek büyüdükçe de annenin çocuğuna olan sevgisi, ilgisi artmaya devam eder. Anne ve baba da çocuğunun başına bir şey gelmesin diye sürekli tetikte bekler, sürekli adeta gönülleri duadadır, çocuk dışarı çıktığında aklı ondadır, çocuk yüzerken aklı ondadır, sürekli bir dua halindedir evlatlarına karşı ebeveynler ki bu halde yaşamaları da onları Rabbimize yöneltir. Anne de baba da çocuklarının kendilerinden daha iyi bir hayat yaşamaları için gayret sarf ederler, kendileri bir meslek sahibiyse bu meslekten daha iyi bir meslek edinmeleri konusunda onları desteklerler, bunu isterler kendilerinden daha iyi bir dünya yaşantısını, daha yüksek toplumsal bir statüyü, daha çok zengin olmalarını, evlerinden daha güzel bir evde olmalarını, bindikleri arabalardan daha güzel arabalara binmelerini isterler. Komşularının çocukları için ise aynı düşüncelerde olmazlar çünkü doğaları kendi çocuklarının daha iyi bir hayat yaşamalarını ister lakin kendi çocukları için istemeleri gereken hayat kendi hayatlarından daha yüksek bir maneviyat derecesine ulaşmalarını istemek olmalı ki bunu komşu çocukları için de istemeleri gerekir, bu hem kendileri için iyi olur hem evlatları için hem de komşuları için hem de çevreleri için.

Rabbimiz de tüm insanlığa rahmetiyle muamele eder ki bunu görebilmek için de hayatı emredildiği gibi Kur'an-ı Kerim ile okuyarak görebiliriz, peygamberimizin sünnetleriyle yaşayarak, hak yolda olan bir çevre içinde bulunarak, Rabbimiz sevgiyle tüm insanlığa yaklaşır, Rabbimiz bizlere türlü türlü lütuf ve ikramlarda bulunur, bizleri dünyada daha güzel bir yaşantı içinde olmamız için değil kendisine yöneltmek için lütuf ve ikramlarda bulunur, geçici dünya hayatından öte bir ruh sahibi olmamızı ister, kendisini hissetmemizi, kendisini razı edecek bir hayat yaşamamızı, kullukta bulunmamızı, yardım istememizi ki istemesinin sebebi de bizlere yolunda daha çok ikramlar lütfetmek, bize gösterdiği bu yolla ona yakınlaşmamızı istemesinden, onu tanımamızı, onu sevmemiz için, onunla daima beraber olmak için, gerçek mutluluğu ve huzuru, sükuneti bulmak için, bizlere doğrudan da bu lütuf ve ikramlarda bulunmaması da ayrı bir lütuf ki bu yolda çalışarak, emek vererek, maneviyatta ilerleyerek, tecrübe ederek, hatalarımızı ve kusurlarımızı görüp tövbe ederek af dileyerek, emek vererek bu

lütfun kıymetini bilmemizi, değerli görmemizi ister ki bu da bizim içindir bize olan lütfudur, hem manevi yolda lütuf ve ikramlarını direk önümüze koysaydı Rabbimize karşı derin bir mahcubiyet halinde olurduk ki yolda da ona yaklaştıkça da çeşitli haller içinde de olmaya başlayacağız. Bu lütuf ve ikramları karşısında da mahcubiyetten, onun sevgisini kaybetme korkusundan Rabbimizi razı edememe korkusuna, hem onu hemen tanıyıp bilseydik de yaşayamazdık, bunu kaldıramazdık, bize kendisini yavaş yavaş tanıtıyor, bu konuda da bizlere lütuf ve ikramlarda bulunuyor ve tüm yolda da yoldan öncesinde de bizlere her adımımızda yardım ediyor.

Her iş Rabbimizin elinde her şey onun takdiriyle, onun lütfuyla, rahmetiyle. Biz de bu yolda Rabbimizin rızasını arzulayan kullara Rabbimizin rızasını kazanma konusunda yardımcı olursak onlara iyilik yapmış oluruz. Rabbimizin bizlere yaptığı iyilik de budur. Misal fakir bir kul olsun biz de zengin olalım, ona tüm mal varlığımızı versek o kula bir iyilik yapmış olmayız, zaten Rabbimiz o kulun zengin olmasını takdir etseydi o kul zengin olurdu ki o kulun fakir olması o kula Rabbimizin bir rahmeti, o kul fakir haliyle Rabbimizin rızasını arzuluyor, ona yönelebiliyor, bu elbette kullara sadaka ve zekat verme konusunda o fakir kulların refahı konusunda bizleri Rabbimizin rızası yolunda hareket etmekten, çalışmaktan alı koymamalı, mesele kullara yaptığımız iyilikler daima bizim için de kul için de Allah rızası ekseninde olmalı dünya eksinden değil, dünyaya yönelik istek ve ihtiyaçlarının dünyaya yönelik arzuların karşılıklı tatmini üzerine bir iyilik anlayışı değil, Rabbimizin rızasını kazanma ve o yolda da kullara yardım etme konusunda bu yönde bir iyilik anlayışında olmalı.

Anne ve bebek ilişkisinde olduğu gibi insanlar da birbirini hisseder ve davranışlarına yönelik eylemlerde bulunur lakin bu anne ve bebek ilişkisine kıyasla zayıf bir hisle ve bağla gerçekleşir. İnsanlar arasında da bizimle aynı yolda yürüyen, yürümek isteyen hak yolda olmak isteyen kimselere karşı da böyle derin bir ilişkiye benzer bir ilişki içinde olmamız gerekiyor. Annenin bebeğini sevdiği gibi bir insanı sevmeye çalışmak bu bize ne kazandırır diye sorabiliriz, yoğun bir sevgiyi hayatlarımızda görmeyi sağlar ki bu sevgiyi hayatlarımızda hissetmeye başlarız. Rabbimizi de ancak bu şekilde hissetmeye başlarız. İçimizde yaşadığımız bu sevgi hissiyatı da tüm davranışlarımıza yansır, karşımızdaki insanlara karşı elimizden geldiği kadar bu sevgiyle yaklaşmaya çalışırız, Rabbimizin rızasını kazanmaya yönelik yaşayanların bu halini sevmeye ve bu hallerini daha da geliştirmeye, onlara bu yolda yardımcı olmaya yönelik çalışarak, Rabbimizi de hissetme, sevmeye, razı etme konusunda da onun bizi sevmeye konusunda da bu halde yaşayarak daha da umutlu oluruz. Rabbimiz rızası yolunda kullara karşı sevgi bağımızda da bizimle bu bağda olur, yanımızda olur. Maneviyatta da gelişimimiz başka insanlara bağlı çünkü onlara ne kadar yardımcı olursak o kadar da gelişiriz, halka hizmet etmek hakka hizmet etmektir, bu halka hizmette de ne kadar derin ne kadar halkın ihtiyacına yönelik Rabbimizin rızasını kazanma yollarında hizmet edersek de o kadar iyi olur ki bunun için de doğru bir şekilde nasıl yapacağımız konusunda bilgi edinmemiz gerekir, bunun nasıl yapılması konusunda pratik yapmamız gerekir, hatalarımızı görmemiz bu hatalarımızı düzeltmemiz. Bunun için de maneviyat çalışması içinde olmamız gerekir, yavaş yavaş hak yolda olan bir çevre içinde olmamız, o çevre içinde bizimle aynı arzu ve istekte olan kullarla beraber olmamız, birbirimize hak yolda yardımcı olmamız, onlara emredildiği gibi sevgiyle yaklaşmamız. Rabbimize bir iyilik yapmak istiyorsak onun bizim iyiliğimize ihtiyacı yok lakin çevremizdeki insanların iyilik yapmamıza ihtiyacı var, bizim de iyiliğe ihtiyacımız olduğu gibi, iyilik görmeye de iyilik

yapmaya da ihtiyacımız olduğu gibi ki bu iyiliklerin en büyüğü de iyi bir insan olmaya çalışmaktır, böylelikle kendimize de fayda sağlarız çevremize de, iyi bir insan olmaya çalışmak için de ilk olarak iyi bir insan olmak ne demek bunu öğrenmemiz ve iyi bir insan olmak için neler yapmalıyız, iyi insan olarak ne elde edebiliriz, bunun bize ne yararı olur, bu sorulara cevap bularak, bu yönde hayatımızı yaşamaya gayret etmeliyiz ki Rabbimizin takdirindedir dilediğine lütfeder. Diğer insanların da Rabbimizden başka kimseye ihtiyacı yok bizim de Rabbimizden başka kimseye ihtiyacımız olmadığı gibi fakat bu cümleyi okurken bizi yetiştiren anne ve babamız olduğunu, okulda okumayı ve yazmayı öğreten öğretmenlerimiz olduğu, bizimle vakit geçiren arkadaşlarımız yani birbirini tamamlayan bir dünya görüyoruz ve bu sebeple bizler de Rabbimizin bizlere olan yaklaşımı gibi biz de insanlara doğru bir şekilde yaklaşmayı öğrenmemiz gerekiyor. Bunu neden öğrenmemiz gerekiyor çünkü diğer insanlarla doğru bir şekilde yaklaşmayı öğrenirsek daha iyi bir şekilde hayatlarında yer edebiliriz, ihtiyaçlarını görebiliriz, onlara yardımcı olabiliriz, böylelikle de karşılıklı bir sevgi bağı gönüllerimizde Rabbimizin lütfu ve ikramı ile inşa edilebilir ki bundan umutlu oluruz, onun takdiridir, bu bağ kurulduğunda da insanları da Rabbimizin lütfu ve ikramı ile sevmeye başlarız, sevgimiz de Rabbimizin rızası yolunda olmaları, bu yolda da gönülden birbirimizi hissederek, gönülden bir bağ ile insanları seversek de Rabbimizi de sevmeye konusunda umudumuz olabilir, bu insanlar içinde olunca da kendimizin kötü yanlarımızı görerek düzeltme yoluna gideriz bu da bizleri dua etmeye getirir, bu dua hem çevremize yönelik olur onların daha iyi bir şekilde yolda olmaları için hem kendimize yönelik dua etmeye ki hem çevremize karşı iyi bir kul olmak için. Dua ile de Rabbimizle bağ kurmaya başlarız. Rabbimizi tanımak için de maneviyat çalışması içinde olmamız gerekiyor, Rabbimize yaklaşmak için de kullarına sevgi göstermemiz, onları bir misafir gibi gönüllerimizde gönüllerimizin de en güzel yerinde, en güzel şekilde ağırlamamız gerekiyor, onlara Rabbimizin rızasını kazanmak için sevgi ile yaklaşarak yardımcı olmamız, onlarla en güzel şekilde ilgilenmemiz gerekiyor Rabbimizin rızasını kazanmak için, Rabbimize sesimizi duyurmak için de dua etmemiz gerekiyor, dua edebilmemiz için de dua etmemizi gerektirecek bir hayat içinde olmamız gerekiyor, çevremizde duamıza ihtiyacı olanlar olabileceği gibi bizim de dua edilmeye ihtiyacımız var, bizim de başkalarına dua etmeye ihtiyacımız olduğu gibi, bizler de başkaları için dua etmemiz için o kimselerin ihtiyaçlarını da en güzel şekilde görmemiz ve doğru bir şekilde de Rabbimizden o kullar için istekte bulunmamız gerekiyor aynı şekilde yaşadığımız hayatta da gördüğümüz eksiklikler için dua etmemiz gerekiyor ve kendimizi düzeltmek için ki kendimizi kendi doğamızı değiştirmek istemeye de hak yolda olan çevremizden görerek geliyoruz onların iyi ve güzel yanlarını görerek bunu başaramadığımızı gördüğümüzde de duaya geliyoruz, Rabbimizden yardım diliyoruz o kullar gibi ki o kullarda gördüğümüz iyilikleri ve güzellikleri diliyoruz rızasını kazanmak üzere gördüğümüz kusurlar konusunda da kendimize yönelik bu kusurları gören gözümüz bizde bu kusurların olduğu sinyalini bize veriyor ki bu kusurlarımızı da düzeltme yoluna gidiyoruz gayret göstererek, Rabbimizden yardım dileyerek, dua ederek, rızası üzere ve rızasını kazanmak için.

Âşık olduğumuzda yoğun bir sevgi duyarız karşımızdakine, bu yoğun sevgi hali beraberinde korkuyu da getirir ki onu kaybetme korkusunu ve bu bizi endişelendirir, bize acı verir, sevdiğimize yaklaşımımız daima onu düşünerek olur, kendimizi düşünerek değil, onun mutluluğunu kendi mutluluğumuza tercih ederiz şayet kendi mutluluğumuzu düşünürsek onun

mutluluğunu düşünmezsek bu aşk değil kendini düşünmek olur. Aynı şekilde kullarla olan ilişkimizde de böyle olmalı, onları kendimizden çok düşünmeliyiz, kendimizden çok sevmeliyiz, onlarla kendimizle ilgilendiğimizden daha çok ilgilenmeliyiz, kendimizi sevmeye, kendimizi onlar gözünde yüceltmeye başlarsak, kendimize yönelik çalışırsak, yukardan kullarına bakmaya başlarsak, Rabbimizin gözünde kendimizi bir hayal edelim, işte bu halde olmaktan korkmamız, Rabbimize sığınmamız, kullarını kendimizden çok sevmeye gayret etmemiz ve Rabbimizden yardım dilememiz, dua etmemiz gerekir, şayet başarısız olursak da misal dostlarımızla tartışma yaşadık, gönüller yara aldı, sonucunda da aramız açıldı, sorunun da bizden kaynaklandığını düşünelim, emir ve yasaklara uymadığımızda günaha gireriz ki bu günah da bizlere ceza olur, bu ceza da bizleri tekrar yola getirir ki hapishaneye atılan bir suçlunun ıslah olması gibi bizleri tekrar yola getirir, bu süreçte hapishanede çektiğimiz ızdırap gibi bir ızdırap çekeriz, acı çekeriz, böyle bir halden sonra gördüğümüz de Rabbimizin rızası yolunda bu yolda yaptığımız yanlış davranışlar da onun rızasını kazanma konusunda bizleri umutsuzluğa sevk ediyor, bu halimizle görüyoruz ki bu halde yaşayamayız, bu şekilde Rabbimizin rızasını kazanamayacağımızı görürüz, tekrar hapisten çıktığımızda yani tekrar dostlarımızla aramızdaki ilişkiyi düzeltmeye çalıştığımızda da aramızdaki bağ daha da kuvvetlenecektir, bu yüzden sürekli olarak yolda olmaya, birbirimizi yolda olma konusunda desteklemeye, hoşgörülü olmaya, affedici olmaya, sorunlarımızın çözümünde ortak hareket etmeye, doğru bir şekilde sorunlarımıza yaklaşmaya Allah rızasını kazanmak için ihtiyacımız var.

Misafirliğe gittiğimizde ev sahipleriyle sofraya oturduğumuzda bizlere çok güzel bir sofraya hazırladıklarını görürüz, tabaklar, bıçaklar, masa örtüsü hep özenilerek hazırlanmış, yemekler tam istediğimiz gibi, hep sevdiğimiz, hayır diyemeyeceğimiz yemekler işte hayatlarımızda tüm arzu ve isteklerimiz de bu masada, ev sahibi sürekli olarak bizleri yedirmek içirmek istiyor, bizlere baskı kuruyor, çayımız bitiriyor bir çay daha iç, mutlu olmamızı sofrada görmek istiyor, biz de onu mutlu etmek için yiyip içiyoruz, bizler doydusak da sofrada hala yemekler içecekler var, bu dünya arzu ve istekleri olduğu gibi maneviyatta da böyle bir sofraya var lakin bu sofraya oturmaya başladığımızda da artık kendi karnımızı doyurmanın yanında kullarını da diğer bu sofrada olmayan kullarını da düşünerek hareket etmeye başlıyoruz, bakıyoruz ki bu sofrada olmayan bir arkadaşımız var onun için ne alabilirim, onun ihtiyacını nasıl karşılayabilirim bu şekilde çevremizden tüm dünyaya hatta tüm alemlere değin bir arzu ve istek geliştirmeye başlıyoruz, Rabbimizin rızasını kazanmak için, Rabbimizin rızası yolunda olan kulları Rabbimizin rızası yolunda olan hallerini daha da ilerletmeyi ve daha da güzelleştirmeyi düşünerek, daha iyi kullar olmalarını arzularak, Rabbimizden, Rabbimizin sofrasından bu yönde kendimizi hiç işin içine katmadan, kendi karnımızı doyurmayı hiç düşünmeden ihtiyacımız kadarıyla kullar için Rabbimizden istiyoruz. Bu sofraya da Rabbimizle bizi birbirimize yaklaştıran bir araca dönüşüyor. Bu arzularımız da tüm isteklerimiz de Rabbimizden, bu arzu ve isteklerimizi de tatmin eden de o, bizlere lütfeden de Rabbimiz. Rabbimizin hazineleri ki o sofrasında her şey var lakin bizler yolun başında sadece ihtiyacımız olan kadar alabiliyoruz, ihtiyacımız neyse onu görüp onu istiyoruz, yavaş yavaş yolda da daha çok bu sofradan istifade edebiliyoruz çünkü midemiz daha da büyüyor, isteklerimiz ve arzularımız değişmeye başlıyor, başta bu sofraya dünyalık istek ve arzularımızı tatmin etmek için otururken artık manevi arzu ve isteklerimiz için oturmaya, ardından kullarını düşünmeye

onların dünyalarını düşünmeye sonra kulların maneviyatlarını düşünerek oturmaya başlıyoruz ki hal böyle olunca yanımızda bize uzatılan bir bardak çay da aklımızdan uçup gidiyor, sofrada soğuyup gidiyor, böylelikle de hayatın amacı konusunda aydınlanmaya başlıyoruz. Aydınlanma da nurla gerçekleşiyor, nasıl gerçekleşiyor Rabbimizin güzel isimleri ile bizlere hayatlarımızda rahmet olan isimleriyle ki o ismi hayatlarımızda okuyarak, misal Rabbimizin kullarının her birini rızıklandırıldığını okuyabiliyorum, kullarının etrafını saran o ışıkları görebiliyorum, burada fiziksel bir ışıktan bahsetmiyoruz, manevi bir ışıktan yani Rabbimizin üzerimize yağdırdığı rahmeti, bu ışıkları da iki gözümüzle değil üçüncü bir gözle yani farklı bir bakış açısıyla fiziksel dünyadan tamamen öte bir hal ile görebiliyoruz. Bu üçüncü göz konusunda da başımızın üstünde bir göz ortaya çıkmıyor, maneviyatı gönlümüzle hissetmeye başlıyoruz, bu fiziksel dünya ile manevi dünyayı birbirinden ayırmamız gerekiyor. Rabbimiz bu güzel isimleri ile bizlere hayatlarımıza dokunuyor, bizler de bu isimleri Kur'an-ı Kerim ile öğreniyoruz, maneviyat çalışarak hissetmeye çalışıyoruz, peygamberimiz Hz. Muhammed Sav.' in yolunda yaşamaya gayret ederek. Bu isimlerin amacı da bu isimlere Rabbimizin bu güzel isimlerine çok takılmadan maneviyatta ilerlememiz gerekiyor çünkü bu maneviyatın amacı değil, dünyada bir film izlerken gördüğümüz güzel bir sahneye takılı kalıp filme devam edememek, sürekli o sahneyi çevirmek tekrar izlemek gibi düşünebiliriz, yolun devamı var.

Bu isimlerin de zikredilmesi konusu, bu konuda insanları dolandıranlar, para karşılığı insanları sömürenler. Zikretmek demek misal hayatta almak istediğimiz bir şeyi sürekli olarak tekrar ediyoruz, evdeyken, evden çıkarken, yazıyoruz, not alıyoruz, markete gittiğimizde tekrar ediyoruz, yoğurt alacaktım bütün yolu yoğurt diyerek yürüyoruz ki unutmayalım almadan eve dönmeyelim. Zikirler de bize Rabbimizi hatırlatır, peygamberimizin Hz. Muhammed Sav.' in yolunda olduğumuzu, daima da hatırlamamız gerekir, ona selam etmeyi hayatımıza yerleştirmemiz gerekir, Rabbimizin gerçek güç ve kuvvet sahibi olduğunu hatırlamamız gerekir, Rabbimizden af dilememiz, tövbe etmemiz gerekir bunu hatırlamamız gerekir, maneviyat yolunda da dünya yolunda da yaşadığımız tüm sıkıntılarda da karşılaştığımız tüm sorunlarda da Rabbimizin bize yeteceğini hatırlamamız gerekir. Hayatımızda maneviyat çalışırken gördüğümüz hususları da görmek istediğimiz hususları da hayatlarımızda görmek ve hatırlamak için de zikirler bizlere fayda sağlar lakin bunun ötesinde de dünyalık bir beklenti için, kendimizi tatmin etmek için, dünyamız için, kendi arzularımıza ve isteklerimize yönelik Rabbimizin güzel isimlerini zikretmek de bizleri alçaltır, Rabbimizin gözünde bizleri alçaltır, yolumuz böyle bir yol değil, herkesin kendini düşündüğü bir yol değil, birbirimizi düşündüğümüz bir yol, birbirimizi tamamlamaya gayret ettiğimiz, birbirimize sevgiyle Rabbimizin rızası üzere yaklaştığımız bir yol, Rabbimizin güzel isimlerini okuma, zikretme konusunda da doğru bir şekilde çalışmalıyız, bu çalışmanın amacı da bu güzel isimleri zikrederek dünyamızı güzelleştirme, maneviyat dünyamızı güzelleştirmek değil, yolunda kendimizi düşünmeden rızasını kazanmak üzere çalışmak olmalı, kendimizi de böylelikle rızasını kazanmak üzere de kendimizi düşünmeye başlarız ki bu kendimizi düşüneneğimiz zamanı da doğru bir şekilde okuyarak rızası üzerine ihtiyacımız kadar kendimizi düşünürüz ki bu da rızası üzere olur kendimize yönelik olmaz. Rabbimizin elinde ve takdirindedir her iş de onun dilemesi ile lütfuyla ve ikramıyla.

Dünyada nasıl ki her şey birbiri ile bağıntılıysa maneviyatta da öyle bir bütün olarak tüm bağlantıları da aralarındaki ilişkiyi de görmeye çalışmamız gerekiyor.

Günlük yaşamımızda da hayatımızda da çeşitli hazların yaşamımızı nasıl etkilediğini de gözlemleyebiliyoruz, uyuşturucu müptelası biri hayattan ve getirdiklerinden kaçmak için zihnini uyuşturarak mutlu oluyor, bundan haz duyuyor ki böylelikle de hayatını yaşamaktan, hayattan yaşayarak alması gereken haz ve mutluluktan kaçıyor, bu yönde mücadele etmekten, hayatın getirdiği acılardan, o iniş ve çıkışlardan kaçıyor, hayatta emek vermekten, büyük emekler sonucu gelen büyük mutluluklardan ve hazlardan, yaşadığı hayattan, o yaşayarak gelen küçük mutluluklar da onu tatmin etmemeye başlıyor, daha kolayca kaçarak hiç emek de vermeden gelen gelip geçici zehirli mutluluğa yöneliyor. Sosyal medyada zihinleri haz ile dolduruyor, zihinleri köreltiyor, yoruyor ve hayatta yaşayarak tecrübe edilmesi gereken hazzı da engelliyor, değersizleştiriyor, uyuşturucu gibi, etkileşimle gelen haz ise daha çok keyif veren, haz veren bir uyuşturucu gibi, amaç da artık etkileşimin getireceği haz üzerine olmaya başlıyor.

Kafelerde sevdiklerimizle bir araya geliyoruz, havadan sudan konuşmak için. Sonrasında muhabbetimizin seyri de değişmeye başlıyor, sürekli sorunlardan bahsetmeye başlıyoruz, kendi sorunlarımızdan başlayarak memleketimizin sorunlarına, ülkemizin, dünyanın, havanın, gençliğin, çocukların, insanlığın sorunlarına değiniyoruz ve çözüm arayışında oluyoruz. Alev alan ruhlarımızı adeta yatıştırmaya, rahatlatmaya, tatmin etmeye çalışıyoruz, hesabı ödeyip yollarımızı ayırdığımızda da geriye elimizde de bir şey kalmıyor, biraz haz, biraz hazzın getirdiği de mutluluktan başka. Çok uzaklaşmayalım şimdi de büyük bir kesimhaneye gidelim, bir oda da bizim için ayrılmış, kapısından girdiğimizde tonlarca kanlı ve çiğ et karşımızda duruyor, büyük bir makine içerisinde bu etler sürekli karıştırılıyor, bir insandan nefret ettiğimizde o insana zarar vermek istiyoruz, o insanı adeta yok etmek, dişlerimizi derisine geçirmek lakin bunu farklı şekillerde yapıyoruz, gıybet ederek, arkadaş ortamımızda o kişiyi merkeze alıyoruz ve başlıyoruz vücudunu paramparça etmeye, bunu nasıl yapıyoruz cümlelerimizle, nefret etme sebebimiz o kişiden her ne ise o nefret ettiğimiz şeye odaklanmak, o nefret ettiğimiz şeye düşman olmak yerine suçu insanda arıyoruz, nefret etme suçunu kendimizde aramak yerine o insana tüm nefretimizi, kinimizi ve öfkemizi yöneltiyoruz, işte o parçaladığımız etler de bizim kesimhanemizdeki odamıza gidiyor, karşımızdakini paramparça edip tatmin oluyoruz, bu nefretin bizlerde yaşatmış olduğu acıdan ve ızdıraptan da böylelikle kendimizi az da olsa uzaklaştırarak tatmin oluyoruz. Kendi dünyamızda bizden nefret edenler olabilir, nefret ettiklerimizde olabilir lakin Allah rızası için yaşadığımızda artık kendimizi ve dünyamızı da geride bırakmamız, temiz bir sayfa açmamız ve insanlara da bu yönde kendimize bir değer vermeden yaklaşmamız gerekiyor, bizden nefret edebilir lakin Allah rızası üzere bir yol tutuyorsa kul o kula karşı nefretle hareket edemeyiz, nefret edeceğimiz hususlar Allah rızası üzere yaşayan kullara bu yolda oldukları için zulmedenler olmalı ki bu nefret dahi Allah rızası için kendimiz için değil, Rabbimizin yolundan kulları uzaklaştırdıkları için, bu halde yaşadıkları için. Şunu da daima akılda bulundurmalıyız ve unutmamalıyız ki Rabbimiz bizleri alıp o kimseyi bizim yerimize daha güzel bir şekilde koymaya da Kadir'dir ki bunun akılda bulundurmamız da korkumuzdan olmamalı, her işimizi bize olan lütuf ve ikramlarını ondan bilmemizden, kendimizi bir şey görmememizden, Rabbimizin rızası yolundan uzaklaşmaktan korkmamız Rabbimizi razı edememe korkusu olmalı. Hem kendimize, annemize sevdiklerimize yapılmasını istemediğimiz bir şeyi de başkalarına yapmaktan Rabbimize sığınmamız gerekir.

Kur'an-ı Kerim'de yer alan ayetleri hayatlarımızda okumamız, hayatlarımızda görmemiz ve emredildiği şekilde de yaşamamız gerekiyor, Rabbimiz her bir kuluna en güzel şekilde ayetlerini açıklar lakin herkese farklı bir ölçü ile kimisi israf etmemekten yemeğinde tek bir zerre bırakmamaya gayret eder ve biz kulun bu davranışına bakarak bu ayeti okuyuşunu görürüz ve bundan da ders alırız, her birimiz birbirimize Kur'an-ı Kerim'i yaşayarak öğretiriz, bir arada olarak yaşamamız ve birbirimizi de bu şekilde tamamlamamız gerekiyor, her birimiz birbirimize en güzel şekilde öğretmeye ve her birimiz de birbirimizden öğrenmeye gayret etmeliyiz, buna ihtiyacımız var. Başka biri akan derede abdest alırken israf etmeden suyu kullandığını görürüz bu da başka bir ölçüdür. Kur'an-ı Kerim bizlere Rabbimizin bir lütfu ve ikramı ve hayatta da kaldıramayacağımız hiçbir yükü de bizlere yüklemeyen merhametliler merhametlisi. Şayet Kur'an-ı Kerim ayetleri tüm ölçülerde inmiş olsaydı bir ilerleme de kaydedemez ve o ayetleri de anlama, okuma ve yaşama konusunda da çok zorluk çekerdik, Rabbimiz bizleri yolunda ilerlettikçe aynı bir bebeğin büyümesi, gençleşmesi olgunlaşması gibi maneviyatta da ilerleme kaydederiz ilerleme kaydettikçe hayata bakışımız da hayatı okuyuşumuz da derinleşmeye başlar, Kur'an-ı Kerim ayetleri ile hayatı okumaya farklı ölçülerden hayata bakmaya başlarız, yaşadığımız değişimleri, hayatta karşılaştığımız hissiyatları, anlayışları Kur'an-ı Kerim ile sürekli olarak kontrol ederiz ki okuduğumuz hayatın doğruluğunu bu şekilde örtüştüğünü görerek yola devam ederiz. Her birimiz birbirimize saygı göstermeliyiz ve her birimizin birer öğrenci olduğunu, her zaman öğrenmeye ihtiyacımız olduğunu ve her zamanda öğrenmeye açık olmamız gerektiğini ve gerektiğinde de öğretmek için geri durmamamız gerektiğini ve her zaman da diğer kullardan da bir eksiğimizin, farkımız veya üstünlüğümüzün olmadığını da her birimizin birer talebe olduğunu ve her birimizden daha iyi bilen olduğunu Rabbimizin sistemini tamamlayan kullar olduğumuzu, bir bütünün birbirini tamamlayan ve birbirine de ihtiyaç duyan parçaları olduğumuzu hiçbir zaman unutmamalıyız. Rabbimizin rızası yolunda hayatımızı Kur'an-ı Kerim ile okumaya habibi Hz. Muhammed Sav.' i hayatlarımızda örnek alarak hak yolda yaşamaya, hak yolda olan kullarla bir arada olmaya güzel bir çevre içinde yaşamaya ve bu halde de yaşayarak yaşatmaya gayret etmeliyiz.

Hayatımızda girdiğimiz derslerde görüyoruz herkesin anlama düzeyi farklı, sınavlarda görüyoruz herkes farklı notlar alıyor, herkesin bir kapasitesi var, hayatta herkesin farklı bir işi ve gücü var, uzmanlaştığı alanlar, meslekler hep farklı farklı. Hiç kimse hayatta hiç kimse boş yere yaratılmamış ve sistemde de bir yeri var, hayatlarımızda herkesin bir yeri var. Çok iyi bir siyasetçi, siyaset yapma arzusuyla dolup taşarak hareket ediyor ve halkı için eksik gördüğü konuları dile getiriyor, çözüm önerileri sunuyor ve çözümleri de çok yerinde. Hayatta herkes siyasetçi olamaz çünkü herkes bu istekte değil bu sebeple de hayatımızın her alanında işini iyi yapan insanları, bu yaptıkları işlerde istek ve arzuyla dolup taşan, doğru yol ve yöntemle yapan tüm insanları desteklememiz gerekir, isteği bu yönde olmayan birine bu iş verilse her ne kadar liyakat sahibi de olsa bu işin okulunu da okusa içinde bu iş için bir istek olmadıktan sonra o işin hakkını veremez, bu işte başarısız olur. Herkes bulunduğu sistemde bir yeri var ki yerinde en iyi şekilde işini yapan iyi bir insan olmaya çalışarak diğer sistemdekilerin de hakkını gözeterek iyi bir iş ortaya koyarak, kendisinden çok sistemi düşünerek hareket etmeli. Bunu iyi bir şekilde yapabilmek için de maneviyat çalışması içinde olması gerekir. Yoksa bir çalışma içinde olmazsa her ne kadar işini iyi yaparsa yapsın işinin tam manasıyla hakkını veremez, bu işten dünyalık bir kazanç elde edebilir lakin ahirete yönelik bu işinden bir kazanç elde edemez, işinde

gevşeklik gösterir, işinde hırsızlık yapar, yalan söyler, kötülük onu bir taraftan ele geçirir ve kendisini de çevresini de tüm sistemi de olumsuz bir şekilde etkiler. Maneviyat çalışmasıyla da iyilik üzerine tüm hayatını inşa eder, Kur'an-ı Kerim'i en derin manalarıyla herkesin anlamasına ihtiyacı yoktur, ihtiyacı kadar almasına ve hayatını da bu okuduklarıyla en güzel şekilde okumasına ihtiyacı var, bu hayatı yaşarken bir hakimin suçluları en güzel şekilde yargılaması, doktorun hastasına en güzel şekilde bakması, temizlik görevlisinin en güzel şekilde temizlik yapması, fabrikada işçinin en güzel şekilde üretime katılması, her bir insanın farklı düzeyde istekleri var, maneviyatta da farklı düzeylerde okumalar yapmalarına derinleşmelerine ihtiyaçları var, buna yönelik bir istek geliştirerek çalışmalarını ellerinden gelen gayreti göstermeleri gerekiyor.

Rabbimiz bizleri bizden daha iyi bilen, ahir zamanda yaşadığımız hayatı da çektiğimiz zorlukları da en iyi bilen, yaşarken elimizden geldiğini yapmaya gayret edersek Rabbimiz de bizleri destekleyecektir umutlu olmalıyız, gönülden istemeli ve onun rızasını arzulamalıyız.

Maneviyat hayatlarımızda önemli olduğunda ne kadar önemli olması için de gayret edersek de dünyevi zevklerin ve eğlencenin yanında maneviyatı tercih etmemiz ki dünyada da nasıl ki önemli gördüğümüz, daha çok haz alacağımız ve mutlu olacağımız işlere yöneliyoruz bu yönde bir tercihte bulunuyoruz, maneviyatımızı da önemli hale getirirsek, bu maneviyattan alacağımız hazzı ve mutluluğa odaklanırsak hayatlarımızda zorlanmadan da bu yönde mutlulukla, severek, isteyerek ve dua ederek de dünya yerine maneviyata yönelebiliriz, maneviyatın bizim için önemini arttırması için de Rabbimizden yardım dilemeliyiz. Freni patlamış kamyonlar için acil kaçış rampası var freni patlayıp da halkın arasına karışmaktansa bu rampayı tercih etmek hem bizim için hem de etrafımızdaki insanlar için daha iyi olacaktır. Kamyona bakım yapmayı ihmal etmememiz gerekiyor yoksa yokuş aşağı bir yolda yoldan çıkarız. Maneviyat çalışması içinde olmak da bizlere aynı kamyona bakım yapmak gibi bakım yapıyor, şayet bir bakım yapmadıysak kamyonetin de yoldan çıkması normal. Dünyada türlü türlü arzularımız var maneviyat çalışması ile büyümeye başladığımız için çoğu arzudan da aynı bir çocuğun oyuncaklarla oynamayı bırakması gibi bu oyuncaklardan aldığı haz artık onu tatmin etmiyor ve bu şekilde vazgeçiyor, uyku tatmin ediyor lakin ilerleyince gece kalkmak Rabbimizin huzuruna gitmek, onu zikretmek artık onu tatmin ediyor bu şekilde. Yolun başında tüm çocuklar oyuncaklarla oynarken sizin oynamaktan kaçmanız size bir şey kazandırmaz, üstüne üzüntü, sıkıntı, acı verir lakin büyüyünce bu oyuncaklarla oynamanın, çocuklar arasına katılmanın gereksiz olduğu anlayışına gelirsiniz ki maneviyat çalışmasında da ilerlediğimizde yaşadığımız değişimle bu çocukça nefsanî arzulardan vazgeçebiliyoruz hiç zorlanmadan, bir ihtiyaç da duymamaya çünkü bu çocukça gelen arzulardan daha güzel arzularımız oluyor, manevî arzularımıza yönelik eylemler içinde oluyoruz, bu sefer de dünyevi arzularımızda olduğu gibi manevî arzularımıza yönelik çalışırken de bunlara karşı aynı nefsimiz burada da iş başında oluyor ve ona yönelik de doğru bir şekilde çalışmamız gerekiyor, gayret göstererek, Rabbimize sığınarak, dua ederek, Rabbimizden yardım isteyerek. Maneviyat çalıştıkça bu çocukların aralarında olmanın, o oyuncaklarla oynamanın sizlere haz vermediğini olgun insanlarla beraber aynı duygu ve düşüncede yol arkadaşları aramaya, yol arkadaşlarının gerekliliğini görmeye, yalnızlığın acı verdiği, hak yolda olan kimselerle beraber olmak isteyeceğimiz bir döneme geleceğiz, bu dönemde de çevrenin bizim için ne kadar önemli olduğunu görmeye başlayacağız inşallah. Bir oyun oynarken misal halı saha maçı olsun nasıl ki çevre baskısı ile daha iyi

oynamaya gayret sarf ediyoruz, çevremiz koşunca bizim de koşmamız gerektiğini görüyoruz, onların bize olan yaklaşımı da maçı kazanmak üzere de gayretleri de bizi etkiliyor ki böylelikle basit bir oyunu gözümüzde ne kadar da önemli bir hale getiriyoruz, kaybettiğimizde de büyük bir üzüntü, kazandığımızda da büyük bir mutluluğu da beraberinde getiriyor, aynı şekilde hak yolda olan çevremiz de maneviyata verdiğimiz önemi artırma konusunda da bizlere yardımcı olacaktır ki buna ihtiyacımız var hak yolda olan çevremizin de maneviyatı hayatlarında önemli görmeye ihtiyaçları olduğu gibi.

Evlilikle de kadın ve erkekle olan birlikteliklerde eşler cinsellikle birbirini tamamladığını görürler, bu birliktelikten de doğan çocuklarımız. Bu iki eşin karşılıklı olarak gerçekleştirdiği eylem de Rabbimizin bizlere yönelik, tüm hayatımızda rahmetinin, bizlere olan lütuf ve ikramlarını okuma konusunda da yardımcı olur, birliktelikte karşılıklı arzuların karşılıklı olarak ihsan edilerek tatmin edilmesi ile yaşanan karşılıklı haz ve mutluluk sonucunda da bir hayat, yeni bir diriliş, bir yaşam, neslin devamı, birlikteliğimizle bir diriliş başlıyor o rahimde bir hayat başlıyor, yaşam başlıyor. Birliktelikle ortaya çıkan haz da bizlere yaşadığımızı biran olsun hissettiriyor ki bu birlikteliğin arka planında işleyen sistemin içinde yaşamayı amaç edinelim. Rabbimizin lütfu ve ikramı ile takdiri ile maneviyat çalışması içinde olan birinin daha güzelini ve yorucu da olmayan, pişmanlık da içermeyen ve çoğu zaman da hissettiği, bu hazla dolup taşarak yaşadığı hayatı ki yaşatan da Rabbimizdir, öldüren de Rabbimiz, güldüren de Rabbimizdir, ağlatan da Rabbimiz ve dirilten de Rabbimizdir, hesaba çekecek olan da Rabbimizdir. Sadece biran olsun hissetmek bu hazzı tekrar ve tekrar yaşamak için yaşadığını o biran olsun hissetmek için sürekli cinsel birliktelik düşünenler, mastürbasyon yapanlar, farklı farklı birliktelikler yaşamak için koşturanlar, gözlerini farklı kadınlara ve erkeklere dikenler de hayatın amacından kopuk olarak yaşayan, bu hazzın kölesi olmuş kullardır.

Mastürbasyon yapan biri zihnini de çok büyük bir hazla doldurur ki maneviyat çalışması ile yavaş yavaş alınacak hazzın biranda zihne dolması ile bu haz onu maneviyat çalışmasından uzaklaştırır maneviyat çalışmasına gelemes, maneviyat çalışmasının amacı zihnimizi hazla doldurmak veya mutlu olmak da değildir lakin Allah rızası için çalıştığımızda bu hususlar bizlere Rabbimizin bir lütfu ve ikramı olarak gelebilir ki maneviyat çalışmasına tutunmamızı ve devam etmemizi de sağlar aynı zamanda bu yönde en ufak bir haz almadan, en ufak bir mutluluk olmadan da çalışmaya devam etmemiz gerekir ki bu yönde bir irade göstermemiz de Rabbimizin bir lütfudur ve ikramıdır onun takdirdir, bu halde çalışmak da esasen Rabbimizin lütfettiği bir ödüldür ki onun rızası için çalışmak, en ufak bir iyilik görmeden, bir karşılık beklemeden, dua ederek Rabbimizden yardım istemeli, gayret göstermeliyiz her halde şükrederek de af dileyerek tövbe ederek de. Gece tohumları boşa saçmak da mastürbasyon yapmakla eş değerdir ki bu sebeple gece kalkmaya ve teheccüd namazı gibi gece ibadetleri yapmaya her gün devam etmemiz gerekir. Oruç tutarak, Rabbimize sığınarak, gözlerimize, kulaklarımıza girenlere dikkat ederek, günahlardan günahlara götürecek haram medya içerikleri gibi şeytan işi pisliklerden uzak durarak, hak yolda olan bir çevre içinde olarak. Mastürbasyon zihne geçici bir haz ve mutluluk vererek maneviyat çalışmasından alınacak olan haz ve mutluluğun da önüne geçer, bu yönde çalışma enerjisini de adeta yok eder. Bizleri saran iyi kötü hissiyatları da doğru bir şekilde maneviyat çalışması ile okumayı öğrenmemiz gerekiyor ki bu hislerden mastürbasyon yaparak kurtulmaya çalışmak da bizleri maneviyatta geriletir, doğru okumaksa da ilerletir Rabbimizin lütfu ve ikramı ile takdiri bu yöndeysen.

Mastürbasyon ruhsal açlığa sebep olur, mastürbasyon yaptığımızda yani kendi alma arzumuzu kendimiz için kullandığımızda da ruhumuzun enerjisini de tüketmiş oluruz, bu da enerjimizi kötü bir şekilde boş yere ziyan ederek kullanmak demektir ki enerjimizi boş yere kullanmak da ihtiyacımız olmayan, kendimize yönelik arzu ve isteklerimizi tatmin etmek için kullanmakta kötüdür ki bu halde bizi yoldan maneviyat yolundan düşürmeye başlar. Arzu ve isteklerimiz bizleri hayatta harekete geçirir şayet mastürbasyon yaparsak bu istek ve arzumuzu tatmin edersek evlenme konusunda arzu ve istek geliştirmemizin de önüne geçer, bu yolda atılması gereken adımlara yönelik olarak da isteksiz oluruz, hayatlarımızda evliliğin önemini arttırmak için mastürbasyonu bırakmamız gerekiyor, mastürbasyonun önemini azaltmak için de evliliğe yönelik adımlar atmamız bu adımları mastürbasyondan daha önemli görmemiz gerekiyor, Rabbimizin rızası üzere ve hak yolda elbette, emredildiği üzere yaşayarak.

Bizi şeytanlaştıran şeylerden biri de bu husus ki sürekli olarak kendimizi düşünmemiz, tüm arzu ve isteklerimizi kendimizi tatmin etmek için kullanmamızdır, şeytanlaşan erkekleri, iblisleşmiş erkekler, kadınların da gerek giyinişleriyle gerek yaşayışlarıyla, kulları yoldan çıkartacak şekilde yaşayışlarıyla şeytanlaştığını, cadılaştığını görüyoruz. Evli bir erkeğin eşinden gizli bir şekilde kendisini tatmin etmesi, kendisini düşünerek eylemde bulunması eşini düşünmeden, o birleşmeden doğacak olan çocuğun da hakkına girerek, onun hayatını da adeta çalarak, boşa harcayarak, israf ederek. Boşa akan çeşmeyle musluğu kapalı çeşme gibi düşünebiliriz, musluğu kapalı olan çeşmenin suyunun biteceğini düşünmek daha büyük bir yanlış ki aksine sürekli olarak boşa akan musluk büyük bir israfı da beraberinde getirir, yokluğu da fakirliği de. Rabbimizin kurduğu düzende de bu kötülüğün bir sonucunu hayatlarımızda görerek Rabbimizin razı olduğu şekilde yaşamaya gelmemiz gerekiyor ki hayatlarımızda gördüğümüz kötülük de yaptığımız davranışların sonuçlarından dolayı lakin biz kendimizi bu içinde bulunduğumuz hali Rabbimizden bunu bir lütuf olarak görerek, Rabbimize yönelmemiz, Rabbimizin bizden istediği şekilde yaşamaya gelmemiz için.

Bir kadının rahmine saçılan spermier fiziksel olarak bir bebeği annenin karnında dünyaya bağladığı gibi aynı zamanda da bir ruhu da o bebeğe bağlar. Kadınlar eşlerinin tarlasıdır, bir tarlaya ne ekersek de onu biçeriz, bir kadına farklı kimselerden atılan farklı tohumlar da o tarlayı yani kadını da etkiler, psikolojik olarak etkiler, ruhsal olarak etkiler, eşiyile kuracağı bağın derinliğini de etkiler, eşine olan sevgisini de etkiler, o tarladan çıkacak olan ekinleri de etkiler. Erkeğin cinsel organından saçılan meniden milyonlarca tohum o spermier içinden kadını dölleyen sadece bir sperm, diğerleri ise kadının bağışıklık sistemi ile yok ediliyor, yani kadın o arta kalan milyonlarca spermi yok ediyor, işlevsiz bir hale getiriyor. Mastürbasyon ile saçılan tohumlar ise böyle bir imkana sahip değil, bunun sonucunda da o etrafa saçılan spermier şayet kötülüğe tutunursa fiziksel bir bedeni olmadan erkeğin dünyasına kötülük olarak dönüyor. Bu mastürbasyon sonucu çıkan spermier erkek evliyse eşi ile çocukları ile arası da bozulmaya başlayabilir çünkü bu spermierden etrafa saçılan kötülük de artık o erkekle beraber dünyasında yer almaya başlar. Eşi de bu spermierin kendisine gelmesi gerekirken dışarı saçılmasını da hisseder, adeta aldatılan bir kadının bunu ruhsal olarak hissetmesi gibi huzursuz olur. Bu spermierden ortaya saçılan kötülük o karanlık enerji erkeği, işini, evini, dünyasını, ruhunu da rahatsız etmeye başlar. Maneviyatını etkiler. Bu karanlığı yok edecek olan da yalnız Rabbimizdir. Böyle bir hataya düştüğümüzde Rabbimize sığınmamız gerekir. Erkek evli değilse evleneceği kadını dahi etkiler. Bekar erkeklerin de evli erkeklerin de mastürbasyon yapması

konusunda da spermilerin sayısı milyonları buluyor ve bizim hayatta herhangi bir konuda tercih hakkımız ve bunun sonucu ile yüzleşmemiz de adeta bu sayılara karşılık geliyor, kadının rahmine akan spermle yani eylemlerimizin bir sonucu olduğunu görüyoruz, tohumların boşa saçılması da her birinin doldurulacağı anlamına geliyor. Bir olay karşısında da nasıl ki giriştiğimiz tüm eylemler Rabbimizin rızası yönünde olmalı aynı şekilde tohumlar sadece kadınların rahmine saçılmalı, olaylar karşısında milyonlarca tercih hakkımız bulunuyor aynı şekilde cinsel birleşme sonucunda da rahim sadece seçtiği bir spermi kabul ediyor, tohumlarını gelişigüzel saçan Hz. Nuh As.' ın kavmi helak oldu, tohumlar etrafa gelişigüzel saçılmadan önce şeytanlar da adeta kulun etrafında hazır bekler ve o tohumları da kendileri için kullanırlar şayet sizleri koruyan o şeytanları sizden uzaklaştıran koruyucularınız yoksa, bu sefer o etrafa saçtığınız kötülüğü temizlemekle sorumlu olursunuz bu da o kötülükleri öldürmekten geçer, milyonlarcasını. Bu da ancak Rabbimizin lütfu ve yardımı ile olabilir. Öldürmediğinizde sizlere de musallat olurlar, öldürmediğinizde sevdiğiniz kadınlara da nişanlı olduğunuz kadınlara da evli olduğunuz kadınlara da musallat olurlar, sizi onlardan onları da sizden soğuturlar, aranızı da bozmaya çalışırlar, tekrar bu büyük günaha girmenizi isterler. Sizleri maneviyat çalışmasından uzaklaştırırlar, sizleri hak yolda olan çevrenizden uzaklaştırmaya çalışırlar.

Üreme organımızda yer alan tohumları maneviyat çalışması ile alın bölgemize ulaştırmaya gayret ediyoruz bu da omuriliğimizi bir yılan gibi düşünürsek bu yoldan geçen tohumlar da alnımıza ulaşıyor, omuriliği de maneviyat çalışmasında kat etmemiz gereken bir yol olarak düşünebiliriz, alın bölgemize de buna da üçüncü göz diyoruz lakin orada iki gözümüz gibi bir göz yok ve açılınca da hikaye anlatanların söylediği gibi iki gözümüzün gördüğünden başka şeyler görmüyoruz maneviyat çalışmasında hayatı emredildiği gibi okumamızı sağlayan Kur'an-ı Kerim ile okumamızı sağlayan bir göz oluyor Rabbimizin lütfu ve ikramı ile ki dilediğine lütfeder, fiziksel olarak işlerin bu şekilde işlediğini, beyinden tohumlara gelen sinyali tekrar tohumdan beyne ulaştırma işi olarak özetleyebiliriz ki manevi olarak ruhsal olarak bu şekilde bir düzen işliyor yoksa beynimize tohumlar spermiler gitmiyor elbette. Tohumları işte boş yere saçmak manevi olarak körlüğe sebep oluyor. Ruhsal olarak türlü türlü hastalıklara sebep oluyor. Kendi kendine konuşan insanlar, zihninde türlü türlü sesler duyan insanlar, birçok ruhsal hastalığın kaynağı, eşleriyle arası bozulanlar, çocuklarıyla arası bozulanlar, boşanmaların artması, evlenemeyen erkek ve kadınların sayısında yaşanan artış, kişiler üzerinde de daha birçok sıkıntıya hem sosyal hem de toplumsal sıkıntılara sebep oluyor.

Bazı arzu ve isteklerimiz her nasıl ki doğamızın bir parçası ve kalıtsal olarak bizlere aktarılan atalarımızdan bizlere ulaşıyor bazı arzu ve isteklerimiz toplumun baskısıyla şekilleniyor bazı arzu ve isteklerimizde de karanlık varlıklar tarafından olabiliyor ki misal karşı cinsin ayak ve el gibi kötü varlıklara kapı açan bölgelerine olan yoğun ilgi ve arzu geliştirmeleri de karanlık varlıkların arzu ve isteklerinden, karanlık varlıklarla beraber yaşayan kulların arzu ve istekleri de kulların arzu ve isteklerini etkiliyor, maneviyat çalışması içinde olmaktan da kaçınıyorlar, neden el ve ayak çünkü uyku halindeyken insan bedeni şayet korunmuyorsa bu karanlık varlıklar tarafından işgal edilir, giriş yerleri de el ve ayaklardır, bir evin kapısı olarak düşünülebilir, buradan girerek uyanana kadar kulun bedeninde bulunabilirler, bu el ve ayaklara olan aşırı düşkünlük ve saplantı derecesinde ilgi ve alaka duymak da bundan kurtulamamak da bu karanlık varlıkların etkisi altında olmaktan, bu karanlık varlıkların arzusu kulları Rabbimizin rızası yolundan saptırmaktır ki bunun için de gördükleri o kulun içine girmeyi ve yerleşmeyi

arzularlar, bu arzu ve istekleri de karanlık varlıkların nefsimizi sarması ile de nefsimizden bize sirayet eder. Korkutucu gelebilir, mantıksız gelebilir, göremiyor olabiliriz lakin işin ciddiyetini bir an önce kavramanız, bu dünyanın bir oyun yeri olmadığını, bir imtihan dünyasında olduğumuzu, kafanıza göre iş tutmanın sonuçlarıyla hem bu dünyada karşılaştığımızı hem de ahirette karşılaşacağımızı aklımızdan çıkarmamamız gerekiyor. Bu günahtan mastürbasyondan sonra gusül abdesti almakla işe başlayarak, tövbe etmemiz gerektiğini, Rabbimizin o güzel isimlerinin her birinden ayrı ayrı tövbe ederek ki bu konuda da Cevşen duası okunabilir, Kur'an-ı Kerim'de yer alan Rabbimizin isimleri zikredilerek af dilenebilir neden çünkü bu kötülüğü işleyerek tohumlarımızı boşa saçarak tüm sistemi etkileyen bir kötülük yapmış oluyoruz, Rabbimiz de tüm sisteme bizlere lütfettiği sıfatları ile bakıyor ki tövbe ederek af dileyerek, Rabbimizden bu yaptığımız hatanın sonucunda ortaya çıkan tüm kötülüğü de temizleme konusunda yardım istememiz gerektiğini hatırlatalım, düzenli oruçlar tutarak, düzenli sadaka vererek kendimizi temizlemeye yönelik Rabbimizin rızası yolunda adımlar atalım, iyilik ve güzelliklerde bulunalım ve asla umutsuzluğa kapılmayalım. Yiyelim içelim ama israf etmeyelim, Rabbimizin lütfettiği tohumları amacı doğrultusunda kullanalım, yaşadığımızı hissettiren, mutlu olduğumuz hayatta ihtiyacımız olan helal besinlere karşı kendimizi kasmamıza gerek yok, Rabbimize lütfettikleri için şükredelim, başta bismillah demediysek sonda diyelim lakin günahlara girerken haram işler karşımıza çıktığında Rabbimize sığınmamız gerekiyor, neden şimdi bu günaha doğru gidiyorum, günahtan nefret ederek, günahın kötülüğünden, Rabbimizin rızası yolundan bizi çıkardığı için onu mutlu etmeyecek bir iş peşinde olduğumuz için, Rabbimize sığınarak bu soruyu kendimize sorarak, Rabbimize yönelmemiz, ona sığınmamız ve bizi de kurtarması için dua etmemiz gerekiyor yoksa kendimizi günahlardan da kurtaramayız, gerçek güç ve kuvvet sahibine Rabbimize koşmamız, ona sığınmamız yardım istememiz gerekiyor. Maneviyat çalışması içinde olduğumuzda da dünyevi arzularımız da yerini Rabbimizi razı etme arzusu kaplıyor böyle olunca da dünyada çeşitli çeşitli bir değeri olmayan gelip geçici, toplumun, medyanın ön plana çıkardığı arzulara da kapılıp gitmiyoruz yani bu arzulara karşı bir mücadele içinde olmadan bu arzularla savaşmadan, bu arzular içimizde Rabbimizin lütfu ve ikramı ile takdiri ile kaybolup gidiyor. Bu sebeple maneviyat çalışırken canımız çikolata isteyebilir, baklava yemek isteyebilir bunlardan kaçarak, dünyevi olan bizleri hayatta tutacak helal olarak bizlere lütfedilen nimetlere karşı mücadele içinde olmamıza gerek yok, ölçülü bir şekilde bizleri şeker komasına sokmayacak şekilde yemekte bir sakınca yok. Evliyseks cinsel ihtiyaçlarımızdan kaçmaya gerek yok. Maneviyat çalışırken esasen bu cinsel ilişkiden daha büyük bir haz ile çiftler birbirini Rabbimizin lütfu ve ikramı ile tamamlayabilirler. Evli olmayan bekarlar da maneviyat çalışırken o zihni hazla dolduran zevkten daha güzelini bulabilirler ki Rabbimizin lütfu ve ikramı iledir, dilediğine takdir eder. Ev, araba ihtiyacı, alın teri ile kazandığımız paramızı ölçülü bir şekilde zekatını ve sadakasını da vererek ailemizin de bakmakla yükümlü olduğumuz kimselerin de paylarını ayırarak helal yolda arzularımıza yönelik harcamamızda, helal yolda eğlenmemizde, seyahat etmemizde, tatil yapmamızda da bir günah yok ve bu şeylerden de kısıtlama yapmamıza gerek yok, yoksa her bir arzu ile çatışmaya girsek ne yaşayabiliriz ne de maneviyat çalışabiliriz, hem zaten bu arzularımıza da nefsimizi de mağlup edemeyiz, Firavun'u yenemeyiz lakin ondan kaçabiliriz ve Rabbimize sığınabiliriz, yapmamız gereken maneviyat çalışırken Rabbimizin rızasını arzulamak, ona teslim olmak, ona güvenmek, ona sığınmak, gerisi zaten Rabbimizin lütfu ile rahmeti ile gelir, dilediğine dilediğini takdir eder. Bizler maneviyat çalıştıkça da bu

çeşitli dünyevi arzuların ve isteklerin peşinden koşmanın da gereksizliğiyle de yüzleşmeye başlayarak bu istek ve arzularımızı da zorlanmadan, nefsimizle de çatışmadan bırakma yoluna gidebiliyoruz Rabbimizin lütfu ve ikramı ile. Maneviyat çalışmaya başlamış, işlediği günahlardan pişman olarak, samimi bir şekilde tövbe ederek, oruçla, sadakayla bu günahlardan uzak durmaya çalışırken ki bu halimizle de esasen nefsimizin şerrinden de tüm şeytan işi kötülüklerden de Rabbimize sığınmış oluruz; açlıktan ölme tehlikesi ile karşılaştığımızda haram olan yiyecekler dahi helal oluyor aynı şekilde bu konuda da şayet elimiz ayağımız oynamaya başladıysa, bedenimiz artık kafasına göre hareket etmeye başladığını anladığımızda, başımıza iş açacak şekilde kontrolden çıkmaya başladıysa ki bunu anlarız, gözlerimiz artık şehvetle bakmaya başlar, ayaklarımız artık günahlara doğru koşar böyle bir durumda kalırsak da tohumlarımızı saçabiliriz, tabi elbette saçmamak daha iyi lakin artık dayanamıyorsak. Bazı durumlar olur bir insanın canı tehlikeye girer, o insanı kurtarmak için de elimizden ne geliyorsa yapmamız gerekir, tüm her şeyi bir kenara bırakırız, bir insanı kurtarmak sanki tüm insanlığı kurtarmak gibidir aynı şekilde kendimize de Rabbimizin rızası üzere de değer vermeliyiz, her bir insan önemli olduğu gibi siz de çok önemlisiniz, her birimiz her birimiz için çok önemli bu sebeple kendinizi dünya istek ve arzularına yönelik kendinizi deli edecek kadar da çok kasmanın, kendinizi sıkmanın da bir lüzumu yok, dünyalık bir arzunuzu tatmin ettiğinizde bu yolda da bir günaha girdiğimizde de dünyanın sonu gelmiyor, Rabbimiz merhametliler merhametlisi her halimizden de haberdar olan, bizi bizden daha iyi bilen, ona güvenelim, ona sığınalım hallederiz inşallah, en büyük felaket ondan ümitsizliğe kapılmak olur, bu konuda her konuda da ondan daima umutlu olalım, şeytana da çok dikkat edelim ki o kendisini sürekli unutturur ve bizleri de Rabbimizin affıyla, merhametiyle kandırır ki şayet bu halde Rabbim bizi affeder diyerek günaha girersek o konuda tövbe etmemiz çok çok zor olur bu iki hususu birbirine karıştırmayalım, burada çok hassas ince bir çizgi var yoksa yoldan çıkar gideriz. Evden çıkarken yaşadığımız çevreye göre güvenlik tedbirleri alıyoruz, çevremizde bir tehdit görmüyorsak kapıyı örtüp çıkıyoruz, bazen kapımızı kilitliyoruz, güvenliğimizi önemseyerek kameralar takıyoruz, yazılar asıyoruz, evimize hırsız girmesin diye, hırsızlar da bir yolunu bulabiliyor bazen, bazen de bu tedbirlerimiz caydırıcı olabiliyor, biz üzerimize düşeni yapmaya gayret etmeliyiz, elimizden geldiği kadar da tedbir almaya bakmalıyız, hırsız içerdeyse onu ilk olarak dışarı atmamız lazım, sonra kapımızı güçlendirmemiz, hırsız hangi yollardan evimize giriyorsa o alanda çalışarak, o yönde evimizi güçlendirerek, hırsızla mücadele içinde olmamız gerekiyor, pes etmeden Rabbimizden yardım isteyerek. Rüzgâr çok şiddetlenirse, fırtına başladığında evimizde pencerelerimizi kapatırız ki camlarımız zarar görmesin, işte sert bir rüzgarla karşılaştığımızda da bu rüzgâra söz geçiremeyiz lakin gözlerimizi kapatabiliriz, o fırtınanın geçmesini bekleyebiliriz, o fırtınadan Rabbimize sığınabiliriz, dua edebiliriz. Bir cam iki cam kırılabilir, evimiz darmaduman olmuş olabilir, gözlerimizi kaçıramayabiliriz lakin evimizin halen ayakta durduğunu unutmayalım, Rabbimizden umutlu olalım, af dileyelim, tövbe edelim, büyük bir fırtına tekrar bizi vurmadan önce evimizin temellerini de güçlü bir şekilde atmamız gerekiyor, pencerelerimizi tamir etmemiz, hazırlık yapmamız, gözlerimizi kuvvetlendirmemiz, gözlerimizi maneviyata yönlendirmemiz gerekiyor, ellerimizi, ayaklarımızı, zihnimizi, aklımızı, gönlümüzü maneviyat çalışması ile güçlendirmemiz gerekiyor. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Evlilik

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizi yolunda tamamlayana hamd olsun, en güzel tamamladığı kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar sırt sırta vermekten kaçır mı?

Kadın ve erkeğin evli olması da maneviyatta da maneviyat çalışmasında da çok önemli bir husus, neden evlilik çünkü eşler birbirini tamamlar, duygusal ve ruhsal olarak da iyi hissetmemiz evlilikle mümkündür, evlilik eşleri korur, evlilik tarafları manevi olarak da besler büyütür, evlilik bilgelik getirir, bilgelik de olgunluk getirir ve cinsel birliktelikle de yaşanan haz ve mutluluk ahiret hayatında yaşanacak mutluluğa dair bir işarettir ki bu yönde Rabbimizin rızası yolunda yaşamaya gayret göstermeliyiz biz de ahiretimize yönelik, evlenmeyenler ise özellikle erkekler hayatı emredildiği gibi okuma noktasında da tam olarak başarılı olamazlar ve büyüyemezler, çocuk kalırlar.

Allah rızası için evlenmek istiyorsak, peygamberimizin de bir sünnetidir ki buna yönelik güçlü bir isteğimiz ve arzumuz olmalı bu bir duadır, lakin bu duamız sözle değil gerçekten gönülden olmalı yoksa dilimizle istediğimiz gibi gönlümüzle de istemiyorsak bu doğru bir dua olmaz, Rabbimizin lütfu ve ikramı iledir ki dilediğine takdir eder, ilk olarak iyilik meleği gibi yaşamayı bırakmamız gerekiyor, Rabbimiz bizleri melek olalım diye yaratmadı, melek olmamızı isteseydi melek olarak yaratırdı. Aynı şekilde şeytan olmayı da bırakmamız lazım, Rabbimiz bizleri şeytan olarak yaratmadı, şeytan olmamızı isteseydi şeytan olarak yaratırdı, ne demek istiyoruz orta yollu bir şekilde hayatımızı yaşamamız gerekiyor ne çok iyi ne de çok kötü orta yollu, orta çizgide, bu kötülük yapalım değil, ya da iyilik yapmaktan vaz geçelim demek değil, bu iyilik yapmaktan ve kötülük yapmaktan öte maneviyat çalışması ile orta yolu görmeye başlayabiliriz. Eşlerin birbirini tamamlaması için doğalarına uygun yaşaması gerekiyor, erkek kadın gibi kadın da erkek gibi yaşarsa nasıl eşler birbirini tamamlayabilir ve uyumu görebilir birbirlerinde bu sebeple doğamız neyse ona göre hareket etmeye gayret göstermeliyiz. Doğru bir çevre içinde olmamız da bu yüzden önemli, ailemizin yanında da yaşamaya devam edersek kendi doğamızı keşfetmekte zorluk yaşarız çünkü onların baskısı altında, onların yönlendirmeleri ile hayatımızı yaşarız, yalnız olduğumuzu hissetmemiz ve bu hisle de dua etmemiz gerekiyor, ailemiz yanında bir çocuk gibi olduğumuz için yalnızlığımızı da hissedemeyiz, kendimizi tamamlayacak olan bir yarının varlığından da habersiz oluruz, çünkü ailemiz bizleri tamamlıyor çocuk olarak bizleri görüp çocukça ihtiyaçlarımızı karşılayarak. Evden ayrılmak dediğimizde de alın teri ile kazanılacak bir iş bulunmalı veya ailemiz de destek olabilir lakin bu konuda derdimizi anlatmak önemli. Evlenince de kendi evimiz ve kendi yuvamız olmalı, bu da ev konusunda kadının tercihlerinin baskın olması gereken bir husus. Evlendikten sonra da birinci önceliğiniz daima annelerimiz babalarımız değil eşimiz olmalı. Bu konuda anneler kırılabilir, babalar üzülebilir lakin işin doğası bu, onlar doğalarına uygun

hareket etmeyerek doğru bir manevi çalışma içinde olmadıklarından, hayatı nasıl okumaları gerektiğini bilmiyorlar ki acı çekmeleri de normal, kimisi acıyla ızdırapla öğrenir kimisi okuyarak, çalışarak öğrenir. Bu aynı ev içinde olduğumuzda da aynı apartmanda yaşadığımızda da geçerli bir durum ki söylemek istediğimiz ailelerimiz her zaman yanımızda olmalı, biz de ailelerimizin her zaman yanında olmalıyız, onların yönlendirmelerine, aramızda yaşadığımız aşamadığımız problemlerde sorunlarımızı çözmemizde ara bulucu olmalarında, uzlaşamadığımız konularda yardımcı olmalarında, bizi desteklemelerinde, tecrübelerinden yararlanma konusunda da onlara ihtiyacımız var, onların da bize ihtiyacı var. Ailelerimiz artık evlilikle birinci önceliğimiz olmaktan çıkar, eşimiz hayatımızın birinci önceliği olur, arından gelen çocuklar da ortak önceliğimiz haline gelir ki ailelerimizle aynı apartmanda altı üstlü oturmamız, onlara yakın bir muhit seçmemiz de komşu olmamız da bizlerin yararına olacaktır pek tabi tercih burada evli olan eşlerindir ki biz sadece tavsiye veriyoruz daha güçlü sevgi bağı kurma konusunda yoksa aileden aileye çok büyük farklılıklar, farklı durumlar olabiliyor, Rabbimizin rızası üzere iş tutmaya, ondan yardım isteyerek, dua ederek tercihte bulunmaya gayret etmeliyiz.

Evlenmek isteyen erkekler ve kadınlar için bu konuda ailelerinin onları desteklemeleri gerekir, ebeveynleri desteklemiyorsa evin en büyük erkeği yoksa da çevrelerinden en yakın akrabaları ve yoksa da komşuları yoksa çevresi bu konuda aracılık etmekle yükümlüdür. Erkek ve kadınların beraber yaşadıkları anne ve babaları çocuklarının evlenme konusunda engel olmaları onların artık evi terk etmeleri konusunda bir işarettir, alın teri ile para kazanma konusunda engel olmaları da Rabbimize dua ederek bu durumdan bir çıkış yolu göstermesi konusunda Rabbimizden yardım dilemeliyiz.

Ruh eşimiz nasıl bulabiliriz sorusu, ilk olarak karşımızdaki adayda bakacağımız kriterler kişiden kişiye farklılık gösterebilir ki bir çerçeve çizmemiz gerekir. İlk olarak ailelerin benzer hayat tarzına sahip olması bunun sebebi de şayet farklı bir aileden evlilik gerçekleşirse ki burada farklıdan kastımız ekonomik olarak da yaşayış olarak da hayat görüşü olarak da ilgi alanlarında farklılıklarda genel olarak özetlersek karşımızdakiyle yaşarken attığımız her adımda bizleri farklı adımlar atmayı düşündürecek olan farklılıklar. Böyle farklılıklar elbette her evlilikte olması gereken, aşılması gereken ve aşıldıkça da sevgi bağını güçlendirecek olan hususlardır lakin bu her adımda gerçekleşecek olması barizse bu aşılması gereken birçok problem demek ve bu problemleri aşmakta karşılıklı daha büyük gayret ve emek gerektirecektir, buna enerjimizi harcarsak attığımız adımlardan keyif almaya gücümüz kalmayabilir. Her adımımızda karşımızdaki için fedakarlıklar yapamayız, her adımda karşımızdakinin mutluluğu için kendi mutluluğumuzu erteleyemeyiz yoksa bir tarafın çok mutlu olduğu diğer tarafın çok mutsuz olduğu veya sürekli değişen bir şekilde adımlarımızda bir mutlu ve bir mutsuz sürekli değişen bir ruh hali ile yaşamamız güçleşir. Bu sebeple ne kadar karşımızdaki bize benzerse o kadar da iyi anlaşabiliriz, beraber adımlarımızı hızlandırabilir, yolumuzu da daha güzel bir şekilde yürütebiliriz. Herkesin iyi veya kötü bir mizah anlayışı vardır ki Rabbimizin takdirindedir ve Rabbimiz de bizleri hem güldürüyor hem de ağlatıyor hem yaşatıyor hem de öldürüyor yaşadığımız hayatla, elbette güldüren de Rabbimizdir ağlatan da öldüren de o dur yaşatan da diriltende Rabbimizdir, bizleri hesaba çekecek olan da Rabbimizdir. Ruh eşimiz için de ilk olarak bakmamız gereken hususlardan biri de benzer bir espri anlayışımız olup olmadığı olmalı,

birbirimizi güldürebiliyor muyuz, aynı şeylere göz yaşı döküyor muyuz, aynı şeylere sevinip aynı şeylere üzülmüyor muyuz, ikinci olarak da onunla yaşayabileceğimizi görmemiz ve hissetmemiz gerekiyor, öldüğümüzde de beraber öleceğimizi görmemiz. Ölsek de toprağa karışsak da eşimizin her zaman bizim bir parçamız olacağını, bizi tamamlayan parçamız olduğunu dünyada da kabirde de hesap gününde de ahirette de bunu görmemiz gerekiyor. Bir araya gelip konuşmamız gerekiyor şayet karşımızdaki adayı daha yakından tanımak istiyor ve evlilik yoluna girmek istiyorsak. Bir taraf konuşuyor bir taraf dinliyor iki taraf susuyor iki taraf konuşuyor iki taraf da dinlemiyor bu şekilde de değil karşılıklı konuşarak, birbirini dinleyerek ve hissederek, anlamaya gayret ederek, rahat bir şekilde, bu konuşmalarda içimize kapanık olmamalıyız aynı şekilde çok açık da olmamalı ki orta yollu her işte olduğu gibi. İki zıt kutup bir araya gelirse gülme meydana gelir, beklenmedik bir olayla karşılaştığımızda aklın sınırlarını aşan durumlarda. Hz. İbrahim As. ve Hz. Sare As. annelerimizin çocukları olmuyordu, misafirler onlara çocukları olacağını söylediklerinde annemiz güldü, bir espri yaptığımız zaman komik bir konuda karşımızdakinin gülüp gülmediğine bakarız, şayet karşımızdaki gülümsüyorsa ve daha çok gülmesi gerektiğini de düşünüyorsak espriyi sürdürürüz ki burada da devam eden konuşmada da bunu görüyoruz. Mizahta mutluluk vardır. Hayatımız tersine dönmeye başlar evlilik yoluna girdiğimizde, bu yolda da mizah olması gerekir ki mizah kendini burada gösterir, karşılıklı kakhaha atmaya başladıysak da bu iş tamamdır Rabbimizin izni ile onun dilemesi ile onun lütfu ve ikramı ile.

Evlendiğimiz eşimizle birbirimize kendimizi sonsuza kadar Rabbimizin rızası yolunda adayacağımız sözünü veririz, hem bu dünyada hem de hesap gününde hem de hesap gününden sonra da, birbirimize sadakatle bağlı kalma sözü veririz, birbirimize hizmet etme sözü veririz, birbirimizle sırt sırta duracağımız sözünü veririz, birbirimize sırlarımızı tutacağımız sözünü veririz, birbirimize Rabbimizin rızası yolunda yaşama ve yaşatma sözü veririz, Rabbimizin rızasını kazanmak üzere birbirimize destek olacağımız sözünü veririz, hayatımızın nihai amacı için el ele vererek çalışacağımız sözünü veririz, ellerimizi bu yolda kenetleyerek bırakmama sözünü veririz, Rabbimize kulluk ederek, sevgiyle ona yaklaşmayı, onu tanımayı ve tanıtmak için de gayret gösterme sözünü veririz. Rabbimizin emir ve yasaklarına uyma sözü veririz, Rabbimizi razı edecek işlerde koşturma sözünü veririz. Bir erkek evlendiği kadının ihtiyaçlarını karşılamakla yükümlüdür, kadın artık evimiz olur, evlilikle böylelikle de erkek evinin temel ihtiyaçlarını karşılamakla yükümlüdür, eşinin kişisel temel ihtiyaçlarını da karşılamakla yükümlüdür ve cinsellik konusunda da eşinin cinsel ihtiyacını karşılamakla da yükümlüdür. Rabbimiz lütfederse, ikram ederse takdir ederse. Evlilikle beraber maneviyat çalışmak ve Rabbimizi razı edecek yol üzerinde yürümek, birbirimize destek olmaktır, bu konuda da birbirimize sürekli olarak dua etmeli, birbirimize destek olmalıyız, Rabbimize varan yol üzere, ilahı aşka doğru Rabbimize yakınlaşmaya doğru yol almalıyız beraber sevgiyle.

Ebu Leheb ve eşi de birdi beraber zulmettiler sonucunda da beraber cehennem çukurunu boyladılar, birbirlerinin günahlarına, işledikleri zulümlere de ortak oldular beraber cehennem azabına mahkûm oldular.

Bir erkeğin bir kadınla tanışma sürecinde erkek de kadın da evlenme olgunluğunda olmalıdır, bu olgunluk da kişiden kişiye farklılık gösterir, kimi kadın on sekiz yaşında kendini evliliğe hazır hisseder kimi kadın otuz beş yaşında kimi erkek için de durum böyledir ki kimi erkek ve kadın da evlenmeden yaşamak ister, herkesin hayat tercihleri farklı olabilir, herkesin tercihinin saygı duymamız gerekir, aynı zamanda evliliğe uygun şartların da gelişmesi gerekir ki bu uygun şartlar da erkek için de kadın için de dünyada da maneviyatta da birbirini tamamlayacak fiziksel, akli ve manevi olgunluğa sahip olmaları beklenir, psikolojik olarak insanların sorunları olabilir lakin bu sorun akli yönden zihinsel kalıcı bir engel söz konusuysa, cinsel olarak da eşlerin birbirini tamamlayamayacak bir eksiklikleri de söz konusu olmamalı aynı zamanda da manevi olarak da dinimizin emir ve yasaklarına uyan kimseler olmalı, ortak değerlerimiz ve inancımızın olduğunu görmemiz gerekir, bu süreçte aklımızı da gönlümüzü de ruhumuzu da kullanmamız gerekir, karşımızdaki kişi bizim eşimiz olacak bizi tamamlayacak olan yarımız olacak ve bu süreç hayatımızın geri kalanını bir bütün olarak kapsayacak, iyi günde de kötü günde de, bu süreçte birbirimizi tanıma süreci de bir eğlence süreci değil ciddi bir süreçtir, karşımızdaki kimseyle kendimizi tartmamız gerekir, mutlu bir birliktelik mutlu da bir yaşamı beraberinde getirir, bunun için de karşımızdaki adayla uyumlu olup olmadığımızı değerlendirmemiz gerekir, birbirimizi tanıma sürecinde birbirimizle rahat bir şekilde konuşana kadar bu süreci devam ettirmeli ve karşılıklı olarak bu yola baş koyma konusunda fikir birliğine varmamız gerekir. Evliliğin maddi ve manevi sorumluluğu var ve bu sorumluluk da iki taraf için de farklı rollerle tanımlanabilir ki bu sorumluluğun farkında olmayan kimselerden, hatta böyle bir sorumluluktan sorumlu olduğunun dahi farkında olmayan kimselerden de uzak durmalı, Dünyayı bir zevk ve eğlence yeri sanan kimselerle, dini yaşantısı ile dünya yaşantısı arasında bir uyum olmayan kimselerden de bu yönde bir evlilik de eşleri tamamlar lakin hak yolda değil dünya yolunda ve mutlulukla değil ızdırapla ızdırap çekerek sürdürülebilir. Evlilik sözleşmesine sıra geldiğinde de maddeler halinde aynı bir iş sözleşmesi yapar gibi uzlaştığımız, fikir birliğine vardığımız konuları yazarak kayıt altına almamız da bu yönde bir sorunla karşılaştığımızda evlilikte karşılıklı olarak anlaşmaya sadık kalarak sorunlarımızı da çözüm yoluna getirebiliriz.

Erkek maneviyat çalışmasıyla da eşini de çocuklarını da hanesini de olumlu yönde etkiler, manevi olarak geliştirir, ilerletir. Erkeklerin cinselliğe olan açlığı kadınla kadının da maneviyata olan açlığı erkekle tamamlanır, bu iki zıtlıktan da çocuklarımız meydana gelir, erkekler ve kadınlar birbirini ne kadar tamamlarsa da o kadar kendimizi tanıma, doğamızı tanıma, Rabbimizi tanımaya gelebiliriz bu maddi ve manevi yönlerin her ikisi de gereklidir yoksa maneviyat olmayan bir ev de dünya üzerine yaşamaya, dünya zevk ve eğlencesi peşinde koşmaya başlar, sadece maneviyat üzerine bina edilmesi de çeşitli sorunları da beraberinde getirir ki dünyada olmalı maneviyatta hayatlarımızda.

Evlenmeden önce de kadına erkeğin altın vermesi ki bu altının manevi yönü bize haz vermesidir, ne kadar çok altın o kadar çok haz, mutluluk, altınlar evlilik öncesinde erkekten kadına gider ardından da kadında duran bu altınlar evlilikle beraber kadında durmaya devam eder, kadın erkeğin evidir, altınlar erkeğe böylelikle tekrar dönüş yapar, cinsel ilişkide de ilk olarak erkek kadınla kendini tatmin etmeye başlar ardından da kadın tatmin olur böylelikle de erkek tekrar tatmin olur, erkek kendisini hayatta tatmin ederken amacı kadının tatmin olmasını sağlamaktır ki kadın tatmin olunca da erkek de tatmin olur böylelikle de eşler arasında kimse

kendisine yönelik bir arzuyu tatmin etmeyerek, bu arzuların peşinden de gitmeyerek sanki kendisine yönelik bir arzuyu tatmin etmiş gibi tatmin olur. Cinsel birliktelik esnasından önce kadınlar güzel koku salgılar, bu erkeği harekete geçiren güzel bir kokudur, vücuttan salgılanır, kadınlarda da erkeklerde de ilk olarak kayganlaştırıcı görevi gören mezi ortaya çıkar, bu kokusuz sıvı ile sürtünme kuvveti azaltılır, sürtünme dediğimizde de hayatta her zaman çeşitli sıkıntılarla karşılaşabiliriz, bu sıkıntılarımız için de sürekli olarak gayret göstermemiz gerekir, bu sürtünme süresinde de kötü kokular ter ile kadından da erkekten de gelmeye başlar ardından meziden sonra erkekten de kadından da meni gelir, bu meni erkeklerde kokulu, beyaz yoğun bir sıvı olarak gelirken kadınlarda sarımtırak, kokulu sıvı olarak gelir, bu erkeğin sürtünme yoluyla sürekli olarak gidip gelmesi ile gelen etrafa kötü koku saçan lakin içinde hayat olan sıvı birçok zıtlığı ve mucizeyi de içinde barındırıyor, kötü kokuyor lakin rengi beyaz, bir değeri yok gibi görünüyor lakin içinde hayat var, bir emek ve sürtüşme sürecinden sonra ortaya çıkan haz da zihnimize büyük bir mutluluk veriyor, bedenimizi rahatlatıyor, kadınların tatmin olması ile ortaya çıkan sarımtırak renk ve kötü koku ile adeta kadının içinden o kötülük çıkıyor ve yerine erkekten gelecek olana yer açılıyor, bir sıvı transferi var, erkekten çıkan kötü kokulu değersiz bir sıvı içinde olan hayat kadına ulaşıyor, kadının yumurtasına, kadının da doğası böylelikle değişmeye başlıyor, adet görmesi kesiliyor, gebelik süreci de kırk hafta sürüyor. Bu yaşananları hayatımızda okumaya gayret etmeliyiz. Hayatımızda yaşadığımız süreci derinlemesine incelemeye gayret etmeliyiz, yaşadığımız süreci, zamansal olarak da okumayı görmemiz gerekir, hayatımızda yer alan sayıları Kur'an-ı Kerim ile okumayı öğrenmemiz gerekiyor. Bir kadının ev olduğunu söylemiştik, şehir de kadındır, bir ülke de kadındır, dünya da kadındır. Kadının rahminde gelişen bebekler gibi bizler de yerleşim yerlerinde gelişiriz, büyürüz. Evimizin durumu da şehrimizin durumu da ülkemizin durumu da dünyanın durumu da bu gelişim sürecimizi etkiler. Evde de emir komuta kadındadır, çocuklarını dünyaya getiren annededir, baba değil, babanın evi de kadının yanındır. Bu cinsel birleşim süreci ile doğum sürecini manevi yönden ele aldığımızda da dünya kokusu da maneviyata yönelik kokular da gelip geçici bir haz ve mutluluk verir, bu koku ile çalışmaya tutunabiliriz, gelebiliriz, Hz. Musa As.'ın firavuna gidip gelmesi gibi bizler de nefsimizle büyük bir mücadele içinde oluruz, nefsimizle sürtüşerek bize zıt olan nefsimizle. Cinsel birliktelikle yaşadığımız hazzın süresi çok az ki bu zevkten o yoğun hazzın getirdiği mutluluktan sonra gelen yorgunluk hali gibi dünyada bu denli gelip geçici ki dünya hayatımızda da maneviyatta da yaşadığımız tüm bu sürtüşmeler, gayretler, çalışmalar ardından gelen mutluluklar ve gelen yorgunluk hali gibi.

Hamilelikle gelen karın ağrıları, karın sancıları da güzel günlerin habercisi, o büyük acı ile bebeğin dünyaya gelmesi kadının zihninde yaşadığı o acı verici ama güzel his o bebeğe karşı da merhametle bağ kurmasında da çok önemli, bebeğin emzirilme süreci annenin merhametle sevgiyle evladını beslemesi, çölde olduğumuzda da Rabbimizin bizleri maneviyatla beslemesi, daha önce de Hz. Musa As.'ın kavminin çölde emeksiz rızıklandırılması gibi, o ağlamaları, emekleme süreci, ilk adımları, koşturmaya başlaması, olgunlaşmaya başlaması büyük bir süreç, büyük emek gerektiriyor, maneviyatta da aynı bu süreçlerden geçiyoruz, hem kişisel olarak hem de toplumsal olarak. Annelerimiz de bu süreci yaşadıkları için tecrübe sahibiler, ne yapılması gerektiğini de biliyorlar özellikle evlatları çocuk beklerken yanlarında olmalılar bu süreci her adımları erkekler de araştırmalı ki eşine de en güzel şekilde yanında olarak yardımcı olabilsinler.

Erkeklerin kadınlardan istediği, beklediği ve arzuladığı şeylerle kadınların erkeklerden arzuladığı şeyler de birbirinden farklıdır, erkekler daha çok bu dünya ile ilgilenirken kadınlar daha çok bu dünyanın ötesinde manevi arzuları tatmin etmekle ilgilenirler işte bu halde olarak da birbirlerini tamamlarlar, erkeklerin cinsellik isteği kadınla tamamlanır, kadının maneviyata olan ihtiyacı da erkekle tamamlanır ki yemek yerken her nasıl ki bedenimizle beraber ruhumuzu da besliyoruz aynı şekilde dudaklarımızı karşımızdakine temas ettirerek sevgimizi göstererek karşımızdaki ile sevgi bağı kuruyoruz aynı şekilde kadın da konuşarak erkekle bağ kurmaya çalışır bu erkek üzerinden maneviyatla bağ kurmaya çalışır, erkekler olarak maneviyat çalışmadığımızda da bu yönde kadın tatminsiz olur, ruhsal ve manevi olarak açlık çeker aynı erkeğin cinsel olarak ihtiyaçlarını eşinden karşılayamaması gibi ki erkek de bu halde arayış içinde olur, bu da bir dizi sorunu beraberinde getirir, tartışmaları beraberinde getirir çünkü bu karşılıklı veya tek yönlü tatminsizlik de huzursuzluk getirir, huzursuzluk mutsuzluk, sorunu çözmek için farklı yol ve yöntemlerin de sonuçsuz kaldığı görüldükçe de bu huzursuzluk da artmaya devam eder, erkek ve kadın beraber çalışmalıdır, birbirini tamamlamak için gayret sarf etmelidir.

Evlilikle ilgili olarak da evlilik için yeterli şartlara sahip olup olmaması da adayların değerlendirilmeli, daha sağlıklı evlilikler sağlamak üzere, sağlıklı bir ailede büyüyen çocuklar yetiştirilmesi ve topluma kazandırılması konusunda emek vermemiz gerekiyor. Evlenmek isteyen eşlere ilk olarak evlilik eğitimi verilmesi gerekiyor ki danışabileceğiniz ve sorularınızı yanıtlayabilecek kimselerin de olması, sorunlarımıza çözüm önerileri sunabilecek bir tartışma anında nasıl davranılması gerektiğini, karşılaşılan sorunlara nasıl çözümler üretileceği, hangi durumlarda öfkelenen taraflara karşı neden öfkelenildiği, bu öfkeyi nasıl yönlendirebileceği, nefret edilen hususların üstesinden nasıl gelineceği, nasıl tarafların bir tartışma anında ayrı düştükleri zamanda kendilerini nasıl geri çekmesi gerektiği ve tartışma ortamını en güzel şekilde nasıl sonlandırılabilirliği gibi her evlilikte gerçekleşen sorunların bir ders olarak öğretilmesi buna yönelik ciddi bir eğitim verilmesi gerekiyor. Psikolojik destek sağlayacak, çocukların gelişim sürecinde yanlarında olacak, iki sene neden çocuk emzirildiği konusunda çocuğun anneden sütüyle merhamet almasının gerekliliğine, çocuğun gelişimini takip edecek, evliliğin ilk beş yılında da evli çiftlere destek olacak. Evlenmek isteyenler için de her biri için özel bir evlilik sözleşmesi yapılmalı. Muhtemel anlaşamayacak hususlarda nasıl bir yol ve yöntem izlemeleri konusunda mutabakata vararak imzaladıkları sözleşmeyle hareket etmeleri için bu da tartıştıkları ve içinden çıkamadıkları konularda bu sözleşmeye bakarak sözleşmede yazdığı şekilde hareket ederek bu sorunun da üstesinden gelebilirler. Derslerde de adaylara evlilik amacının anlatılması, buna yönelik eğitim verilmesi, farkındalık oluşturulması gerekiyor. İnsanlarla aramızdaki sorunları çözmeye odaklanırsak toplumumuzdaki sorunları da çözmeye umudumuz olur dünyanın sorunlarını da.

Hayatta ihtiyaç duyduğumuz şeyler için dua ederiz Rabbimizden isteklerimiz de bunlar olur, misal bahçeli bir eve ihtiyacımız var bu ihtiyacımızı dua ile dillendiririz, bu yönde arzumuz hayatta bizleri yönlendir, Rabbimizin takdiri ile ve gerçek güç ve kuvvet sahibi bizlere de yardımcı olur dilerse, başka bir kimsenin de bahçeli bir evi var lakin onun istediği bahçeli bir villa, onun ihtiyaç duyduğu şey sahip olduğu şeylerle ilişkili ki istek ve arzusu bahçeli bir evden öte havuzlu, daha büyük bir ev üzerine, hayatta ne kadar çok şeye sahip olursak isteklerimiz de

bu ölçüde daha büyük olmaya başlar ki bir milyar doları olan bir kimse on milyar doları olmasını arzular, on milyar doları olan yüz milyar dolar, bir evi olmayan bir ev arzular, bir evi olan daha çok ev ve dükkan sahibi olmayı. Önümüze bir tabak en sevdiğimiz yemekten geldiğini düşünelim lakin porsiyonu sadece bir çatalla bitecek şekilde azaltmışlar, biz bir çatal aldığımızda bir çatal daha almak isteriz ta ki bu süreç midemizi doldurana kadar devam eder. Para kazanma isteğimiz ve arzumuz dünyaya olan ihtiyaçlarımız için yemek yedikten sonra dolan bir midemiz gibi bir kabımız yok ve sürekli olarak daha çok dünyayı arzuluyoruz. Cinsel olarak kendimizi tatmin etme konusunda da ihtiyaçlarımız var ki bu ihtiyaçlarımızı da ne kadar az tatmin edersek o kadar da az ihtiyaç hissederiz, bir haremde olan kimse ne kadar çok cinsel ilişki yaşarsa o kadar da daha çok cinsel ilişki yaşama isteği içinde olacaktır, eliyle kendisini sürekli tatmin eden bir kimse mastürbasyona bağımlıysa kendisini daha çok tatmin etme ihtiyacı olacaktır, ne kadar çok da bundan keyif alırsa o kadar çok bunu sürdürmeye devam edecektir ki haremde olan kimse de bundan keyif alıyorsa daha çok cinsel ilişki ihtiyacı hissedecektir. Yemek yeme isteğimiz, para kazanma isteğimiz ve cinsellik ihtiyacımız bu üç arzumuz ve bu üç arzumuzu tatmin etme isteğimiz birbirinden farklılık gösterir, her insan farklı düzeyde farklı şeyler arzular, amacımız maneviyat çalışması ile bu arzularımızı dünya yolunda kullanırken aynı şekilde ruhumuzu da beslemektir, yemek yediğimizde bismillah ile başlayarak o yiyeceklerle ruhumuzu da doyurmalıyız sadece midemizi değil ruhumuzun açlığını da doyurarak daha fazla yemekten midemizi tıka basa doyurmaktan kaçınarak. Cinsellik ihtiyacımızı da eşimizle ruhsal bir bağ kurarak birbirimizi dünyada tamamladığımız gibi ruhsal olarak da tamamladığımızı görerek. Para ihtiyacımız konusunda da diğer arzularımızı tatmin ettiğimiz gibi kendimizi de eşimizi de hak yolda olan dostlarımızı da dünyamızı da daha güzel bir yerde yaşatma arzusunda olarak kullanmamız gerekir Rabbimizin rızasını kazanmak üzere onun yolunda ihsan ederek.

Kadınların ve erkeklerin eşitliği konusunda da Rabbimizin gözünde kadın da insandır erkek de insandır, Rabbimizin gözünde ne kadınlar erkeklerden üstündür ne de erkekler kadınlardan üstündür, erkekleri ve kadınları Rabbimiz birbirimizi tamamlamak üzere, birbirimize yardımcı olmamız için yaratmıştır ki böylelikle de Rabbimizin rızasını kazanmak üzere yolunda birbirimize destek olarak, beraber birbirimizi tamamlayarak yolunda yürüyebilelim, doğamızda eşitlik yok, birbirimizi tamamlamak var Rabbimizin rızası üzere sırt sırta verme var, Rabbimizin yolunda Rabbimize yakınlaşmak için birbirimize de ihtiyacımız var, hayatlarımızda sevgiye, sevgi görmeye ve göstermeye ihtiyacımız var.

Ailemiz de dedelerimiz de ninelerimiz de dayılarımız da amcalarımız da teyzelerimiz de halalarımız da onların çocukları da onların dedeleri ve nineleri de uzak yakın akrabalarımız hep birbirimizden çok farklıdır, farklı zamanlarda dünyaya gelmişler, hayatta farklı arzu ve istekleriyle, farklı iş ve güçle uğraşanlar ortak bir paydada buluşmamız ancak sevgiyle mümkün olabilir, Rabbimizin rızası için kullarına sevgiyle yaklaşmamız gerekir, biz sevgiyle yaklaşırken de onlar da bu sevgiyi kullanarak bencilce kendilerini düşünerek, bizleri sömürmelerine de izin vermememiz gerekir, kendimizi kullandırmamaya da dikkat etmeliyiz, birbirimizi sevmeyi öğrenmeye karşılıklı gayret göstermeliyiz, en ufak bir sürtüşmede de birbirimizden kaçmamayı aksine bunu bir fırsat bilerek daha da yakınlaşmak üzere kullanmayı öğrenmemiz gerekir. Özellikle yaşlı olan anne ve babalarımıza karşı da eşimizin anne ve babasına karşı da ki evlilikten sonra eşimizin annesi de babası da bizim anne ve babamız olur, elimizden geldiğince onlara daha çok sevgiyle, hoşgörüyle Rabbimizin rızası için iyiliklerle ve güzelliklerle

yaklaşmamız gerekir. Rabbimiz gönüllerimize akraba sevgisi lütfedendir ki bu sevgiyi de kullarına zulmetmek için kullarına hakkını vermeyerek, kendimiz için bencilce kullanmak olmaz ki bu sevgiyi de azaltır, Rabbimiz bu sevgiyi bizlere daha da arttırmamız, birbirimize destek olarak, birbirimizi tamamlayarak, rızasını kazanmak üzere koşturmamız için lütfeder. Komşularımız ile ilişkilerimizde de durum böyledir. Komşularımız da bizleri tamamlar, onlar da bizlere Rabbimizin rızasını kazanma yolunda yardımcı olurlar, bizler de onlara yardımcı oluruz. Komşularımızdan yüz çevirmememiz gerekir, ailemizle, akrabalarımızla, arkadaşlarımızla selamı kesmediğimiz gibi komşularımızla da selamı, hal ve hatır sormayı, onlarla ilgilenmeyi, ihtiyaçları için koşturmayı, onlara sevgi duymayı Allah rızası için kesmememiz daha da arttırmamız gerekir. Komşularımızın, akrabalarımızın, ailemizin, dostlarımızın bize ihtiyacı var ve bizim de onlara ihtiyacımız var, Rabbimizin rızasını kazanmak üzere. Her işte olduğu gibi her zaman Rabbimizin rızasını gözeterek, Rabbimize sığınmamız, yaşadığımız zorluk ve sıkıntılar karşısında da ondan yardım dilememiz gerekir.

Hak yolda olan bir çevremiz de olmalı ki böylelikle de güzel bir şekilde sosyalleşebilelim, yalnızlık hissetmeyelim, sorunlarımızı çözmede birbirimize destek olalım, bizimle aynı duygu ve düşüncede olan bizimle aynı yolu yürüten, Allah rızası için bizi seven ve yanımızda da Allah rızası için olan kimselerle böylelikle de Rabbimiz de bizlere rahmet etmesi konusunda da umudumuz olabilir, yolunda hayırlı ve güzel işler yapmak üzere de.

Çocuklarımızı yetiştirirken dünyalarını önemseydiğimiz gibi ahiretlerini de önemsememiz gerekir, eğitime, sağlığına verdiğimiz önem gibi harcadığımız emek gibi çocuğumuzun manevi gelişimi için de en güzel şekilde emredildiği gibi gayret göstermemiz gerekir, Rabbimizin rızası için, Rabbimize dua ederek, Rabbimizden yardım dileyerek, hayırlısını isteyerek.

Tüm insanlık da bir bedeni oluşturan hücreler gibidir, her bir hücrenin farklı farklı görevi olduğu gibi her bir organın farklı görevi olduğu gibi bizim de bu hayatta sadece bir görevimiz var Rabbimize kulluk, bunu da göstermek için de sevgiyle birbirimizle bağ kurmak Rabbimizin rızasını kazanmak üzere ki böylelikle de birbirimizi tamamlayabiliriz aynı bedenimizdeki hücrelerin bir arada çalışması, görev dağılımı yapması, herkesin bir görevinin olması bu bedende ve kimsenin de dışarda kalmadığı gibi.

Dünyada yaptığımız her şey kadının gözüne girmek için, çocukken annemizin gözüne güzel görünmeye çalışırız, erkekler artık evlendiğinde eşinin gözünde küçük çocuklar da babasıyla da yarışırılar annesine daha güzel görünmek için, evlendiğimizde de artık erkekler için annelerimizle olan bu bağı kopartarak eşimize odaklanmamız gerekiyor ki eşimizle ruhsal olarak da fiziksel olarak da doğru bir şekilde bağ kurmamız için bir beden ve bir ruh olmamız için birbirimizi tamamlamak için.

Kadınların ve erkeklerin bir arada olduğu tüm ortamlarda bu sosyal medyada da olur, iş ortamında da olur, düğünlerde de olur, erkek kadının ve kadınların gözüne girmek için gayret sarf eder, kadınları elde etme arzusu bunu tetikler, kadınları güldürmeye çalışmak, komiklikler şakalar, dini paylaşımlar bile cuma gününü kutlayanlar, bayram tebrikleri, kadınlara güzel görünmek için kokular sürmek, kıyafetlerine özen göstermek, güzel evlere, arabalara sahip olma ihtiyacı, makam ve mevki elde etmek, prestijli bir meslek sahibi olmayı arzulamak

yaşarken her bir adımımızda farklı farklı istek ve arzularımız olmaya başlıyor, bu herkes de de farklılık gösteriyor işte bu dünyevi arzular içimizde filizlenmeye başladıktan sonra şayet hak yolda değilsek, maneviyat çalışması içinde de değilsek bu arzularımızı da kendimizi tatmin etmek için, insanları sömürmek için kullanmaya başlıyoruz.

Evlendiğimiz zaman kadın evimiz olur, evin de ihtiyaçları olur, kendi ihtiyaçlarımızdan daha önemli bir hale gelir,

Sadece evlilikle beraber de yetişkinliğe ulaşamayız halen evlilikle de beraber çocukça yaşamaya da devam edebiliriz ki maneviyat çalışmıyorsak, Rabbimiz bizleri yetişkinliğe ulaştırmadıysa, birbirimizi tamamladığımızın farkındalığına dünyada da maneviyatta da gelmemiz önemli ki dünyada birbirimizin eksikliklerini ne kadar tamamlarsak o kadar dünyada da rahat ederiz aynı şey maneviyatta da geçerli.

Eşinin isteğini yapan kadın eşinin istediğini düzelterek tamamlayan kadın demektir, eşinin isteklerini bu şekilde düzelterek geliştirmesi demektir, amaç da bu tamamlamayla kocasının manevi farkındalığını yükseltmektir yoksa eşinin her istediğini aynı askerlikte olduğu gibi bir emir olarak yerine getirmek değildir ki askerlikte dahi bazı durumlarda bir emir verildiğinde o emri de en güzel şekilde geliştirerek yerine getirmek için de gayret sarf edilebilir. Aynı şekilde evde kadının istediğini yapan ona zıt gitmeyen eş de evin kadının sorumluluk alanı olduğunu bilerek onun yanında olmasıdır, kadının da dışarda eşinin yanında olması da böyledir, eşler birbirini dengeleyerek, birbirlerini de tamamlayarak, birliğe gelerek, daha güzelini başarmak için gayret sarf etmelidir ki bunun yolu da eğitimden geçer, birbirimizi tanımaktan, birbirimizi anlamaktan, birbirimizi okumaktan, anlayıştan, bilgiden, maneviyattan geçer.

Kendimizi fiziksel olarak dünyaya ruhsal olarak da maneviyata yönelik ifade etme isteğimiz vardır ki bu konuda da birbirimize destek olmamız gerekir, birbirimizi elimizden geldiği kadar desteklememiz, birbirimize yardımcı olmamız. Saygıyla, hayranlıkla, sevgiyle birbirimize yaklaşmayı başarmak için birbirimizin fiziksellüğünün yanında ruhsallığını da okumamız gerekiyor, bu halde olursak da birbirimize daha çok özen ve dikkat gösterebiliriz, daha çok kendimizden daha çok eşimizi sevebiliriz, hayatımızda yer alan kötülüklerin de üstüne ancak bu yönde çalışarak, sevgiyle yaşayarak üstesinden gelebiliriz, birbirimizle rekabet halinde olmadan, ortak bir amaçta birleşerek, hedefimize varmak üzere birbirimize yolda destek olarak, dostça, sırt sırta vererek birbirimize olan ihtiyacımızı görerek ki bu ihtiyacımızı görmemiz demek de onun lütfudur, bizi tamamladığını görerek, bize yardımcı olduğunu Rabbimizden bilerek, şükrederek, rızası yolunda koşturarak. Eşimizle konuşurken de göz teması kurmamız önemlidir, ona kulak vermemiz, eğitimde de bu böyledir ki gözlerimiz buluşursa karşımızdakini anlama konusunda hem onu dinlediğimizi gösteririz hem de onun düşüncelerini zihnimizde okuma konusunda bir bağ kurmuş oluruz. Hayatta sürekli olarak kendi arzu ve isteklerimize yönelik yaşıyoruz, evlendiğimizde de artık eşimizin arzu ve istekleri olduğunu da görmeye başlıyoruz, kendimizi hissediyoruz, kendi arzu ve isteklerimizi lakin eşimizin arzu ve isteklerini okuma ve hissetme konusunda aramızda sevgi bağı gelişmemişse maneviyatta ilerlememişsek onun arzu ve isteklerini okuma konusunda da başarısız oluruz ki böyle bir durumda da başvurmamız gereken yöntem konuşmaktır, konuşarak anlaşmaya çalışmaktır, istek ve arzularını böylelikle eşimizin öğrenebiliriz ve bu istek ve arzularını o ihtiyaçlarını karşılamak için gayret gösterebiliriz, eşimiz de bizim ihtiyaçlarımıza yönelik çalışabilir, böylelikle de

birbirimizi tamamlayabiliriz, her ne kadar insanların ne düşündüğü, neye ihtiyacı olduğu konusunda fikir sahibi olsak da bunu tam olarak bilemeyiz, tam olarak okuyamayız bu sebeple konuşarak, uzlaşarak anlaşma yoluna gitmeliyiz.

Eşcinsel evliliklerle eşler birbirini tamamlayamaz, kadın ve erkek iki farklı dünyadır, aynı olan iki dünyanın birbirine katkısından çok zararı olur, birbirlerini tamamlamak için her ne kadar farklı rollere bürünürlerse bürünsünler birbirlerini tamamlayamazlar, birbirimizin eksikliklerini görüp o eksiklikleri de tamamlayarak maneviyatta ilerleriz, iki aynı dünya birbirinin eksikliklerini göremez bir ilerleme de kaydedemez üstüne manevi olarak da gerileme kaydeder. Rabbimiz bu tür yakınlaşmayı haram kılmıştır.

Evlilikle özgürleşiriz, ruh eşimizle beraber bir bağ geliştirerek hem dünyada gelişim göstermeye başlarız hem de manevi olarak gelişim göstermeye başlarız ki bu kurduğumuz derin sevgi bağı ile de Rabbimizi de tanımaya yavaş yavaş başlamamız demek, birbirimize sevgiyle, merhametle, iyilik ve güzelliklerle yaklaşarak, birbirimize karşı emredildiği gibi davranarak, emredildiği gibi Rabbimizin rızası yolunda yaşayarak kulluğumuzu en güzel şekilde göstermek üzere birbirimize destek olarak birbirimizi tamamlayarak.

Anne karnı da adeta bir eve benzer, annemiz de maneviyatta bizim için bir ev gibidir, ruhumuz bu ev içindedir, babamız da bizim için bir ışık gibidir, babamızdan gelen tohumdan yetişiriz, babamız da bu süreçte maneviyatta evin dışında bizimle beraber olur, annemiz evin içinde ışık olurken babamız da evin dışında bize ışık olur. Annemiz elleri ile dua ile bizleri desteklerken hayatlarımızda babamız da ayakları ile bizi destek Rabbimizin rızası olan yolunda. Annemiz ev işlerine bakarken dünyada babamız da dışarda çalışarak eve bakar. Maneviyatta da annemizin duaları bizim iç dünyamıza katkı sağlarken, babamızın duaları da maneviyatta ilerlememizi sağlar, annemiz yolda karşılaştığımız sorunları çözme konusunda duaları ile bize destek olurken, babamız da ayakları ile maneviyatta yol almamızı sağlar, ellerimizin ve ayaklarımızın olmadığını düşünelim, ellerimiz annemizin elleri olur maneviyatta ayaklarımız da babamızın ayakları olur, ellerimiz annemizin elleriyle beraber olur, ayaklarımız da babamızın ayakları ile beraber olur, işte bu denli anne ve babalarımızla bağımız var, dünyada olduğu gibi maneviyatta da. Annemizi kaybettiğimizde adeta evimiz başımızın üstüne çöküyor, babamızı kaybettiğimizde de adeta karanlıkta kalıyoruz, yolumuzu kaybediyoruz, danışacak kimsemiz kalmıyor adeta dünya yolunda aynısını maneviyatta da yaşıyoruz ki bu süreçte de bir çocuğumuz olursa bizde artık onun için onun ihtiyaçları için çalışmaya başlıyoruz. Annemiz hayatlarımızda yanımızda güneş gibi içimizi içerde bizi aydınlatırken, bize yol gösterirken duaları ile bizlere destek olurken, babamız da dışarda bir ay gibi yanımızda olur duaları ile dünyamızı aydınlatır, her ne kadar dünyada sevgilerini göstermeseler de Rabbimizin lütfu ile bu bağ kurulur, Hz. İbrahim As. gibi onlara sevgiyle dua etmeye gayret etmeliyiz, onlar bizlere ne kadar her ne kadar aşırı gitmiş olurlarsa olsunlar aynı zamanda da Rabbimize karşı da ne kadar aşırıya gitmiş olurlarsa olsunlar onlara dua etmeye devam etmeliyiz, mezara girdiklerinde de dua etmeye, hesap gününde de yanlarında olmaya gayret etmeliyiz, elbette Rabbimize aşırı gittiklerinde de emirlerine karşı bizden istedikleri şeylere karşı itaat ve teslimiyet göstermemeliyiz bu ayrı bir husus, dikkat etmemiz gereken onlara her zaman sevgiyle, saygıyla dua ederek yaklaşmaya gayret etmemiz, ihtiyaçları ile ilgilenmeye gayret etmeli, gönülden yaklaşmaya gayret etmeliyiz, duamız bu olmalı, Rabbimizden bu konuda yardım istemeliyiz.

Erkeklerin ve kadınların nefsi 3 parçadan oluşur, bu insan bedeninde tek bir nefis olarak yer alır, bir kadının kendi nefsinin yanında babaannesinin nefsinin de alır ki bu nefis cinsellikle cinselliğe duyulan arzu ile ilişkilidir, bu parçamız oturan parçamızdır, bu arzuyu Rabbimizin rızası yolunda kullanmak için evlenerek ruh eşimizle kendimizi tamamlarız yoksa dünyaya dalarsak bu kötü eğilimimiz bizleri zinaya yöneltir ki zinaya yöneldiğimizde gözlerimiz de zina etmeye başlar ayaklarımız da bizleri zinaya götürür ellerimiz de zina eder, kötü eğilimimizin üstesinden de ancak Rabbimize sığınarak ondan yardım dileyerek üstesinden gelebiliriz dua ile rızası yolunda çalışarak ki bu şekilde de cinsellik arzumuzu Rabbimizin rızası yolunda kullanabiliriz, cinsellik arzumuz bizlere aile kurmamız ve neslimizi de devam ettirmemiz konusunda yardımcı olur aynı zamanda maneviyat çalışması ile de bu arzumuzla Rabbimizin huzurunda olmak için onun için gönlümüzde de bir ev inşa etmek için kullanırız, bu evin üç sütunundan birisi olan ilim öğrenmeye karşılık gelir, evde oturana. Kadının ikinci parçası da ayaktadır, annesinden gelir ki bu parça da misafirperverlikle, ihsan etmekle ilişkilidir, yemek yemeye olan arzumuzla da ilişkilidir ki bu arzumuzla biz hak yoldaysak ruhumuzu da besleriz, bedenimizi de adeta dünyaya bağlarız şayet hak yolda olmazsak bu kötü eğilimimiz bizi de yoldan çıkartarak dünyada zevk ve eğlence peşinde koşmaya yöneltir, bu arzumuzu ihsan etmek için kullanmamız gerekir bu da evimizin ikinci sütununa karşılık gelir, evin hizmetçisine, evde ayakta hizmet edene. Kadın nefsinin üçüncü parçası da kendisine aittir lakin babasıyla ilişkilidir ki babasından bu parçayı alır, bu parça diz üstünde olan parçadır, bu evin üçüncü sütunu olan çalışmaya karşılık gelir, hak yolda olarak maneviyat çalışması ile Rabbimize yakınlaşmayı arzularız bu yerde olana karşılık gelir ki bu da çalışmayla ilişkilidir, Rabbimizin rızası yolunda kendimizi vermekle, kendimizi feda etmekle, bu nefsimiz de dünya yolunda kullandığımızda da makam ve mevkiyi, kazandığımız parayı, tüm dünya arzularımızı kendimiz için kullanmaya başlarız, işte nefsimizi oluşturan parçaları Rabbimizin yolunda rızası için kullara ihsan etmek üzere kullanmayı maneviyat çalışması ile ancak öğrenebiliriz. Bu yüzden nefsimizi tanımak istiyorsak ilk olarak kendimizden ve ailemizden aile büyüklerimizden akrabalarımızdan başlamamız gerekiyor çünkü onların içlerinde de bizlerden bir parça var, kendimizi görebilmek ve düzeltebilmek için. Onlara düşmanlık esasen kendimizde olan parçaya da düşmanlık etmektir. Bu kötü eğilimlerimizi Rabbimizin rızası yolunda kullanabilmeyi öğrenmek için, ailemizle, büyüklerimizle, akrabalarımızla güzel ilişkiler içinde olmamız, onlara iyilik ve güzelliklerle yaklaşmamız gerekir, onların nefislerinin ıslah olan parçaları da bizimle ilişkilidir, ruhsal bir bağla onlara da bağlıyız, onlar da bizim dünyamızı etkiliyor, onların değişmesi de bize bağlı, bizim değişmemiz de onlara bağlı, birbirimizi tamamlıyoruz, eşimizle de evlatlarımızla da büyüklerimizle de ailemizle de komşularımızla da çevremizle de tüm dünya ile de ve her iş Rabbimizin elindedir onun takdirindedir. Kadının annesinin nefsi de kendi nefsinden, annesinin nefsinden ve babasının annesinin nefsinden meydana gelir ki bu da bir bütün olarak evladına geçer, aynı şey babasının annesi içinde tüm akrabalar içinde bu şekilde işler. Geçmişle de geçmiş nesillerle de bu şekilde derin bir bağ kurmuş oluruz, onların parçaları da içimizde bulunur. Erkeklerin nefsi de 3 parçadan oluşur kendi nefsi anneyle bağlantılı olarak, babasından gelen parça ve babasının babasından gelen parçayla da nefsi bir bütün oluşturur. Hz. Âdem As.' dan itibaren gelen tüm insanlardan içimizde bir parça taşıyoruz ve günümüzde de yaşayanlarla da uzaktan adeta akrabayız diyebiliriz ki biz içimizde ne kadar çok kötü olan parçalarımızı Rabbimizin rızası yolunda çabalayarak düzeltmeye gayret edersek tüm insanlığı da olumlu olarak etkilemiş oluruz, onların bizim gibi çalışmasına gerek olmadan düzeldiklerine

şahit olabiliriz ki Rabbimizin dilemesi ile takdiri ile. İşte karanlık varlıklar da işlediğimiz günahlar neticesinde bu eve gelip yerleşebiliyor, burada yaşayabiliyorlar, yediğimiz içtiğimize ortak oluyorlar, yaşantımızın bir parçası oluyorlar, nefsimizin kötülüğe olan düşkünlüğünü de daha da şiddetlendirmek için de baskı kuruyorlar, kulağına fısıldıyorlar, bu evden de diğer evlere de geçiş yapabiliyorlar, cinsel ilişkilerle, göz temasıyla gözlerimizden, sözleriyle de kulaklarımızdan. Kötülüğe olan düşkünlüğümüz ve iyilik ve güzelliğe olan isteğimiz kendisini fiziksel bedenimizde de gösterebilir ki bu okumayı yaparken de Allah rızası için yapmamız gerekir, kendimiz için değil, karşımızdaki kulun kötülüğe olan düşkünlüğünü bu yönde olan eğilimini de Rabbimizin rızası yolunda, Rabbimizin rızası üzere umutla düzeltmek üzere gayret ederek, iyi olan yönlerini de geliştirmek üzere. Ten rengi, göz rengi, saç sakal rengi ve şekli genetik olarak atalarımızdan bizlere miras olarak aktarılıyor, fiziksel bedende yer alan kusurlar, engeller işte bu tüm iyi ve kötü eğilimler de içimizde bulunuyor aynı zamanda da dışımıza da yansıyor bu demek değildir ki bu kötü eğilimleri düzeltemeyiz, bedenimizi değiştiremeyiz lakin içimizi değiştirmek için gayret gösterebiliriz, Rabbimizden yardım dileyebiliriz, dua edebiliriz, maneviyat çalışması ile umutla Rabbimizin rızası yolunda iyi kullar olmak için çabalayabiliriz ki Rabbimizin takdirindedir dilediğine lütfeder. Çeşitli hastalıklarla, çeşitli sıkıntılarla doğan çocuklarda da özellikle de akraba evliliklerinde de görüyoruz ki çeşitli kötü yönler baskın olarak doğduğunda da fiziksel olarak da kendisini beden üzerinde gösterebiliyor, iyilikler ve güzellikler de baskın olarak ortaya çıkabiliyor.

Nesiller genetik olarak birbiri ile nasıl iç içe geçiyorsa ruhsal olarak da geçmişten bir bağ ile bağlı olduğumuzu da diğer nesillerle bunu görmemiz gerekir, her türlü reenkarnasyon inancını reddettiğimizi, böyle bir şeyin mümkün olmadığına açıklama getirmiştik, yaptığımız iyilikler de kötülüklerde neslimizin devamında etkili oluyor ki toplu olarak helak olan kavimler haricinde, onların şehri altı üstüne gelmiş soyları kurumuştur ki ne adlarını hatırlayan var ne de onları anan. Geçmiş nesillerden bize miras kalan kötülükler ki bu kötü eğilimin, kötülüğe olan düşkünlüğün, dünyaya düşkünlüğün, sapıtmış olmanın, kibrin, isyanın, putperestliğin nihai bir sonucudur ki bizlere de bu kötülükler ulaşabiliyor, Rabbimizin bir merhameti, rahmetidir ki bizler de hak yolda olarak bu yolda da Rabbimizin lütfu ve rahmet ile çalışarak da Rabbimizin lütfu ve rahmetiyle de bu sıkıntılı süreçleri hayrımıza çeviriyoruz, Rabbimizin lütfu ve ikramı ile. Dört nesilden bahsedelim, Bir evlat, bir baba, bir büyükbaba ve büyük büyükbaba. Büyük büyükbabanın mirası torununun oğluna kadar ulaşabiliyor, bu miras maddi olabilir, o zamandan bir ev bir arsa bir tarla olabilir, çeşitli maddi eşyalar olabilir. Aynı şekilde miras dediğimizde bu büyük büyükbabanın evladına olan yaklaşımı da iyi veya kötü olarak bir etki bırakıyor bu da en küçük çocuğunun yetiştirilmesine, ona olan babanın ve dedenin yaklaşımına kadar etki edebiliyor. Adeta yaptığımız işler iyilik olsun kötülük olsun o zamandan bu zamana adeta bir mancınık içerisine yüklenerек fırlatılıyor ve diğer nesillere ulaştırılıyor. Hz. İbrahim As.'ın babası bir putperestti lakin Hz. İbrahim değildi bu halde olması da aynı bu dünyevi mirasların aktarılması gibi babasından gelen bu kötü mirasın diğer evlatlarına ulaşması konusunda da Rabbimiz merhametliler merhametlisi ki Hz. İsmail As.'a Hz. İshak As.'a ve evladı Hz. Yakup As.'a bakarsak peygamber olduklarını görüyoruz, sapıtmış olduklarını değil, Rabbimizin lütfu ve takdiri ile ki burada Hz. İbrahim As.'ın babasına dua etmesi, bu kötü eğilimine, kötülüğe olan düşkünlüğüne karşı Rabbimizin rızası üzere Rabbimizden yardım dilemesi, ona sığınması, bizim de görevimiz bu olmalı, sevgiyle Rabbimizin rızasını kazanmak üzere, Rabbimizin rızası

yolunda kullarının ahiretini düşünerek. Hz. İbrahim As.' ın babamızın neslinden gelen nice nesillerin de sapıtmış olduklarını görüyoruz. Bu geçmiş nesillerimizden bizlere miras olarak gelen güzel ve hayırlı hususları Rabbimizin rızası yolunda kullanmayı öğrenmemiz gerekir doğru bir şekilde almak ve ulaştırma gayretiyle aynı zamanda da kötü eğilimlerimizle de doğru bir şekilde mücadele etmeyi maneviyat çalışması ile de öğrenerek, geçmiş nesillerle beraber olan şeytan günümüzde de bizimle, geçmiş zamanda olan melekler de günümüzde bizlerle ve her daim bizimle olan ezeli ve ebedi olan Rabbimiz olan Allah da bizimle beraber. Geçmişten gelen kötü mirası haram kılınan mirası sürdürmek, kabul etmek, o mirasla yaşamak zorunda değiliz, bu mirası hakkımızda hayırlı olması konusunda dua etmemiz gerekir, her türlü kötülükten bizlere ulaşan her kötülükten aynı zamanda da bu kötülüğümüzü etrafa saçmaktan, bu kötülüğü daha da büyütmekten de Rabbimize sığınmamız gerekir. Bizlere helal kılınan, bizlere iyi gelen, bizleri rahatlatan güzel miraslardan yüz çevirmemeliyiz, haram yollardan, kul hakkı yenerek elde edilmiş mallardan da uzak durmalı, faize karışan mallardan, bu malların miras olarak bize ulaşmasından da Rabbimize sığınmalıyız, bu yönde araştırma içinde olarak kötülükten uzak durmaya, boğazımızdan geçmesine, çocuklarımızın da boğazından geçmemesine karşı mücadele etmeliyiz.

İlişkilerimizde de fiziksel olan bağlarımızdan da daha derin bağ kurmaya odaklanmaya gayret etmeliyiz, içimizdeki ruhsal olanla bağ kurmaya gayret etmeliyiz, ilişkilerde gördüğümüz sadece beden lakin o ruhsal olan yönlerimiz bizleri çekiyor ve gözlerimiz o ruhsallıkla bağ kurmak için can atıyor. İşte birbirimizle doğru bir bağ kurmak için birbirimizin ruhsal yönünü keşfetmek için Rabbimizin rızası olan yolda hak yolda, hak yolda olan bir çevre içinde emredildiği üzere bir ilişki içinde olmamız gerekiyor, birbirimizi tamamlamak için kendimizi tanımak için beden ve ruh arasındaki ilişkiyi keşfedebilmek için. Konuşarak, göz teması kurarak, dinleyerek, derin bir bağ kurmaya gayret etmeliyiz, jestlerimiz, mimiklerimiz hatta gözlerinin bakışından, kalbinin atışından karşımızdakini anlamaya gelmeye gayret etmeliyiz. Rabbimizin bizlere lütfettiği tüm dünyamız bedenimizden, eşimize, arkadaşlarımızdan, komşularımıza, türlü türlü meyvelerden tüm doğamıza maneviyatı o maneviyatta yer alan ruhsallığı deneyimleyebilmek, Rabbimize yakınlaşabilmek, Rabbimizi tanıyabilmek ve onu sevebilmek için lütfedildi, içimizde bir evren var, içimizde yıldızlar var, içimizde gezegenler var, içimizde yıldızların ötesine geçerek Rabbimize sevgiyle yakınlaşarak kulluğumuzu gösterme potansiyelimiz var. Eşimizle ilişkimizde ona sarıldığımızda, beraber kahkaha attığımızda, onunla konuştuğumuzda, gözlerine baktığımızda, dudaklarına bir öpücük kondurduğumuzda, cinsel ilişkiye girdiğimizde adeta bir kırılma gerçekleşiyor, bu deneyimler ruhsal ve fiziksel dünyalarımızın birbirine geçmesine sebep oluyor böylelikle ruhsal dünyalar konusunda bir deneyim elde edebiliyoruz.

İletişimimizi geliştirmek için sevgiyle gönülden gönle birbirimize yönelik Rabbimizin rızası üzere bağlanmamız gerekir ki ancak bu halde zihnimizde yer alan düşüncelerimizi karşımızdaki kimsenin zihnine aktarabilelim. Birbirimize karşı sevgiyle iletişim kurmazsak hep birbirimizin sesini bastırmaya çalışırız, karşımızdakini dinliyor gibi görünsek de tek kelime bile zihnimize yerleşmez, birbirimizin konuştuklarından bir şey anlamayız, birbirimize de bir şey aktaramayız sonucunda da birbirimize Rabbimizin rızası yolunda bir şey de katamayız.

Yalnızlık acı veriyor, yalnızlıktan kurtulmak için sosyalleşmeye çalışıyoruz, arkadaşlık ilişkileri geliştirmeye çalışıyoruz, yalnız kalmaktan korkuyoruz, yalnız kalmamak için evleniyor, yalnız kalmamak için çevremizde koşturan çocuklar görmek istiyoruz, fiziksel olarak yalnızlığı okuyoruz, esas ruhsal olarak bir boşluktayız, ruhsal olarak eksikiz, ruhsal parçamızı arıyoruz, Rabbimizi arıyoruz, Rabbimize yakınlaşmak için de Rabbimizle bir bağ kurmak için de ruh eşimizle evlenmemiz gerekiyor, eşimizden kaçarak bunu başaramayız, eşimizle ruhsal bir bağ kurmamız gerekiyor.

Kadınlar bir olayı anlatırken olayın en başından itibaren en ince ayrıntılarına kadar betimleyerek anlatırlar, olaylar sanki gözümüzün önünde canlanır, gözlerimiz bir fotoğraf makinesi gibi çalışır, olayların fotoğraflarını çekmede kadınlar daha dikkatlidir bu durağanlığı harekete geçirmeye çalışırlar adeta kelimeleri ile bir film çekerler, yaşadıkları olayları bu şekilde anlatarak aktararak dönüştürürler, erkeklerse doğaları gereği böyle bir şeye ihtiyaç duymazlar direk olarak olayın sonunu anlatırlar, olayın gözümüzde canlanması için sorular sormamız da gerekebilir, kadınlar da anlatırken bizim onları dinlememizi isterler. Yaşadığımız dünyada bize bir şeyler anlatıyor ve biz bundan kopuğuz, kadınlar olayın yaşanışına odaklanıyor, erkekler olayların sonuna, lakin hayatı bir bütün olarak okumaya gelmemiz gerekiyor, yaşadığımız dünyanın da bir olay olduğunu, günlük hayatta yaşadığımız olaylardan daha büyük bir olayın parçası olduğunu görmemiz ve bu olayın parçalarını da bir araya getirmeye gayret etmeliyiz.

Suyun fokurdadığı bataklık bir bölgeden, su buharının topraktan yükseldiği bir bölgeden sıcak su çıkarmak istediğimizde toprağı kazmamız gerekir, bir dağdan soğuk su çıkarmak istediğimizde de o dağı delmemiz gerekir, iki toprak da birbirinden farklıdır, insanların gönülleri de ki günümüzde sevgiyle yaklaşmamız gerekiyor. 4 öğrenci düşünelim bir aile kökten dinci iki çocuğı ile bir aile kökten bilimci iki çocuğı ile sorduğumuz yağmur nasıl yağıyor sorusuna kökten dinci çocuklar Rabbimizin yağdırdığını söyler, kökten bilimci olan ailenin çocukları da bilimsel olarak cevap verir suyun buharlaştığından yoğunlaşmadan su damlacıklarının oluşmasına değinirler. İki cevap da doğru, iki cevabı veren çocukların doğaları farklı olabilir, anlatmak için o çocuğı farklı bir yaklaşımla davranmak gerekebilir, dıştan çok sert görünen çocuğun yumuşak bir kalbi olabilir, dıştan yumuşak görünen bir çocuğun içte çok sert bir kalbi olabilir, her kula aynı davranamayız, her kula bildiğimiz her şeyi öğretemeyiz lakin her öğrenciye sevgiyle, ilimle, örnek olarak yaklaşabiliriz. Peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.' in parmaklarından Rabbimizin lütfu ve rahmeti ile takdiri ile rahmet aktı, su aktı, biz de onu örnek alarak yaşamak istiyorsak onun yolu ve yöntemini izlememiz gerekiyor, kullara sevgiyle, saygıyla yaklaşmamız, şiddetle, kaba şekilde değil.

Hak yolda olan dostlarımızın gözyaşları bizim gözyaşlarımızdan daha değerli olmalı, kendi gözyaşlarımızdan önce onların gözyaşlarını düşünmemiz gerekir ki bu halde olursak onların gözyaşlarını düşünürsek kendi gözyaşlarımız da duracaktır çünkü onlara yönelik çalışarak onların gözyaşlarını biz nasıl dindirmeye gayret ediyorsak onlar da bizim gözyaşlarımızı dindirmek için gayret edeceklerdir. Gözyaşlarımızın bir damlası bile çok değerli doğru bir şekilde dökülmesi, kendimiz için değil Rabbimizin rızası için kulları için kullarının Rabbimizin rızasını kazanmalarını istediğimiz için bunu umut ederek, bunu isteyerek. Sevdiklerimizi özlediğimizde dökülen gözyaşları, adaletsizliğe uğradığımızda dökülen gözyaşları, evimizden

vatanımızdan yurdumuzdan ayrı düştüğümüz için acı ve ızdırap çektiğimiz için dünyanın bizlere adil davranmadığını düşündüğümüz için hayal kırıklığıyla yastıklarımızı ıslatıyoruz, savaşlar, açlık, işkenceler, istediğimiz gibi bir hayatı yaşayamadığımız için dua ediyoruz, istediğimiz gibi bir hayat yaşamak için bunu Rabbimizden istiyoruz adeta cennette yaşamak istiyoruz ki bu yönde bir isteğimiz normal bir istek ki cenneti arzuluyoruz. İşte cennete seyahat etmek için maneviyat çalışması içinde olmamız gerekiyor, bu yolculuğa adım atmakla güzel yerleri görmek için seyahate çıkmak arasında da çok bir fark yok. Hayatlarında 365 gün 6 saat çalışıp hiçbir yere seyahat etmek istemeyenler de var sadece para biriktirmeyi seven aynı zamanda da tüm çalışma düzenini güzel yerler görmek için, farklı deneyimler yaşamak için planlayanlar da var, güzel yerler görmek, tatile gitmek, yeni aktiviteler denemek, farklı hobiler edinmek, dünyayı dolaşmak bu arzularımız olabilir helal ve haram konusuna dikkat ederek işte bu seyahatlerimizden edindiğimiz haz da maneviyatta da bulunur o yola çıkma isteği o yeni yerler gördükçe yeni şeyler yaşadıkça gelen mutluluk, gittiğimiz yerlerden aldığımız yeni ve farklı eşyalar, maneviyat çalışması içinde de bulunuyor ki esasen bu fiziksel arzularımızın karşılığı da maneviyatımızda da var işte işimiz de bu dünyevi arzularımızı da maneviyata yöneltmemiz, maneviyata kanalize etmemiz gerekiyor ki bunu görmeye gelmemiz için de Rabbimizden yardım dilemeli dua etmeliyiz ki onun takdiridir dilediğine lütfeder.

Dünyamız Rabbimizin harikaları ile dolu ve bu harikaları keşfetmek için hareket ediyoruz, nefsimiz de doğası gereği seyahat etmeyi arzular, parayı da zamanı da dünya ile bağ kurmaya, paramızı ve zamanımızı seyahat ederek güzel anılara dönüştürmeye çabalar. Çalışma, alın teri karşılığında para kazanıyoruz lakin bu paranın bizim için bir şey ifade etmesi için de harcayarak, alışveriş yaparak, gerçek şeylerle bu paramızı, emeğimizi dönüştürerek takas gerçekleştiriyoruz. Gönlümüz Rabbimize özlem duyar, bu dünyada sevaplar işleyerek Rabbimize yakınlaşmayı ki dünyevi arzularımızı manevi arzularımızı keşfetmek için kullanmalıyız, Rabbimize yakınlaşmanın hazzını, onu övmenin hazzını, Rabbimizi ve Rabbimize varan bi' yol aramanın hazzına yönelmeliyiz. Kadınların dünyevi arzuları da beraber vakit geçirme, konuşma, para harcama, tatile gitme arzularının da daha fazla olduğunu görüyoruz, parayı ve zamanı güzel anılara dönüştürmek istemeleri, daha çok para harcamaları ki daha çok alışveriş yapmaları, tatilleri, seyahatleri de güzel anılara dönüştürme istekleri de doğaları gereği, kadınların hamile kalması da doğaları gereği ki kadınlar bu şekilde ruhsal olan insanı dünyaya getiriyorlar, doğalarımızı okursak hayata olan yaklaşımlarımızda da bir sorun olmadığını da görmeye başlarız, karşılıklı anlayışımız da daha çok gelişir, kadınların erkekleri de peşlerinde sürüklemeyi istemeleri doğaları gereği, bu erkekleri de dünyaya bağlayan önemli hususlardan biri ki yoksa dünyada fiziksel olarak bir ilerleme kaydedemezdik aynı husus maneviyatta da geçerli ki kadınlarla manevi olarak da ilerlememiz gerekiyor, kadınlar erkekler için bir ateşleyici görevi görüyorlar, burada dikkat etmemiz gereken husus sürekli olarak dünyevi arzu ve ihtiyaçlarımızı tatmin ederek hayatımızı geçirirsek hiç yaşamamış gibi gelip geçeriz dünyadan, bu dünyevi arzularımızı da maneviyat çalışması olmadan direk olarak kesmeye çalışırsak da ortaya bir çatışma çıkar bu sebeple maneviyat çalışarak bu dünyevi arzularımızı da Rabbimizin rızasını kazanmak üzere kanalize ederek, emredildiği gibi ölçülü bir hayat yaşamaya gayret etmeliyiz, bu halde yaşarsak da dünyevi seyahatlerimiz sadece dünyevi olmadan da çıkar manevi olarak da bizleri ilerletir ki maneviyat çalışmasıyla öğreniriz ki bu dünyevi arzularımızı da Rabbimizin rızası yolunda bazen kısıtlayarak, bazen daha önemli

gördüğümüz arzularla değiştirerek yada bu arzularımızı Rabbimizin rızası üzerine isteyerek de daha mutlu ve huzurlu pişmanlık duymadan bu arzularımızı tatmin edebiliriz böylelikle de daha derin hazlar da hayatlarımızda yaşayabiliriz. Rabbimizin bizlere olan emir ve yasakları bizim iyiliğimiz için kötülüğümüz için değil, bizi yönelttiği istikamet olan İslam bizim iyiliğimiz için, bizi yolunda rahatlatmak için, bizim ve ailemizin daha huzurlu olması için bu yolda da kendimize de ailemize de zulmetmek, onlara kötü davranmak, şiddet göstermek Rabbimizin istemediği işlerdendir ki biz Rabbimizin rızası üzere bu yönde kendimize de ailemize de kötü davranırsak, kalp kırarsak kendimiz de bu yolda aşırı gider Rabbimizin rızası üzere yaşıyorum diyerek dinde aşırıya kaçarsak kendimize de ailemize de hakkını vermemiş olur kendimize de ailemize de zulmetmiş oluruz ki Rabbimiz zalimleri sevmez, ölçülü olmaya gayret etmeli bizden daha iyi bilen kullara danışarak, istişare ederek, eşimize ailemize, danışarak, kendimize değer vererek konuşarak anlaşılarak, dünyamıza da ahiretimize de yönelik doğru bir iş tutmasını öğrenmeliyiz, kafamızın dikine gidip cahilce iş tutmayı bırakmalıyız.

Erkeklerin sadakati de kadınların sadakati arasında da fark vardır ki erkekler doğaları gereği tüm kadınlar için içlerinde bir arzu geliştirirler, kadınlar ise sadece bir erkeğe karşı gönüllerinde bir arzu geliştirirler, bir erkeğe sadakatle bağlanarak ondan dünyaya çocuklar getirirler, erkekler kadınlarına sadakat geliştirmesi için haram ve yasak işlerden kaçınmaya gayret etmeli, Rabbimize sığınmalı, dua etmeli, eşi de bu konuda ona yardımcı olmalıdır. Bir sadakatsizlik gördüğünde de kadın bu konuda artık kapıları o erkek için kapatır. Erkekler sadakatli olmak için eşlerini diğer tüm kadınlardan ve erkeklerden daha çok önemsemeli, dünya yolunda da Rabbimizin rızasını kazanmak üzere sevgisini en güzel şekilde Rabbimizden yardım dileyerek dua ederek göstermeye gayret etmeli, Rabbimizin rızası yolunda da ona daha çok sevgi göstermeli, onu kendisinden daha önemli görmeli, onunla daha çok ilgilenmeli, onu kendisini düşündüğünden daha çok düşünmeli, onun isteklerini kendi isteklerinden daha önemli görerek kendi isteklerini ötelemeyi öğrenmeli, daha çok yakınlık kurmaya daha çok ilgi göstermeye gayret etmeli, bir çiçekle ilgilenir gibi, solmaması için daha çok yeşermesi için daha güzel olması için, daha güzel bir çiçek olması için onunla ilgilenmeli, ilgi göstermeli, sevgi, saygı göstermeli gayret göstermeli, adeta dikenler içinde gördüğü tek güle yaklaşır gibi eşine yaklaşmalı, işte eşi de kendisi için o gül olmalı. Dikenler arasında gül açar kadınlar arasında da aşkım.

İlişkilerimizde ve yaşayışımızda ne kadar hayvanca yaşarsak o kadar hayvanlara benzeriz, hayvanlar da acıkınca yemek yiyip susayınca su içiyor, hayvanlar da cinsel ilişkiye giriyor, hayvanlar da dışkıyı yapıyor, hayvanlarda da çok eşlilik var tek eşlilik var eşcinsel ilişkiler var, bizler insanca yaşayarak elimizden geldiği kadar hayvanlardan kendimizi ayırmaya gayret etmeliyiz Rabbimizin rızası yolunda emredildiği gibi yaşamaya gayret ederek. Maneviyat çalışması ile de bunu görmeye başlarız.

Hayatlarımıza romantizm de katmaya gayret etmeliyiz, ilk tanışmada, evlilik teklifinde, balayında romantizmi doruklarda yaşıyoruz, sevginin nasıl hissettirdiğini balonlarla, güllerle sevgiimize gösteriyoruz, yoğun bir sevgi hissiyatı aramızda oluyor, pastalarla, güzel bir yemekle, süslü bir sofrada, mum ışıklarıyla, sürprizlerle elbette bu konularda aşırıya da kaçmamaya elimizden geldiği kadar ölçülü olmaya, kendimizi zora sokacak davranışlarda bulunmamaya ve karşımızdakinden de bu yönde bir beklentiyle hareket etmemeye,

karşımızdakini zor durumda bırakmamaya, bu yönde aşırı istek ve arzuda olmamaya gayret etmeliyiz, bu gelip geçici sevgi gösterisi de bizlere sevginin ne denli güzel bir duygu olduğunu gösterecektir, sevginin karşılıklı olduğunu, sevginin karşılıklı yaşanacağını almaktan çok karşılıklı ihsan etmenin güzelliğini ki Rabbimiz de bizlere sevgiyle o eşsiz sonsuz rahmetiyle yaklaşıp, bizler de kullara Rabbimizin rızası yolunda kulların iyiliğini düşünerek Rabbimizin rızalarını kazanma konusunda yardımcı olmaya çabalayarak onlara sevgi göstermeye gayret ederek Rabbimize kullukta bulunmamız bizleri de Rabbimize yakınlaştıracaktır, onu sevmeye bizleri yakınlaştıracaktır ki bu konularda umutlu olmalı Rabbimize güvenmeliyiz.

Dünyamızda her şey bir düzenle işliyor, bir rastgelelik yok, bir tesadüf yok, bir şans yok, tüm insanlarla ve tüm evrenle bağlantı içindeyiz, insanları, olayları, eşyaları, şeyleri görmezden gelerek basitleştirerek yaşamak hayatı görmezden gelerek yaşamak demektir ki hayatımızı emredildiği gibi okuyarak hayattan dersler çıkarmak ve en güzel şekilde de emredildiği gibi yaşayarak sevgiyle yaşayarak kullara Rabbimizin rızası olan yollarında yardım etmeye gayret etmeliyiz, kendimizi düşündüğümüzden daha çok kullarını düşünerek, kullarının Rabbimizin rızasını kazanmalarını düşünerek.

Eşimiz dans etmeye başladığında biz de onun eğlencesine katılmaya, ona eşlik etmek için ayağa kalkarız, belirli bir ritimde hareket etmeye, birbirimizin ilham kaynağı oluruz, birbirimizin eğlencesine ortak olarak birbirimizi tamamlayarak daha çok eğleniriz, işte bu ritme, bu dansa, maneviyatla tüm dünyayı tüm insanları da işin içine katmaya gayret etmeliyiz, bunu Rabbimizden dilemeliyiz, üzerimize düşen Rabbimizin rızası yolunda yaşamaktır emredildiği gibi. İnsanları dans etmeye zorlamamız, insanlara emir vermememiz, insanları cezalandırmamalıyız, insanlara yaşayışımızla Rabbimizin rızası yolunda hayranlık uyandırmalıyız. Kullara güzel bir şekilde hitap etmeliyiz, insanlarla doğru bir şekilde nasıl iletişim kurabiliriz bunu öğrenmemiz gerekiyor, nasıl örnek bir hayat yaşayabiliriz bunun üzerine çalışmamız böylelikle de biz ne kadar Rabbimiz ile doğru bir ilişki kurarak kulluğumuzla, sevgi ile ona yaklaşmaya başladıkça kullar da Rabbimizi tanımaya ve ona da yakınlaşmaya başlayacaktır, bizi görerek Rabbimizle kurduğumuz bağ gibi bir bağ kurmayı arzulayacak ve bu yönde de çalışmayı isteyeceklerdir ki Rabbimizin takdirindedir, bundan umutlu olmalıyız. Rabbimizin rızası üzere kulları kendimizden daha önemli ve değerli görerek, onları kendimizden daha çok severek yaşayarak ancak yaşatabiliriz ancak ve ancak da bu halde yaşayabiliriz.

İşlediğimiz günahlarımız gönlümüzde siyah noktalar olarak kendisini gösteriyor bu siyah noktaların çokluğu ile de bedenimiz de değişmeye başlıyor, çeşitli hastalıklar şeklinde kendini gösteriyor, bu hastalıklar da günahlarımıza kefarete oluyor Rabbimizin lütfu ve takdiri ile ızdırıp çekiyoruz, terliyoruz çevremizdeki insanlar da bizimle ilgileniyor, ilgilenerek onlar da ders alıyorlar. Eşimizle tek bir beden tek bir ruh oluruz evlilikle ve onun günahları da bizim günahlarımız da onun iyilik ve güzellikleri de bizim iyilik ve güzelliklerimiz de ortak bir hesaba aktarılır, sırat köprüsünden beraber geçme arzusu taşıyan Rabbimizin rızası yolunda bir araya gelen tüm Müslümanlar için de durum böyledir, ortak bir ruh oluştururlar, herkesin ruhu farklı herkesin ayrı ayrı bir ruhu ve bedeni var hesap gününde de herkes ayrı ayrı ne yapıp ettiklerinden de hesap verecek burada bir araya geldiğimiz ruhlar ve bedenler de şayet

Rabbimizin rızası yolunda hayırlı ve güzel işlerde ortak bir işi yapmışsak bunun hayır ve bereketini de Rabbimizin huzurunda görmeyi de Rabbimizden umut edebiliriz, işte beraber işlediğimiz günahlarda da durum böyledir, insanlar nasıl ki hayırlı ve güzel işler yapmak için bir araya gelerek misal bir çeşme inşa etmek olsun yada bir araya gelen insanlar daha büyük günahlar işleyebiliyorlar, insanlara zulmedebiliyorlar çeteleşerek. Evlendiğimizde de eşimizle bir takım oluruz, bu iç içe geçmiş kümelerin görünüşte en küçüğü lakin en büyüğüdür, ailelerimiz evlilikle beraber bu kümenin dışında ayrı bir küme oluşturur, evlatlarımız da bu takıma bu kümenin içinde ayrı bir küme içinde bize daha yakın olarak dahil olurlar, onlar da bu evlilikle olan kümемizin etrafında ayrı bir küme oluştururlar, bu şekilde kümemiz hak yolda olan kullarla bir araya geldikçe daha da büyür. Her nasıl ki hayırlı ve güzel işler yaptığımızda günahlarımıza kefaret olur hatta o günahlarımız hayırlı olacak şekilde bizlere eksilerin artı olması gibi bir kazanç sağlar, erkeklerin ve kadınların cinsel olarak da bir araya gelmesi de işte bu yönde bir etki sağlar, karşılıklı eşlerin birbirini mutlu etmesi, Rabbimizin rızasını kazanmak üzere bu işi ne kadar düzene oturtursak o kadar da hakkımızda hayırlı olacaktır ki bizi duygusal ve ruhsal olarak da daha iyi hissettirir, bizleri ruhsal olarak da besler fiziksel olarak da besler, aramızdaki sevgiyi ve yakınlığı artırır, birbirimize olan bağlılığımızı gösterir ve daha da sağlamlaştırır.

Sünnet olmak her ne kadar dünya ile alakalı olsa da özünde Hz. İbrahim As.' ın Rabbimizle olan bağıyla alakalı ki babamız ve bizler de onu örnek alıyoruz, bizler de kendimizi Rabbimize adıyoruz, onun rızası olan yolda yürüyoruz, tüm dünyaya da Rabbimizin rızasını kazanmak üzere iyilik ve güzellikler gelmesi için çabalıyoruz ki böylelikle kullar da Rabbimizin rızası için hayatlarını en güzel şekilde yaşayabilsinler, bu yolda da tüm davranışlarımıza da tavırlarımıza da sözlerimize de kullara yaklaşımımıza da dünyaya yaklaşımımıza da dikkat etmemiz gerekiyor, özellikle en çok dikkat etmemiz gereken birinci organı sünnet ediyoruz lakin o ikinci organ ki o da dilimiz, aklımızın, gönlümüzün aynı zamanda da ruhumuzun da bir kanalı, ağzımızı açarken dilimizi döndürürken Rabbimize sığınmamız gerekir, onun rızasını arzulamamız, hayvanlar gibi dilimiz dışarda dolaşmaktan Rabbimize sığınmamız gerekir.

Sahte din adamları da kendi arzu ve isteklerini tatmin etmek için kendilerine yaklaşan kadınları da bu yönde kullanıyorlar, doğaları gereği, hayvansal doğaları bunu arzuluyor lakin zaten mevzu doğamızın üzerinde bir anlayışla kullara yaklaşmak, onlardan bir karşılık beklemeden, bir teşekkür dahi sadece Rabbimizin rızası için onlara sevgiyle yaklaşarak, bu yönde onlardan en ufak bir menfaat isteyenlerde, bir karşılık bekleyenler de çocuklar gibi maneviyat çalışan kimselerdir, bir çocuğun elinde tesbih, başında da takke yüzünde de takma sakalla oturarak şeyhlik, evliyalık, ariflik taslamasına benzer ki böyle kimselerin bu dünyada da ahirette de bir nasibi yoktur, gördükleri şeyler, hissettikleri şeyler onları daha da azgınlıştırır daha da yoldan çıkartır, belasını arayan cahilce iş tutan kimseler de böyle kimselerin esiri olurlar, Rabbimizin emir ve yasaklarını bir tarafa koyarak karşımızdaki kimsenin bizden istediklerini de bir tarafa koyarak tartmaktan aciz ve cahil kimseler de olabilir ki böyle kimseleri de kınamak doğru olmaz, yardım etmek gerekir, böyle şarlatanların ellerinden kurtarmak, şeriatın dışına çıkan zalim kimselere karşı da mücadele edilmeli. Bu kimseler ruhsal olarak da maddi olarak da kulları sömürmeyi isterler. Bir daha peygamber gelmeyecek, bu kimseler de peygamber değil böyle kimselerden uzaklaşmakla da günaha girmeyiz, istediklerini yapmamakla da kendimizi suçlu hissettirebilirler, türlü türlü manipölasyonlar yapabilirler, gözlerimizi büyüleyebilirler,

böyle bir hissiyat içine düşersek destek almalıyız, şeriatın dışında Rabbimizin emir ve yasaklarının ötesinde işler tutanlardan uzak durmamız gerekir. Maneviyat ciddi bir iştir, evlilik ciddi bir iştir, böyle kimselere tabi olmadan önce ciddi olarak düşünmeniz gerekir bir evlilik hakkında düşünmek gibi, fikir almak gibi, araştırmak gibi, sağa sola sormak gerekir, nedir ne değildir öğrenmemiz, aklımızı kullanmamız gerekir, her işe balıklama atlamamak gerekir, her işte Rabbimizin rızasını arzulamalı ve ondan da yardım dilememiz, dua etmemiz ona sığınmamız gerekir. Böyle kimseler şehrin de ülkenin de dünyanın da maneviyatına büyük tahribatlar veriyorlar, bunun sonucunda da büyük tokatlarla ızdıraplar geliyor, felaketler, gözyaşları yaptıkları işle ortaya çıkan kötülükten habersizler, aynı zamanda bu yaptıkları kötülük sonucu çekecekleri cezalarının da farkında değiller, çocukça ve cahilce heva ve heveslerinin tutsağı olmuş bu kişilere her şey oyun ve eğlence gibi geliyor. Maneviyatı dünyaları için kullanıyorlar, maneviyatı insanları sömürmek için kullanıyorlar, böyle kimselerden Rabbimize sığınmamız, böyle kimselerden uzak durmamız gerekir, böyle kimselerin bizi de sevdiklerimizi de büyülemesinden Rabbimize sığınmamız gerekir. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Yürüyüş Talimi

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizi yolunda koşturana hamd olsun, yolunda en güzel koşan kulunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar koşmaktan yorulur mu?

Haydi bakalım Bismillah.

Doğduğumuz gibi hemen yürümeyi, koşmayı, oturmasını kalkmasını yaşamasını öğrenemiyoruz, yanımızda olanlar, çevremizde olanlarla büyümeye ve gelişmeye başlıyoruz. Askere alındığımızda dahi davula ayak uydurmakta zorlanıyor sağ ve sol ayağımızı birbirine karıştırıyoruz. Hayatta da herkesle doğru bir ilişki kuramayabiliyoruz, acı verici ayrılıklar, çatışmalar, kavgalar, dövüşler hayatlarımızda kaçınılmaz, hayatlarımıza girenler oluyor hayatlarımızdan çıkanlar oluyor. Rabbimiz karşımıza yeni yüzler çıkartıyor, eski yüzler de silinip gidiyor her kul ile bir ilişkimiz var her kul ile Rabbimizin rızasını kazanmak üzere doğru bir ilişki kurmak için gayret sarf edersek Rabbimiz de bizlere yolunda yardım edeceği konusunda da o kadar ümit var oluruz umutlanırız, duamız da lütfuyla bu olur.

İnsan ilişkilerine sürekli değiniyoruz sürekli tekrar ediyoruz çünkü bir sevgi bağı inşa etmek için doğru bir şekilde yaklaşım geliştirmemiz gerekiyor bunun için de doğru bir anlayışta olmamız, sorunlara nasıl bakmamız gerektiğini öğrenmemiz ve bu sorunlar karşısında da nasıl hareket etmemiz gerektiğini iyi öğrenmemiz gerekiyor. İlk olarak en dikkat etmemiz gereken husus kullara gereken saygıyı ve sevgiyi göstermemiz. Her kul birbirine karşı bir öğretmendir, kulların birbirine karşı bir üstünlüğü yoktur, yeri gelir sıra arkadaşımız bizlere anlamadığımız konularda öğretmen olur yeri gelir başka derste biz ona anlamadığı konularda öğretmen oluruz, hayat böyledir ve bunda bir üstünlük yoktur, her kul her bir kuldan bir şeyler öğrenebilir, bizler elimizden geldiği kadar öğrenmeye ve yeri geldiğinde de öğretmek için çabalamalıyız ancak bu şekilde birbirimizi tamamlayabiliriz ancak bu şekilde yaşayabiliriz, birbirimize destek olarak birbirimize yaklaşarak, safları sıkılaştırarak.

Kullar birbirini çekemez, ne zaman sevgi bağı geliştirmeye çalışsak bir kulla karşımıza birçok nefret edeceğimiz husus çıkar, adeta nefsimiz bizleri o kişiden nefret etmemiz için elinden geleni yapar. İçimizdeki kusurlar kötülükler kendisini göstermeye başlar lakin bunları ifşa edersek yani içimizdeki kötülüğü gösterirsek kullara kötü davranırsak günaha girmiş oluruz, karşımızdakine kötülükte bulunmuş oluruz. Bu nefret iki türlü olabilir ya birisi sizden nefret ediyordur ya da siz ondan ya da karşılıklı bir nefret söz konusudur. Birisi bizden nefret ediyorsa kendini aşağı hissettiğinden olabilir, burada suçu onda değil kul kendisini aşağı hissettiği için kendimizde aramanız gerekiyor çünkü o sizinle bağ kurmaya çalışırken bu şekilde aşağı hissedecek bir davranışta, hal ve harekette, düşüncede, bir yaşantıda olduğumuzdan dolayı bir kibir alameti bizde görmüştür. Biz bu yönünüzü düzeltmedikçe doğru bir bağ kuramayız.

Karşımızdakinin kendisini bizden aşağı görmesini nasıl düzeltebiliriz, kendimizi düzelterek, ilk olarak gözlemlememiz gerekiyor acaba neden sorusunu sormamız, o karşımızdaki bizimle doğru bir bağ kuramadığı için suçlamamız gereken tek şey bu sevgi bağımıza mani olan husus olmalı, karşımızdakinden veya kendimizden nefret etmek değil, diyelim ki ona veya başkalarına ki bizim başkaları ile olan farklı ilişkilerimiz de karşımızdakini etkiler çünkü o sadece bizimle olan ilişkisini gözlemlemez başkaları ile olan ilişkilerimizi de gözlemler, hatamız, kusurumuz yukardan bakma olabilir, kendimizi bazı konularda üstün görüyor olabiliriz bu normal ki iyi bir eğitim ve öğretim geçmişimiz olabilir, problem bu yüzden kaynaklanıyorsa bunun üzerine çalışmamız gerekir ki bunun yolu da bu aramızdaki farkı gidermeye yönelik hamlelerde bulunmaktadır, karşımızdakine karşı yardımcı olacak şekilde bilgimizi onunla paylaşma yoluna giderek. Bu yönümüzü düzeltmek için bizden bu yüzden nefret eden kimse ile de bu kötü özelliğimizi düzeltme yoluna gitmek zorunda değiliz, çevremizde olan diğer insanlara karşı da bu şekilde davranırsak, bu kötü yönümüzü düzeltmeye başlarız ve tekrar o kişiyle olan iletişimimizde bu yanımız onun gözünde nefret edilecek bir husus olmaktan da çıkmış olabilir çünkü bu kötü özelliğimizi Rabbimizin lütfu ile ve onun yolunda kulları için sevgi inşa etmek üzere düzelttiğimiz için bizde o kötülüğü görmemeye başlayabilir, kötülük görendedir, karşımızdaki bizde olan kötülüğümüzü görüyor ama kusur onda değil bizde. Kötülüğümüzü kulun gözünde görüyoruz, kötülüğümüzü gördüğünü görüyoruz, bir kötülük görüyoruz, bu kötülüğün kaynağını, ortaya çıkan nefretin sebebini ki işte bu görülen kötülüğü düzeltmesi gereken de biziz. Biz kendimizi düzeltince de o kimse de kötülüğünü görecektir, bizden nefret edecek, bir şey görmeden nefret ettiği için de bundan nefret edecek ve kendisinin bu gözüne kötü gelen davranışını düzeltmek için de bizimle olan ilişkisini düzeltme yoluna gidecektir.

Güzellik ve dış görünüş konusunda da kimisi bizden daha güzel olabilir kimisi de bizden daha güzel olmayabilir. Kimsenin güzelliği kendisi için değil karşısındaki için. Kadınlar süsleniyor karşısındaki için kendisi için değil, dışarı çıktığında kendisini sürekli olarak görerek yürümüyor görülerek yürüyor. Her birimiz birbirimiz içiniz. Bir güzellik görüyorsak da bu güzellik karşımızdakinin güzelliği değil Rabbimizin ona olan takdiri bize olan lütfudur. Bizler elimizden geldiği kadar kullara güzel görünmeye gayret etmeliyiz, bu bir kadının süslenmesinden öte güzelliğimiz Rabbimiz ile olan bağımızda, ona olan yol üzere yaşayışımızda olmalı. Şayet bu yönümüz ön planda olursa diğer güzel yanlarımız da bu yanımızı destekleyecektir, yoksa diğer yanlarımız göze batacaktır. Bu da bizim kötülüğümüzden dolayı. Yani birisi bizi güzel görüyor ve kendi çirkinliğini hissediyorsa bunun sebebi biziz, kendimizi düzeltmemiz gerekiyor. O yüz güzelliğimiz Rabbimizin rızası yolunda olmanın güzelliğinin önüne geçmiş demektir. Rabbimizin rızası yolunda yaşarsak kibrimiz tevazu olarak Rabbimizin rızası yolunda olmanın güzelliğine dönüşecektir ve bu yolda olmanın güzelliğini destekleyecektir, yüz güzelliğimiz onun rızası yolunda yaşamaktan dolayı nurlandığı için burada çekememe yerini onun lütfu onun yolunun güzelliğinin bir getirisi olarak görülecek ve oklar size doğru nefretle, kıskançlıkla, kötü gözlerle yöneltmekten yana sevgiyle Rabbimizin yoluna çevrilecektir, bu da sizlere Rabbimizin lütfu ve ikramı ile karşımızdaki kulun size karşı gönülden sevgi beslemesine, sizin Rabbimizin yolunda olmanızdan dolayı sevgi duymasını sağlayacaktır, işte kulların bizlere göstermesi gereken ve kullardan beklediğimiz sevgi ki bu da Rabbimizin rızası içindir, onun lütfu iledir, ikramı iledir dilediğine takdir eder. Bizde Rabbimizin rızası için yürüyen kullar olmak için gayret göstermemiz gerekiyor, bu tüm ilişkilerimizin biranda güzelleşeceğini

bekleyemeyiz, bu çok gerçekçi olmaz, önümüzde uzun bir yol var ama umudumuz olabilir Rabbimizden umudumuz.

Bir içtima alanında yanımızda da asker arkadaşlarımızla komutanımızı beklediğimizi düşünelim, arkadaşlarımızdan biri yüksek rütbeli başka bir komutanımız tarafından azarlanmış şimdi de bizlerin tekrar azarlanmaması için komutanımız bizlere her birimize bağırarak neden nasıl davranmamız gerektiğini açıklıyor, dinleyen arkadaşlarımız da var dinlemeyen de ne olup bittiğinin farkında olan da var olmayan da dinleyenlerden bu sözleri mantıklı bulan da var bulmayan da lakin kimse ses çıkarmıyor ve komutanın anlaşıldı mı emrine de herkes emredersiniz komutanım diyerek teyit ediyor ve olay da kapanıyor. İşte eşlerimiz arasında da arkadaşlarımız arasında da patronlarımız arasında da bizden daha kıdemli olanlar arasında da bu tarz yanlış anlaşılmalarda olabilir, mantıklı gelmeyen şeyler de olabilir bir çatışma anında kendimizi makineli tüfeğin önüne atarsak yaralanma ihtimalimiz de o kadar çok olur siperden başımızı dahi çıkarmak hata olur, hayatta bazen insanlar da makineli tüfek gibi ateş alır bizde şayet silahlarımızı çıkartıp ateş etmeye başlarsak karşılıklı yaralanma ihtimalimiz olabilir ve bu da çatışmayı devam ettirir, makineli tüfek iyice ısındığında mermiler bittiğinde zaten karşınızdaki de silahını bırakmak zorunda kalacaktır. Çeşitli halden hale geçenlere karşı bizler de karşınızdaki kimsenin ruh haline geçmemiz gerekmiyor, iyi ve güzel gördüğümüz ruh halinde birinin mutluluğunu paylaşarak daha büyük mutluluklar inşa edebiliriz ama karşınızdakinin öfkeli, sinirli, saldırgan haline geçmek bizlere de zarar verir karşınızdakine de. Karşılıklı olarak bir taraf metanetini böyle durumlarda korumalı, sabırlı olmalı, sebat göstermeli, dua etmeli, Rabbimize sığınmalı ve karşısındaki gibi yükselmemeye gayret etmeli ki bu metodu karşınızdaki de bilmesi gerekir, sizin ona karşı neden yükselmediğinizi, bunun bir fayda sağlamayacağını, daha çok zarar ve yıkım getireceğini. Hayatta da toplum içinde de ilişkilerimizde de askerlikte olduğu gibi herkesle ihtiyacımız ölçüsünde, aşırıya kaçmadan, selamı kesmeden muhatap olmaya, kışla içinde de olduğu gibi günlük hayatta da ne çok göz önünde bulunarak insanların gözüne batmaya ne de gözden tamamen kaçınmayarak, insanları kendimize siper etmeden arkada durup kaytarmadan, orta yollu bir şekilde yaşamaya gayret etmeliyiz.

Diyelim ki eşimiz zor bir gün geçiriyor bunu görebiliyoruz, onun ruh halini değiştirmek için bizim daha çok çabalamamız gerekir ki hem onu o kötü ruh halinden çıkarmamız için hem de bizimle aynı ruh haline ulaştırmak için, böylelikle de biz de o kötü ruh haline onunla beraber düşmekten de kurtuluruz, onun kötü ruh halinin bizlere karşı olan olumsuz etkilerinden de onun kötü ruh halinin kendisine olan etkisinden de şayet bu kötü ruh halinden şikayetçi olursak neden böyle olduğu hakkında onu azarlarsak bu da bizleri kötü bir ruh haline sürükler ve biz de eşimiz de ilişkimiz de zarar görür, bu ilişkimizi de daha yüksek bir seviyeye çıkarma konusunda başarısız oluruz. Hatalar, kusurlar, eksikler görebiliriz hayatta ve bu sıkıntıların her birini doğru bir şekilde de yaklaşarak çözebileceğimiz anlamına da gelmez. Bazen bunu başarabiliriz Rabbimizin lütfu ve ikramı ile dualarımız kabul edilebilir bazen de Rabbimizin takdiri başka olabilir, başarısız olduğumuzda da umutsuzluğa kapılmamalıyız ve daima da elimizden gelen gayreti göstermeye devam etmeliyiz. Bu iki eşin de ortak çabası ve anlayışıyla mümkün ki iki taraf da bunun farkında olarak bir arada bir ilişki içinde olmalarıyla mümkün yoksa sürekli olarak bir tarafın çabalaması ilişkileri de olumsuz bir şekilde etkileyebilir. Eşimizin zor bir gün geçirdiği konusunda da bir düşüncemiz varsa bu gözlemimiz bizim için doğru da olabilir yanlış

da eşimiz kendisini kötü bir ruh halinde olduğunu da düşünebilir bunu dillendirebilir veya bu konuda kötü bir ruh halinde olmadığını da düşünebilir ve siz onu bu kötü ruh halinden çıkarmak için gösterdiğiniz gayreti ve çabayı gereksiz görebilir, takdir etmeyebilir ki bu sizin yanlış bir şey yaptığınız manasına gelmeyeceği gibi onun da bu davranışlarınız konusunda size gösterdiği tepkinin de yanlış olduğu anlamına gelmez. Siz eşinizin depresyonda olduğunu düşünerek onu mutlu etmek için çeşitli şirinlikler gösterebilirsiniz lakin eşiniz depresyonda olmayabilir, size öyle gelmiş olabilir ve bu ruh haline yönelik olmayan bir davranışınız onu rahatsız edebilir veya eşiniz depresyondadır ve bu depresyon halinden mutludur çünkü bu depresyon hali ile çektiği acı ona tat veriyor olabilir ve sizin bunu değiştirmek için hareket etmenizden rahatsızlık duyabilir. Sürekli olarak yaptığımız davranışların bizlere olumlu sonuçlar getireceğini beklemememiz doğru olmaz, bu konundan veya herhangi bir konundan da şikayetçi olmamız da eşimizden veya başkalarından şikayetçi olmamız da doğru olmaz. Önce eleştiriyi ilk olarak kendimize yöneltmemiz gerekiyor, acaba nerede hata yapıyorum sorusunu kendimize sormamız, bu eleştiriyi kendimize yaptıktan sonra da başkalarını eleştirmekten uzak durmaya gayret etmemiz gerekiyor. Hayatımızda da çeşitli aksilikler, çeşitli sıkıntılar yaşadığımız dönemler gelip geçiyor lakin yaşamayı bırakmadığımız gibi mücadeleyi bırakmadığımız gibi aynı şekilde maneviyat çalışmasını da çevremize karşı doğru bir şekilde yaklaşmayı da bırakmamız gerekiyor. Hayatımızın da bir süreç olduğunu unutmamamız gerekiyor.

Babamıza sevdiği bir şey bir hediye verdiğimizde onun mutlu olacağını biliriz lakin onun içini bilemeyiz, belki gece mutlulukla yatacak bizlere mutluluğunu göstermeyecek, belki yüz çevirecek asabiyetini gösterecek hediyeyi kabul etmeyecek, belki hediyeyi mutlulukla kabul edecek, bizlere düşen onu mutlu etmek adına gayret göstermemiz olduğu gibi elimizden geleni de yapmamız aynı şekilde Rabbimizi razı etmek adına da elimizden geleni yapmamız gerekiyor, bu ilk olarak emir ve yasaklarına uymakla başlar, farz namazlarını kılmadan nafile ibadetlere geçiş yapamayız, geçiş yapsak bile bu samimi olmaz, doğru bir yöntem olmaz. Babamızın bizlerden istediği şeyleri yapmayarak, asi olarak ona hediye götürmemizin doğru olmayacağı gibi daha bizi eve almadan hediyeyi görmeden kapıdan kovar. Maneviyat çalışması içinde olacaksak dinimiz olan İslam'ın emir ve yasaklarına uymamız, bizlere örnek olan Hz. Muhammed Sav.' i hayatlarımızda örnek alarak yaşamamız, onun sünnetleriyle hayatımızı yaşamamız, Kur'an-ı Kerim ile hayatımızı okumaya gayret etmemiz gerekiyor.

Hayatlarımızda babalarımız her nasıl ki bizden bir şeyler istiyorlar, gel diyorlar, gelme diyorlar, git diyorlar, bizden istedikleri yapmamızı istedikleri şeyler var, babamız olduğu için ona itaat ediyoruz, özellikle kız çocukları babalarına çok düşkün olabiliyorlar onların her dediklerini yapmanın yanında onları mutlu etmek için onlara güzel görünmek için çeşitli şirinliklere de başvuruyorlar misal daha güzel görünmek için çocuklukta makyaj yaparak babalarının karşısına çıkıyorlar, babalarına sevdikleri tatlılardan, yemeklerden yapıyorlar, babalarıyla sürekli ilgileniyorlar, babalarına bakan taraflar da genelde kız çocukları oluyor. Hayatlarımızda da Rabbimizin emir ve yasakları var, Rabbimizin bizden istedikleri var istemedikleri var bunun haricinde şayet onun rızasını arzuluyorsak, ona yakınlaşmayı bu emir ve yasaklarından öte de çalışmamız gerekiyor. Elbette verdiğimiz örnekten hareketle bu iş sevgiyle alakalı bir iş yakınlaşmayı arzulamayla alakalı bir iş ki her iş gibi Rabbimizin elinde takdirinde olan bir iş.

En büyük mutluluk onun bizleri mutlu etmesi değil, Rabbimizin rızası yolunda çalışmanın karşılığında bu dünyada karşılığını istemek hatta ahirette bile hatta Rabbimizin bizlere olan sevgisini düşünmek hatta yaptığımız işlerde mutlu olup olmamasını düşünmek de değil, mutluluk tüm hayatımızda ki hayatımızı Rabbimizin rızasını arzularak yaşamamızda, elimizden geldiği kadar, Rabbimize sığınarak, dua ederek, kulluğumuzu en güzel şekilde göstermeye gayret etmek, Hz. Muhammed Sav.' i hayatlarımızda örnek alarak, Kur'an-ı Kerim ile hayatlarımızı okumak Rabbimizin lütfettiği en büyük mutluluk en büyük ödül.

Çocukken gelişimimizde on yılın ne denli önemli olduğunu bizden on yaş büyüklerle kendimizi kıyaslayarak anlayabiliyoruz, lakin yaşıyoruz ilerlediğinde de bu deneyim konusunda şüphelerimiz olmaya başlıyor, bir yaştan bile ne kadar deneyim ne kadar tecrübe getireceğini görmezden gelmeye başlıyoruz.

Annelerimiz ve babalarımız geçmişte kaplarda su taşıyarak bin bir emekle bir damla suyu karşı dahi temkinli, ziyan etmeden, israf etmeden yaklaşımları, geçmiş zamana göre hayatlarımız çok kolaylaştı, şayet onları gözlemlemezsek, onların tutum ve davranışlarından ders almazsak, onlara saygı duymazsak, onlardan öğrenmezsek, onların eserlerini değersiz görürsek, onların miraslarına sahip çıkıp geliştirmeye gayret etmezsek, bu geçmişimize sahip çıkmazsak geleceğimiz de olmaz, biz de yok olur gideriz. Örnek üzerinden gidecek olursak su israfı konusunda bile sadece musluktan boşa damlayarak israf olan su olarak düşünmeyelim, bu birçok evden birçok sektöre kadar suyun kıymetinin bilinmesi konusunda farkındalık oluşturacaktır, bu farkındalık da hayatlarımızda farklı alanlara yansımaktır. Geçmişin hayat tecrübesinden elimizden geldiği kadar yararlanmak bizlere yardımcı olur, geçmişte gelecekte günümüz de bir zincir gibi birbirine bağlı bir durumda.

Anneniz babanız gereksiz harcamaları kısmanız gerektiği konusunda bizleri uyardığında bu harcamalardan elde ettiğiniz misal olarak yeni işimizi gören bir telefon olsun son çıkan modele yönelmeniz ki bu son model telefona düşman değiller, bu telefonda da daha güzelini sizin için isterler, onların karşı olduğu konu geçmiş deneyimlerine dayanarak sizi yaptıkları hatalardan caydırmak, kendi pişmanlıklarını dile getirmek, sizlerin kendilerinden daha iyi kararlar almanızı istemeleri böylelikle de acıyla ve ızdırapla bu konuda tecrübe edinmemenizi istedikleri için, gelecekte zorluk yaşamamanızı istedikleri için, bu şekilde bir hayat yaşamaktan öte daha güzel bir hayat yaşamamanızı istedikleri için. Elbette hataları olabilir, her birimizin hatası olduğu gibi anlatmak istediğimiz daha büyük bir çerçeveden, farklı bakış açılarıyla anne ve babalarımızın, büyüklerimizin bizlere olan yaklaşımlarını okumamız gerekiyor, onları çağın gerisinde kalan, sözlerinin de bir değeri olmadığını, cahil kimseler olduğunu düşünmenizi isteyenler esas kötülüğünüzü ve kötülüğümüzü isteyenler.

Ebeveynlerimizle çatışmadan kaçarak, kaçınarak, kendimizi geri çekerek, onlara değil bizleri çatışmaya sürükleyen hususlardan nefret ederek, onlara daima hoşgörülü ve iyi davranarak, onları sevgiyle bağrımıza basmamız gerekiyor, aynı çocukken biz onları üzdüğümüzde onlar bizlere tekrar sevgiyle yaklaştıkları gibi.

Anne ve babamıza nasıl davranırsak çocuklarımız da bizlere o şekilde davranır çünkü çocuklarımızı bizler yetiştiriyoruz, onlar bizi görerek büyüyorlar, bizden öğreniyorlar, biz nasıl onlara öğretirsek onlar da o şekilde öğreniyor ve ona göre de hayatlarını yaşıyorlar.

Tüm bu hususları yapamıyor olduğumuzu görmek de yolda düşmek de becerememekte, her şeyi elimize yüzümüze bulaştırmamızda, bir konuda başarısız olduğumuz görmek de Rabbimizin bir lütfudur, ikramıdır, acizliğimizi görürüz, Rabbimizle beraber ancak bu işi başarabileceğimizi, onun bizimle beraber olmak istediğini, yalnız olmadığımızı, işin bir ucundan da onun tutmak istediğini, işin başında da sonunda da arasındaki geçen zamanda da işten önce de sonra da ki bu konuda yardımını isteyerek, acizliğimizi dillendirmemiz, yardımını gönülden istememiz gerekir ki bu da ancak Rabbimizin dilemesi ile lütfuyla, rahmetiyle, takdiriyledir.

Günümüzde insanların sosyalleştikleri ortamlardan daha güzel bir sosyal ortam oluşturarak, eğlendikleri ortamlardan daha eğlenceli ortamlarda bir araya gelmelerini, keyifli vakit geçirebilecekleri ve bu ortamların da elbette maneviyatımızı da güçlendirici, birlik ve beraberliğimizi arttırıcı, çevremizle bizleri daha çok yaklaştıracak özelliklerde olmalı ki böylelikle de Rabbimizin de bizlerden razı olması konusunda da umudumuz olabilir. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

İlişkilerde Tehdit Alanı ve Yıkım

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizi daima gözetip, koruyup kollayana hamd olsun, bize çok düşkün olanın üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar hiç of der mi?

İlişkilerde bilinçli olmak, farkındalık sahibi olmak, saygılı olmak, sevgiyle yaklaşmayı bilmek, problem ve sorunların nasıl çözülmesi gerektiği konusunda bilgi sahibi olmak, öfkelendiğimizde nasıl davranmamız gerektiğini bilmek, öfkeli birine nasıl davranmamız gerektiğini bilmek, nasıl iletişim kurmamız gerektiği, nasıl kullara yaklaşmamız gerektiği, kullarına karşı nasıl düşünmemiz gerektiği misal nefret ettiğimiz bir hususta nasıl davranmamız gerekir ve bir çok problemi de nasıl çözüme kavuşturabiliriz bu konularda çalışmak, acı tecrübelerle ve ızdırapla tecrübe etmekten daha sağlıklı bir birliktelik inşa etmede, ilişkilerde evliliklerde aranması gereken hususlar. İlişkilerin temeline karşılıklı sevgi ve saygıyı yerleştirmek, kadına, çocuklara, erkeklere şiddetten, aile içerisinde gerçekleşen tüm olumsuzlukları da ortadan kaldırma yolunda en önemli adımlardan biri olmalı hayatlarımızda.

Maneviyat çalışması ile gelen bilinç ve farkındalıkla beraber karşılıklı saygı çerçevesinin de oturtulması ilişkileri daha sağlam ve mutlu bir şekilde ilerletmenin de formülünü bizlere sunar. Bilinçli davranmadığımız, saygı duymadığımız alanların başında da eşimizin özel alanına müdahale etmemiz geliyor. Birbirimizin doğasının farkında olarak aynı zamanda da kendi doğamızın fitratımızın da farkında olarak birbirimize yaklaşmamız gerekiyor. Rabbimiz bizleri yarattığı şekilde erkek olarak yarattıysa erkek gibi yaşayarak, kadın olarak yarattıysa da kadın olarak yaşayarak, bu sınırların farkında olarak. Bir kadının erkek gibi davranması her nasıl ki erkek için evlilikte sorun oluşturacağı gibi bir erkeğin de kadın gibi davranması da kadın için sorun oluşturacaktır. Kadın erkeğin erkek gibi davranmamasından dolayı erkeğin çocuk gibi davranması, dinimiz olan İslam ile bir olgunluğa gelmemesi de kadını da erkeğin rolünü üstlenmesine sebep oluyor ki bu kadınlar için de büyük bir yük demek, bu yük ile de kadınsal hastalıklar da kendisini göstermeye başlıyor, çünkü kadının doğası değişmeye başlıyor bu da vücudunda hastalıklar olarak ortaya çıkıyor, aynı şekilde erkekler için de. Kadınların erkeğe benzemesi ve erkeklerin de kadına benzemesi ki buna sebep olan faktörlerin başında da doğamıza aykırı olarak helal haram demeden yediğimiz yemeklerden içtiğimiz içeceklere, giydiğimiz kıyafetlere, takılara, aksesuarlara, izlediğimiz filmlerden dizilere, çevremizde olan kimselerden, içinde bulunduğumuz coğrafyaya, yaşadığımız şehirden, ailemize, annelerimize babalarımıza, akrabalarımıza, komşularımıza, kardeşlerimize, arkadaşlarımıza, aldığımız eğitimden, toplumsal baskıya, toplumun erkek ve kadına olan bakış açısına, toplumun erkek ve kadına biçtiği rollere değin yetiştiğimiz evimize kadar tüm hayat sürecimiz bizi büyüten tüm bu süreçte yer alan hususlar etkili oluyor. Astrologlar da ayrıca bu sürecin içine gezegenlerin ve yıldızların konumunu da doğum günümüzde etkili olduğunu belirtiyorlar. Bir doğamız var

bu doğamız da nasıl ve hangi faktörlerin etkisinde ne yönde değiştiği konusuna takılıp kalmaktan öte kendimizi hak yolda maneviyat çalışması ile emredildiği gibi yaşama yolunda Rabbimizi razı etmek üzere Rabbimize teslim olarak, Rabbimizden yardım dileyerek, dua ederek düzeltmeye gayret etmeliyiz. Rabbimiz bizi bizden daha iyi bilen, bizim de daima iyiliğimizi isteyen yegâne dostumuz, bize lütfettiği emir ve yasakları da bizim iyiliğimiz için rızası yolunda emir ve yasaklarına uyarak, peygamberimiz Hz. Muhammed Sav.' i hayatlarımızda örnek alarak, kullarına karşı sevgiyle iyilik ve güzelliklerle, zalimlere karşı da düşmanca yaşamamızı istemesi de bizim iyiliğimiz için. Rabbimize teslim olmalıyız yoksa yaşayamayız, Müslüman olmadan yaşayamayız.

Bu mahremiyete saygı göstermemiz, o özel alana ki karşımızdaki insana olan saygımızdan, samimiyetimizi saygı ve sevgi çerçevesinde göstermemiz gerekir. Bu anlayış ve düşünceden hareketle bu saygı, samimiyet ve sevgiyi tüm ilişki üzerine yaydığımızda tehdit alanlarının ihlali daha da azalacak ve buna mukabil çatışmalarda azalacaktır. Bireysel başarılarından, toplumsal başarılarına, boşanma oranlarından, aile içi şiddete kadar önemli ölçüde bir azalma da beraberinde getirecektir kullara maneviyat çalışması ile nasıl yaklaşmamız gerektiğini öğrenerek, ilişkilerimizde Rabbimizin rızasını arzulayarak, ilişkilerimizde kendimizi düşünerek kendi iyiliğimizi gözettiğimiz bir hal içinde değil.

Bir meslek öğrenmek istediğimizde çıraklık eğitimi alırız, bu eğitim aldığımız dönemde de ustamıza karşı yaklaşımımız ona karşı değil onun yanında, ondan öğrenen bir pozisyonda olur, yanında dururken boş bir zihinle yanında oluruz ki öğrettiklerinden bir şeyler öğrenebilelim, eğitim sürecinde öğrendiğimiz bilgilerle ona işini öğretmeye kalkarsak da bu bizi farklı bir pozisyona sokar ki usta da bundan rahatsız olur. Çıraksak çırak gibi hareket etmemiz gerekir. Her birimizin nefsi var kibri var egosu var türlü türlü huyu türlü türlü aklından geçen düşüncesi var, bir hayat görüşü, bir duruşu var bu sebeple ilişkilerimizde rollerimizi iyi öğrenmemiz gerekiyor, bir iş yerinde bizden daha kıdemli olan kimselere karşı olan yaklaşımımızda da onlara karşı da aynı şekilde bu kıdemlerini görmezden gelerek, tecrübelerini yok sayarak yaklaşmak da doğru olmaz, bizden bir şey istediklerinde veya bize olan yaklaşımlarında bu kıdemlerini kullanmalarına da saygı göstermemiz gerekir, kendimizi kullandırmadan, bizi sömürmelerine izin vermeden, doğru bir ilişki geliştirmemiz gerekir ki bu iş de karşılıklı bir anlayış ve farkındalıkla olmalı, bize mobbing yapan biri ile kıdemini kullanarak bizden saygı görmeyi bekleyen, kıdemini fark etmemizi isteyen ve bu kıdemin getirdiği statü ile bir işte bu işin görev ve sorumluluğuna yönelik işin tamamlamasına yönelik isteklerde bulunan aşırıya kaçmayan ölçülü davranan kimseler arasındaki o ince çizgiyi görmemiz gerekir, karşımızdaki kimse de bunun farkında olarak bize yaklaşması gerekir ki hayatlarımızda kurduğumuz ilişkilerimizde iş yerinde, evimizde nasıl ki biri elektriğe tutulup titremeye başladığında yapmamız gereken müdahale elektrik kaynağına müdahale etmekse, birbirimize karşı da birimiz öfkeli olduğunda diğeri şalteri kapatmalı yoksa iki taraf da elektriğe kapılabilir, görünmeyen tehditlere, şiddetlere karşı bir farkındalık oluşturmada, bilinç uyandırmada rol üstlenmeyi hedeflemeli, bireylerin kurmuş oldukları ilişkilerin sağlıklı bir şekilde devam etmesi ve sonlandırılması genç nesillerinde geleceklerini de şüphesiz etkileyecektir, bu konularda da bu konun uzmanlarından da destek ve eğitim almalıyız, sorunlarımızın en güzel şekilde üstünden gelmeye gayret göstermeliyiz. Felsefe yapma dediğimizde de demek istediğimiz karşımızdakinden doğrudan ve net, somut bir açıklama yapmasını beklediğimizi ifade ederiz,

doğrudan, net ve somut bir açıklama yapabilmek için de gördüğümüz, yaşamadığımız, tecrübe ettiğimiz konularda bu konularda net bir açıklama yapabiliriz yoksa görmediğimiz, yaşamadığımız, tecrübe etmediğimiz konularda konuştuğumuzda olaya tam olarak da vakıf olamayız, vakıf olmadığımız için de bizim için karmaşık, soyut ve muğlak olur, bu sebeple bizde düşüncelerimizle bu karmaşık ve soyut olanın içinde kayboluruz ve tam olarak net ve doğru bir açıklamada bulunamayız. Maneviyatta da doğru, net ve somut olarak açıklama yapabilmek için de maneviyatın içinde olmamız gerekir, maneviyatın içinde olduğumuzda da bizden manevi olarak da bu yolda daha ilerlemiş olan kulların, daha tecrübeli olanların sözlerine kulak veririz, bu ilerlediğimiz yolda da bize bir rehber, bir ışık olur, bize fikir olur, dünyamızda da ilk olarak anne ve babalarımız bizleri büyütüyorlar ve onlara karşı da sözleriyle de ters düşebiliyoruz ve sonucunda da onların dediğini yapmak zorunda kalıyoruz istesek de istemesek de isteyerek yaptıklarımız da var istemeyerek yaptıklarımız da bu şekilde anne ve babalarımız bizleri büyütüyorlar. Maneviyatta da bizden daha ilerlemiş olan kula karşı anne ve babamıza karşı yaklaştığımız gibi yaklaşmalıyız, severek ve isteyerek ki böylelikle doğru bir şekilde ilerleyebiliriz. Uzun süre mutfakta çalışmış olan bir şefin veya bir komutanın öğrencilerine aktardıkları hususlarda öğrenciler başta bunun mantığını kavrayamayabilir hatta bu aktarılanları kabul etmeyebilir, öğrenciliği bittikten sonra da mutfakta veya kıtada çalışmaya başladıkça görür ki şefin aktardığı, komutanının aktardığı uyardığı, dikkat etmelerini istediği hususları mutfakta, kıtada, cephede görmeye başlar, acı tecrübelerle veya bu uyarılara dikkat ederek önlem alarak bu acı tecrübelerin yaşanmadan atlatıldığını görerek. Bizde öğrenci halimizle tecrübe etmediğimiz konularda konuşurken söylediklerimiz de anlattıklarımız da bu öğrenci halimizle öğrendiklerimizle, gördüklerimizle tecrübe ettiklerimizle alakalı olur, meslek hakkında, sektör içinde olmadan söylediklerimiz de bizim için de yalan olur.

Bacaklarımız, ayaklarımız ve kollarımız ve ellerimiz, derimiz, uzuvlarımız ki bazen titreyebiliyor, terleyebiliyoruz, başımız ve kulaklarımız çınlayabiliyor, betimiz benzimiz atabiliyor, nazar da bunun en büyük göstergesi. Başımıza, hayatımıza, çevremize, çevreden o çevrenin kötü bakışlardan, o çevrenin kötülüğünden, o kötülükle yaşayanların kötülüğü bize de etki edebilir, felaketler gelebilir, dikkatli olmamız ve çevremizi koruma altına almamız gerekiyor ki nazara karşı kendimizi en güzel Rabbimizin sözleri ile koruyabiliriz Kur'an-ı Kerim ayetleri ile dua ederek sonra da ellerimize üfleterek, tüm vücudumuza sürerek ki bu uzuvlarımızı da bu şekilde koruma altına alarak Rabbimize sığınalım, abdestli gezmeye gayret edelim. Karabasan da çok merak ediliyor, gece biranda uykumuzdan bizi uyandırıyor bu da karanlık bir kimsenin kötülüğünden dolayı etrafa saçtığı karanlıkla yüzleştığımızde ki böyle kimselerden de Rabbimize sığınmamız gerekir, böyle kimselerden de uzak durmamız gerekir, bu sebeple de beraber olduğumuz kimselere de çok dikkat etmeliyiz, evimize giren çıkanlara, gönlümüze giren çıkanlara, yattığımız yatağı ve odamızı da evimize de okuyup üflersek Rabbimize sığınarak, onun güç ve kuvvetine güvenerek ellerimizi duaya kaldırarak, Rabbimizin ayetlerini okuyarak o karanlığı evimizden def etmemiz gerekir ki onlara zarar vermemek adına da ilk olarak sözlü bir şekilde uyarıp evimizin dışına gitmelerini istemeliyiz pencereleri açarak, tualete ve banyoya bu işlemi yapmak sakıncalı olacaktır bundan kaçınmalıyız çünkü yaşam alanları karanlık varlıkların evleri buralar, sizi evinizden zorla işkence ederek, öldürerek dışarı çıkartmalarını istemezsiniz, aynı şekilde dışarda evimizin dışında veya ailemiz dışında olan kullara da okuyup üflemeden de kaçınmamız gerekir ki

dışarısı bizim yaşam alanımız değil, diğer kulları da ailemiz gibi bilmiyoruz, hangi günahlar sebebi ile hangi şeytanların bu kullara musallat olduğunu yoksa kafamıza göre bir ilmimiz olmadan bu yola başvurmak başımıza felaketler getirebilir. Bu işlerle uğraşan kimseler de bu işi para ile yapanlardan uzak durmamız gerekir, bir karşılık beklemeden yapılmalı sadece ve sadece Allah rızası için. Böyle kimselerin de yanlarında cinler olur, cinlerle bu işi gerçekleştirirler. Cinlerde böyle insanları kullanırlar, parmaklarında oynatırlar. Böyle kimselere gitmeye gerek yok hakeza falcılar, metafizik uzmanları, türlü türlü isimlerde kimseler astroloji gibi burçlarla kafayı bozanlar, bakım yapıyorum büyü bozuyorum diyenler, havas alimi olduğunu iddia eden başına sarık sarıp sakal bırakan bu işlerle hemhal olan kimselerin hep çevresinde cinler olan kimselerdir, her ne kadar dindar da olsalar kafir cinlerle çalışanlar da var, aynı zamanda böyle kimseleri Müslüman cin görünümüne girerek de kandırabiliyorlar, kimsenin yüzüne, oturuşuna, kalkışına, konuşmasına kanmamalı, bu tür işlerle uğraşanlardan uzak durmalı. Rabbimizin emir ve yasaklarına uymayarak, peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.' i hayatımızda örnek almayarak, maneviyat çalışması içinde olmayarak yaşayan insanlar üzerimde nazar var mı diye soruyorlar elbette örtünmeden yolda yürürken binlerce insanın karanlık bakışlarına, karanlık duyguları içindesin, milyonlarca da karanlık varlığın gözü altındasın, cinlendim mi acaba diye soranlar türlü türlü kötülüklerin sonucunda, Rabbimizin emir ve yasaklarını ihlal ederek yaşayarak, geceleri avare dolaşmanızdan dolayı peşinize takılmış olabilirler, çeşitli ruhsal ve fiziksel hastalıkların kaynağını bu sebeple olabilir mi evet olabilir onların enerjisi o karanlık enerji sizi huzursuz da edebilir, hastalıklara da sebebiyet verebilir, eşimle çocuklarımla işimle ilişkilerimle başıma gelen işlerde de bu karanlığın parmağı olabilir mi evet olabilir şükürünü eda etmediğimiz, zekat vermediğimiz, haram yediğimizden de olmuş olabilir, üzerime büyü yapılmış olabilir mi ki bu büyü işleri de daha çok kadınların ve zengin kimselerin bir uğraşı sosyal medyada bu yönde paylaşımlar da yapılıyor, bu tarz büyü işlerinden, kulu cehenneme sürükleyen şeytan işi pisliklerden uzak durmalı. Büyücülerin yazdıkları askerlikte bir emir kâğıdı olarak da düşünebiliriz, bu kâğıdı o eve, iş yerine ya da başka bir yere yerleştirerek çevresindeki karanlık varlıkları o kâğıtta yazılan her ne ise ona yönlendiriyorlar, bu işi isteyerek yapan karanlık varlıklar olduğu gibi zorla bu işi yapan karanlık varlıklar da var. Bu kâğıdı geçersiz kılmak için de Rabbimize sığınarak şayet düğüm atıldıysa bu düğümleri salavat getirerek Nas ve Felak surelerini okuyarak çözme yoluna gidiyoruz, aynı şekilde bu kâğıtsa da bu kâğıdı da bir akarsuya ya da denize atarak bu kâğıtta yazılanların silinmesini sağlayarak bu emri ortadan kaldırıyoruz Rabbimize sığınarak, onun güç ve kuvvetine teslim olarak. Yaş ve isim sormak günlük hayatımızda çokça karşımızdakini tanımak için başvurduğumuz yöntem ki böylelikle de o kişiye nasıl yaklaşmamız gerektiği konusunda bilgi ediniyoruz, yaşı çoksa misal 80 yaşında biriyle 20 yaşında olan birine yaklaşımımız farklı oluyor, isim sormamızın altında yatan husus ise tüm hayatı hakkında bilgi sahibi olmak istememiz, isimler maneviyatta kul için tüm hayatının bilgisini gelmişini de geçmişini de içinde barındırıyor, o kulu tüm yönleriyle tanıyoruz ve bilgi sahibi oluyoruz, bizim ismimiz hayatımız hakkında bilgi veriyor. Rabbimizin güzel isimleri var, Rabbimiz bizi yaratan, bize hayat lütfeden, bize merhamet eden Rahman ismi ile esasen bu merhametli oluşunu anlıyoruz. Karanlık varlıkların da ismini sorduğumuzda da neden burada olduğunu ne maksatla burada olduğunu işinin ne olduğunu soruyoruz. Bu cinlerle uğraşanlar da her ne maksatla olursa olsun onlara benzemeye başlarlar, simalarından okuyabilirsiniz, bu işle uğraşanların hepsi birbirine benzemeye başlar. Bir evde Rabbimizin emir ve yasaklarına uyuluyorsa, namaz

kılınıyorsa, Kur'an-ı Kerim okunuyorsa o evde iş yerinde veya farklı bir yerde bir büyü konulduysa o büyü de hemen kendisini gösterir ortaya çıkar. Her türlü kötülükten Rabbimize sığınarak korunabiliriz kimseye gitmeye boynumuza çeşitli harf ve sayıların yazıldığı muskalar takmamıza, evimize türlü türlü yazılar yazan kağıtlar koymaya gerek yok, Rabbimizin emir ve yasaklarına uymaya gayret etmemiz, maneviyat çalışmaya gayret etmemiz, evimizi temiz tutmamız sirkeli suyla da temizlemeye de özen göstermemiz yeter. Bu yönde yapılan büyüleri bozma konusunda, çeşitli karanlık varlıkların musallat olmasından dolayı çekilen sıkıntıların giderilmesi konusunda hizmet veren insanlar olabilir ki bunu da para karşılığı yapabilirler kendileri bileceği bir iş, siz de kendiniz bilirsiniz. Bu işlerle uğraşanlarda da her nasıl ki bir iş kolunda ilerlendiğinde tecrübe sahibi olmaya başladığımızda kibir de kendisini göstermeye başlıyor aynı şekilde de bu işlerle uğraşanlarda da kibir kendisini göstermeye başlıyor. Daha çok güç arzusu, dünyalık bir iş, dünyalık bir uğraş. Bu işlerle uğraşarak, bu işlere merak sararak manevi bir ilerleme kaydedemeyiz zaten bu işlerle uğraşanlar da kendilerini yavaş yavaş bir şey zannetmeye kibirlenmeye daha da bu yönde ilerlemeye gayret ederler ki bu da büyük bir tuzaktır, bu yol maneviyat yolu değil dünyalık bir yoldur. Bu kimselerin yanlarında da Müslüman cinler olabileceği gibi karanlık varlıklar da olabilir, kendisini Müslüman olarak gösteren cinler de. Askerler Müslüman olabilir, komutanları da Müslüman olabilir lakin komutanlarının komutanları Müslüman görünümlü de olabilir buna da dikkat etmek lazım. Hayatlarında namaz yok, Kur'an-ı Kerim yok, fal baktırmış, çeşitli türlü türlü günahlara girmiş ki bu günahların da bir sonucu olarak da karanlık varlıkların musallatına uğramış kimseler bu yönde bir yardım alarak rahatlama yoluna gidebilirler lakin kendilerini düzeltmedikçe bu geçici bir rahatlama sağlamaktan öteye de gitmez aynı zamanda da kendilerini düzeltmedikleri için de daha çok karanlığa da maruz kalacaklardır, bir hizmet aldıkları için Allah rızası için bir hizmet almadıkları için de karşı taraf da bu işi Allah rızası için yapmadığı için bu hizmet için de istenen ücreti vermeleri gerekir ve bu ücret isteyenleri de kınamamak gerekir, gönül ister ki bu yaptıkları işler için hiç ücret talep etmesinler, tüm ihtiyaçlarını karşılayacak bir sistem içinde olalım, yaptıkları işi sadece Allah rızası için yapsınlar. Kendilerini hak yolda göstererek İslam ve Müslümanlıkla Rabbimiz olan Allah ile kulları kandıran, kulların arasını bozan ayrılık sokan, sömüren, zulmeden zalimlerden Rabbimize sığınmalıyız. Rabbimizin nuru o Kur'an-ı Kerim'e ve peygamberimiz habibi Hz. Muhammed Sav.' e lütfedilen ve bizlere de böylelikle tüm alemlere rahmet olan o nur tüm karanlıkları dağıtmaya yeter, Rabbimizin ışığı o sonsuz nuru tüm karanlıkları aydınlatır, tüm kötülükleri helak eder, Rabbimiz gerçek güç ve kuvvet sahibidir, Rabbimizin rahmeti tüm alemleri kuşatmıştır ki Rabbimizden başka da ne bir dostumuz vardır ne de bir yardımcımız, yalnız Rabbimize kulluk ederiz yalnız ondan yardım dileriz, Rabbimiz bize yeter, tüm övgümüz tüm hamdımız onadır, emir ve yasaklarına uyarak, peygamberimiz Hz. Muhammed Sav.' i hayatlarımızda örnek alarak, maneviyat çalışarak, annelerimize ve babalarımıza iyi ve güzel davranarak, sevgiyle onlara yaklaşıp, saygıyla onlara hürmet göstererek, ihtiyaçlarıyla ilgilenerek yaşayarak, hak yolda olan dostlarımıza sevgi besleyerek, onlara Rabbimizin yollarında yardımcı olarak, hak yolda Müslümanlar olarak bir araya gelerek, hak yolda beraber hayırlı ve güzel işler ortaya koymaya gayret ederek, hak yolda koşturarak birbirimize yardımcı olarak yaşayarak bu şekilde yaşamayı Rabbimizden istemeliyiz. Dünyadaki tüm cinler ve insanlar toplansa size dua etseler hatta el ele verip başınızdaki felaketi kaldırmak için ellerinden geleni yapsalar siz günahkar halinizden pişman olup Rabbimizin rızasını arzulayarak, ona sığınarak ondan yardım dileyerek, bir daha bu

kötülöklere ve günahlara girmemeye samimi bir şekilde gönölden niyet ederek bu günahın kötölöğünü görerek bu kötölük yerine iyiliğe ve güzelliğe yönelme isteğı ile kendinizi değıştirmek istediğinzinde ve bunu da yapamadığınızı da görmüş olursunuz bu haldeyseniz Rabbimizden af dileyerek tövbe etseniz, günahlarınız karşılığında da hatta bunun da ötesinde daha çok iyilik ve güzelliklerde bulunarak kullarına yaklaşmanız daha tesirli olur ki işin doğrusunu Rabbimiz bilir, Rabbimizin takdirindedir dilediğine lütfeder. Denizdeki düzen büyük balık gelir küçük balıkları yutar sonra o büyük balığı da ondan daha büyük bir balık gelip yutar, biz karada bu şekilde yaşayamayız, birbirimizi yutarak, bu halde olursak birbirimizi tamamlayamayız, bu amaçla yaratılmadık. Birbirimize sevgiyle yaklaşmayı öğrenmemiz gerekiyor, doğalarımız her nasıl balıklar gibi olsa da Rabbimizden bu doğamızı değıştirmesini dileyebiliriz, doğamızı değıştirmek için gayret sarf edebiliriz, Rabbimizin de bizden beklediğı de bu, bizim emirlerine ve yasaklarına uymayı istememizi istiyor, emir ve yasaklarına uymamız için dua etmemizi istiyor, tüm bunları onun rızasını kazanmak için yapmamızı istiyor, bu yönde doğru bir yaklaşımla Rabbimize kulluğumuzu gösterirsek de ona da daha çok yaklaşabiliriz, ona daha çok yaklaştıkça onu da daha çok tanıyabiliriz, onu da daha çok tanıdıkça da bize ve tüm alemlere olan yaklaşımını daha iyi bir şekilde okuyabiliriz, daha iyi okudukça da onun tüm alemlere ve bize ne kadar sevgiyle yaklaştığını ne kadar merhametli olduğunu görebiliriz, bizi nasıl sevdiğini, bize ne kadar çok iyilik ve güzellikler lütfettiğini biz de bunu görerek ve hissederek Rabbimize sevgiyle yaklaşmaya, daha çok ona yaklaşmayı isteyebiliriz, bunun için de kullara daha çok Rabbimizin rızası yollarında yardımcı olarak başarabiliriz. Rabbimizin emirlerine uyarak, Rabbimize sığınarak zinaya götürecek işlerden kaçınarak dua ederek her türlü zinadan uzak durarak, Rabbimize bağılılığımızı arttırma yoluna giderek, Rabbimizden bizi uzaklaştıracak her türlü işten Rabbimize sığınarak, çalmadan çırpmadan kul hakkına girmekten kaçınarak, kimsenin malına mülküne Rabbimizin o kulu için takdir ettiğı şeylere kötü gözle bakmayarak, göz koymayarak, haset ederek, kıskançlıkla kötü duygularla kullara yaklaşmayarak, kulların hakkına girmeden, onlara karşı yalancı şahitlik yapmadan. Yaşadığımız hayatları biz birbirimize kötü bir şekilde yaklaşarak zorlaştırıyoruz, sevgiyle, nezaketle, kalp kırmadan, hor görmeden, alay etmeden, dışlamadan, küçük düşürmeden, en ufak bir hatasında, yanlışında bu yanlışını yüzüne vurmadan, kusurlarımızı iyilik ve güzelliklerle düzeltme yoluna giderek, birbirimizi affederek birbirimize yaklaşmayı öğrenmemiz gerekiyor, birbirimizi tamamlamamız gerekiyor kimseyi geride bırakmadan yalnız kalmadan, bunun için de maneviyat çalışması içinde olmamız gerekiyor. Zalimler elbette o kötüler o karanlık tarafa da aynı şekilde düşmanlık beslememiz onlardan da uzak durmamız onlarla o kötölökle de savaşmamız gerekiyor ilk olarak da kendi kötölöğümüzden başlamamız. Tuvalette de banyoda da çok kalmamaya dikkat etmeli, tuvalete sinen kötü koku her ne kadar ilk girdiğimizde dehşetli bir şekilde hissedilse de sonra burnumuz alışıyor esasen o kötü kokunun içinde sürekli kalıyoruz ki bu kötü kokular da bu karanlık varlıkların rızıkları. Tuvaletimiz geldiğı zaman tutmadan süratle işimizi görüp çıkmamız gerekir, çok oyalanmadan, başımızı da örtmemiz, besmele ile Rabbimize sığınarak girip şükrederek çıkmamız. Siz kötü kokarsanız, kötölük peşinde koşarsanız, batıl yolda olursanız batıl yolda olan kimseler dünya hayatında dostlarınız olduğı gibi maneviyatta da karanlık varlıklar dostunuz olur, peşinizden ayrılmazlar. Dünyada kötü arkadaşlıklar bize hayatlarımıza dünyamıza bedenimize nasıl zarar veriyorlarsa karanlık varlıklarla dost olmak da bu varlıklarda bizlere zarar verebiliyor, çeşitli ruhsal ve fiziksel hastalıkların kaynağında da bu varlıklar yatar. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Miras

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Salih kullarını arz-ı mukaddese varis kılana hamd olsun, salihlerin seyyidi üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar yetimin malına göz koyar mı?

Daha doğmadan sahip olduğumuz şeylerin esiri oluyoruz. Kardeşlerin birbiri ile olan ilişkilerini bozan, akrabaların birbiri ile kanlı bıçaklı kavga etmesine sebep olan, ölümlere, yaralanmalara yol açan, evlatların anne ve babasına karşı düşman kesilmesine neden olan miras davaları. Günümüzde ise mirasın daha ölmeden önce belirlenmesi, karşılıklı rızaların aranması gerekiyor, bunu da ayıp veya daha ölmeden insanların arkasından iş çevriliyor diyerek düşünmemek lazım. Bu gerekliliğin yerine getirilmesi aile içerisindeki çatışmaların da önüne geçerek karşılıklı dayanışmayı da kuvvetlendirecektir. İnsanların mezar taşından başka bıraktıkları şeyler günümüzde o kadar çeşitlenmeye başladı ki bölüştürmek bile yaşarken insanlara çok zor gelebiliyor. Ailelerin ellerinden geldiği kadar çocuklarını eğitimle, sevgiyle, ahlaki değerlerle, saygıyla yetiştirmeleri ki bir beklenti içinde olmadan, çocukların da ebeveynlerini güzel anılarla da hatırlayacak olmaları, anne babalar için en güzel ve en sevindirici miras olacaktır.

Gelecekte çocuklarımızı bekleyen en güzel miraslardan biri de üniversite mezunu anne ve babalara sahip olmaları olacaktır. Günümüzde üniversite mezunu olanlar ailesinde, akrabaları arasında, belki köyünde bir ilki gerçekleştirmiş olabilir, gelecekte ise bu oranın katlanarak artacağını düşünürsek yetişecek olan nesillerin ebeveynleri, ailesi hatta tüm çevresi üniversite mezunu olacak. Üniversite mezunu olmak çok önemli ki birçok faydasını sayabiliriz. Üniversiteden üniversiteye bölümden bölüme farklılık gösterse de alınan eğitim özünde farkındalığımızı arttırmasından, sosyalleşmeye, yeni insanlar tanımamız açısından da çok önemli. Geleceğe bırakacağımız en büyük miras iyi bir eğitim almamız olacaktır. Ayrıca böyle giderse evleri, arabaları daha doğmadan hazır hale gelecek olan yeni nesil yeni arzulara da yelken açacak lakin bu yeni arzulardan da daha çabuk sıkılacak bu da daha çok maneviyat arayışı içinde olacaklar demek. Doğaları bu geçici dünya arzularını, gelip geçici hazları tatmin etmekten öte gerçek mutluluğu ve huzuru, o dinginliği, yaratılışımızın asıl gayesine odaklanarak edinebileceğimizi, bunun yolunun da çevremizde o hak yolda olan dostlardan geçtiğini, Kur'an-ı Kerim ile hayatı ancak okuyabileceğimizi ve peygamberimizin sünnetleriyle yaşayarak yaşayabileceğimizi, maneviyat çalışması içerisinde görmeye geleceklidir.

Her ne kadar üniversite eğitimi esnasında evlenme konusunda günümüzde bir teşvik ve destek olmasa da gelecekte çocuklarımız için evlenme konusunda imkanları da gönümüşe nazaran daha çok olacaktır. Umutluyuz sadece Rabbimizden umutluyuz, lütfetmesini diliyoruz, genç yaşta daha büyük bir zenginlikle, iyi bir eğitimle, maneviyat çalışması ile de olgunlaşarak, neden evlenmesi gerektiği konusunda bilgili, evlenmenin gerekliliğini idrak etmiş, evlilik

sorumluluklarının farkında, erkek ve kadının doğası ve fitratı hakkında farkındalıkla. Bizlere de düşen gelecek nesillere destek olmak. Aile kurmanın, evliliğin önemini açıklamak ve maneviyatla da ilişkisini ortaya koymak olacaktır. Günümüzde evlilik yaşının her geçen gün artması, boşanmalar, doğum oranının düşmesi gelecek nesillerimiz için de bizim için de tehlike arz ediyor, ne kadar çok hak yolda çalışan çabalayan kullar olursak o kadar da eksikliklerimizi tamamlayabiliriz, birbirimizi tamamlayabiliriz, birbirimize destek olabiliriz, ne kadar az kimse olursa o kadar da yükümüz artar, birbirimizi tamamlamakta da zorluk yaşarız.

Erken yaşta evlenme düşüncesi üzerine oturtulan tabular üzerine ise genç ve tecrübesiz hissedilmesi, karşıdaki insanın doğru bir insan olup olmayacağı hakkındaki tereddüt, ileride karşıma daha iyi biri çıkabilir düşüncesinde olma, sorumluluk sahibi olmaktan kaçınmak, evliliğin getireceği bir sürü külfet, düğün, nişan, eşyalar, ev, araba gibi türlü türlü hususlar sıralanabilir. Günümüzde yaşadığımız sorunlar geleceğin algısında da büyük değişimleri de beraberinde getirecektir. Maliyetli düğünlere karşı, ev ve eşya seçiminde aşırıya gitmeme, çocuklar için de daha güzel bir gelecek için de eğitime verilecek önemle, daha iyi iş imkanlarını sağlama konusunda gayret ederek, daha iyi insanlarla, daha iyi bir toplumla, daha iyi bir dünya ve evrende gelecek nesillerin yetişmesi ki günümüzde atacağımız adımlara bağlı. Günümüzün şartları ile oluşan algıda erken yaşta evlenmenin ki bu yaş için çocukluk ve yetişkinlik olarak iki şart koşmamız gerekir, çocukların yaş sınırı olarak on sekiz yaş olarak sınırlama getirmek bu yetişkinlik kişiden kişiye farklılık göstermesi. Maneviyat çalışması ile çocuklarımızı ne kadar erken yaşta tanıştırsak ergenliklerinden sonra da bu çalışma temposunu arttırarak daha çabuk yetişkinliğe geçmelerini olgunlaşmalarını sağlayabiliriz yoksa bir maneviyat çalışması olmazsa çocuk gelip çocuk giden nesiller gibi hangi yaşta evlenirlerse evlensinler çocuk olarak evlenecekler. Günümüzde din ile olgunluğa erişmemiz nice kimseler çocukça evlilik hayali kuruyor yaşları kaç olursa olsun. Evlilik ciddi bir iş ki çocukların evlenmesi de birçok sorunu da beraberinde getiriyor, evlilik de yetişkinliğe geçme konusunda eşleri olgunlaştırıyor lakin maneviyat çalışması ile desteklenmediğinde de bu olgunluk da çocukların yetişkin ve olgun kimseleri taklit etmeleri gibi yaşamalarına sebep olgun ve yetişkin gibi görünen evli çocuklar. Gelecekte bizleri bekleyen dünyaya karşı gelecek nesillere daha iyi bir dünya miras bırakmak için iyi insanlar yetiştirmeli, kendimizden başlayarak, iş imkanları sunarak, herkesin alnının terini en güzel şekilde almasını sağlamaya gayret ederek, miras konusunda da emredildiği gibi mirasa yaklaşarak, Rabbimizin rızası üzere bir gelecek inşa etmek için bu hususları da toplumsal bir görev bilinci içinde olarak bir vazife bilerek çalışmalıyız ve Rabbimizden hayırlısını da daime dualarla isteyerek. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Zengin Olmanın Yolu

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Rahmetiyle bizi rızıklandırana hamd olsun, bizi zenginleştiren nurunun üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar imanlı göçmek istemez mi?

Kendimizi düşünerek para kazanmaya çalıştığımızda kendi mutluluğumuzu düşünürüz başkalarının mutluluğunu değil, para kazanarak insanları mutlu ettiğimizde de Rabbimizi de razı etme konusunda umudumuz olabilir, işte bu halde para kazanmaya gayret etmemiz gerekiyor, kendimizden çok diğer kulları önemseyerek, kendimizden çok onların mutluluğunu önemseyerek, kendi ihtiyaçlarımızdan çok diğer insanların ihtiyaçlarını düşünerek, gözeterek, bu ihtiyaçlara yönelik hareket ederek, para ise bu halde olursak bir araç görevi görüyor, bir put olmaktan da çıkıyor. Rabbimizin rızasını arzuluyorsak yapmamız gereken tek şey para kazandığımız insanları mutlu etmek olmalı. İlk olarak insanlarla ilişkimizi düzeltmeye gayret etmemiz gerekiyor, iyi ilişkiler kurduğumuzda da insanlar bizimle alışveriş etmekten ve bizimle beraber iş yapmaktan mutluluk duyacaktır.

İlk olarak bir mesleğe ihtiyacımız var. Bir meslek edinmenin en kolay yolu babamızın mesleğini öğrenmektir, dünyada çoğu kimse bu şekilde bir meslek ediniyor, durumlar karmaşık da olabilir ki böyle bir durumda da meslek öğrenmek için çeşitli yollara başvuruyoruz, sevdiğimiz bir iş olması için tercihlerde bulunuyoruz, elimizin yatkın olduğu bir işe yöneliyoruz. Bu şekilde zengin olamayız.

İnsanlara en güzel şekilde hangi konuda yardımcı olabilirim, bu soruyu kendimize sorarak işe başlamamız gerekiyor, ben en çok nasıl para kazanabilirim değil, insanların ihtiyaçlarına yönelik ben en güzel şekilde ne yapabilirim, bir meslek seçiminde dikkat etmemiz gereken en büyük husus da bu olmalı, kendimizin mutluluğu değil; ailemizin, bizleri yönlendiren sevenlerimizin mutluluğu değil ki onlar bizim mutlu olmamız için bizleri yönlendirirler, başkalarının mutluluğunu sağlayacak, başkalarının ihtiyaçlarını önemseyerek bir meslek seçiminde bulunmamız gerekiyor. Maneviyatta da kendimizi düşünmeden ne kadar kulları önemsersek, onların ihtiyaçları ile ilgilenirsek o kadar maneviyatta ilerleriz aynı şekilde kulların dünyevi ihtiyaçlarına yönelik de ne kadar kendimizi düşünmeden çok onları düşünürsek, kendi ihtiyacımızdan çok onların ihtiyaçları ile ilgilenirsek o kadar da zenginleşiriz. Yoksa maneviyatta ilerleyemeyeceğimiz gibi dünyada da fakirleşiriz. Zevk aldığımız, kendimizi tatmin eden, mutlu olduğumuz bir meslek yerine başkalarına yönelik bir meslek seçimi yapmamız gerekir, halka hizmet eden hakka hizmet eder, bizler de halka hizmet ederek Rabbimize en güzel şekilde hizmet etmeye gayret göstermemiz gerekiyor, onun rızasını arzulayarak, bu yönde de tüm dünya işlerimizde de ahirete yönelik işlerimizde de. Bu halde yaşarsak da umudumuz olabilir, Rabbimizi razı etme umudu ve sadece de bu halde yaşarsak yaşayabiliriz, kulları için yaşarsak yaşayabiliriz.

Maneviyatın temelini de böylelikle dünyamızda da atmış oluyoruz, maneviyat çalışmamızı da dünyadaki çalışmamızı da aynı şekilde beraber ilerlemesi, aynı çizgide olması gerekiyor, dünyada başkalarının mutluluğunu arzularak onların ihtiyaçları ile ilgileniyoruz, maneviyat çalışmasında da kulların Rabbimizi razı etme yolunda olan ihtiyaçları ile ilgileniyoruz ve onların da bu yolda olan mutluluklarını önemsiyoruz kendi mutluluğumuzu değil, şayet onlar mutluysa bizler de mutlu olabiliriz. Maneviyatla dünyamızı bir arada olmak zorunda yoksa ya dünyaya saparız ya da maneviyatı dünya için çalışmaya başlarız ki böyle kimselerin halini görüyoruz, son model arabalarla insanları peşlerinden sürüklüyorlar, insanları soyarak zenginleşiyorlar, bir meslek sahibi değiller, işleri din ile insanları sömürmek, bu halde olmamak için bir meslekle beraber maneviyat çalışması içinde olmamız gerekiyor yoksa şeytan bu kulları sapıttırdığı gibi bizleri de sapıttırır ve bizleri de din yolunda para kazanan kimseler olmamız için kulağıımıza fısıldar. Dinimiz olan İslam'ı insanları sömürmek için, maneviyatı insanları sömürmek için çalışmıyoruz tam tersine kullara Rabbimizin rızası yolunda yardımcı olmak için kendimizi hiç düşünmeden kullarını düşünerek.

Para günümüzde belirli zengin ailelerin ellerinde, para onların ellerinde adeta yer değiştiriyor. Biz zengin olmak istiyorsak bu zenginliği üretmemiz gerekecek, Rabbimizin rızası yolunda kendimizi düşünmeden, kullarını düşünerek ve bu zenginliği de paylaşmamız, ancak bu halde yaşayan kullar tüm dünyaya ve evrene refah getirebilir ki bu da Rabbimizin lütfuyudur, ikramıdır ve takdiriyledir ki dilediğine takdir eder. Sadaka vermek hayırseverliktir, misafirperverliktir, kullarla ilgilenmektir, onların ihtiyaçlarını en güzel şekilde okuyarak da en güzel şekilde onlarla ilgilenmektir ve bu yönde de onlara elimizde her ne varsa ihtiyaçlarına yönelik en güzel şekilde onlara yardımcı olmaktır, bir karşılık beklemeden, sadece Rabbimizin rızası için.

İşimizden nefret etmeden, severek ki bu sevmek de kendimize faydası oluyor diye değil kullarına bir faydası oluyor diye, nefret etmek de sadece insanların ihtiyaçlarını en güzel şekilde karşılayamıyorum, onları mutlu edemiyorum diye kendimize yönelterek bundan nefret duyarak çözüm arayışına girip Rabbimizden yardım isteyerek. Onurumuzu, şerefimizi düşünürsek de bir iş yaparken kendimize yönelik bir arzu tatmini işin içine girer, düşünmemiz gereken başkalarının onuru ve şerefi olmalı ancak bu şekilde onurlu ve şerefli olabiliriz. Bir iş veren çalışanlarının onur ve şerefini düşünmeden oturduğu koltukta ne kadar onurlu ve şerefliyim dese de ne kadar onurlu ve şerefli olabilir, iş tuvalet temizlemek de olsa leş ayıklamak da olsa kendimizi düşünmeden işimizi düşünmemiz gerekir ki bu işi düşünmek de güzel bir iş ortaya koymak için bu da kulların en güzel şekilde ihtiyaçlarını gidereceğini bilerek, bunca emek ve gayret göstermek sadece onların daha iyi bir hizmet alması için, elimizden gelen tüm gayret bu yönde olmalı ve sadece Rabbimizin rızasını kazanmak üzere.

Para kazanmak kötü bir şey değil, para kazanmak utanılacak bir şey değil, zengin olmak da fakir olmak da böyle ki her iş gibi bu iş de Rabbimizin takdirinde olan işlerdendir hem o dilediğine dilediğini takdir eder, üzerimize düşen kullarla sevgiyle bir bağ kurmak bu yönde gayret göstermek, Rabbimizin rızasını kazanmak üzere yaşamaya gayret etmek dua ile ondan hayırlısını dileyerek, kulları kendimizden çok düşünmek, onların mutluluğunu kendi mutluluğumuzdan daha çok önemsemek olmalı hayatlarımızda ki bu da Rabbimizin rızasını kazanmak üzere kulların ahiretlerini düşündüğümüzden, bunu önemseyeceğimizden, Rabbimizin

yolunda olmalarına karşı içimizde beslediğimiz ve büyötmeye gayret ettiğimiz sevgiyle kullara yaklaşarak ki bu halde de Rabbimize yaklaşabilme, onu razı etme umudumuz olabilir. El becerimiz olmayabilir, ticaretten anlamıyor da olabiliriz, okul da bize göre olmayabilir, sattığımız ürünlerimiz âtıl bir durumda kalmış da olabilir, hizmetimizle de kimseyi memnun edemiyor da olabiliriz lakin insanları sevmeye gayret ettikçe, onlara hizmet aşkıyla yanıp tutuştukça bu hususların da önemli olmadığını görmeye gelebiliriz ki Rabbimizin lütfuyla takdiri ile.

Maneviyat çalışmamızı da bir meslekle birleştirmemiz bizleri günaha girmekten de korur, boş vaktimizi bir iş üzere geçirirsek bu iş ile uğraştığımız için de günahlara dalmaktan bizleri korur, tüm gün çalışmak da bizleri günaha sürükler ki o yorgunlukla maneviyat çalışmasına da gelemeyiz, ailemizle de ilgilenemeyiz, hak yolda olan dostlarımızla da vakit geçiremeyiz, bu sebeple maneviyat çalışmasına da ayıracağımız bir vakit olmalı, dünya işlerine de ayıracağımız bir vakit, ailemize de hak yolda olan dostlarımıza da. Sadece maneviyat çalışırsak da o meslekle edineceğimiz hayat derslerini de öğrenemeyiz, hayatı emredildiği gibi okumak için halk ile beraber olmamız gerekir ki böylelikle Kur'an-ı Kerim'de yer alan ayetlerle yaşadığımız günlük hayattaki hususların örtüştüğünü görmeye gelebilelim ve anlayışımız da derinliğimiz artsın. Aileden zengin olabiliriz ki bir iş sahibi olmamamız bizleri yoksulluğa da sürükleyebilir, yoksulluk da günahlara sürükleyebilir. Dünya ile bir bağ kurmak da dünyanın daha iyi bir yer olması için çabalamak da gerekiyor aynı şekilde maneviyat çalışarak da maneviyat ile Rabbimiz ile bir bağ kurmakta, doğamızın getirdiği üretkenliği dünyada da göstermek için elimizden geleni yapmalıyız, Rabbimizin rızasını umut ederek de onun yolunda tüm üretkenliğimizi kullanmalıyız. Bu halde olursak da kendimizi iyi hissederiz, depresyon sebebi ki kendimizi düşünmekten, kaygı ki geleceği düşünmekten, üzüntü ki geçmişi düşünmekten bu gibi sıkıntılarımızda yavaş yavaş kaybolmaya başlar Rabbimize sığındıkça onun yolunda emredildiği gibi rızası olan yolda yaşamaya ve yaşatmaya gayret ettikçe, dua ettikçe. Tüm yaşamın nihai hedefi Rabbimize sevgi duymaya gelmektir ki yaratılma amacımızı da ancak maneviyat çalışması ile görebiliriz ve bu yolda Rabbimize yaklaşabiliriz.

Parayı kendini, aileni, akrabalarını, çevreni ayakta tutmak için, maneviyat çalışabilmek için, Rabbimizin rızasını kazanmak için kazan, parayı onun rızasını kazanmak için sakla, zor durumlarda çalışamayacak durumda olduğunda maneviyat çalışmaktan alıkoymaması için, parayı ona daha iyi hizmet etmek için biriktir, parayı ona hizmet etmek için daha da arttırmaya gayret et, Allah rızası için tutumlu olmaya gayret etmeli aynı zamanda da ihtiyaç sahiplerine, isteyenlere karşı da elimizden geldiği kadar da sadaka vermeye gayret etmeli lakin orta yollu bir şekilde ki bu da Rabbimizin rızası için ne elimiz çok sıkı olmalı ne de çok gevşek. Sadaka da konumuz para kazanmak olduğu için sadaka ile sadece parayı ilişkilendirmememiz gerekir, kulların ihtiyaçları ne yöndeysen, bir gülümsemeden maneviyatta zorluk çeken hak yolda olan dostumuza tavsiye vermeye, maneviyata gelmeye gayret eden kullara yardımcı olmaya, yoldan sapmış kimselere örnek olmaya, sadaka kulların ihtiyaçlarına yönelik eylemlerde bulunmaktır, sadece parayla değil, kulların ihtiyaçlarını en güzel şekilde emredildiği gibi okumak için de maneviyat çalışması içinde olmamız gerekir yoksa zengin kimseleri daha da zengin ederiz, fakir kimselerin de yüzüne bakmayarak daha da kötü durumda olmalarına sebep oluruz. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Üç Evin Hikayesi

Bismillâhırrahmânırrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Gönlümüzü İslam'a açana hamd olsun, gönlümüzü nurlandırdığı ziyasının üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar evlerini elleriyle yıkar mı?

Birinci Evin Hikayesi

Tarih boyunca gözlerimizi ilk açtığımız yerler tüm insanlık için farklılık gösteriyordu; ilk zamanlarımızda bozkırlarda çadırlarda, orta çağlarda uçsuz bucaksız yeşilliklerin uzandığı çayırda taştan kalelerde, ahşap evlerde. Günümüzde ise betonarme binalarda gözlerimizi açıyoruz. Değişmeyen şey ise yüzümüzdeki gülümse ve gözyaşlarımız. Doğduktan sonra yaşadığımız evlere gidiyoruz, yıllarca ayakta durabilecek beton binalarımıza, o kadar geleceğimizi düşünüyoruz ki ev alırken, inşa ederken. Gelişmeye başladıkça okul çağına geliyoruz. Birinci evin hikayesi ise ilk okula adım attığımız anda başlıyor. Düşüncelerimiz şekillenmeye, hayallerimiz gelişmeye başlıyor. Hedefleri ise günümüzden öte geçmişte yaşamış en bilgili insanın bildiklerini bilecek bilgi seviyesine ulaştırmaları bizi. Ardından okumayı ve yazmayı öğreniyoruz bu hapishanenin içerisinde. Başka şansımız yok çünkü öğrenmek zorundayız anlatılanları, bize ne verirlerse. Zamanımızı dört duvar içerisinde, rahatsız edici bir sırada, sadece aynı yaşta olduğumuz için tanışmak ve kaynaşmak zorunda olduğumuz insanlar arasında, düşüncelerini, yolunu, amacını tahmin edemediğimiz bir öğretmen eşliğinde, hayatlarımızın büyük bir bölümünü harcıyoruz. Bizlere ne söylerlerse onu yerine getirmek zorundayız. Hapishanelerle daha çocuk yaşlarımızda tanışıyoruz, bazıları ise daha bebekken. Büyüdükçe okul binalarımız değişmeye başlıyor, girdiğimiz çıktığımız bina sayısı artmaya, dört duvar arasında kalmaya devam ediyoruz. Tarihi değiştiren hapishanelere karşı ilk ayaklanma Fransa'da Fransız ihtilali ile gerçekleşti. Bastille hapishanesinin bir sembol olarak hedef alınması ardından yakıp yıkılması ile günümüze kadar sirayet eden ve daha da güçlenen hapishaneler hayatlarımıza girmeye başladı. İhtilalin ardından milletleri birleştiren köprüler havaya uçmaya devam etti. Anadolu coğrafyasında konuşulan ortak dilin, hoşgörünün hızla azalmaya başladığı süreç, insanlar farklı diller konuştuklarında farklı gözlerin esiri olmaya başladığı ardından gelen nerelisin soruları hayatlarımıza girmeye başladığını söyleyebiliriz. Günümüzde ise yine Fransız ihtilalinde olduğu gibi insanlar köprülerde katlediliyor. 228 yıl sonra. Bu devrimin günümüze getirdiklerini düşününce günümüze pek de bir şey katmadığını hatta aynı düşüncelerin günümüze güçlenerek sirayet ettiğini, İnsan ve Vatandaşlık Hakları bildirgesinden günümüze de bir ilerleme değil gerilemenin gerçekleştiğini söyleyebiliriz. Modern köleliğin zamanı, kapitalizmin güçlenmesi her tarafa yayılması, sömürge düzenine geçiş, ardından dünya savaşları. Hayatlarımıza milli eğitimin temelleri atılmaya başlanması,

hapishaneler ve okullarla. İnsan olarak eğitilmeye ihtiyacımız olduğunu gördüğümüz zamanlardayız, bunu istemeliyiz.

İkinci Evin Hikayesi

Fiziksel olarak gelişmeye başladığımız andan itibaren 18 yaşına girdikten sonra hayatlarımıza giren başka bir eve doğru yol alıyoruz. Bu bina ikinci evimiz olan bankalar. Günümüzde artık kapısından girmemize de gerek yok çünkü ceplerimize kadar girmiş durumda. Hayatlarımızın o kadar merkezindeler ki herhangi bir bankayı seçme hakkını bizlere sunacak kadar güçlüler. Seçmeme gibi bir şansımız söz konusu değil. Okumak için borçlanmamız gerekiyor. Yaşamak için borçlanmamız. Bilgilenmek için borçlanmamız. Yemek içmek için borçlanmamız gerekiyor. Devlet olsun özel sektör olsun bankalardan alınan her maaşta, internetten yapılan her alışverişte, bankaya yatırılan ve bekletilen her parada daha da güçlenen bir sistem. Milyonları bulan kredi kartları, banka kartları, bazı kişilerde birden fazla kredi kartı veya banka kartı olduğunu düşününce çok büyük bir sayı ile karşılaşırız. Faiz ve haksız kazanç Müslümanların çoğunlukta yaşadığı ülkelerde kimyanın bozulması anlamına geliyor çünkü faiz haram kılınmıştır. Her sabah çarpılmış gibi kalkanlar, uyanamayanlar, kendilerini Rabbimizin rızası yolunda değiştirmeyi düşünmeyenler, faizle iş tutmayı alışverişle bir tutmak ki Rabbimiz alışverişini helal kılmıştır, faizi ise haram. Rabbimizin emir ve yasaklarıyla yaşamaktan öte faizle iş tutarak en büyük zararı kendimize veriyoruz. En kutsal saydığı dinin emirlerinin yerine getirilmemesi ve buna göz yumulması üstüne desteklenmesi gelecekte farklı alanlarda da bir dizi problemi ortaya çıkartacaktır ki günümüzde hissedilen çoğu problemler de bununla alakalıdır. İşsizlik, yoksulluk, borçlanma, zenginlerin daha zengin olması, fakirlerin daha fakir olması gibi birçok etken sıralanabilir. Bu etkenler de Müslüman olmayan insanları da etkileyen unsurlardır. Yaşamlarımıza aldığımız bu eve karşı bir mücadele de akla gelecek sorulardan biri de maddi gücü düşük insanların algısında paralarımızı nereye emanet edeceğiz sorusu olabilir. Bir soygununda beş rakamlı bir paranın çalınması daha ilgi çekici olabiliyor. Çünkü algılar ve vizyon o şekilde gelişmiş. Küresel şirketlerin giriştikleri soygunlarda, üzerimizden elde ettikleri 10, 11, 12 basamaklı sayılara karşı ise aynı tepkiyi veremiyoruz. Hayatlarımızda görebildiğimiz en yüksek meblağ ise yılbaşı ikramiyelerinde elde edilebilecek 8 rakamlı bir sayı. Bankaların yararları tartışmasız bir gerçek olarak insanlığın gelişimine katkıları özellikle sanayi devriminin ardından teknolojinin günümüze ulaşmasında büyük payı olan kuruluşlardır. Bu zamandan önce de bir o kadar da dünyanın sömürülmesinde etkisi vardır. Doğru ve yanlış, kar ve zarardan öte insanların soykırımı uğramasıyla milyonlarca masumun katledilişini bir teraziyle tartamayacağımız gibi bir kıyasta da bulunamayız. Avrupa ve Amerika merkezli gerçekleşen büyüme ve gelişme günümüzde diğer ülkelerin sömürülmesini meşru kılan ekonomik temellerle gerçekleşiyor oluşu. Bankaya ilk adım attığımız andan itibaren bankalara bağımlı yaşadığımızı düşünürsek modern çağın kölelerinin bizler olduğunu söyleyebiliriz. Bir ev almak için ömür boyu bankalara para ödemek. Hayatımızın her noktasında bu sistemi kendi ellerimizle beslememiz. Wall Street'i işgal et olayları da küresel olarak bu sisteme karşı bir farkındalığın olduğunu gözler önüne seriyor. Dünya'yı gelecekte nelerin bekleyeceğini şimdiden tahmin etmek ne kadar doğru bilinmez ama bankaların geleceğimizdeki rolleri ya değişecektir ya da ortadan kalkacaktır çünkü yüzde doksan dokuz uyanmaya başladı ve sayıları her geçen gün

artıyor. İnternet dünyamızda herkesten ve her şeyden daha güçlü konumda; uyandırmada ve savaşmada.

Yapay zekanın her geçen gün daha da gelişmesi, gelecekte bankacıların, avukatların, taksicilerin, doktorların, mühendislerin, psikologların, öğretmenlerin ve özellikle üretim tesislerinde çalışan işçilerin gelecekte işsiz kalacağından da hareketle nasıl bir dünyanın bizleri beklediğini söylemek her geçen gün daha da kolay olmasının yanında dile getirmekte bir o kadar da zorlaşıyor. Matematik derslerinde öğrenim hayatımız boyunca en çok korkulan derslerin başında gelmesi ardından çoğu kişinin ortak çekincesi olan ekonomi ve terimleri. Bize lanse edilen karmaşık görünen yapıyı anlamak istemiyoruz. Koşulsuz kabul edip her şeyi sorgulayan bizler finansal sistemi sorgulamıyoruz. Finansal okuryazar olmamız gerekiyor. Ayağımızdaki prangalara bakma ihtiyacı bile duymuyoruz. Hayatlarımızın merkezine yerleşmiş kapitalizmi görmezden geliyoruz. Bizleri fakirleştiren, haksız kazançları hayatlarımızın merkezine yerleştiren, bizleri her geçen gün daha da fakirleştiren diğer tarafta sırtımızdan daha da zenginleşen bankaları, bankalarla ortak olarak bizi sömüren zalimleri bu zalim sistemi görmüyoruz. Büyük algıların tesiri altında olduğumuzu iddia edenlere karşı da çatışmacı bir tavırla yaklaşıyoruz.

Üçüncü Evin Hikayesi

Mevzumuz genelevlerin yararı veya zararı, tarihsel süreç içerisinde günümüze kadar olan sürece yansımaları, fahişelerin hakları, eşitsizlik kavramları değil. Tarihler boyunca kadın ve erkeklerin birbirini tamamlamaları yolunda sorunlara sebep olan en büyük etkenlerden birinin de bu şeytan işi pislikler olduğunu belirterek devam edelim. Günümüze kadar olan süreçte çok çeşitli konularda araştırmalar yürütülüyor, hak ve özgürlüklerden, çalışma koşullarına kadar. Toplum genelinde ise kapatılıp kapatılmaması konusunda fikir ayrılıkları var. İnsanın açlığa karşı dayanıklılığını yaklaşık olarak altmış gün olduğunu düşünürsek tüm fuhuş mekanizmasını ortadan kaldırdığımızda kimsenin kimseye saldıracığını, tecavüz etme gibi bir davranışa başvuracağını söyleyemeyiz. Çünkü tarihin hiçbir döneminde veya toplumunda fahişelik tümden kaldırılamamıştır. Kaldırılması ise sadece toplumun ortak bir anlayışa, farkındalığa gelmesi ile ve isteğiyle gerçekleşebilir. Gelecekte de belki ihtiyaç duyulmayacağından, kölelik gibi, askerlik gibi ortadan kalkacaktır. İnsanlığın kötülüklerle mücadele sahasında yer alan düşmanlar içinde karanlık ve bu karanlık oluşumları destekleyen, teşvik edenlere karşı da olacaktır. Kölelik ortadan kalktığı zaman insanlar ayaklarındaki prangaları fark ettiğinde kendiliğinden ortadan kalkacak bir sektör. Günümüzde genelevler sanal olarak pornografi sektörü ile kendini gösteriyor, göz zinası ile. Her geçen gün güçleniyor ve kendini geliştiriyor. Topluma yansımaları da çok derinden gerçekleşiyor. Özellikle medya ve sinema sektörleri bu algıyı oluşturmada en ön saflarda hareket ediyor. Zihinlerimizi tesir eden bu sektör bizlerin ilgi ve alakası ile hangi boyutlara doğru gelişeceğini ve değişeceğini kestiremiyoruz. Belirli bir sınırın çizilmemesi, sürekli taleplerin artması, büyüyen bir sektör olması, her an ulaşılabilir olması adeta genelevlerden bu sektörden de daha tehlikeli boyutlara ulaştığını değerlendirebiliriz bunun sonucunu da gözlerimiz önünde can çekişen dünyada hayatlarda görebiliriz. Her ne kadar genelevlerini yasaklamayıp, pornografi ve benzeri çıplaklığı ve fuhuşu özendiren oyunlardan dizilere ve filmlere, sosyal medya içeriklerine değin tüm sektörün önüne

bir engel koyuluyor olsa da kolaylıkla ulaşılabiliyor oluşu. Tarihi sinema tarihi kadar olan bu sektörun bu kadar baş döndürücü şekilde gelişmesi, büyümesi ve gelişmesi. Genelevlerin yerine pornografi sektörü, pornografi sektörünün de yerini yapay zekâ yüklü modellere bırakabilir. Pornografi sektörünün geleceğimizi daha fazla etkilemesi, fahişelik gibi tahribatlardan sonra daha büyük tahribatlara da yol açabilir. Algılarımız ve isteklerimiz küresel olarak bu sektörler yön veriyor. Daha iyi bir dünya için, iyi düşüncelerle hareket etmek bile insanlığa zarar veren tüm sektörleri de etkileyecek şekilde beraber geleceğimizi daha samimi, güvenli, ahlaklı sevgi temelli bir yer haline getirebilir.

Bu üç eve karşı doğru bir şekilde savaşmak gerekiyor hem bireysel olarak hem de toplumsal olarak, insanlığı ne kadar sarıp sarmalasa da kendilerine bağımlı bir hale sürükleseler de kendilerine tutsak etseler de Müslümanlara diz çöktüremezler, en büyük korkuları da değişim, insanların değişim istemesi, bu değişimi istemeye gelmemiz için de maneviyat çalışması içinde olmamız, hayatlarımızda kötülüğümüzü görmemiz ve hayatlarımızı da değiştirmeyi istememiz gerekiyor kimden elbette Rabbimizden. Allah'ım iş senindir, yardımını diliyoruz.

Yolda Karşılaşılan Dost

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Yolunda bize dost olana hamd olsun, en sevgilisi üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar dosttan kaçır mı?

Hissettiğimiz, hayatın temellerini oluşturan her şey hareket halinde. Damarlarımızda akan kan da gözyaşları da ekmek kokusu da özgürlüğe giden adımlar da hep hareketle. Gerçek özgürlükte Rabbimizin yolunda daima onunla beraber olmakta her işimizde her düşüncemizde her hayalimizde. Düşünmediğimizde, hayal etmediğimizde, çalışmadığımızda yıpranıyoruz. İnsanlık için mücadele etmediğimizde ise karşımıza daha çok engeller çıkıyor ve daha çok hareket etmemiz gerekiyor o engelleri aşmak için. Kestirme yollar deniyoruz, püf noktalarını keşfediyoruz, engelleri aşıp hayatımıza devam ediyoruz sanki hiçbir engelle karşılaşmamışız gibi diğer bir engele doğru yol alıyoruz. İlişki bağlarımız zayıflıyor, kendimizi ait hissettiğimiz topluluklarla olan bağımız da aile, akraba, mahalle, ilkokul, ortaokul, lise, üniversite ve iş arkadaşlıkları da zayıflıyor. Sağlam temellerle oluşturulması gereken grup aidiyetini sağlayacak çevremizi ayakta tutacak unsurları kaybediyoruz çıkar ilişkilerimiz bitince. Beraber hareket ettiğimiz unsurlar bizleri tanımlarken, bizleri biz yapan unsurlarken, onlardan uzaklaşarak kendimizden de uzaklaşıyoruz başka bir benlik arayışına geçiyoruz. Geçmişe yönelik hareketi tetikleyen şeyler de azalıyor ki bizleri sadece düğünlerde ve cenazelerde bir araya getiriyor. Bir yerlerde belirli amaçlar için bir araya geliyoruz, aynı havayı soluyup, birbirimizi tanıma fırsatı buluyoruz. Ardından gruplaşmalarımız başlıyor. Çıkar ilişkileri, çoğu zaman mübadeleler, bazen aşk, bazen ortak düşünceler, ortak dil, ortak hayaller, biraz da samimiyet, biraz sevgi. Bizleri bir araya getiren unsurlardan daha fazla ayrıştıran, herkesin kendisini düşündüğü, herkesi gruplaşmaya iten bir sistem içerisindeyiz. Bu sistem bizleri günaydın demekten bile alıkoyuyor, gelecekte de kim bilir nasıl ilişkilerimiz olacak. İletişim kurmakta, kendimizi tanıtmakta, arkadaşlık kurmakta çok büyük sıkıntılarımız var. Arkadaşlıklar kurduktan sonra devamını getirmekte de çok büyük zorluklar yaşıyoruz. Sonucunda da hayatımızın belirli bir zamanın geçirdiğimiz insanlar bir hiç gibi hayatlarımızdan silinip gidiyor. Çevremizi oluşturan dostum dediğimiz bir elin parmağını geçmeyen kişiler bile bir bir silinip hayatlarımızdan gidiyor. Geriye sadece simaları ve sosyal medya hesapları kalıyor. Arkadaş gruplarının kendini sessizleştirmesi etkili iletişim yöntemlerinin öğretilmesi ile giderilebilecekken. Toplum olarak sessiz kalmayı seçiyoruz. Sonucunda da bir görüşme bile düzenlemekten aciz duruma düşüyoruz. Bizler ise maneviyat çalışması ile hak yolda bir araya gelerek bu süreyi uzatma gayretindeyiz, insanlığın samimiyetini, sevgisini, güvenini, saygısını göstermesi için ortak amaçlar çerçevesinde sürekli hareket halinde olabileceği, sömürülmediği, iyilik için karanlığı boğmak üzere bir bütün olarak. Bu yönde Rabbimizin rızası için kurduğumuz bağda düşündüğümüz kulun Rabbimizin rızasını kazanmasına yönelik yaşamını en güzel şekilde

desteklemek, bu halde olarak biz de Rabbimizin rızasını kazanmayı arzuluyoruz. Bizleri ayırıştıran, sessizleştiren, uzaklaştıran, nefret ettiren unsurları ortadan kaldırdığımızda dünya çekilmez bir yer olabilirdi, herkesin sürekli gülümsediği, güzel sözler söylediği, herkesin birbiri ile samimi ilişkiler kurduğu. İnsanların kötü özelliklerinden öte iyi özelliklerini görme gayretinde olduğumuz sürece, karşılıklı güven ve saygıya dayalı samimi bir dünya inşa etmek üzere yaşarsak yaşadığımız dünyamız da değişmeye daha da mükemmel ve yaşanılabilir bir yer haline gelebilir hak yolda olan dostlarımızla. Olması gereken daha çok yardımlaşma, birlik ve beraberlik, birbirini önemseyen insanların sayısının artması. Böylece insan kendini bu zalim dünyada yalnız hissetmeyebilir, amaçsızlık sarmalında kaybolmayabilir, kendini sessizleştirmekten uzaklaşabilir.

İlk olarak kendimizi değiştirmeye gayret ederek sonra çevremizi ardından da tüm Dünya'yı ve evreni, Rabbimizin rızası üzere yaşayarak, insanların bu yönde olan ihtiyaçları üzerine de düşünmemiz ve harekete geçmemiz gerekiyor, maneviyat çalışması bunu sağlıyor.

Belki tüm düşünceler yalanlanabilir, eksik olan yerler olabilir, beraber sorunlarımızı ortadan kaldıracak çözümler üzerinde düşünmemiz, tartışmamız gerekiyor. Nereelerde hata yaptığımız konusunda, nasıl hatalarımızı düzeltebiliriz, nasıl iyi bir insan, örnek bir Müslüman olma konusunda neler yapabiliriz, yatmadan önce kurduğunuz hayallerde bu düşüncelere yer vermemiz ve olumlu düşüncelerle ne yapabiliriz bu insanlık için, kullarına karşı büyük bir sevgi ve alaka ile, umutla sadece Rabbimizden umarak ve ona güvenerek Rabbimizin rızasını nasıl kazanabiliriz düşüncesinde olarak, kulların ihtiyaçlarını düşünerek ve bu ihtiyaçlarına yönelik de ne yapabilirim düşünceleri ile dua ederek uyumak ve kalkmak bile geleceğimizi şekillendirmede çok önemli kritik bir husus. Rabbimiz tek ve yegâne olan gerçek güç ve kuvvet sahibi en büyük destekçimiz ve yardımcımız olacaktır. Allah'ım iş senindir.

En İyi Oyun

Bismillâhırrahmânırrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizi yolunda beraber vazifelendirene hamd olsun, bize çok düşkün olanın üzerine de selamı

Hak yolda olanlar görev almaktan kaçarmı?

Doğumumuzdan sonra daha ilk zamanlarımızdan itibaren gülümsememizi sağlayan oyuncaklarla tanıştık, çocukluğumuzda da eğlenerek hayatı öğrendiğimiz çeşitli oyunlarla vaktimizi geçirdik, günümüzde de teknolojinin getirdiği değişimle de eğlence anlayışımız da oyunlara olan yaklaşımımız da değişmeye başlıyor bazen oluyor ki kendi hayatlarımızı yaşamaktan daha çok zevk aldığımız oyunlardaki karakterlere hükmederek maceradan maceraya koşup gerçek hayatta deneyimleyemeyeceğimiz şeyleri deneyimleyebiliyoruz. Oyunlarda imkân ve kabiliyetimiz ne kadar gelişirse yani unsurları ne kadar yönetme imkânımız artarsa bizleri içine o kadar çok çektiğini söyleyebiliriz. Hayatlarımızda da altımızda çalışanlara emirler vermek ve emirlerin karşılığını almak, askerlikte emirlere uymak, tarihimizde değişmeyen tek oyunun yönetmek ve yönetilmek olduğunu, bundan da zevk aldığımızı söyleyebiliriz. Yaşadığımız hayatta da yönetim sistemimiz daha kapsamlı, karmaşık, daha çok detaylı ve bir dizi kurallar içeren bir oyun alanı. Düşünürlerin geçmişten günümüze ideal bir yönetim biçimi üzerine ortaya koydukları eserlerde oyunu anlamak ve daha iyi bir oyun tasarlamak üzerine kurulu. Bu oyun içerisinde gözlerimizi açtığımızda da kendimizi bu oyunun bir parçası oluyoruz, bu oyunun ötesine geçmek de maneviyat çalışması ile mümkün ki maneviyat içerisine girdiğimizde de yavaş yavaş oyunu anlamaya, büyük resmi görmeye başlıyoruz, dünyanın bir oyundan bir eğlenceden ibaret olduğunu, bunun ötesinde de maneviyat çalışması ile gerçekten yaşadığımızı hissetmeye geliyoruz. Oyun sahası tam da üzerinde bulunduğumuz yer. Dünya'nın neresine gidersek gidelim içinde olduğumuz oyun oynanmaya devam ediyor. Diğer canlılarda oyun oynuyor, kaplumbağalardan eşekarılarına kadar. Bizler sadece kurallar koyuyoruz bu oyunun nasıl olması gerektiği hakkında. En iyi yönetim şeklini arıyoruz, en iyi kuralları olan oyunu oluşturmaya, kimsenin zarar görmeyeceği, herkes için adil bir oyun arayışındayız. Kimsenin keyfini kaçırmak ya da oyundan aldığı zevki gölgelemek amacıyla değiliz sadece hayatımızın parçası olan oyunun kurallarını düşünürken bu dünyayı da bizi de tüm alemleri de yaratan Rabbimizin emir ve yasaklarına kulak vermemiz de gerekir. Günümüzde geçmiş yönetim biçimlerini anlayamıyor oluşumuz, gelecekte de bizleri değerlendirenlerin bu insanlar neler yapmış böyle demeleri çok uzak değil. Bizlerin birbirini eleştirdiği, birbirini köle yaptığı, öldürdüğü, siyah beyaz diye parçaladığı bir dünya. Kendimizi değiştirmek adına adımlar atılabiliriz ilk olarak da Rabbimizin koyduğu kanunlara yönelik yaşamayı istemeye gelerek ki bu da maneviyat çalışması ile mümkün elbette Rabbimizin lütfu ile takdiri ile. Dünya'da ülkelerin yönetim şekillerine baktığımız zaman genellikle demokrasi ağırlıklı olduklarını görüyoruz, demokrasi olmayan ülkeler de Kuzey Kore aklımıza gelen ilk ülkelerden, biri diğeri Venezüella, Küba daha öncesinde de Sovyet Rusya. Bu ülkelere ve

yönetim şekillerine baktığımız zaman bizlerde hasıl olan düşünce genelde “demokrasi iyidir diğer yönetim biçimleri kötüdür” şeklinde olabiliyor. Bir de Komünist Parti yönetiminde olan Çin var. Sınırlarında istedikleri her şeyi yapma özgürlüklerini kendilerinde gören ve bunu bütün Dünya’nın demokrasi sarmalı oluşturduğu ortamda Müslüman Uygur Türkler ’ini kendilerine zararlı unsurlar olarak görerek ve halen günümüzde dahi toplama kamplarında insanlara işkenceler gerçekleştirmeleri. Gelecekte insanlığı nasıl bir yönetim biçimi veya biçimleri bekliyor, insanların zarar görmesine seyirci kalanlar mı yoksa kimsenin zarar görmemesi için mücadele eden yönetim biçimleri mi, nasıl yönetileceğimize kendimiz karar veriyoruz ve oyunun kurallarını oluştururken bağlayıcı olan unsurlar da bu çerçevede gelişiyor. İdeal yönetim sistemi için birçok kitaplar yazıldı, ideolojiler üretildi bazıları gerçekleştirilmeye çalışıldı bir sonuç alınamadı, tekrar denenmesi gündemde olanlar var, geldiğimiz nokta ise demokrasi. Günümüzde demokrasiye en ideal, mükemmel, en özgür şekilde bakılan bir yönetim sistemi, değil eleştirmek, övmemek bir problem olarak görülüyor. Herkesin kendisini düşündüğü Rabbimizin rızasını düşünmediği bir dünyada bu düşüncelere yönelik sistemler gelişir, herkesin birbirini düşündüğü bir dünyada da buna yönelik bir sistem gelişir, Rabbimizin rızasını arzulayan bir dünyada da dualar da bu yönde olur sistem de Rabbimiz lütfederse takdir ederse bu yönde değişir. Bu halde bencilce kendimizi düşünerek yaşayamadığımızı görüyoruz, savaşlar, kıtlıklar, hastalıklar, zulümler almış başını gidiyor, dünyayı kendi amaçları için sömürenler. Maddi olarak dünyaya yönelik bir eşitliği sağlayamayız lakin maddi olarak birbirimizi tamamlayabiliriz, birbirimize destek olabiliriz, birbirimizle paylaşabiliriz bu da herkes için daha çok zenginlik, refah demek, Rabbimizin rahmetinin üzerimize daha çok yağması demek ki Rabbimizin takdirindedir, sosyal olaraksa bir eşitliği sağlayabiliriz, hak yolda bir araya gelerek, beraber çalışarak, beraber koşturarak. Biçilen roller ve duruşlarla alakalı herhangi bir ideoloji veya bir düşüncenin herhangi bir partinin partizanlığını, tarafgirliğini yapmıyoruz. Rabbimizin rızasını arzuluyoruz, duruşumuz da Rabbimizin rızası yolunda atılan Rabbimizin rızasını arzulayan düşünce ve fikir akımlarına destek verici olmalı dualarımızla. Kur’an-ı Kerim Rabbimizin bize tüm alemlere lütfettiği, hayatımızı emredildiği okumak için yaşamak için yaşatmak için bir rehber, peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav. Rabbimizin bizlere olan bir lütfü, Rabbimiz bizim iyiliğimizi istiyor bizse onun bize olan lütuf ve ikramlarından kaçarak bu lütuf ve ikramlarından yüz çevirerek en büyük kötülüğü kendimize yapıyoruz, emredildiği gibi yaşamaktan kaçarak, yüz çevirerek sonucunda da iyilik ve güzelliklerden kaçarak, kötülüğümüzle yaşayarak tüm sistemi de kötü bir şekilde etkiliyoruz, bu etki de bize olumsuz olarak dönüş yapıyor. Kötülüğümüzü düzeltme yoluna gitmeden, kötülüğümüzü düzeltmeyi istemeden, kötülüğümüzün farkında olmadan, kendimize bakmaktan sürekli kaçarak daha biz kendimizi değiştirmeyi istemeden tüm sistemin Rabbimizin rızası yolunda değişmesini beklemek, bu sistemi değiştirmeye yönelik bir arzumuz ve isteğimiz olmadan, bu yönde daha kendimize yönelik bir adım atmadan, tüm sistemin değişimi için nasıl adım atabiliriz, Rabbimize nasıl dua edebiliriz, ilk olarak kendimizden başlamanız gerekiyor. Siyasi parti taraftarları gibi kapı kapı gezmemize gerek yok, caddelerde toplanarak yürüyüşler yapmamıza gerek yok, silahlanarak mücadeleye girişmemize gerek yok, fiziksel olarak hiçbir şey yapmamıza gerek yok, sistem bizlerle fiziksel olarak mücadele ediyor, bizleri fiziksel olarak sömürüyor, fiziksel olarak tahrip ediyor, fiziksel kanallar aracılığı ile saldırıyor, bizleri fiziksel olarak ayrı düşürmeye çalışıyor, fiziksel olarak medya gözlerimize saldırıyor, caddelerde fiziksel olarak çıplaklık kol geziyor, trafikte büyük bir kaos var, sistemde fiziksel olarak büyük

bir bozulmuşluk var dünyada, mahkemelerden hapisanelere, çiftçisinden memuruna, yöneticilerden yönetilenlere, öğretmenlerden talebelere, sosyal medyadan televizyonlara, okullardan tüm eğitim sistemine, çocuğundan yaşlısına değin hayatlarımızın her tarafında ve alanında büyük bir bozukluk var, büyük bir düzensizlik var, yozlaşma, kayırma, usulsüzlükler her yerde, toplumsal olarak da tüm sistemde de büyük bir bozukluk ve çürüme var, ekonomik krizler, hastalıklar, savaşlar tüm dünyada birisi bitiyor diğeri başlıyor, bizler de bu fiziksel tahribat karşısında da bu mücadeleyi manevi alana taşımamız gerekiyor, tövbe ederek, af dileyerek, Rabbimizden yardım dileyerek, maneviyat çalışması içinde olarak, hak yolda olan dostlarımızla bir araya gelerek, dua ederek, Rabbimizin rızası yolunda yaşamaya gayret ederek, peygamber efendimiz Hz. Muhammed Sav.' in yolunda hayatlarımızın her anında onu örnek alarak. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

İlk Kurşun

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bize cihadı lütfedene hamd olsun, yolunda en güzel cihat eden kulunun üzerine de selamı.

Karanlığa karşı ha ışıık ha kurşun fark eder mi?

Bu topraklarda sırtımızdan yediğimiz ne ilk kurşun ve ne de son kurşun olacak. Nereden gelirse gelsin, kimden gelirse gelsin, neremize isabet ederse etsin Allah rızası yolunda aldığımız her bir darbe, göğsümüzü parçalayan her bir yara bineğimizde bir çiçek gibi ve gönlümüzde de bir gül olarak açar. Bu topraklarda yaşamanın bir bedeli var ve bu bedel diğer topraklara göre daha yüklü bir bedel, buna göre de bir getirisi ve götürüsü var. Geleceğe yönelik planlarımız da buna yönelik olmalı. Hayatlarımızda herkesin yaptığımız şeyleri takdir etmesini, kendimizi özel hissettirecek şeylerin söylenmesini, çevremiz tarafından önemsenmeyi, başarılı bir hayat sürmeyi ve mutlu olmayı istiyoruz. Herkesin güzel şeyler söylemesini, kendimizi inandırmak için söylediğimiz “her şeyin daha iyi olacağını” başkalarından da duymak istiyoruz, her şeyin çok güzel olacağını. Bunları söylemeyen veya hissettirmeyen insanları karamsarlıkla suçluyoruz. Hiçbir şeyin güzel olacağını iddia etmiyoruz, ispatlamıyoruz, bilimsel olarak da desteklemiyoruz. Hayatta yaşadığımız türlü türlü sıkıntılardan sonra bu sorunları aştığımızda daha mutlu olacağımızı düşünüyoruz. Hayatta karşılaşacağımız sorunlardan kaçamayız lakin bu sorunlara karşı doğru bir çözüm yolu geliştirirsek üstesinden daha kolay bir şekilde gelebiliriz. Hayata olan yaklaşımımızı doğru bir şekilde inşa etmemiz gerekiyor. Bu da hayatı doğru bir şekilde okumaktan geçiyor. Çözüme kavuşturulacaksa bir problem ilk önce problemin farkına varılması, çözüm yollarının aranması ve bu yolların da adım adım uygulanması gerekir. Savaşmadığımız her salise hep beraber kaybediyoruz, hepimiz tek bir vücuduz, hepimiz aynı gemide yol alıyoruz. Neyi kaybettiğimizi de yavaş yavaş görmeye başladık. Geleceği değiştirmek istiyorsak bunu kendi içimizde aramamız gerekiyor sonucunda da iyi bir hayat yaşamak ve sunmak için de mücadele etmemiz gerekiyor.

Baştan anlamamız gereken iyi olanların ödüllendirildiği ve kazandığı bir dünyada değiliz. İyiyi oynamaya bırakıp iyi kullar olmaya gayret etmemiz gerekiyor ki en büyük ödül de budur, Rabbimizi razı edecek bir hayat sürmeyi istemek, bunu bize takdir ederse ki dilediğine dilediğini takdir eder bunu istemeliyiz, Rabbimizin bu dünyada bize olan en büyük lütfu da budur. Kötülük her yerde en çok da içimizde. İyi olmak isteyen insanların bir araya gelerek birbirine gülümsemesi bile büyük bir mücadeleye ve değişime Rabbimizin lütfu ile dönüşebilir. Kelimeler yetersiz kalabiliyor tanımlamalar yaparken ve düşünceler aktarılırken. Gözlerle anlatılanlar vardır, yaşayarak öğrenilenler, bazen sadece gönlümüzde hissederiz.

Gözyaşlarımızı durduramayız ama birbirimizin gözyaşlarına set çeken eller olabiliriz.

Şu an buradasınız ve tüm karanlık da karşınızda, sayınız çok az, gücünüz de yok, buraya kadar geldiyseniz bir adım daha atmak için geç de değil, duamız Rabbimizden bir rüzgâr olursa ve de şu işimize de bir rüzgâr lütfederse bulutlar da emriyle hareket etmeye başlar ve yağmur damlaları da ikramı olur, yardımıyla da yıldırımlar bilir nereye düşeceğini. Gelecek olan yağmur insanlığın kavrulmuş gönüllerini de Rabbimizin lütfu ile tekrar canlandırabilir. Gerçek güç ve kuvvet sahibine Rabbimize sığınalım, ondan yardım dileyelim.

Anadolu'dan başlayan maceramız, belki başka galaksilerden, dünyalardan sonsuzluğa uzanacaktır elbette Rabbimizin rahmetiyle, lütfu ve ikramı sayesindeki takdir ederse. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Birlik

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

İslam'ı lütfedene hamd olsun, peygamberlerimize ve tüm salihlere selam olsun.

Birliğe kayıt formunu okuyup anladınız mı?

Rabbimizin huzurunda durduğumuzda nasıl ki hiç birimizin birbirimizden bir üstünlüğü yok aynı şekilde dünyada da sosyal olarak birbirini Rabbimizin rızası yolunda en güzel şekilde tamamlamaya yönelik, birbirimizden bir üstünlüğümüzün olmadığı bir dünya üzerine, bu yönde bir amaç üzerine çalışarak, toplumsal bir fikir birliğine vararak, böyle bir anlayışa gelmemiz gerekiyor, artık bu yaşadığımız şekilde yaşayamayacağımız gerçeğini görerek Rabbimizin rızası yolunda hareket etmemiz, birbirimizden bir üstünlüğümüzün olmadığı, her birimizin bu dünyada bir bütünün birbirini tamamlayan çok değerli parçaları olduğunu ve her bir parçanın yerinin de çok önemli olduğu anlayışına gelerek saygıyla, sevgiyle yaşamaya gayret etmemiz gerekiyor birbirimizi tamamlayarak. Bu halde olursak Rabbimizden bizleri değiştirmesi konusunda umudumuz olabilir, halk olmayı istersek, birbirini Allah rızası için seven, Rabbimizin rızasını kazanmak için yaşayan ve kulların bu halini seven, değer veren, bu iş üzerine gayret gösteren, çabalayan, dua eden insanlar topluluğu olursak, Rabbimizin gözünde birbirini kendisinden daha çok düşünen, kendisinden daha çok sevip değer veren parçalar olmayı, Rabbimizde bizlerin arasında olur rahmetiyle, yardımıyla, lütuflarıyla, ikramlarıyla, türlü türlü güzel sürprizleriyle. Rabbimize her iş kolay sadece istememiz gerekiyor ve bu istemenin de bir yolu ve yöntemi var ilk olarak da kendimizden başlamak. Peki neden savaş? Barış varken neden savaşmamız gerekiyor? Bir Japon atasözü der ki “Savaşı bilmeyen, barışı da bilmez”. Dünya üzerinde sayısız savaşlar gelmiş geçmiş, günümüzde de çeşitli savaşlar çeşitli coğrafyalarda yaşanıyor ki yaşanmaya da devam edecek görünüyor çünkü sevginin olmadığı coğrafyada kan ve gözyaşları oluyor. Günümüzde ise savaşlar farklı bir boyuta bürünmüş durumda. Günümüzde süregelen barış ortamı altında yaşanan savaşlar ise herkese zarar veriyor. Bu savaşları gün yüzüne çıkartıp iyiliğin kazanması için mücadele edeceğiz. Bizler de savaşın nasıl olması gerektiğini ardından da barış masasında barışın nasıl olması gerektiğini göstereceğiz. Peki savaş nerede? Düşmanlarımız kim? Etrafımıza baktığımızda aslında her tarafta bir savaş, her tarafta haksızlığa, zulme, uğrayanlar, manipüle edilenler, kendini sessizleştirenler kendini sessizliğe gömenler var. Barışın hüküm sürdüğü bir düzende böylesine bir savaş ihtiyacı varken, barış masası da ortadan kalkıyor. Düşmanımız ise kendimiz, ilk olarak kendimizle büyük bir harbe girmemiz gerekiyor. Kendimizle olan savaştan sonra cephelerden cephelere koşacağız peki elimizde ne olacak dersiniz, Kur'an-ı Kerim, peygamberimiz Hz. Muhammed Sav.'ın hayatı, sevgi, güven, samimiyet, güzel ahlak, iyi düşüncelerden başka bir şey olmayacak. Umutla, son savaş için son bir ateş daha o zaman. Karanlığın içinde gönülden gönle uzanan aydınlık bir köprü tüm dünyada. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Haberleşme

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Bizi haberdar edene hamd olsun, tüm alemlerin habercisinin üzerine de selamı.

Sahi yoksa Hz. Muhammed Mustafa Sav.' in haberi size gelmedi mi alemlere rahmet olanın?

Koşturacağımız savaş hem günümüzde daha yaşanılabilir bir dünya için hem de geleceğimize de daha güzel bir dünya miras bırakma amacı taşıyor, insanlar üzerinden, gönüller üzerinden taşınacak güzel bir miras bırakma amacı.

Savaş hukukuna gelince; bir savaş başlatacağımız da düşünülünce kimse evinde bir sanayi tüpünün patlamasını istemez, bu tüpün komşusunda hatta düşmanının evinde dahi patlaması istemez, savaşları görüyoruz, başımızın üstünde binlerce sanayi tüpü gücünde bombaların patlamasını istemeyiz, başka ülkelerin de başının üstünde patlamasını istemeyiz ki buna gönül nasıl razı olabilir, savaştan maksadımız tanklarla, toplarla, tüfeklerle değil. Saflarımızı her bir adımda daha da sıkılaştırmamız gerekiyor buna özen göstermeye gayret etmeliyiz. Kalbi insanlığın iyiliği için atan herkesle de müttefik olduğumuzu ilan ederiz. Gönüllerimiz birbirimizin karargâhı. Etrafının dikenli tellerle, yüksek duvarlarla çevrili olmadığı, kimsenin adım atarken çekinmeyeceği, kapısı olmayan bir çadır, etrafını Rabbimizin rahmetiyle koruduğu kumaştan, dökşekleri de Rabbimizin lütfu ile atılan, yolunda olan tüm kulları için.

Savaşta olanların birbiri ile olan ilişkileri nasıl sağlanacak, gönüllerimiz Rabbimizin lütfu ile bir olursa gönüllerimiz de lütfuyla da birbirini hisseder bu his de en güçlü histir, kalpten kalbe de bir yol lütfederse Rabbimiz bu yol da en keskin ve en hızlı iletişim aracı olur. Birbirleriyle hiç karşılaşmamış, belki de birbirlerini de hiç görmeyecekler, farklı illerde, ülkelerde olan insanlar, yatmadan önce aynı duaları etmişler, aynı hayalleri kurmuşlar, ayrı cephelerde olsalar da aynı savaşta yer alanlar, onların çocukları ve onların çocukları da bu insanların kalplerinin ayrı atması mümkün olabilir mi? Günümüzün en lüks iletişim aracı, o kadar özel ki kimsenin tenezzül etmediği, uğraşmadığı bir yol Rabbimizin lütfu ile sevgiyle inşa edilen. Çok gereksiz, çok yorucu, çok zahmetli gibi duruyor olabilir insanlara sevgi göstermek ki hayattaki en zor şeylerden, iyiliğin tarafında olmak, iyiliğin yolunda savaşmak, amaca karşı büyük bir önem duymayı gerektiriyor her zaman, büyük bir arzu gerektiriyor. İnsanları sevgiyle iyiliğin yoluna davet etmek ki bir hastayı ziyaret edersek o hastaya şifa olmayız lakin o hastanın şifa bulması konusunda Rabbimizden umutlu oluruz ve bu umudumuz da duamız olur ve hasta da iyileşme yolunda da o kadar Rabbimizden umutlu olur, ziyaret ettiğimizde hastayı Rabbimiz de bizimle beraber olur.

Ekmeğimiz olduğu sürece son kırıntısına kadar paylaşacağız. Belki bir gün uçurtma uçurmak için bir araya gelebiliriz. Ayak basmadığımız yer, sesimizi duymayan kulak, yolumuzu göstermediğimiz bir kul kalmayacak, gül kokusu tüm alemleri saracak inşallah. Rabbimiz iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Zaman

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Zamanımızı nuruyla bereketlendirene hamd olsun, nurunun üzerine de selamı.

Zamanı olanların umudu olmaz mı?

Toplumumuzu, dünyamızı, hayatlarımızı en önemlisi de geleceğimizi ilgilendiren hususlarla ilgili mücadele verirken bu alanları birer cephe şeklinde düşünmemiz zihnimizde öyle tahayyül etmemiz gerekiyor. Günümüzde birbirini seven insanların sayısından çok daha fazla ilişkilerde birbirinden nefret edenler, birbirine düşman olanlar, kutuplaşanlar var, sevgi ise yok denecek kadar az. Günümüzde samimiyet, güven, iyilik düşüncesiyle tüm insanlığı kucaklayacak temelleri atmak; insanların sessiz çılgınlıklarına koşmak, yanlarında olmak ve sorunlarına beraber göğüs germek, gelecekte bizimle beraber özellikle gelecek genç nesiller için de karşılaşacakları sorunlara karşı birliktelik ve dayanışma sağlayacaktır. Hak ve özgürlüklerin kısıtlandığı, farklı boyutlarda her geçen gün sayıları artan yardıma ihtiyaç duyan insanlığın, katledilen doğanın, en önemlisi de gelecek nesillerin birçok tehdit altında olduğu bir dünyadayız, toplum olarak yetişmiş insanların üzerine alacakları sorumluluklarla her alanda yer alacak cephelerimizle başta kendimizden başlayarak kendi dünyamız ardından Anadolu'nun ve tüm dünyanın da tüm evrenin de daha yaşanılabilir bir yer olması için Rabbimizin rızasını kazanmak üzere savaşmalı, kitapta yer alan bölümlerde değindiğimiz değinemediğimiz sorunlara karşı kendi açtığınız cephelerde hareket edebilirsiniz. Yakındığımız, her fırsatta dile getirdiğimiz haksızlıkları, sıkıntıları, ortadan kaldırmak için sesimizi sevgiyle daha güzel bir şekilde yükseltmemiz, insanlara dertlerimizi anlatmamız, sıkıntılarımızı göstermemiz, çözüm yolları üretmemiz gerekiyor.

Sevgi, güven, ahlak samimiyet ortamını tekrar yeşertmek, herkes için adil, hoşgörülü, cömert, samimi ve güvene dayalı bir toplum oluşturmak, farkındalığı arttıracak, belirli bir bilinç oluşturacak, kötülüğün yaymış olduğu kötü algıları dönüştürerek ortadan kaldıracak, insanlığı daha fazla sessizliğe boğarak değil karşılıklı etkileşimi ve iletişimi ortaya çıkartarak ki kurduğumuz ilişkiler de lütfu ve rahmeti ile gelişirse ve çevrede de etrafa da lütfu ile farklı bir buudu ortaya çıkartır. Zamanımızı da etkin ve verimli kullanmaya Rabbimizin rızası yolunda kullanmaya gayret göstermeliyiz. Gelecek nesillere bırakacağımız en güzel miras da mücadele olacak, mücadele duygusunu, mücadelenin ne olduğunu, savaşmanın, barışın, zamanın kıymetini doğru kullanıldığında Rabbimizin rızası yolunda nasıl bereketlendiğini görmeleri ne kadar kısa zamanlarda ne kadar büyük işler yapılabileceğini Rabbimizin rızası yolunda işlerin nasıl bereketlendiğini görmeleri olacaktır, daha çok umutla daha çok sevgi inşa etme üzere gayret göstereceklerdir. Rabbimizin lütfu ile bizlere takdir ettiği tek sermayemiz, tek gücümüz, tüm umudumuz, tek kaynağımız zaman, herkesin sahip olduğu, paylaştıkça da çoğalan bir özelliği var, insanlığın göz ardı ettiği, farkına varamadığı, hayatını güzelleştirmek için hayatları

güzelleştirmek üzere Rabbimizin rızası yolunda harcamadığı, kıymetini bilmediğı. Dünyaya umut olacaksak umutlu olarak işe koyulmalı, sevgi ile iş tutacaksak ilk en yakınlarımızdan başlamalı. Okumak, çalışmak, paylaşmak ve hep sevgiyle, samimiyetle, güvenle, istikrarla, Rabbimizin yolunda emredildiğı gibi böylelikle de insanların çevresine ışıık saçması ki bir karşılık beklemeden, tarafların hiç farkında olmayarak lütfu ile hediyeleşmeleri gibi. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Sokak Kandilleri

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

Karanlığı nuru ile dağıtana hamd olsun, nurunun üzerine de selamı.

Nuru olanlar karanlıktan kaçır mı?

Yollarımızı aydınlatan bir nebze de olsa karanlığı bertaraf eden lambalarımız var. Sokak lambalarının, cızırtılı olması, az ışık vermesi, bir hatadan dolayı yanmıyor oluşu ya da sürekli yanıp sönüyor olması o bölgede yaşayan insanların birinci derecede dikkatini çeken sıkıntılardan birine dönüşür, o lambanın tamir edilmesi için adeta o sokaktakiler seferber olurlar, belediye ekiplerinin de birinci önceliğine dönüşür çünkü bir düzen içerisinde dizilen bir düzen içinde de çevreyi aydınlatan lambalardan birinin yanmaması büyük bir düzensizliğin göstergesi olarak yorumlanır, günümüzde sokak lambaları belirli bir sistemle konumlandırılıyor. Yüksekliğinden etrafa bakışına, bulunduğu yere göre lambadan lambaya değin saçılan ışıklar da farklılaşıyor. Sokağa yetersiz gelenler var, kendi önünü aydınlatmakta zorluk çekenler, plansız konumlandırıldığı için sokağı tam aydınlatamayanlar birbirinden uzak düşenler var. Hayatlarımızı kolaylaştıran bu lambaları sokaklarımızdan kaldırsak o evimize, sokağımıza, caddemize bakan sokak lambaları olmasa bu karanlığa katlanabilir miyiz, güvensizlik hisseder miyiz yoksa alışır gider miyiz pencerelerden bakınca etrafta olan biteni göremediğimiz karanlık gecelere, hayatlarımızda ışığa ihtiyacımız var, sokak lambalarına ihtiyacımız var, sokaklarımızı aydınlatmak için sokak lambalarına sahibiz lakin gönüllerimizi aydınlatmak için daha çok sokak lambalarına ihtiyacımız var. İnanıyoruz ki her bir sokak lambası tüm coğrafyalarda bulunduğu sokağı aydınlatmak için elinden geleni yapacaktır. Örnek sokak lambalarını ilk olarak Anadolu üzerinde inşa etmemiz gerekiyor birbirine yakın bir şekilde. Tüm lambalar bir kaynaktan etrafına ışık saçıyor elektrikle parıldıyor. Nur da ziyadan. Gönlnünüzü bu yola bağlarsanız gönlünüz de nurlanmaya başlar, etrafınıza da ışık saçmaya başlarsınız Rabbimizin rahmet ile lütfu ve ikramı ile dilerse takdir ederse, Rabbimizin takdiri ile, lütfu ile bütün dünyayı da Rabbimizin lütfu ile tüm alemleri de aydınlatacak bir kaynağa sahibiz Kur'an-ı Kerim'in ve habibi Hz. Muhammed Sav.' in nuruna sahibiz Rabbimizin lütfu ile rahmeti ile şükürler olsun.

Savaşın yükü omuzlarımızda, belki çok yorgunuz, hayallerimiz de umutlarımız da tükenmiş olabilir, her tarafımız düşmanlarla çevrilmiş olabilir, kalbimizde bir delik açılmış, üstümüz başımız paramparça olmuş, ayaklarımız ıslanmış soğukta titriyor da olabiliriz, son bir defa daha, son gücümüzle Allah rızası için umutla koşturmamız gerekiyor. Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Allah'ım nurunla aydınlat bizleri, Kur'an-ı Kerim' in nuruyla, habibinin Hz. Muhammed Sav.' in nuruyla, nuruyla karanlıkları aydınlanan salihlere selam olsun.

Korkma

Bismillâhirrahmânirrahîm. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız.

İslam sancağını lütfedene hamd olsun, sancaktarının üzerine de selamı.

Hak yolda olanlar savaştan kaçır mı?

Birçoğumuzun duyduğu ilk şiir, okuduğu ilk şiir, çeşitli duygular yaşadığı ilk şiir, İstiklal Marşımız bize ilk seslendiği kelime de korkma. Korkuyoruz. Sevmekten, âşık olmaktan, yaşamaktan, savaşmaktan, inanmaktan, düşüncelerimizden, düşüncelerimizi hayata geçirmekten, sahip olduğumuz her şeyi kaybetmekten hatta sahip olmadıklarımızı kaybetmekten bile. Ölümünden korkuyoruz. Hem de nasıl korkuyoruz. Yaşatmaktan da korkuyoruz. Korkutuluyoruz, düşmanlarımız tarafından korkutuluyoruz, korkmak istiyoruz, korkarak yaşamak kolayımıza geliyor, korkmak işimize geliyor. Eleştirmek, linç etmek de öyle. Eleştirilmekten de korkuyoruz, eleştirilerin linç olarak dönmesinden de. İşsiz kalmaktan, çalışmaktan, damgalanmaktan, farklı olmaktan, hapse girmekten, tımarhaneye kapatılmaktan korkuyoruz. Korkunun yansımaları kula kulluğa dönüşüyor, korku da yalana dönüşüyor doğrular karşısında. Savaşlar barışa, barışlar da savaşa dönüşüyor korkuyla. Mantıklı olmayan şeyleri eleştirmekten, mantıklı gelen şeyleri savunmaktan, yazmaktan, çizmekten, özgürlükten, fakirlikten korkuyoruz, ekmek bulamamaktan, paylaşmaktan, evlenememekten, ev, araba alamamaktan, çocuklarımıza güzel bir miras bırakamamaktan. Mezar taşımızın olmamasından korkuyoruz, cenazemize katılacaklara kadar düşünüyoruz ve korkuyoruz yalnız uğurlanmaktan. İstiklal şairimiz Mehmet Akif Ersoy Ra. neden korkma demiş düşünelim, düşmandan mı, gelecekte mi, umut etmekten mi, umutsuzluğa kapılmaktan mı, hayal kurmaktan mı, hayallerimizi paylaşmaktan mı, savaşmaktan, eşimizi dostumuzu kaybetmekten, ailelerimizi, sevdiğimiz şeyleri kaybetmekten, bir dostla bir araya gelememekten, özgürlüğümüzü kaybetmekten, ömür boyu hapis hayatından, tiyatral mahkemelerden, insanlarımızdan, akıllı geçinenlerden, yetimin hakkını yiyenlerin karşısında durmaktan mı, evet sizler korkabilirsiniz, cesaretiniz de olmayabilir son bir kez savaşmak için, gücünüz de kalmamış olabilir, bildiğiniz, alıştığınız düzende de yaşamak ağır basıyor olabilir, halinizi değiştirmek rahatınızı bozmak zor geliyor olabilir, karanlığın karşısında dikilen ve her şeyini bu mücadele için seferber eden hak yolda olan kullardan, nurlardan korkmanıza gerek yok. Allah bizle beraberdir, korkmanıza gerek yok. Korktuklarınız bir grup şeytanlaşmış erkekle cadılaşmış kadınlardan ibaret. Karanlık bir odada yanan mum nasıl karanlığı yok ediyorsa, karanlıklarının karşısında parlayan nur da onları kahrediyor Rabbimizin lütfu ile ikramı ile takdiri ile şükürler olsun.

Korku imparatorluğunu yıkmak için her şeyden önce ilk olarak kullarda Allah korkusu olmalı ki bu korku da ne cennet sevdası ne de cehennem ateşinden, yaşadığımız lütfedilen hayatlarımızda Rabbimizi razı edemeden göçüp gitme korkusu olmalı.

İnandığımız, güvendiğimiz her şeyi sömürerek ortaya çıkan karanlıklar ordusu, biliyoruz ki hepiniz büyük korkular içerisindesiniz. Alabildiğine karanlık olduğunuzdan en ufak bir ışık bile hepinizi kaçırmaya yetecektir. Bu ışığı da aşkla yakmaktan onur duyarız. Bu millete ağaç kabuğunu reva görenler, Balkan Harbinde de yine aynı şekilde bu millete ağaç kabuklarına mahkûm eden zalimlerin mümessilleri, bebekleri daha annelerin karnındayken katleden zalimlerin tohumları, sizi vatan hainleri bu vatan size kalır mı, Allah'ım iş senindir, yardımını bekliyoruz.

Ya Rab gönüllerimizi yolunda habibinin Hz. Muhammed Sav.' in sevgisiyle bir araya getir yolunda bizleri kenetlendir, sen istersen olur, ol dersen olur, Rabbimizin rızası yolunda nefer ve habibine de kardeş olanlara selam olsun.